

Libri Canticoꝝ

Ca. I

**Eiusdē reuerendissimi patris/dñi Hugonis rē.
postilla super Canticacanticorū incipit.
Expositio Capituli. I.**

Osculet me de^o p^r. b
Osculo oris sui. i. vnde filij sui. Ut sic: a
Osculet me oscu
lo oris sui. i. ad erudi
endū rē cōciliādū me

deo/nō angelos/nō patriarchas/nō pphe
tas mittat: s̄ ipsū filiū in ppria psona mit
tat. Ut ad ipsū filiū pōt sermo dirigi sub b
filiū: a Osculet me/filiū ipse: b Oscu
lo oris sui. i. nō tā p aliū: s̄ ore pprio me
erudiat: rē sibi loquēte nō spernat. Hoc
impletū credim⁹: qñ sedens in mōte doce
bat discipulos suos/dicēs: Beati paupes
spiritu: quoniam ipsoꝝ est regnū cglor⁹: Matth. v. a. Ybi reue
ra osculū sui oris ppriū dedit: qz aperiēs os suū gaudiū regnī
celestis nobis pmisit. Est autem os multiplex: vnde suscipit
osculū. s. Os carnis: a quo suscipit osculū luxuriosū. Os de
monis: a quo sumit osculū venenosū. Os hominis: a quo su
mit osculū domesticū. Os dei: a quo sumit osculum sanctū.
Prīmū est malū: secūdū peius: tertīū bonū: quartū melius:
quia religiosum. Unde illud eligens p̄ ceteris sancta aia/ait:
Osculet me osculo oris sui. Nec nominat cuius osculū
desiderat: qz tanta est vis amoris: vt quem p̄sentē in corde r
cognitū tenet: quēlibet cognoscere putet. De primo osculo dī
Proverb. viij. c. de muliere stulta: Apprehendit iuuenē r de
osculat eū. Secūdū osculū dedit ioab amasē. ij. Regl. xx. c.
Et iudas dñio: Matth. xxvj. e. Tertīū dedit isaac iacob filio
suo/dicens: Da mihi osculū fili mi: Gen. xxvij. d. De quarto
dīc aplūs Ro. vlt. c. Salutate inuicē in osculo sancto. Et in
hoc osculo tria notant mystice. Primo osculantū labia sese
cōsōciant. Secūdo interiores anhelū cōspirant. Tertio cor
pora ipsa sibi inuicē appropinquāt. In primo figurat cōiun
ctio naturarū hominis r verbi. In secūdo vnio spiritū diuini
r humani. In tertio cōparticipatio passionū christi r chri
stiani. De pmo dicit: Verbū caro factū est: Joh. i. b. De se
cūdo: Qui adheret deo vnus spiritū est. j. Corinth. vj. d. De
tertio dicit: Si cōplantati facit sum⁹ similitudinē mortis ei⁹:
simul r resurrectionis erim⁹: Roma. vi. a. Vel moraliter:
Labia sunt instrumentū sermonis: ideo designat in eoz cō
iunctiōe: mutua vicissitudo nostrarū orationū: in cōspiratiōe
anhelitū: vnanimitas voluntatū: in cōiunctiōe corporū: sup
portatio onerū. De pmo: Iaco. vlt. d. Orate p inuicem vt
saluemini. De secūdo dicit: Act. iij. f. Multitudinis credē
tū erat cor vnū r anima vna. De tertio: Gal. vj. a. Alter al
teri⁹ onera portate. Item ē osculū ad pedes p peccatorū re
missione: osculū ad manus p gratiarū actione: osculū ad os
p cōciliatiōe: vel grata dilectione. Primū est in cōfessio
ne: secūdum in deuotione: tertīū in cōtemplatiōe. Primū est
p̄sentū siue incipientiū: De quo Luc. viij. f. Ecce mulier q̄
erat in ciuitate peccatrix: vt cognouisset q̄ iesus accubisset i
domo simonis leprosi/attulit alabastrū vnguētū: r stās retro
secus pedes lachrymis cepit rigare pedes eius: r capillis ca
pitris sui tergere: r osculabatur pedes ei⁹. Secūdū ē offerentiū
siue pficientiū. Tertīū est pfectoz. Primū dignū est: secun
dū dignius: tertīū dignissimū. Unde sponsa/non osculū pe
dum: non manū: sed osculū oris qd est dignissimū petens:
ait: Osculet me osculo oris sui. Et nota q non querit
suauitū: nec basium: sed osculū. Suauitū quidē impudicā mū
lierū est: basium cōiugatorū: osculū amicorū. Habet autem
sponsus labia sua: r sponsa similē. Labia sponsi sunt miseri
cordia et veritas: labia sponsę sunt amor r timor. Et hęc q̄
tuor labia sibi inuicē cōiungunt: Nā misericordia amorī cō
iungit: r veritas timorī. Tria oportet eam habere quę oscu
lum petit. s. p̄nitentiā: qua de malis p̄teritis erubescat: puri

**Incipiūt Canticacantico
rum. Capituli. I.**

Osculetur
me osculo oris
sui: Quia me
liora sunt vbe
ra tua vno/strā
gratia vnguētis optimis.

tatem/qua per bonā cōscientiā cōspectui sponsi mundā se re
p̄sentet: feruorem spirituale: quo bona quę deus sibi cōtulit
ardēter diligat: r ad ea quę nōdum habet alacriter currat. Et
ita necessario habet triplex osculū: rēcōciliatorū/remunera
torū/cōtemplatorū. Primū ad pedes: vt dictū est: p remis
sione peccatorū. Secūdū ad manus p mu
nere virtutū. Tertīū ad os pro cognitiōe
secretorū. Siue a plausione seu a blāditio
ne dī: a Osculet me osculo oris sui:

q. d. sponsa: applaudat mihi sponsus me⁹
et blandiat. i. dulcē r blandū se mihi exhi
beat: qui terrificū r asperū se exhibere cō
suevit in veteri testamēto. Et hoc quidem
pmiserat ipse p Esaiā vlt. d. Quō si māt
blandiat filio suo: ita r ego cōsolabor vos.
Et hoc impletū testat aplūs Iob. xij. e.
vbi dīc: Nō em accessistis ad tractabilē et
accessibilē ignem r turbīnē r pcellam rē.
sed accessistis ad sion montē r ciuitatē

dei viuētis hierusalē celestē: r multoz milīū angeloz frequē
tiā: r ecclesiā p̄mituoz: qui cōscripti sunt in cglis: et iudicem
omnium deum r spiritū iustoz: p̄fectoz: r testamēti noui
mediatorē iesum: r sanguinis aspersiōe melius loquētem q̄
abel. Et nota q non dicit sponsa: Osculet me osculo suo: sed
osculo oris sui: qz nō sibi patrē p vnionē cōiugij postulat: sed
filiū: qui os patris dicit: quia mūdo patrē manifestauit: sicut
os mentis intellectū ostēdit. Dicit etiā os dei sacra scriptu
ra. Vñ Esa. xxx. a. Os em meū nō interrogasti. i. sacra sc̄p
turā nō p̄suluisti: Et fm b̄ s̄sus ē: a Osculet me osculo
oris sui. i. doctrinā sacre scripture mihi applicet: quā olim
soli populo iudeoz p̄iuxerat. Itē os dei dī cet⁹ p̄dicatorū.
Vñ Iher. xv. d. Si sepaueris p̄ciosū a vili. i. aiaz a pctō:
qñ os meū eris. Et fm b̄ ē s̄s⁹: a Osculet me/dīc spōsa:
b Osculo oris sui. i. cetū p̄dicatorū mihi mittat: quē olim
soli populo iudeoz miserat. Quia meliora sūt vbera
tua vino. Sc̄ptasim⁹ ē. Loquit em more amātis: q p̄e
feruore dilectionis ordinem loquēdi non valet obseruare. Et
quasi sponsus quereret: quare aduentū meū siue osculū meū
desideras: qñ p̄sere alloquēs/respōdet: Quia meliora
sunt vbera tua. i. doctrina r refectio p̄sentie tue: siue euan
gelicę doctrine: vñ vñ. i. feruore legis: vt q̄bilibet alijs
documētis: quę paruulos enecant: sicut vinū. Et reuera/me
liora sūt vbera tua vino: quia: e Fragrātia sunt. i.
redolētia: r vnguētis optimis. i. bonis spiritibus: quib⁹
euāgelica doctrina tota fragrat r redolet. Quę ideo di
cunt vnguēta optima: qz nō tm corpus curant a fetore vitio
rum: sed etiā inuisibiliter reficiunt animā collatione virtutū.
Vbera s̄o spōsi nominat salomon: qd muliebze ē tm: vt ostē
dat in p̄ncipio sui carminis ista amatoria eē: et nō ad litterā
sed spūaliē eē intelligēda. Verūtāmē sponsus habet sua vbe
ra: r sponsa similē sua: q in datione osculi mutuo cōiungunt.
Dextrū vber sponsi est longanimitas: qua patiēter pctōres
expectat. Sinistrū vber ē clemētia: q clemētē suscipit p̄nitē
tes. De pmo vber fundit lac capreum: lac amarum valde:
lac quidē iustę damnationis: fm qd dicit Ro. ij. a. An diuiti
as bonitatis ei⁹ r patiētie r lōganimitatis cōtemnis: Igno
ras qm benignitas dei ad p̄nitentiā te adducit: scdm duriciā
aut tuā r cor impēnitēs thesaurizās tibi irā i die ire r reuela
tionis iusti iudicij dei. De secūdo vber mulge lac pietatis et
pp̄tationis: fm qd legi⁹ Esa. lv. b. Derelinquat impius viā
suā: r vir iniqu⁹ cogitatiōes suas: r reuertat ad dñm et mise
rebit⁹ eius: r ad dñm nostrū quoniam multus est ad ignoscendū.
Dextrū vber spōsę est cōgratulariō: de quo fundit lac exhor
tationis. Sinistrū vber est cōpassiō: de q fugit lac cōsolatio
nis. Unde Ro. xij. c. Gaudere cū gaudētibz: flere cū flē
tibz. Habet r spōsus alia duo vbera: quib⁹ incessanter lactat
filios suos: q sunt misericordia r veritas. Dextrū miscōdia: si
nistrū veritas. Et de miscōdia fugit lac indulgētie: de veritate
vero fugit lac doctrine. Est aut triplex miscōdia spōsi. Prima
est speciosa: secūda spaciōsa: tertia p̄ciosa. Speciosa purificat

Altera sponsi

Altera sponse

Alia vber
ra sponsi

Triplex miseri
cordia sponsi

- a vītīs aīaz et corporū. Spaciōsa locupletat diuītīs charīs/
marū spūaliū. Preciōsa accumulāt delītiā gaudiōz celestīū.
P̄. 44. Prima speciosa dī: qz facit aīaz speciosa: vt sit oīs glīa ei⁹ filīe
P̄. 18. regis abint⁹. Secūda spaciōsa: qz a sūmo cēlo egressio eius.
Tertia p̄ciōsa: qz pcul et de vltimis finib⁹ p̄ciū ei⁹. Prouer.
vlt. b. Itē prima p contritiōē cor
affligit ad dolendū. Secūda per de/
uotionē emollit ad amandū. Tertia
celestī quodaz roze pfundit ad gau/
dendū. Itē triplex misericordia est
iux triplicē ip̄sī noīs interpretatiōē. Dicit em̄ miscōia q̄si r/
gozī miscē cor donā: Juxta h̄ p̄ma miscōia sumit. Dicit etiā
miscōia q̄si mittens deorsū rigore cordis: Et fm̄ h̄ sumit se/
cūda miscōia. Dicit et miscōia q̄si mīti suauitate rigat cor: Et
iux h̄ sumit tertia miscōia. De p̄ma dī Eccl. xxv. d. Spec/
iosa ē miscōia i tpe tribulatiōis: q̄si nubes pluuię i tpe siccita/
tis. De secūda dī in P̄. Misericordia dñi plena ē fra. De
P̄. 32. tertia sūt dī i P̄. Misericordiam et veritatem diligit deus:
P̄. 83. gratiā et gloriā dabit dñs. De vberē dextro spon̄i. Sinistru
vber spon̄i ē veritas. Quē triplex est. Prima in verē carnis
P̄. 84. assūptiōē. Un̄ P̄. Veritas de fra orta ē. Secūda ē i p̄mis/
sione. Un̄ dīc dñs: Joh. xvij. c. Sermo tu⁹ veritas ē. Ter/
P̄. 116. tia i retributiōē. Un̄ P̄. Veritas dñi manet in eternū. Ha
bet etiā spōsa hęc duo vbera. s. miscōia et veritatē. De p̄mo q/
dem lac pietatis: de secundo lac securitatis extrahit. Est aut
misericordia spon̄e triplex. Prima est indulgere inimico et
orare p̄ eo. Secūda peccatōz a peccato suo auellere. Tertia
pauperū inopiā releuare de p̄rio. De p̄ma dī Matth. v. g.
Diligite inimicos v̄ros: bñfacite his q̄ oderūt vos: et orate p̄
psequētib⁹ et calūniantib⁹ vos. De secūda dicit Jaco. vlt. d.
Qui cōuerit fecerit peccatōz ab errore vię suę: saluabit ani/
mā ei⁹ a morte: et op̄it multitudinē pctōz. De tertia dī Da/
niel. iij. e. Peccata tua elemosynis redime: et iniquitates tuas
misericordijs pauperū. Itē ē triplex veritas spō̄e. Prima ē
veritas p̄fessiōis. Secūda fidei siue laudis. Tertia opatiōis.
Itē duo vbera spō̄e: vberib⁹ spō̄i i dātōe osculī de/
lectabiliter cōiungunt. Itē dextrū vber spon̄i sinistro vberi
spō̄e iūgit: et sinistru dextro. Triplici em̄ miscōie spō̄i: q̄ est
dextrū vber ei⁹: triplex veritas spō̄e: q̄ est sinistru vber ei⁹:
quodā miro mō p̄iūgit. Veritas q̄dē p̄fessiōis obuiat spect/
osē miscōie: vbi est pctōz remissio. Veritas fidei obuiat spa/
ciosē miscōie: Itā sup̄ veritatē fidei/charismata spūalia edifi/
cant: q̄ sūt miscōie spaciōse. Veritas opatiōis respōdet mis/
ericordię p̄ciōse: qz facit oīa p̄pter deū. vnde recipit p̄miū p̄/
ciolum. Ecce habes quō dextrū vber spō̄i et sinistru spō̄e in
dātōe osculī suauiter p̄iūgunt. Silt sinistru vber spō̄i dex/
tro spō̄e p̄iūgit: totū totū. i. triplex veritas spō̄i/triplici mi/
sericordię spon̄e. Veritas em̄ assūptiōis carnis obuiat p̄mē
misericordię spō̄e: q̄ est indulgere inimico et orare p̄ eo. Ad
hoc em̄ ch̄ist⁹ verā carnē assumpsit: vt peccata misericordiē
indulgeret: et pro inimicis oraret. Veritas p̄missiōis obuiat
secūde misericordię spō̄e: q̄ est peccatōz a peccato auellere.
Talib⁹ em̄ q̄ hoc faciūt: p̄mittit dñs regnū celoz. Un̄ Pro/
uerb. xxiij. b. Erue eos qui ducunt ad mortē: et q̄ trahunt ad
interitū liberare ne cesses. Tertia veritas spō̄i. i. veritas re/
tributiōis obuiat tertię miscōie spon̄e: q̄ est pauperū inopiā
de p̄rio releuare. Itā p̄ misericordijs pauperū/merces eter/
na retribuit: vt patet: Matth. xxv. d. Has obulatiōes vberū
P̄. 84. spon̄i et spon̄e breuiter cōmemorat P̄. cū dicit: Miscōia et
veritas obuiauerūt sibi. S; nec osculū tacuit. Un̄ ait: Justi/
cia et pax osculatē sunt. Recte ē salomon post osculū spon̄i et
spon̄e: statim adiūgit de vberib⁹ eoz: Itā obulatio vberz os/
culū oris comitat. Dicit igit spōsa: Osculet me spō̄i me⁹:
osculo oris sui/ n̄ pedū vltimanū: qz meliora sūt vbera
tua/ o tu spon̄a: vino fragrantia vnguētis optimū. i.
vnguētō spūalis sapiētīę: vnguētō celestī gr̄ę: vnguētō imar/
cessibilis gl̄ie: q̄b⁹ euāgelicę doctrīę vbera redolēt. Primū
quidē bonū ē: secūdū meli⁹: tertiū optimū. Primū h̄ euāge/
lica doctrīa in eruditōe. Secūdū in collatione. Tertiū in
p̄missiōe: Itā euāgelī sapiētīā docet/ gratiā p̄fert/ gl̄iā spō/
det. Sūt et alia tria vnguēta q̄b⁹ fragrat euāgelī. s. vnguētū
cōtritiōis/ deuotiōis/ pietatis. Primū bonū ē: s. de specieb⁹
amarissimis ē cōfectū: q̄ crescit i horto n̄ro: hoc ē de peccat/
p̄rijs. Secūdū meli⁹: qz de specieb⁹ p̄ciōsissimis cōfectū: q̄
crescit i horto dñi: hoc ē de oib⁹ bñficijs ch̄isti. Tertiū op/
timū: et tñ de speciebus vltimis
p̄fectū: q̄ crescit in horto primi:
hoc est de oib⁹ miserijs. p̄rioz.
Primū ē p̄gitiū/ dolorē facit.
Secūdū ē t̄pitiū/ dolorē lenit.

Triplex miseri/
cordia spon̄e

adolescentule dile/
xerūt tenuis. Tra

Tertiū sanatiū/ morbu expellēs. Sequit. a. Oleū effu/
sum nomē tuū. Alia causa ē q̄re spōsa osculū ip̄si deside/
rat: qz. i. nomen tuū/ qd est ch̄ist⁹/ est oleum effusum. i.
suauē et iocūdū. q. d. spōsa: qz teip̄sū nōdū amplecti vult pos/
sū: interea odor noīs tui ex desiderio meū p̄noctabit. Dicit
aut nomē ch̄isti oleū: qz reficit lassos/ sanat languidos/ illuminat
cēcos/ superat omī nomī. Un̄ P̄bil. ij. a. Ch̄ist⁹ fac⁹ ē p̄
nobis obediens v̄s ad mortē: p̄opt qd et de⁹ illū exaltauit
et donauit illi nomē qd ē sup̄ omē nomē. Et Act. iij. c. Non
est aliud nomē datū hoib⁹ sub cēlo in q̄ oporteat nos saluos
fieri. Vel sic: Nomē tuū. i. fama nomis tui: qd olim clausū
fuit in iudēa/ sic oleū in vase: est oleū effusum. i. toti mūdo
manifestatū. Un̄ iux cōsuetū modū sc̄pturę: nomē p̄notiōe
accipitur: Sic ibi: Protegat te nomē dei iacob. i. noīa⁹ de⁹
iacob. Et ē sensus: Oleū effusū nomē tuū. i. tu noīa⁹ es
oleū effusū: dolorē pctōz mitigat: dura corda molliciat: tri/
stes letificat. De hoc dicit Esa. x. f. Cōputrefcet iugū a facie
olei. Et Esa. lxj. a. Ut darē eis coronā p̄ cinere: et oleū gau/
diū p̄ luctu. Un̄ qz ipse spōsus/ nō nisi p̄ gratiā nobis inornit:
merito hic p̄ nomen gratiā eius accipitur. Et de hoc oleo dī
Eccl. ix. b. Omī tempore sint vestimenta tua cādida: et oleū
de capite tuo non deficiat. Et Prouer. xij. c. The saurus
desiderabilis: oleum in habitaculo vel in tabernaculo iusti.
Hoc oleū effusū est. i. extra vas suū fūsum. Quis quidē p̄riū
hui⁹ olei/ ch̄ist⁹ est/ plenū v̄s ad summū. De cui⁹ plenitudi/
ne nos oēs accepim⁹ gratiā p̄ gr̄a: Joh. i. b. Nomē igit spō/
si effusū fuit q̄si oleū in die pentecostes/ cū sp̄s sanctū effudit
in discipulos: Act. ij. a. Sic ipse p̄miserat p̄ Jobelē. ij. g. Et
erit inqt post hęc/ effundā de spū meo sup̄ omē carnē. Et qz
oleū effusū est/ nomē tuū: b. Ideo adolescentule di/
lexerunt te. i. rudes in fide: q̄ exuto veteri homīe cū actib⁹
suis/ iduerūt nouū. c. Mimis. i. vebement. Et iō s̄mimo
genere dīc: adolescentule: qz ardēt amāt q̄ adolescentuli: i. quo
etiā secūditas notat et hūilitas. Quid igit erit si ad effusiōē
solū noīs ita diligit spōsus/ cū res et veritas ip̄si apparebit:
De oib⁹ em̄ q̄ spōsi sunt/ nihil potuit noīare spōsa qd lōg⁹
a rei veritate eēt ip̄si q̄ nomē ei⁹. Un̄ dīc Glo. Quia te el/
sētia videre n̄ possūt: sola dulcedine noīs tui te oib⁹ reb⁹ ante/
ponūt. d. Trahe me zc. Ducitqz vox expectantium in/
carnationē saluatoris: et dona ip̄i cōmēdantiū: hic subinfert
vox illoz q̄ post incarnationē ad fidē venerūt. Illa vt spōsus
veniret: et osculū afferret rogabat: ista non eū ad se descendere
sed se post eū ad celos ascendere desiderat. S; qz se p̄ se non
posse cōspicere/ auxiliū ei⁹ et ducātū implozat/ dīcēs: c. Tra/
he me post te. Scdm̄ beatū Bern. loquit spōsa vt p̄ul. S;
siue synagoga/ siue ecclesia/ siue gl̄iber fidelis aīa loquat: nō
differt: qz oib⁹ cōgruit. Quilibet em̄ trahi indiget q̄diu ē b̄
corpe mortis hui⁹: Corp⁹ em̄ qd corripit aggrauat aīam: et
terrena inhabitatio dep̄mit sensū mltā cogitantē: Sap. ix. c.
Un̄ aplūs clamat: Infelix ego hō: quis me liberabit a corpe
mortis hui⁹: Ro. viij. d. Et P̄. Educ de carcere aīam meā.
Trahi ē postulat spōsa/ siue vt augeat ei pueniēdi celeritas:
siue qz retinet eā adhuc/ p̄p̄ta pōderositas/ siue qz retrahit eā
mūdi suauitas. Vel certe ideo p̄cat trahi a spōso: qz nemo ve/
nit ad eum nisi tract⁹. Un̄ Joh. vj. e. Nemo venit ad me ni/
si p̄at me⁹ traxerit illū. Porro q̄s p̄at trahit/ trahit et fil⁹: qz
indiuisa sunt opa trinitatis: qz indiuisa ē potestas/ sapiētia et
volūtas. Familiari⁹ aut a filio postulat trahi tāq̄ a spōso p̄/
prio: cui⁹ osculū p̄ postulatuerat. Un̄ Trahe me post te. i.
vini fer corpi vel carni: vt licet caro repugnet: tñ mētis desi/
derio sequar

P̄. 141.

derio sequar te cōpunctione et puerfione quocūq; ieris. **Uel**
a **Trabe me post te** p ifusione gr̃e: vt te seq̃r p libez ar/
 bitrū. **Uel** **Trabe me post te**: quodā mō inuitā vt facias
 volūtariā: **Trabe toz p̃tē**: vt reddas currentē. **Trabe in q̃s**
me post te: aut terrendo minis: aut cedendo flagellis: aut
 blandiēdo beneficijs:

Uel qd dī. **Osee. xj.**

b. In funiculis adam

trabā te: i vinculis cha-

ritatis. Et qd mirū si

indiget trahi: q̃ post

gigantē currit: q̃ salit

in mōtibz et trāsilat colles:

Ideo sponsa nō valēs sequi nec

volēs deserī: clamat: **a** **Trabe me post te**: ne currā post

alios amatores: aut q̃si i incertū. **Uel** dīcī: **Trabe me ad te**:

q̃si cupiēs dissolut et esse cū christo: qd quidē nolebat adhuc:

magis necessariū estimās manere i carne. ppter adolefcētū:

las q̃s secū ducere satagebat: q̃ adhuc ei⁹ auxilio indigebant:

sed ait: **Trabe me post te**: vt conuerfatiōis tuę vestigia se-

qui⁹ et virtutē emulari: et normā tenere: et morū valeā apphen-

dere disciplinā. In his quippe maxie opus ē adiutorio: q̃ va-

leat spōsa abnegare seipsā: et tollere crucē suā et seq̃ spōsū: q̃si

ducē et p̃ceptorē. **Trabe** igit̃ **me post te**: ne currā ego so-

la: **Licet** sola trahi petierim: currūt et adolefcētulę mecum:

Uel sequit̃: **b** **Currem⁹** ego. s. et adolefcētulę meo exēplo

excitatē. **c** **In odore vnguētoz tuoz. i.** in vmbra tua:

vt imitatioē opū tuoz: q̃ velut vnguēta redolēt: vt i p̃sidera-

tiōe miraculoz tuoz: q̃ i fīrmos sanāt velut vnguēta: vt i fa-

ma siue opitiōe nois tui: qd ē oleū effusū: vt i fide et spe eter-

noz bonoz: q̃ sup oīa vnguēta redolēt: vel i doctrina p̃cepto-

rū. **Uel** sic: **b** **Currem⁹** in odore. i. intra odorē: **d** **An**

guētoz tuoz. i. in via odorifera: quā tuo trāsitu odorifera

reddidisti. **Uel** i fīrm⁹ velut alabastr⁹ oīm vnguētoz spūaliū

viā sanctę cōuerfatiōis quā p̃currēdo nobis mōstrauit: ineffa-

bili suauitate respicit: p̃sertim cū in via ipsum alabastrū fractū

sit et vnguēta effusa. **Uel** siquidē bec⁹ via crucis ē: in q̃ clauis

et lancea fractū fuit alabastrū et apotheca dissipata: vñ et lar-

giter eminauerūt vnguēta: quoz odor totā hāc viā et solā mi-

ra suauitate respicit: et qd ē extra viā istā: totū sordet et fetet.

Et ideo spōsa cū adolefcētulis suis intra viā hāc se colligēs

dīcī: **Currem⁹** i odore vnguētoz tuoz. **Uel** **In odo-**

re. i. ad odorē: inuestigantes p odorē suauitatis tuę: sic canis

venaticus ad odorem inuestigat ferā. **Uel** causalit̃: **c** **In**

odore vnguētoz. i. in vi odoris et virtute vnguētoz

tuoz: quo fames et desiderū tuū excitat i nobis. **Et** hoc

desideriū cū tepidū est: ambulatio est: qñ hō vhemēs: cur-

sus est. **Amor** em̃ gressus ē: vt dicit **Aug⁹**: et amare ē p̃fiscī:

sed vhemēs amor cursus. **Sed** si odor vnguētoz tantę fru-

tis ē vt currere faciat: qd faciet vinctio: **Reuera**: volare velo-

citer. **Aut** etiā hūiliter dīcī sponsa: **Currem⁹** in odore vn-

guētoz tuoz: nō in n̄roz fiducia meritorū: nec in magnitu-

dine virū n̄roz: sed i multitudine miseratiōnū tuarū: qz nō ē

volētis neq; currētis: s; dei miserētis: **Ro. ix. d.** **Spons⁹** vo-

lauit: qz vinctiōē habuit. **Uñ** **P̃s.** **Uolauit** sup pēnas v̄to-

rū. **Spōsa** hō currit: qz tñ odorē sētīt **S; oīstur** q̃stio: **Cur**

singularit̃ se trahi petiit spōsa: et adolefcētulas n̄ adūxit secū:

vt nō trabe me p̃ te: s; trabe nos post te: diceret: **Uñ** qd ne

spōsa trahi idiget: et nō magis adolefcētulę: **Ad** h̄ dīcī beatus

Bern⁹. qz charitas ita postulabat dīcī. **Duplex** ē em̃ auxilium

spōsi. **Unū** p correctionē: aliud p p̃solationē. **Illud** foris ex-

erret: istud iterū v̄sitat. **Illud** hūilitatē opat̃: istud pusillani-

mitatē p̃solat. **Illud** trahit: istud currere facit. **Trahimur** em̃

cū rēpationib⁹ et tribulationib⁹ exercemur: **Currim⁹** aut cū

īternis p̃solationib⁹ et i p̃solationib⁹ v̄sitamur. **Spōsa** igit̃ qd

austerū et durū est: sibi q̃si forti et p̃fectę retinet: et iō singula-

rit dīcī: **Trabe me**. **Qd** aut̃ dulce et suauē ē: adolefcētulis q̃si

nouit̃ et i infirmis cōicāt: et ideo dīcī: **Currem⁹** in odore vn-

guētoz tuoz: socias p̃solationis habere voluit spōsa: nō labo-

ris. **Ita** fecit et spōsus. **Sol⁹** em̃ ad passiōē venit: sol⁹ i infer-

nū descendit: sed cū multo comitatu cēlos gloriofius ascendit.

Signatē aut̃ sponsa se cursurā cū adolefcētulis in odore vn-

guētoz p̃mittit: qd nō aufa fuit p̃mittere synagoga cū vetu-

lis suis: qz nō odorē vnguētoz: s; duriciā flagellorū sēserūt.

Uñ em̃ moyses vnguēta attulit: vt eas vngeret et attraheret:

sed ignē et ferrū: vt eas v̄reret et secaret. **Sed** christ⁹ cū vnguē-

tis suis venit vt spōsam cū adolefcētulis eius vngeret: nō so-

lū ad sanitatē et specio-

fitatem: sed etiam ad

sacerdotale et regiā di-

gnitatē: vt dī **Apoc̃.**

1. b. **Dicit** ergo spōsa:

Synagoga cū vetulif-

luis i timore flagello-

rū fugit a te: ego hōz adolefcētulę i odore vnguētoz currem⁹

ad te. **Uñ** odor vnguētoz spōsi pōt accipi opinio puerfatiōis

et p̃dicatiōis ei⁹: p quē multi ad eū currūt. **Uñ** **Matth. iij. d.**

Abijt opinio ei⁹ p totā syriā: et obtulerūt ei oēs male habētes

varijs lāguozib⁹ et tormētis cōprehēfos: et qd demonia habē-

bāt et lunaticos et palyticos: et curauit eos: et secutę sūt eū tur-

be multe: **Quippe** sentiebant fragrantia vnguētoz eius.

Sequit̃. e **Introduxit me rex i cellaria sua.** **Dixit**

rat spōsa: qz currēdu est: et in q̃ et post quē: sed quo currēdu

sit nō dixerat: nunc cōuertēs se ad iuēculas suas quas secū

curfuras p̃miserat: quo currant ostēdit. s. in cellaria sponsi: in

odore q̃ ex ipsis p̃cedit. **Sed** nūquid parit̃ currebat sponsa et

adolefcētulę: **Sic** reuera. **S; q̃** amat ardēt⁹: currūt veloci⁹:

et ideo puenit citius: et pueniēs nō repulsiōē passa ē: sed sine

moza q̃si charissimę aperit ei et introducit. **Uñ** vt sibi cōgau-

deat et currere nō desistat: annūciat adolefcētulis suis: dīcēs:

e **Introduxit me rex. i.** spōsus meus: **f** **In cellaria**

sua. i. i p̃sētē ecclīā: vbi oīa necessaria vitę spūalis sūt repōsi-

ta. **Pluralit̃** dicit̃: **cellaria**: qz multe sūt ecclīę singulares:

quib⁹ vna sit vniuersalis: qz et arca noe vna fuit: tñ multas ca-

meras et distinctiōes habuit. **Sed** quō spōsa introducta dīcī in

cellaria bec⁹: cum ipsa sit ipsa cellaria: **Rūfio.** **Per** sui p̃side-

rationem: **Sicut** petrus ad se reuersus dicitur: **Act. xij. b.**

Uel vniuersaliter in singulis personis. **Singuli** enim i ecclē-

siā introducti sūt p fidē: et oēs sūt sūt ipsa. **Uel** cellaria spōsi

sūt diuerse intelligētīę sacre scripturę. **Prīmū** cellariū ē histo-

ria: q̃ est q̃si grātia palearia: solū cibū cōtinēs iumētoz. **Se-**

cūdu est tropologia: in q̃ tres sūt cellę. **Prima** ē frumētū vini

et olei ad reficiendū. **Secūda** pigmētoz et aromātū ad dele-

ctationē. **Tertia** ē vnguētoz ad sanitatē et medicationē. **Bo-**

realitas em̃ reficit comedētes: delectat audientes: sanat vten-

tes. **Tertiū** cellariū ē allegoria: qd cōtinēt arma militantiū. s.

scuta aurea et loricas et lanceas: q̃s fecit salomon. **ij. Regl. x.**

c. id est mysteria christi et ecclīę militantis. **Quartū** cellariū est

anagoge: qd nō nisi aurū p̃batissimum cōtinēt: et lapides p̃-

ciosos: **Agit** em̃ tñ de ecclīā triūphātē: et de his q̃ ad eā pri-

nēt. **Et** de his cellarijs dicit̃ **Proverb. xxiij. a.** **In doctrina**

replebūt cellaria vniuersa substātia p̃ciosa atq; pulcherrima.

Uel **Introduxit me rex i cellaria sua. i.** in ecclīā triū-

phantē spe: tandē re introducēdā. **Pluralit̃** aut̃ dicit̃: **cella-**

ria: p̃pt oīmodā copiā bonoz q̃ ibi ē: vt dīcī **Blō.** **Uel** qz i

domo p̃is mei māfiones multe sūt: vt dīcī dñs: **Job. xij. a.**

Sequit̃. g **Exultabim⁹ et letabimur in te.** **Per apo-**

strophā loquit̃ ad spōsum: nō elata de p̃ceptū bñficijs: s; gra-

ta: dīcī: **g** **Exultabim⁹**: corpe: cū bonoz opū attestatiōe.

b **Et letabimur**: aīa: cū bona volūtate: **i** **In te**: q̃ reco-

gnoscim⁹ quicqd boni habem⁹: nō in nobis: sed i te gloriātes

sicut i auctore: **Neq;** cellarijs tuis: vt mercenarij: s; in te tñ

vt filiū: qz qui gloriā i dño gloriā ē. **Cor. x. d.** **k** **Ademo-**

res vberum tuorum. i. p̃ceptoz tuoz: vel bonoz: aut

doctrinaz tuaz existētū: **l** **Sup vinū. i.** meliorū vino. i.

austeritate legis: aut dulcedine carnaliū desiderioz q̃ mentē

inebriant: aut suauitate oīs locūditatis et felicitatis terrenę q̃

letificat. **Et** nota qz nō dicit̃ in p̃senti: **exultam⁹ et letamur** i te:

qm̃ introductio ista spei ē: et gaudiū spei: spōsas nō detinet: s;

suspēdit et extēdit i futurū: **Neq;** eā implet aut satiat: s; maiorē

fame et ardētiori desiderio accēdit et dilatat: ideo retriū dicit̃

spōsa: **Exultabim⁹ et letabimur**: i futuro: Alioqn absoz-

ferri exultatio ad affectu; et leticia ad intellectu. q. d. sponsa: Introduxisti me sponse in cellaria tua: et scio q non excludes adoleſcētuſas meas: ideo cum introduce fuerint mecu. *Exultabim⁹* torrēte voluptat⁹ tuę inebriate: *Et letabimur* fulgore tuę virtutis illustrat⁹. *In te i* viſiōe tuā in dilectiōe tuā in fruitione tuā. *Uel Exultabim⁹*. i.

B

extra nos saltabim⁹ amoris tui stimulis cō
citare: Et letabimur cōsolationib⁹ tuis
et gaudis delinitē. Et p⁹ ponit exultatio
affect⁹ q̄ leticia intellect⁹: qz illis solis p⁹
mittit spōsus aspectū suę pulchritudinis: q̄
in illū exultauerint desiderij sancti amo
ris. Scdm beatū Bern⁹. vox ē adolescētulaz: **Exultabim⁹**
et letabimur i te / loquētū spōse: et cōgratūlatiū introduce
in cellaria spōsi sui: et cōfidentū qz et ipse aliqñ introducant:
et qz spōsa de munerib⁹ pceptis a spōso / cōcabit eis. Dicit⁹ ḡ
adolescētulę: Nūc introducā es o spōsa in cellaria spōsi tui
ideo: **Exultabim⁹ et letabimur** in te / nō in nobis: qz nō
dū meruim⁹ introduci. Hos inq̄: **Exultabimus et letabi**
mur in te: memores vberū tuorū: quib⁹ lactas nos par
uulas. q. d. equanimiter sustinemus donec veneris: scientes
te plenis vberib⁹ ad nos reuersurā. Oz aut adūgūt: **Super**
vinū / significat eas carnaliū recordatiōe desideriorū q̄ vino
designant adhuc sollicitatas: tñ eas memores suauitatis flu
entis ex vberib⁹ suę matris. Sequit⁹. a. **Recti diligunt**
te. Verba sunt adolescētulaz adhuc spōse loquētū: fm bea
tū Bern⁹. qd dicit⁹ ppter aliq̄ de numero ipsaz / q̄ nō idē sapie
bār / licz parit currere viderent / murmurantes et matri iudicēs /
eo qz sola cellaria introisset. Quib⁹ vt satisfaciāt spōsa / respō
det: **Nigra sū** ē formosa filie hierlm rē. Hoc ē qd dicit apłus
i. q. cor. xj. f. Periculis i falsis fratrib⁹. Igit⁹ ppter inuidētes
et murmurātes sorores dī spōse ab his q̄ bone / ab his q̄ sim
plices / q̄ hūiles / q̄ mansuete sunt: **Recti diligunt te**. q. d.
nō cures de inq̄ rephēsiōe blasphemaz sororū: qz **recti dili**
gūt te. Recti aut sunt: vt dicit beatus Bern⁹. qz fide catholici
z ope iusti sūt. Mō em̄ sola fides rectū facit: qz fides sine opi
bus inortua est: Jaco. ij. d. Nec op⁹ sine fide rectū facit: qz
sine fide impossibile ē placere deo: Iacō. xj. a. Alibi describit⁹
rectū: cui⁹ media sūt exēūt ab extremis. Extrema nra sūt alpha
et ω. i. de⁹ pncipiū / et de⁹ finis. Qñ illi sūt recti: q̄ in suis opi
bus habēt deū pncipiū et finē. Tales nec p amorē i dexterā:
nec p odiū exeunt in sinistrā ab illo: qz nec nimis amant dex
teram / pspertantur: nec nimis odiū sinistrā aduersitatis. De
his certū est qz diligūt sponsā: fm qd ē vox adolescētulaz ad
spōsam. Oz sit vox spōse ad sponsū. Sunt aut q̄ttuor. ppter
q̄ amari solēt homies a spōsis suis: potētia / sapiētia / diuitie /
pulchritudo. Et ppter eadē amād⁹ est charit⁹. Sapiēs em̄ est
in creatiōe: potēs in gubernatiōe: diues i possēsiōe: pulcher
in maiestate. Et hęc q̄ttuor tāgit Paul⁹ breuēt ad Iacō. j. a.
Quē cōstituit heredē vniuersorū / ecce diues: p quē fecit z se
cula / ecce sapiēs: qui cū sit splēdor glorie / ecce pulcher: p o
r / tāqz oia verbo virtutis sue / ecce potēs. Est aut i vniuerso tri
plex onus amoris. Siquidē a nobis exigit primus pietatē /
angel⁹ puritatē / deus charitatē. Sic em̄ ait sponsus. j. vj. a.
Pulchra es amica mea / suavis et decora. Pulchra vilitate
pietatis: suavis planicie puritatis: decora pfectiōe charitatis.
Pulchra primo: suavis angelo: decora spōso: et ideo timē
da inimico. Qñ seq̄t i illa auctē: Terribilis vt castroz acies
ordinata. Seq̄t. b. **Nigra sū** sed formosa filie hieru
salē. Vox est sponsi ad adolescētulas exhortātis eas ad pse
uerantiā et tolerantīā passionū: et murmur blasphemantiū cō
pescētis. q. d. Adolescētulę vos vultis in cellaria introduci
et mecū currere vos pmittitis: sed nō defreat vos afflictio vl
tribulatio: quia p hęc virtutū pulchritudinē acquireretis: sicut
ego. Et hē ē: b. **Nigra sū** / xteri⁹ / pssuris tribulationū et sor
dibus penitētię. c. **Sed formosa** / interius virtutū deco
rib⁹. d. **Filie hierusalē** / superne: De q̄ Gal. iij. d. Illa q̄
sursum est hierusalē libera est: que est mater nostra. Adolescē
tulas vocat filias hierusalē: qz fide / spe et desiderio tendūt ad
visionē pacis eterne. Et licz inter eas fuerint aliquę murmu

Prop̃ q̃tuor
solēt amari ho-
mines a sponſis
ſuis

Triplexonus
amoris

rantes et blasphemantes: tñ oēs vocat filias hierlm: tñm ppter
sacramētōz suscepciónē: tñ ppter fidei cōfessionē: q̄ bonis et
malis cōmūnis est: tñ ppter fidelis societatē: aut certe ppter
spem futurę salutis: a qua nō sunt penit⁹ desp̄dendē: tñ sunt in
via. Qualis autē nigrā se et foetiosam sponsa dicit: potest in

figubungens: **e** **S**icut tabernacula cedat
dar filij hirmael: De q scriptu est: **B**en.
xvj. d. **D**anus eius cōtra om̃s: ⁊ manus
omniū cōtra eū. **f** **S**icut pelles salo
monis. **R**edde singula singulis. **A**gra
fum foris: sicut tabernacula cedat:
que exposita erāt venis ⁊ pcellis: **q**uod

fia tribulatio: et persecutio: et expositio: et semper in militia est.
 Sz formosa / Inter: sicut pelles salomonis / rubicatis /
 quibz texit tabernaculum: vt dicit Glo. Sed vnde habet Glo.
 hoc / cu nūq in biblia legat q salomon vsus fuerit pellibus
 ad tegendū tabernaculū vñ templū vñ arcam: licz b doctores
 aliqui doceāt. Reuera de dauid legat. ij. Regl. vij. a. q dicit
 ad nathan pphetā: Vides ne q ego habitē i domo cedrina: et
 arca dei posita sit in medio pellū. Et. j. Paral. xviij. d. dicit:
 Cū habitaret dauid i domo sua / dixit ad nathā prophetam:
 Ecce habito i domo cedrina: arca autem fideris domini sub
 pellibus est. Quare ergo nominat hic scriptura salomonem
 potius q dauid: Responsio est. Quia non dauid sed salo-
 mon nobilius arcē operimentum edificauit. s. templi: de quo
 verisimile est: q pluribus p̄ciosis pellibz texit arcē donec
 templū edificasset: sicut p̄cepit dominus / Numeri. liij. d. vi. f.
 pallio hieacynthino arca et alia vasa tabernaculi opirent. Vel
 nigrā se dicit ecclesia / penitentiā: formosa i innocentiis. Vel
 nigrā in actiuis: formosa i cōtemplatiuis. Vñ. j. v. b. cū vo-
 caret exire ad laborē actiue / respōdit: Laui pedes meos: quō
 sterū inquinabo illos: Vel nigrā se dicit fm statum p̄teritū /
 quo fuit sub peccato: formosam fm statū p̄sentē / quo lora est
 in baptismo: et purificata fide. Vñ sic: **N**igra sū sicut ta-
 bernacula cedar. i. obscura et tenebrosa peccatis: fm iu-
 diciū mūdi. Vñ dicit Interl. hic / sicut / nō p veritate sed p
 estimatiōe insipientiū ponit: qui ecclesiā putant vitiōz vel
 demonū māsione: sed formosa sum i veritate: sicut pelles fa-
 lomōis: hic / sic / p veritate ponit. Vñ mystice pōt exponi
 fm nominū interpretatiōē. Interpretat em cedar tenebrę: et
 ecclesia estimat ab impijs tabernaculū tenebrarū. i. vitiōz ve-
 demonū. Salomon interpretat pacificus: et significat christū:
 cuius pelles sunt apostoli et martyres tabernaculū tegētes. i.
 ecclesiā ptegētes. Vñ Job. ij. b. Pellē p pelle: et cūctā q ha-
 bet homo dabit p anima sua. Pellem em apostolorū et mar-
 tyrū dedit christus p pelle infirmorū. Vñ Paulus. ij. Co-
 rinth. xij. c. Sup̄impendar ego p animabz vestris. In his
 nō tm. nō formosa: s. etiā nigra fuit ecclesia / fm mūdi estimati-
 onē. Vñ. j. Cor. liij. c. Tanq purgamenta huius mūdi faci su-
 m? oīm pipsima vsqz adhuc. Vñ **N**igra sū i oculis meis et
 pp̄ia p̄sideratiōe: sed formosa i oculis sp̄s̄i. Vñ **N**igra
 sū i nigredine pp̄rie p̄ditiōis. Sz formosa / muneribz ip̄o-
 si: q me decorauit / statū decore. Vñ i his v̄bis suggillat sp̄s
 latet adolescentulus murmurātes: et cōmendat manuseras.
 Et est sensus: **N**igra sum sicut tabernacula cedar / in
 quibuscūq vestr: filię hierusalē: sed formosa sū sic pel-
 les salomonis / in alijs. Breuiter ergo nigrā dicit se ip̄o-
 sa tribulatiōe: sed formosam charitate. **N**igrā studio humili-
 tatis: sed formosam existentia veritatis. **N**igrā cor: poralibz
 miserijs: sed formosam celestibus desiderijs. **N**igram oculis
 insipientiū: s. formosam in intellectu sapientiū. **N**igrā iudi-
 cio mūdi: sed formosā arbitrio dei. **N**igrā in cōspectu impio-
 rum: sed formosam iudicio angelorū. **N**igram p̄uersę viuen-
 tibz eterna supplicia cōminando: sed formosam sanctę cōuer-
 santibus eterna p̄mia p̄mittendo. **N**igram p corporis vili-
 tatem: sed formosam p anime sanctitatē. **N**igrā in terris: sed
 formosam in celis. **N**igram mala temporalia patiēdo: sed
 formosam eterna gaudia sperando. Audi formosam / spe gau-
 dentes: audi nigram in tribulatione patientes: Roma. xij. c.
Paulus niger cū lapidat: sed formosus cū ad celū raptus.
 Ipse sponus niger

Deutsche

[illegible]

Ipsē sponsus niger fuit in passione: sed formosus in resurre-
ctione. Sequitur. **a** Nolite me cōsiderare q̄ fusca sum.
q̄. d. sponsa: o adolescētule reuera nigra sum: sed nolite cōside-
rare. i. intueri quē patior: sed potius attendite fructū q̄ sequitur:
et animū quo patior: et causā p̄ qua patior. **b** Quia
ē hęc nigredo: sed acciderat: **b** Quia
decolorauit me sol. i. est tribulatio. **c** Sol
iusticię. i. christi: p̄ cuius amore
dimisi mūdū et mūdū colorē: et tribulatio-
bus me exposui. **d** Trē sol ecclīa colorauit i
natiuitate: decolorauit in passione: recolo-
rauit in resurrectione. **e** Trē colorauit beatā
virginē in cōceptione infusioe gr̄e: decolo-
rauit in passione doloris: recolorauit in as-
sumptione gl̄ia immortalitatis. **f** De colorati-

one dī Luc. j. c. Ave maria plena. **De decoloratione dicit**
eodem. ij. c. Et tuā ipsi animā p̄trāsibit gladiū. **De recolora-**
tione dicit. ij. c. Quę est ista q̄ p̄gredit̄ q̄si aurore confu-
gens: pulchra vt luna et. Sequitur. **c** Filij matris mee
pugnauerūt cōtra me. **d** Vox est ecclīe p̄mittit̄ q̄ a syna-
goga originē duxit: a cuius filiis. i. iudeis p̄secutiōes sustinuit.
Sic paulus synagoge filiū q̄ p̄mittit̄ ecclīa ipugnauit: sic ipse
met testat. j. Timoth. j. c. S; p̄nitentiā ducit ad sororis signa
cōueri: sicut p̄dicauit: quā p̄s ipugnauerat. **Da** ecclīe. i.
synagoga istos filios q̄ s̄ sorore suā pugnauerūt: nō ex vtero
legitimo suscepit: sed ex adultero: sic dī Job. viij. f. Vos ex
patre diabolo estis: Et ideo vir ei legitimus. i. christus repudi-
auit eā: sic legit̄ Esa. l. a. Quis ē iste liber repudiij mris vřę q̄
dimisi eā: Et Osee. ij. a. Iudicate matrē vestrā iudicate: q̄
nō ipsa vxor mea: et ego nō vir ei. **Filij synagoge fuerūt an-**
nas et alphas et iudas scarioth et scribę et pharisę: et hi om̄s s̄
ecclīa synagoge filiā in ipso ortu ipsi acerbissime pugnaue-
rūt: q̄ virū ei i ligno suspēderūt. **Et fortassis vox ecclīe est**
ipsa i cāntico ecclīe: Esa. xxxvij. c. Precisa ē velut a texere
vita mea: dū adhuc ordire succidit me. **De illis q̄o et alijs q̄**
christiano nomi p̄dixerūt sciēter dicit ecclīa: **Filij matris**
meę pugnauerūt p̄tra me. Signant aut filios mris sue
dicit: et nō p̄s: q̄ nō ex deo s; ex p̄e diabolo erat homicidę:
sic ille homicida fuit ab initio: Job. viij. f. Ideo nō dixit fra-
tres mei aut filij p̄s mei: sed filij mris mee pugnauerūt
p̄tra me. **Sed cū ecclīa sepissime ab alijs atq; alijs natiōib;**
fuerit ipugnata: sicut ipsa dicit p̄ Ps. Sepe expugnauerūt
me a iuuēute mea: quid de filiis mris sue tñ cōgrit: **Rñsio.**
Quia malū a domesticis irrogatū molestū sustinet. **Uñ Ps.**
Si inimicū meū maledixisset mihi: sustinuissem vřę: et si is
q̄ oderat me sup me magna locutū fuisset: abscondissē me foris
Abster tan ab eo: tu s; hō vnanimis et. Item alit exponit de vni-
uersali ecclīa moderna: cuius mat̄ ē ecclīa p̄mittit̄: **Filij s; ei**
sūt oēs christiani: s; qdā noie tñ: et tpalis hereditatē p̄cipa-
tionē filij sūt: nō oneris et laboris cōportatiōe. **De istis dīc**
ecclīa cōquerēdo: c **Filij matris mee. i. ecclīe p̄mittit̄:**
d **Pugnauerūt p̄tra me: dissensioib; et scissuris: detra-**
ctioib; et omi genere vřę. Isti quāto p̄pinq̄ores: tanto de-
teriores. **Uñ verū ē de istis: illud Mich. vij. b. Fili cōtume-**
liā facit patri suo: filia cōfurgit aduersus matrē suā: nur s; so-
crū suā: et inimici hominis domestici ei. **Hi fures sunt et latro-**
nes: q̄rēt̄ i ecclīa dei q̄ sua sūt: nō q̄ iesu christi: vt dīc Aug.
De q̄b; dicit Job. xix. b. In p̄sona ecclīe: Sicut venerūt latro-
nes ei: et fecerūt sibi viā p̄ me. **Hi sunt q̄ rupto muro ecclīe:**
et apta ianua irruerūt sup eā: et ad miserias ei deuoluti sūt: vt
dī Job. xxx. b. Rupto siqdē muro canonice institutiōis nō cu-
rāt intrare p̄ ostiū: s; vñde cūq; irruēt̄ ascēdūt. **Uñ dñs dīc**
Job. x. b. de illis. Oēs q̄tq; venerūt fures sunt et latrones.
Hi sūt de q̄b; Ecch. xxiij. c. Cū venissēt ad eā filij babilōis
ad cubile māmāz polluerūt eā stupr̄is suis. **Uñ. j. g. de ill seq̄:**
Ingressi sūt ad eā q̄si ad mlierē meretricē. i. p̄cib; et p̄cio. De
his etiā dicit Job. xxx. c. In multitudine eorū p̄sumit vesti-
mentū meū. i. decor et ornat; christiane religiōis et clericalis
cōuersatiōis. Hęc multitudine filiorū suscepit ecclīa nō ex spō
so p̄p̄rio: s; ex adulteris. i. malis p̄latib;: qui fratri mortuo. i.
christo non filios suscitant: sed hostes nequissimos generant

sibi nō filios: q̄ q̄les ipsi sūt: tales in ecclīa p̄stitūt: vt habe-
ant testes nequicię sue: sic legit̄ Sap. iij. b. Ex iniquis oēs filij
q̄ nascunt̄: testes sūt nequicię aduersus parētes i interrogatiōe sua.
Qualis em̄ p̄r et talis filius: et qd nati ē ex carne: caro ē: Job.

ij. a. **Cōtra istos clamat Ps. De** **venerūt gentes i heredi-**
tē tuā: polluerūt tēplū sanctū tuū: posue-
runt hierlīm in pomorū custodiā. Breuit̄
hec ē pugna cain et abel: Gen. iij. b. Ibi
ismael et isaac: Gen. xxi. b. Saul et dauid
j. Regl. xij. et j. p totum. Esau et iacob:
Gen. xxv. c. Uñ dicit ap̄lus Gal. iij. d.
Quo tūc is q̄m carnē nat; fuerat: p̄seq̄
bat eū q̄m sp̄m: ita et nūc. S; sciēdū q̄
nō hi q̄ filij carnis sūt: estimant filij mris
ricordię: s; q̄ sunt filij p̄mittit̄: sic legit̄

Ro. ix. b. Et de his filiis dīc Ps. Filij alieni mēt̄i sūt mihi
et. Et Esa. i. a. Filios enutriui et exaltaui: ipsi autē spreuerūt
me. Et j. Uñ gēti peccatrici p̄plo graui iniquitate: semi nequā:
filijs scelerat. Aboralit i p̄sona cuiuslibet hoīs pōt dici: c
Filij mris mee pugnauerūt p̄tra me. **Da** q̄ppe cuiusli-
bet hoīs ē eua. **Hęc tres filios genuit: et generat q̄tidie i nob**
. i. mor; culpabiles: affectiones p̄nales: pueros fr̄es. Ex ea
em̄ culpa habuit initū: ex ea miseria venit i mūdū: ex ea or-
tū ē totū gen; hūanū. Primi filij pugnauerūt itra nos: secūdi
circa nos: tertij s̄ nos. De p̄mis dīc Ro. vij. d. Video aliā le-
gē i mēib; meis repugnātē legi mēt̄ mee et. De secūdis dīc i

Ps. Circūdederūt me gemit; mortis. De tertijs. j. Dicit.
ij. b. Ecce sc̄a nra: pulchritudo nra: et claritas nra desolata ē:
et cōinquinauerūt eā gentes. De his trib; hostib; rogat se erui
Ps. vbi ait: Eripe me de luto vt n̄ ifigat: ecce p̄mi: libera me

ab his q̄ oderūt me: ecce secūdi: et de p̄fundis aq̄: ecce tertij.
Dicit q̄ dicit: Filij mris mee pugnauerūt p̄tra me.

Primi maculādo: sc̄di mortificādo: tertij murmurādo et schis-
mata faciēdo. S; p̄mos vincim; p̄ dñicē passiōis iugē p̄side-
rationē. Uñ Ps. Bear; q̄ tenebit et allidet paruulos suos ad
petrā. Sc̄dos supam; p̄ sci labor; occupationē. Uñ Prouer.
xxj. d. Desideria occidūt pigr;: sic p̄ s̄m laboratē nō ledūt.

Tertios p̄ patiētā vincim;. Uñ Luc. xxi. d. In patiētā vīa
possidebitis aīas vīas. Aliq̄ exponit h̄ de diabolo et angelis
ei: q̄ fuerūt filij illi supne hierlīm q̄ surrūt ē mat̄ nra: ex q̄ lapsi
sūt: nec cessat ipugnare sorore suā ecclīa: vt recte cōquerens

dīcat: Filij mris mee et. Sequitur. c **Posuerūt me cu-**
stodē i vineis: vineā meā nō custodiui. **Vox ē ecclīe**
p̄mittit̄: quę postq̄ se afflictam a contribulibus offendit:
subiūgit quātum p̄ hęc afflictionē p̄fecerit. Dultū quidē: q̄
cū ante mortē beati Stephani oēs erāt hierosolymis cōgre-

gati discipuli: orta p̄secutiōe iudeorū s̄ illos: expulsi de hierlīm
disperi sūt p̄ orbē: et s̄bo p̄dicatiōis plurimos puererūt ad fidē.
Et ita ecclīa relicta vinea sua. i. loco vineę sue. i. hierlīm: p̄li-
mas vineas recepit. Et h̄ ē: Posuerūt me et. Et ē ista legēda
retrograde sic. i. Vineā meā nō custodiui. i. locū vineę

meę incustodiū dimisi: nō volūtate: sed expulsa a iudeis: q̄
expellētes et p̄sequētes: c **Posuerūt me custodē i vi-**
neis: gēti excolēdis. q̄. d. vineam meam abstulerūt mihi: et
p̄limas necessitates dederūt. Singularit̄ dīc vineā: p̄ ecclīa
iudeorū: q̄ illo tpe erat i loco vno. i. i hierosolymis cōgregata.

Hęc dīc suā: q̄ ad eā specialit̄ excolēda fuit missa. Uñ Dar.
x. a. In vīa gētiū ne abieritis: et i ciuitates samaritanorū ne i-
traueritis. Pluralit̄ dīc vineis: p̄ ecclīa gentiū: q̄ i plurib;
locis diffusa est. Aliit exponit vt sit vox synagoge: cui mater
fuit cēt; patriarcharū: ex q̄b; p̄p̄e et ap̄li fuerūt et p̄mi credētes

q̄s vocat synagoga filios mris sue dicens: c **Filij mris**
mee. i. p̄p̄e et ap̄li de radice patriarcharū p̄cedentes: d
Pugnauerunt s̄ me: gladio s̄bi dei: et sagittis acutis au-
ctoritatū sac̄e exhortatiōis et verę positiōis. c **Posuerūt**
me custodē i vineis. i. ad vīlę tuguriū: de magna amplitu-
dine habitatiōis redigēti. Uñ Esa. j. c. Derelinquet filia s̄iō
sic vmbraclū i vinea: et sic tuguriū i cucumerario. S; q̄re h̄:
Q̄: Vineā meā. i. legē moysi: nō custodiui. c **Pos-**
uerūt me et. Aboralit sc̄dm bñm Greg. vineę nřę q̄b; po-
sui sum; custodes: s; actiōes nřę. Vineā cuiuslibet ē misterij

q̄ 4 deputatū sibi

Ps. 78.

Ps. 17.

Doraliter

Ps. 17.

Ps. 68.

Ps. 136.

Doraliter

deputatū sibi: qđ sepe nō custodit: dñi intendit alienis nego-
cijs. Un̄ in psona cuiuslibet dñi: **Posuerūt me custodē i**
vineis. i. pūisore z pcuratore in negocijs alienis: Et ideo
Vineā meā nō custodiui. i. pūisū misterii n̄ bñ exercut:
vl̄ neglexi. Beat⁹ Verū. exponit hoc de seipso: z p cōsequēs

de quibet plato: hoc mō: vocās vineas aīas
subditor: vineā aut suā dñi animā pūisū: cul⁹
vitis fides ē: palmites virtutes: bot⁹ bonū
op⁹: vinū deuotio. Et recte vitis fides dñi: et
virtutes palmites: qz sic palmites sine vite:
sic nec virtutes sine fide eē pñt: qz sine fide im-
possibile est placere deo: **Deb. xj. b. Et Ro.**
xlij. d. Omē qđ nō ē ex fide pñt est. Bot⁹ ex palmitē nas-
cit: z op⁹ ex virtute. Vinū ex botro expm̄it: z deuotio de ope
bono i corde orit. Dicit q salomon in psona cuiuslibet plati:
Posuerūt me custodē i vineis/ meīs/ excolēdis/ apagā-
dis/ putādis/ purgādis: vt fructū pī afferat: sed ego/ vineā
meā nō custodiui/ a bestijs vitiōz. Repbēdit igit salomō
illos qui custodē faciūt alioz/ eū q se vnicū non sufficit custo-
dire. Vale enī custodit alios q se custodire nescit. Un̄. j. Li-
morb. iij. b. Si qđ domū suę pēsse nescit: quō ecclie dei dili-
gentiā habebit: Beat⁹ Verū. Dicit inq̄ audaciā plurimo-
rū/ qđ vident de suis vineis nō colligere nisi spinas z tribu-
los: vineis tñ dñicis etiā se ingerere nō vereri: fures sūt z latro-
nes/ nō custodes vl̄ cultores. Hoc illis. Ag aut mibi etiā nūc a
piculo vineę meę: heu destructa est maceria ei⁹: vindemiāt eā
oēs q ptergrediūt viā: patet exposita tristitię/ iracundię atqz
impatitię peruiā: demolunt eā sedule qđ vulpeculę instā-
tiū necessitatū: irrūpūt vndiqz anxietates/ suspiriōes/ sollici-
tudines: turbę discordantiū/ causaz molestię rara hora desūt:
Un̄ ē phibēdi facultas: nec copia declinādi: s̄ nec orādi spa-
ciū. Quo imbre lachrymaz pfundere sufficiā sterilitatē vineę
meę: Quibus lachrymis ergo rigabo sterilitatē vineę meę:
Oēs palmites ei⁹ aruerūt p̄ inopia: iacet sine fructu/ eo q nō
habēt humorē. Sūt aut q̄tuor genera lachrymarū: quarū
hūore debet rigari z fecūdari vinea cuiuslibet: z maxie plati.

Quattuor
genera la-
chrymarū

Prīmę sūt p incolatu hui⁹ miserie: z hę potāt sitientē aīam.
Secūde p amissiōe grę z cōmissiōe culpę: z hę lauāt imūdā.
Tertię p horrore gehēne: z hę humectāt aīas aridā. Quar-
te p desiderio patrię: z hę irrigāt iam fecūdā. De p̄mis dicit
Ps. Porū dabis nobis i lachrymis in mēsurā. De secūdis:
Lauabo p singulas noctes lectū meū/ lachrymis meis stratū
meū rigabo. De tertijs. Eripuit aīam meā de morte: oculos
meos a lachrymis/ pedes meos a lapsu. De q̄rtis: Fuerunt
mibi lachrymę meę rē. Et alibi. Sup flumina babilonis rē.
Itē q̄tuor genera lachrymaz/ sūt q̄tuor flumina q exēūt de
padiso. Prīmę lachrymę sūt p̄m̄ flui⁹. i. phison/ q dñi oris mu-
ratio: z circūit frā euilach/ qđ interpretat parturiēs: qz lachry-
mę p hac miseria quidā part⁹ doloris sūt: z os ridentū i vo-
cē flentū nouerūt optime cōmutare. Secūde sūt secūd⁹ flu-
ui⁹. i. geon: qui interpretat hīar: frę: z circūit terrā ethiopię: qz
lachrymę p nigredine pctōz hīarū faciūt p confessionē. Ter-
tię lachrymę sūt tert⁹ flui⁹. i. tigris: z vadit p assyriōs: p qđ
demones designāt: Un̄ z p tertias lachrymas gehēne ignis
extinguit: z demones effugant. Quartę lachrymę sūt quart⁹
flui⁹. i. euphrates: q frugifer interpretat: qz lachrymę deuoti-
onis fructū multiplicē habēt: qz mentē quā roze celesti pfun-
dūt/ qđā pinguedine reficiūt. Itē flui⁹ nō dñi circūire alī-
quā frā: qz lachrymę deuotiōis nullo mō frę termino pcludūt.
Prīmę sūt circa mūdū: secūde circa pctm̄: tertię circa suppli-
ciū eternū: quartę sūt circa deū q vbiqz ē: Et ideo quart⁹ flu-
ui⁹ circa nullū frę circūit⁹ designāt. Exponit etiā in bono/ in
psona boni plati: q nō qrit q suā sūt: neqz qđ sibi vtile ē: s̄ qđ
multis: qui vineā suā. i. vitā custodire negligit in hoc mūdo:
vt eā custodiat in eternū: Juxta hoc qđ dñi/ Job. xij. d. Qui
odit animā suā in hoc mūdo: in vitā eternā custodit eā. Reue-
ra qui talis est/ idoneus est z dign⁹ vt ponat custos in multis
vineis. Prop̄ea petro credita ē tor vineaz custodia: qz pat⁹
erat cū dñi z i carcerē z i mortē ire: Et paulo silr credita ē sil
ua pmaxia vineaz: qz nō solū alligari: s̄ et mori in hierlm pa-
rat⁹ fuit/ ppter nomē dñi iesu. Nihil inq̄t hoz vereos: neqz fa-

Alii i psona
boni prelati

Luc. 22. d.

clo aīas meā p̄ciosiorē qz me: **Act. xx. e. Et Job. x. b. Bon⁹**
pastor aīas suā dat p ouib⁹ suis. Dñi q talis quibet: Vineā
meā nō custodiui: supple i mūdo/ iuz hīpocratis aucto-
ritatē/ aut galieni dogmata: s̄ pot⁹ p̄didi/ iuz dñi sententiā: Et
ideo/ posuerūt me custodē i vineis multis. Sequit. a

Indica mibi quem diligit aīa mea:
vbi pascas/ vbi cubet: vel/ vbi pascat
vbi cubet i meridie: alia sra. Scdm qđ i
tertia psona ponit pascat z cubet: vox est
icipiēt ecclie de gentib⁹/ ad p̄mituā ecclia de
iudeis. Quia enī mlti pseudo/ pphete extierāt
i mūdū/ dicētes: Ecce hic ē christ⁹: ecce illic:

vt dñi. Matth. xxiij. b. orat spōsa vt doceat eā/ i quoz p̄f-
sione z ope possit inuenire sibi sponsū. Et h̄ est qđ ait: Indi-
ca mibi. q. d. posita sū custos i vineis sic tu/ vl̄ ponēda: z ne
fallar i mltitudine vineaz/ hereticoz/ hypocritaz/ falsoz frat:
indica mibi vbi pascat/ vbi cubet quē diligit aīa
mea/ spōsus tu⁹. i. i quib⁹ vineis delectet⁹ vt q̄scat: in meri-
die. i. in splēdore maiestatis sue. q. d. indica mibi cēnaculū et
cubiculū spōsi meridianū. Fideles actiui/ sunt cēnaculū spō-
si meridianū: q bonis actib⁹ eū pascūt: z ab eo pascuntur per
gratiā quā infundit eis: fm qđ dicit Apoc. iij. d. Ego sto ad
ostiiū z pulso: si qđ aperuerit mibi/ intrabo et cēnabo cū eo: z
ipse mecū. Cubiculū spōsi meridianū sūt fideles p̄p̄latiui:
i qđ dñs q̄scit. Cēnaculū igit matutinū spōsi fuit synagoga
in deserto: q p̄mitijs bonoz opū illū qđamō paut: sic legit
Osce. ix. c. Quasi vvas i deserto inueni isrl̄: z qđi p̄ma poma
ficulneqz in cacumie ei⁹ vidi p̄res eoz. Sic fuit mane: qz tūc
incipiebat lumē legis oriri: z adhuc modicū lumis/ z nihil ca-
loris erat. Un̄ tūc fuit p̄ma hora diei. Tertia hora fuit die pē
tecostes: qñ sol iusticię luxit clar⁹: z caluit feruēt⁹: sed nondū
fuit hora splēdide z opulente comestitiōis: sicut dicit Petrus
Act. ij. c. Un̄ enī hī ebrj sūt: cū sit hora diei tertia. Veri-
dies hō fuit post ascēsiōē z i missione sacrisp̄s: qñ p̄dicant⁹
ap̄lis/ sol iusticię splēdore noticię sue/ et ardore charitat⁹ sue/
totū mūdū illustrauit z iustificauit: fm qđ legit Eccl. xlij. a.
Sol i aspectu annūciās i exitu vas admirabile opus excelsi:
in meridiano exurit terrā/ z i aspectu ardoris eius qđ poterit
sustinere: In isto meridie sponsus cēnaculum habuit grande
stratū/ totā ecclia vbiqz diffusaz: vbi pascit z pascit. Pascit
quidē varijs ferculis sacre scripture. Pascit etiā delitijs cor-
poris z sanguis sui multiplici z admirabili suauitate. Pascit
etiā p̄solationū suaz inēna inspiratiōe. Pascit aut opib⁹ pie-
tatis: sic ipse dicit. Matth. xxv. c. Esurui z dedisti mibi mī-
ducare. Pascit illis qđ de cibis p̄dicatoz i cor⁹ ecclie tra-
dit: sic dicit petro: Act. x. b. Occide z māduca. Cēnaculū
igit spōsi meridianū est vniuersalis ecclia: qđ nouella ecclē-
sia de gentib⁹ sibi postulat indicari. Matutinū sō cēnaculū
ei⁹ fuit synagoga: p̄t causā quā dixim⁹. Et erit cēnaculū ves-
p̄tinū eiusdē: qñ reliqz isrl̄ saluę fiēt: sic legit Esa. x. e. et Ro.
ix. f. Quasi igit matutinū z vesperinū cēnaculum cognouisset
ecclia de gentib⁹/ meridianū ignorā/ dicit: Indica mibi quē
diligat aīa mea: vbi pascat vbi cubet i meridie. q. d.
noui vbi pascat/ vbi cubet i mane z i vespe: qñ apud synago-
gā: s̄ i meridie. i. tpe cētrat⁹ synagoge: indica mibi vbi
pascat vbi cubet/ sponsus tuus/ quē diligit aīa mea.
Scdm aut qđ ibi est/ pascas z cubes/ i secūda psona: vox
est adolescētulaz ad sponsū/ dicitū sub eodē sensu: O sponse
dilecte/ b. Quē diligit aīa mea/ nō caro: spūalē inuās
dilectionē: a. Indica mibi: vbi pascas vbi cubes/
p̄fectos actiuos z p̄p̄latiuos/ in qđ delectat⁹ z q̄scit: vt eis
possim p̄formari. Un̄ a. Indica mibi i meridie. i. dare z
manifeste: b. Quē diligit aīa mea. i. intima volūtas et af-
fectio mea. i. te. c. Vbi pascas vbi cubes/ vt p̄perē illuc
z ibi maneā z quiescā tecū. a. He incipiā vagari post
greges sodaliū tuoz. i. ne vaga z instabilis z hēstans et
errabūda currā post irrōnabiles multitudines hereticoz/ hy-
pocritaz/ falsoz fratru: q p latā viā peccati gradiunt ad mor-
tē. Reges aut sodaliū dicunt cōuenticula hereticoz/ hypo-
critarū et falsoz fratru: ppter simplicitatē exteriōrē z multitu-
dinem: ppter quaz multi sequunt⁹ eos: sic oues sequūt alias.
Item pōt esse

Item potest esse vox sponsæ de labore et fatione acti-
onis suspirantis ad refectionem et quietem cōtemplationis. Dicit
ergo sponsa: **Quem diligit aia mea: indica**
mibi vbi pas cas vbi cubes in meridie: hoc est i splē
dore tuę cognitionis: et ardore tuę dilecti-
onis. In meridie autē ideo dicit: qz dies
p̄templatiōis mane habet et vesp̄e et meri-
diem iuxta tres eius species: q̄ sūt cogita-
tio/meditatio/visio. Cogitatio ē p̄ma ho-
ra hui⁹ diei: q̄ minus hz sp̄ialis lumis et
sacri ardoris. Meditatio ē tertia hora: qz
plus hz lumis sp̄ialis et sancti ardoris q̄
cogitatio: Juxta qd̄ dicit **P̄s.** Et i medita-
tione mea exardescet ignis. Visio ē meri-

P̄s. 3. dies: vbi p̄fectū est lumē cognitiōis et ardor amoris s̄m statū
vię. Vesp̄e hō hui⁹ diei cōtemplatio dei p̄ creaturas. Sponsa
igit nō mane p̄templatiōis: nō vesp̄e: nō tertiā horā: sed ipsū
meridiē sibi postulat indicari. i. p̄fectiores cōtemplatiōis: vt
eos valeat imitari. Vel meridiē plenū p̄fectū lumis et ardo-
ris: est ecclia triūphans: vel status gl̄ie eccl̄ie triūphantis: q̄ et
cognaculū et cubiculū sp̄s dī. Cognaculū qd̄ ē eterne satietatis:

P̄s. 16. De q̄ **P̄s.** dicit: Satiabor cū appuerit gl̄ia tua. Cubiculū lo-
cū dīstingit q̄tis. De q̄ **P̄s.** In pace i dīpsū dormiā et req̄es-
P̄s. 4. cū dīstingit q̄tis. De q̄ **P̄s.** In pace i dīpsū dormiā et req̄es-
cū dīstingit q̄tis. De q̄ **P̄s.** In pace i dīpsū dormiā et req̄es-
cū dīstingit q̄tis. De q̄ **P̄s.** In pace i dīpsū dormiā et req̄es-

Triplex merities
Sodalis amico cōiucundabit i oblectatiōib⁹: et i die tribula-
tiōis aduersari⁹ erit. Est autē triplex merities iuxta sui nois
triplicē etymologiā. Prīm⁹ ē claritas p̄templatiōis: q̄ adhuc
laborat in hac pegrinatiōe. Secūda ē claritas eorū q̄ exutis
corporib⁹ adhuc sūt in beata expectatiōe. Terti⁹ est angelo-
rū et sanctorū: q̄ facie ad facie vidēt deū/ tam celebrata vtraq̄
resurrectiōe. Prīm⁹ dī merities q̄si merens dies: et qz in eo
merem⁹ p̄pter peccata: et meremur virtutū incrementa. Secū-
da dī merities q̄si medī dies: qz claritas ei⁹ adhuc nō ē ple-
na: plenior tamē p̄ma: sed min⁹ clara q̄ tertia. Terti⁹ meridi-
es dī q̄si merus dies: qz clarior est ceteris: nihil habēs obscu-
ritatis aut imp̄fectiōis. De hoc triplici meridiē r̄sidebat da-
uid achis querentē: In quē irruisti hodie: Et r̄sidebat dauid:
Cōtra meridiē iude: et p̄ meridiē hieramel: et p̄ meridiē cenī.
i. Regl. xxvij. d. Judas interpretat cōfessio: Hieramel/ mi-
sericordia dei mei: Cenī/ mid⁹ me⁹ v̄l erariū: v̄l possessio mea.
Cōtra meridiē iude igit irruit: q̄ p̄tēplās p̄ctū suū p̄stēdo in
illō irruit. Cōtra meridiē hieramel irruit: q̄ p̄ opa miscōie ad
requiem aīaz tendit. Cōtra meridiē cenī irruit: cui sol⁹ deus
possessio v̄l erariū ē. Sequit. **Si ignoras te.** Vox
sp̄s ad sp̄s arguēt eā. Perierat em̄ indicari sibi cognaculū
et cubiculū sp̄s: qd̄ ipsa est: vñ vidēt ignorare seipsā/ qz i ea
cēnat et cubat sp̄s. Recte ḡ dicit sp̄s: **Si ignoras te**
o pulchra inf mulieres: qd̄ vtiq̄ vidēt ex eo q̄ quēstī
indicari tibi vbi pascat/ et vbi cubet sponsus tuus: **Egrede-**
re te. Vel pōt referri ad id q̄ sponsa supra dixerit se nigram
et decoloratam et fuscā/ cum ipsa sit candida et decentissime
colorata. Verito ergo ei dicit sponsus: **Si ignoras te o**
pulchra inter mulieres: qd̄ vidēt: qz nigrā te dicis/ cum
sis candidissima: et decoloratā/ cū sis eximie colorata. Al⁹ qz
sp̄s vidēt trepidasse/ cū dicit: **Indica mibi vbi pascat**
vbi cubes in meridie: ne vagari incipiā post greges
sodaliū tuorū: statim sp̄s eius trepidantē benigna icre-
patione redarguit/ dicens: **Si ignoras te/ mibi despōsa-**
ta. Al⁹ **Si ignoras te.** i. q̄ sis et qualis. Al⁹ **Si ignoras**
te/ per tribulatiōes pulchriorem debere fieri: nō remiscēs q̄
nemo coronabitur/ nisi qui legitime certauerit: vt legitur. ij.
Timoth. ij. a. **o pulchra inter mulieres.** i. super
oēs infirmorū cōgregatiōes/ virgēs et demonibus se p̄stīnē-
tū. Al⁹ pulchra inf mulieres dī: qz ex aliāz cōgregatiōib⁹ de-

formitate/ eccl̄ie speciositas cōmēdat. Cōtraria em̄ iux se po-
sita mag⁹ elucescūt: vt dicit Boetius. Et maiora et miōra vidēt:
vt dicit Aristot. b. **Si inq̄/ i gras te o pulchra inf mulie-**
res: egredere. i. egredier⁹ a meo p̄fortio et amplexu. Nō em̄

p̄cipit s̄ p̄mittit: v̄l p̄dicat qd̄ euēturū sit.
Et abi. i. abibis: e. **Post vestigia**
gregū tuorū. i. varios act⁹ erratiū seq̄r.
Et pasce. i. pasces p̄ua doctrina tua.
Heddos tuos. i. p̄ditos auditores: q̄ iō
vocāt hēdi: qz sūt i fidei p̄uersatiōe feridi:
et quia cōstituent cū reprobis ad sinistrā:
Dat. xxv. c. Al⁹ **Pasce heddos tuos.** i.
nutries puos mor⁹ carnis et feridos. Tu dī
cōintēdes/ b. **Sūt tabernacula pastoz.**

i. secuta mgroz isip̄tētiū scholas siue doctrinas. Al⁹ **Pasce**
heddos tuos iux tabernacula pastoz. i. iux veros pasto-
res et doctores. i. vt videaris s̄lis bonis et veris pastorib⁹/ cū
nō sis. Scholas autē verorū pastoz vocat tabnacula: qz oēs s̄
p̄dicatores et doctores i expeditiōe/ sūt pugnates p se et p s̄b-
ditis suis/ p̄ mūdū et carnē et diabolū. Alit⁹: **Si ignoras**
te o pulchra inf mulieres: egredere/ a secreto p̄tēplati-
nis: vbi solū sp̄s intuer⁹: vt teipsā cōsideres et cognoscas.

Et abi post vestigia gregū tuorū. i. attēde opa et affe-
ctus eccl̄asticorū p̄uētiū: qz ipsi ostēdēt tibi: vbi pasca/ vbi cu-
bē in meridie. Vbi em̄ ipsi pascunt: ego ibi pasco eos/ pastu
multiplici. Prīm⁹/ pastu herbarū virētū. i. sacroz eloq̄oz. De
q̄b⁹ dī **Prover. xxvij. d.** Apta sūt prata: et appuerūt herbe vi-
rētes. Secūdo/ pastu bonorū opoz: q̄ aīę opantiū nutriunt et im-
pugnant et roborant/ et etiā magnificāt. Terti⁹/ pastu corp̄is
et sanguis sui. Quarto/ gaudio cōuersorū ad fidē v̄l penitētiā.
Quit⁹/ pastu celestīū gaudiōz: q̄ fide et spe mō pascūt electi:
tandē pascent re ipsa. Sexto/ pastu p̄solatiōis et visitatiōis:
inēnaz: q̄b⁹ dñs sepe pascit electos p̄ labores et tribulatiōes:
sic legit **Job. iij. d.** Nō delectar⁹ i p̄ditōib⁹ n̄ris: qz p̄ tēpe-
statē trāquillū facis: et post lachrymationē et fletū/ gaudium
et exultationē infundis: Et in **P̄s.** Scdm̄ mltitudinē dolorū

meorū i corde meo: p̄solatiōes tuę letificauerūt aīaz meā. De
oib⁹ istis pastib⁹ dī i **P̄s.** s̄m hebraicā veritatē: Dñs pascit
me et nihil mī deerit: i loco pasce ibi me collocauit. Et i gre-
gib⁹ eccl̄ie tot sūt past⁹ q̄b⁹ sp̄s pascit eos: iube s̄p̄s egre-
di et abire p̄ vestigia gregū suoz: vt i eis p̄spiciēs/ candidā et
coloratā se agscat/ nō nigrā aut fuscā. Qd̄ autē seq̄r: **Et pa-**
sce heddos tuos iux tabernacula pastoz: hoc i bono
accipit de his q̄ s̄limiora carpūt et erecti pascūt: q̄ ardua p̄si-
lioz p̄scēdūt: s̄ de viri p̄fecti: i q̄b⁹ maior ē decor eccl̄ie: q̄s
heddos vocat salomō nō capras: qz hēdi nō hnt fetorē capraz
nec insipiditatē. Est ḡ s̄p̄s: **Pasce heddos tuos iux taber-**
nacula pastoz. i. rege viros p̄fectos: q̄ sūt iux p̄uersationē
aploz: q̄z vitā et militiā imitant. Ibi hēdi. p̄rie sūt claustrales:
in q̄b⁹ dñs p̄rie cubat: i secularib⁹ hō pascat. Est autē triplex
egress⁹. Prīm⁹ ē de spū ad carnis vitia. Secūda ē de solitu-
dine claustrali ad secularia desideria. Terti⁹ ē de q̄te p̄tēplati-
onis ad negociorū exercitia. In q̄libet autē istoz egressū/ hō
amittit sui cognitiōē. Ad quā etiā trib⁹ modis reuertit. Pri-
mo q̄i p̄ctā sua recogitat. Secūdo/ q̄i miseriā suā recognos-
cit. Terti⁹/ q̄i dignitatē q̄ ad imaginē et similitudinē dei creat⁹
ē p̄templat. Prīm⁹ p̄tēplatio hūiliat ex memoria iniquitatis et
venia p̄meret. Vñ **P̄s.** Scdm̄ mltitudinē miserationū tua-
rū dele iniquitatē meā. Qm̄ iniquitatē meā ego agnosco. Scda
p̄tēplatio ex p̄sentia infidelitatis: et luct⁹ excitat q̄rulosos.
Vñ **Paul⁹/ Ro. vij. d.** Infelix ego hō q̄s me libabit de cor-
pe mort⁹ hui⁹. Tertia letificat et p̄solat. Et iō Baruch aīaz
negligentē ab ista p̄tēplatiōe arguit/ dicens: Quid ē ist⁹ q̄ in
fra iūmicorū es: et iueterasti i fra aliena: cōmorat⁹ es cū mor-
tuis: deputatus es cū his q̄ in inferno sunt: Terra n̄ra est aīa
n̄ra: vbi dñs in baptismo virtutū seminauit: expectās
vt tpe suo messēm seu frugē bonorū opoz redderem. Terra
inimicorū/ caro corrupta est: vbi fames vitiōzū seminata est
a primis parētib⁹: ex quo nascit messis mala p̄auozū mo-
tuū et carnaliū desideriorū: quē militant aduersus animā. In
terra igit inimicorū est: q̄ curā carnis agit i desiderijs aīę suę.

ras ei: vel iuxta duos modos affectiois: quibz vtriusq testamēto innouit. s. p timorē et amorē. Per timorē em veteri testamēto innouit velut dñs: in nouo testamēto nō dñm sed christū. i. vnctū se exhibuit p amorē. Et ideo circa ipsū tanqz circa arē vnctū vnctis modiolis/ sit rotarū reuolutio in nouo testamēto: et iō velox est et facilis huius curri tractio. **En Dñs.**

141. **Auriga illi** curri ē spūsanct⁹. **En Dñs.** ad dñm ait: Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me i frā rectā. Et belisq ad belā i typo spūritualitatis. **Regl. ij. b.** Pater mi/ pater mi: curri illi et auri ga ei⁹. Equi trahētes hūc currū sūt doctores et p̄lati: qui pētoze et humeris. i. sapia et parietia/ siue vita et doctrina trahere debent hūc currum/ alligati ad eū funib⁹ officioz suoz: qz auriga. i. spūsanct⁹/ nūc amoris stimulis/ nūc timoris flagellis incitat ad currendū. **Idē** duo equi figurati sūt. i. **Regl. vij. c.** p duas vaccas fctas: quē arcam dñi de tra philistijm vsqz bethsamis pduxerūt: sic ibi dñs: **Ibāt in directū vacce p viam q̄ ducit bethsamis: et vno itinere gradiebant pgentes et mugientes: et non declinabāt neqz ad dexterā neqz ad sinistrā.** Ita olim. **Sz** qualis hodie p̄ dñi oia sūt/ satis i euidēti est: vt curri pharaonis p̄ videat ecclia qz curri dei. Fert em i p̄ fūdū diuitiaz et delictiaz et etiā p̄ctoz/ bueris rotis: et ab axe se parit: fm qd dñs **Exo. xliij. f.** Subuertit dñs rotas currū: ferebantqz in pfundū. Equi retro gradi hodie exercitu p̄: postro eligunt ad trahendū currū istū. Facti sunt q̄ p̄lati nri sunt retroz: et non i ante: sic dñs **142.** **Die.** vij. e. i. spūaliū obliu/ sola tpalia curāt. De aialib⁹ dñs **Ezech. j. c.** Mō reuertebant cū icederēt: s. vnūqzqz an facie suā gradiebat: **Mūc** sō pōt dici: **Unūqzqz** post dorsum suum gradit: ideo currus ecclie non progredit: s. retrograditur: Quippe equi retro gradi ad posteriora trahūt illū. Solēt equi fortes eligi ad trahendos currus: nūc aut nō equi: sed pulli equoz. i. nepotuli epoz ad trahendū currū ecclie assumunt: q̄ nec pect⁹ habēt nec humeros: ideo non est mirū si remanet in luto curri iste. **Ire** solent eē equi curules edomiti: nūc petulantes nimis et lasciu. **En 143.** **Die.** v. c. **Eq̄** amatores i fēmitas: et emissarij facti sūt: vnus qzqz ad vtrozqz primi sui biniebat. **Ire.** vij. c. e. i. dñs: **Om̄s** cōuersi sūt ad cursū suū: quasi equi impetu vadēs ad p̄lium. Scdm hoc pōt legi per indignationē: **Equitatu meo in currib⁹ pharaonis/ existēti/ assumilauit te.** i. assumilari te pmissi: amica mea/ quē amas et amaris currus dei esse. **Et** existere dicit in currib⁹ pharaonis: qz similis factus est eis in equis: vt dictū ē: et i ornatu supfluo phalaraz. **Verū** tamē habet ecclia et ornatū suū necessariū. Verbi causa. **Frenū** laudis diuine: de quo **Esa. xlvij. b.** Laude mea ifrenabo te ne inter eas. **Et** hoc frenū semp debet ecclia gestare i ore suo: qd et cler⁹ tā claustralis qz secularis: sic ipsamet p psalmistā dicit: **Bēdicaz dñm in omi tpe: semp laus eius in ore meo.** **Et** hoc frenū debet duci et regi totū corpus ecclie: sicut dñs **Jaco. ij. a.** **Hūc** frenū anere sūt phalere: q̄ caput et collū eq̄. i. ecclie omāt. **Caput.** i. cētū p̄latoz: collū. i. cētū doctoz. **Phaleras** istas dico dogmata doctrinaz et exēpla virtutū: qd debeant p̄lati ecclie et doctores relucere. **Pectorale** qd fluxū selle ad posteriora phibet et pect⁹ eq̄ exornat est sapia p̄latoz: q̄ pōt testatē ecclie ad tpalia nō patit extēdi. **Sella** cui christ⁹ insidet seu p̄sident: est ipsa auctoritas/ siue potestas ecclie. **Indoctos** armigeros hz christ⁹: qz nō tanqz equū: sed sicut asinū sellat ecclia: dñi potestātē ecclia i posteriora extēdūt: mutat anteriorib⁹ et desertis. i. spūalib⁹. **Potestas** em i tpalib⁹ sella est: in posteriorib⁹ rupta ē: imo nullū ē pectorale ecclie qd sic sellā ei⁹ p̄mittit ad posteriora dilabi. **Figura** em hui⁹ t̄p̄is fuit: qd dñs nō equū s. asinū equitauit. **Figura** ē etiā qd quidā monachi cluniacenses. i. officiales p pectorali postelā hñt. **Quid** em hoc significat/ nisi qd potestas eoz nō i spūalib⁹ s. in t̄p̄a/

lib⁹ exercet. **Due** cingulē qd sella equo astringit/ sūt statuta eccliaz. **Anterior** cingula/ sūt statuta q̄ sūt p spūalib⁹ cōser/ uādis: hēc vix buccella vna claudet/ s. lara sub eq̄ vagat: qz fidelitas ei⁹ p custodia aiaz nullo iuramēto firmat. **Cingula** posterior sūt statuta p tpalib⁹ p̄seruādis: hēc artifice omi ge

nere firmaculoz strin gūt. **Inauditū** em ē qd a sacerdote reqrat iuramentū p aiaz fide lit custodiēdis: sed de

firmaria pensioe soluēda/ de seruādo iure tpali/ quāta distri ctioe iuramētū/ aut etiā fidelitioz cautio reqrat: nemo igno rat. **Ire** de sella huius eq̄. i. de potestate eccliaistica q̄lit a po/ sterioz ornez: et ab anteriori inoznata et nuda relinquit: patet omib⁹. **Aduocati** em sūt ornamēta posteriora hui⁹ selle: **Chri** spūales sūt ornamēta anteriora: **Strepe** q̄ a sella depēdēt sūt obediētē i spūalib⁹: et hēc ē dextra strepa: et obediētia in t̄p̄a lib⁹: hēc ē sinistra strepa. **Oz** q̄ p sinistrā strepā sup equū ascē dit/ figura ē hui⁹ eq̄/ sup quē null⁹ hodie ascēdit p̄lat⁹ nisi per sapiētā tpalē/ aut potestātē secularē. **Recte** q̄ dñs spōs: **Eq̄** t̄p̄atui meo. i. equo meo: in currib⁹ pharaonis assilauit te amica mea. i. similitudinē eq̄ mei oidi tibi i currib⁹ phara onis. **Sequit.**

144. **Pulchre** sūt genē tue sic turturis: et collū tuū sic monilia. **En** spōs la nigra et fusca atqz deco loratā se tāra hūilitate cōfessa fuerat: ideo spōsus pulchritu dinē ei⁹. **B** describit: incipēs a genis/ vbi pulchritudo mlieris maxie apparet. **Qd** a mysterio nō discrepat: **Benē** em aurib⁹ cōtingit sūt: p qz tot⁹ decor strut⁹ spōse ifundit: **Mā** fides ex auditu: **Ro. x. c.** **Eodē** mō et aliē stutē. **Benā** aut ecclie my stice dicunt⁹ p̄dicatores. **Mā** sic in genis deformitas aut pul chritudo mlieris p̄sistit: ita tota pulchritudo ecclie vel defor mitas in p̄dicatozib⁹ denotat. **Benā** aut turturis assimilat⁹ genē ecclie: qz turt amisso cōpare suo/ nulli aliū associat/ gemi tū hz p cantu/ soliuaga semp sedet: **Sic** sancta ecclia viduata a spōso. i. separata p̄sentia corpali/ nullū extraneū admittit p̄sor tiū: pmissē fidei castitatē itegerrime p̄seruās: p suis et alioz p̄ctis semp gemit/ sola sedet. **En** **Ps.** **Ece** elongaui fugiēs

et mās i solitudine. **Ire:** **Quis** dabit mibi pēnas sic colūbz et volabo et reqscā: **Ire** **Die.** xv. d. **Sol⁹** sedebā qm amari tudine repleti me. **Dicūt** etiā p̄dicatores genē ecclie: qz cibū sanctę sc̄pturę masticat et cōterūt et cōminuūt: et sic em audito rib⁹ cōmestibile reddūt. **Dicunt** etiā collū ecclie. **Collū** em s. b̄ba p̄ferūt: cib⁹ i corp⁹ nutriendū traicit: mēbra siue corp⁹ capiti vnūt: **Sic** sancti p̄dicatores/ s. b̄bi eruditiois p̄ferūt: cibū salutis i corp⁹ ecclie trāsfūdūt p̄dicādo: ipsū corp⁹ ecclie christo capiti p̄uertēdo vnūgūt. **Ipli** etiā p̄dicatores monili b⁹ cōpanz: qz pulchris morib⁹ pect⁹ spōse s. b̄bis muniūt et ex emplis: et claudūt ne adulter. i. diabol⁹ manū suā inserat iniq suggestioe/ aut hereticoz deceptioe. **Vel** sic p̄tinua: **Assila ui te eq̄tatu meo amica mea:** et iō pulchra es: **Et** reue ra pulchra: mā/ **b** **Benē** tue. i. p̄dicatores tui: **pulchre** sūt fide i morib⁹: sic turtur/ genē: q̄ nō pilos habet s. plumas q̄ vestigū aqz nullū retinet: s. adiunāt ad volatū: in q̄ signifi cat p̄fecta abrenūciatio mūdī: et mūdicia cordis: et decor stru tū: q̄ maxie i p̄dicatozib⁹ reqrunt. **c** **Collū tuū.** i. p̄dicato res et doctores tui: **145.** **Sic** monilia. i. ornat ecclia/ sic mo nile pect⁹ virginū. **En** **Ps.** **Sic** monilia. i. sapiētā et bona opa simul habētes. **In** monili em lapis siue gēma ifigit auro: et i p̄dicatioe sūt cū verbo doctrine debet esse exēplū bonę vitę: alioqn inutillis est doctrina. **Mam** qd doctrina cōstruit/ vita destruit. **Eccā.** xxxij. d. **En** edificās et vn⁹ destrues: quid pdest illis nisi labor: **En** orās et vn⁹ maledicēs: cui⁹ vocē ex audiet domin⁹: **146.** **Moraliter.** **Facies** sponsę ē intentio: **Due** genē res et causa. i. qd inrēdit: et ppter quid et cu. **Ex** his duo bus vlt⁹ decor vel deformitas animę indicat. **147.** **Hypocrita** vnā genam tmmodo pulchrā habet aperte: malus neutrā: sponsa s. o vtrāqz: qz et bonū est qd intendit et causa bona: **Et** ideo dicat ei: **148.** **Pulchre** sūt genē tue sic turturis: id est quo nulla duplicitas et vera simplicitas. **Sed** qz sponsa pos set dicere sponso: **Uere** pulchra sum: vt dicit: sed non habeo vñ possum seruare pulchritudinē meā: **Ideo** subdit spōsus.

149. **Aureulas** aureas

Adurenulas aureas. i. scripturarū sentētiās: vñ q̄libet bonas institutiōes/ auro sapiētię interi⁹ resplēdētes. b. **f**aciētiū tibi/ ego et p̄i et spūssant⁹: vel ego et coadiutores mei apli et apli viri: c. **V**ermiculatas argēto. i. distinctas et variatas nitore sacri eloqui/ iux̄ capacitātē singulorū. q. d. sponsus: Contuli tibi pulchritudinē ḡfē: cōferam et auxiliū sacre scripturę: ex q̄ p̄cepta et cōsilia et institutiōes et exēpla scōrū/ quib⁹

Adurenulas aureas faciētiū tibi: vermiculatas argēto.

vitam tuā oīo poteris elicere. Scriptura em̄ ministrat oib⁹ p̄cepta: p̄fectis cōsilia: paruulis lac: adultis solidū cibum. Alia trāslatio habet sic: **S**ilitudines auri fabrefaciētiū tibi cū distinctiōib⁹ argēti: quousq̄ rex in accubitu suo ē. Et ē sensus: Pulchra es amica mea: sic dixit tñ aurū. i. faciē meā nō poteris videre in p̄senti vita: sic dicit ē moysi: Exo. xxxij. d. sed silitudinem auri. i. celestis siue diuine claritatis p̄ illuminationē scripturarū: et b. p̄ speculū in enīgmate. j. Cor. xij. d. donec oib⁹ appareat manifeste: q̄ nūc latet abscondit⁹ i deitate. Durena piscis ē long⁹ et rotund⁹: p̄ quē christi eternitas et eccl̄ie lōganimitas designant. Durena etia ornāmētū ē: p̄ qd̄ sacra scriptura designat. Inde murenulę dimnitiū/ catenę quib⁹ monilia collo ligant⁹: et signifi cant spūalē intelligentiā/ et vitę mundiciā: per quē sacra scriptura collo eccl̄ie. i. p̄dicatōrib⁹ alligata ē. In auro spūalis intelligentia accipit⁹: i. argēto vitę mundicia. Signatē autē dicit: murenulas aureas/ et nō dicit argēteas/ sed argēto vermiculatas: q̄ intelligentia pōt esse pura sine errore: s̄ vitę mundicia in hac vita sine pctō nunq̄ ē. Un. j. Joh. j. d. Si dixerim⁹ qm̄ peccatū nō habem⁹/ nosmetipsos seducim⁹ et p̄ritas in nob nō ē. Et igit̄ sensus: **A**durenulas aureas faciētiū tibi v̄miculatas argēto. i. vitę mundiciā et spūalē intelligentiā cōferem⁹ tibi/ quib⁹ sacra scriptura collo tuo firmat̄ alligat̄. Et hoc ē qd̄ dicit Ibiere. xxxj. f. Post dies illos dicit dabo leges meas in viscerib⁹ eorū: et in corde eorū scribā illas. Vel aliē: Per murenulas aureas/ argēto vermiculatas designat fides diuinitatis christi/ quę p̄ aurū accipit⁹: et fides hūanitatē christi/ q̄ p̄ argentū intelligit̄. Christ⁹ em̄ p̄ electū si curat⁹: Eccl̄. j. b. qd̄ fit ex auro et argēto. Quia aut̄ pluralit̄ dī/ faciētiū: vñ ē sodaliū/ nō spōsi: q̄ spōsę murenulas aureas et argēto vermiculatas faciūt: qm̄ fidē diuinitatis et fidē hūanitatē p̄dicat. Scdm̄ hoc sic cōtinua: Spōsa tua oras spōsum tuū vt indicet tibi/ vbi pascat/ vbi cubet in meridie: ne vagari icipias post greges sodaliū ei⁹. i. hereticorū: Ecce exaudita ē oīo tua: Mos missi ab eo: **A**durenulas aureas faciētiū tibi v̄miculatas argēto. i. docebim⁹ te qd̄ de diuinitate ei⁹/ qd̄ de humanitate sentire debeas: vt tā errare nō possis. Sequit̄.

Aliter

Dū ē rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū. Et ē spōsę/ nō ad spōsū s̄ ad sodales spōsi: vt ad adolecētulas suas/ loquēt⁹ et recognoscēt⁹ spōsi bñficiā ab eo accepta: et q̄ deuotiōe suscepit ea: et quātū p̄fecerit i eis ostēdētis. Un. dicit: O sodales spōsi mei: o adolecētule meę: audistis quāta fecit mihi spōsus me⁹: audite et qd̄ ego p̄ eo fecerim: **D**ū esset rex. i. spōsus me⁹ qui regit oīa: **E**n accubitu suo. i. in vtero beatę ḡginis: vel in patibulo crucis: vel i sinu patris post ascēsiōē: **N**ard⁹ mea. i. hūilitas mea/ vt charitas mea. Utraq̄ em̄ virt⁹ p̄ nardū/ q̄ ē herba hūilis et calida designat. **D**edit odorē suū. i. bonā opiniōē/ implēdo mādāta et cōsilia ei⁹. q. d. sponsa: quia pro me nat⁹ ē spōsus ex muliere/ passus i cruce/ spem cōtulit mihi p̄ ascēsiōē: cum ideo diligo/ et mādāta eius obseruo. Vel sic: **D**ū esset rex i accubitu suo. i. i sinu patris/ nōdū fact⁹ v̄sibilis: **N**ard⁹ mea. i. dilectio spōsi/ q̄ dī mea: q̄ mihi vtilis et necessaria. **D**edit odorē suū. i. sui odorē/ i. nō ticiā/ carnē assumēdo: quo odorē respūs ē tot⁹ mūd⁹: et q̄rqt̄ egrori senserūt illū odorē. i. incarnationē et crediderūt/ sanati sunt. Un. Barth. iij. d. Et abijt opinio ei⁹ i torā syriā: et ob tulerūt ei oēs male habētes varijs lāguorib⁹ et tormētis cōphensos: et q̄ demonia habebāt et lunaticos et paliticos: et curauit eos. De hō odorē dī Beñ. xxvij. d. Ecce odor filij mei

sicut odor agri pleni cui bñdixit dñs. Et. ij. Cor. ij. d. Deo ḡfas q̄ semp triūphat nos in christo iesu: et odorē noticię sue manifestat p̄ nos in omni loco. Et igit̄ sensus: **D**ū esset rex i accubitu suo et. i. cū esset p̄i q̄lis dei fili⁹/ p̄p̄t nī/ miā charitatē suā q̄ dilexit nos/ fact⁹ ē fili⁹ paup̄culę mlieris.

Dū ē rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū.

Un. j. Joh. iij. b. In hoc ē charitas dei/ nō q̄ nos dilexerim⁹ deū/ sed qm̄ ipse prior dilexit nos: et misit filium suū/ p̄p̄tiorē p̄ peccatis nr̄is.

Dū ē rex i accubitu suo. i. christ⁹ in gl̄ia sua/ ad dexterā patris post ascēsiōē: **N**ard⁹ mea dedit odorē suū. i. minor eccl̄ia/ vel sanctorū hūilitas/ vel gen⁹ hūanū p̄ crucē redēptū et sanguie christi calefactū: dedit exercitationē bonorū op̄e: vñ opinio bonę famę. **D**edit odorē suū. i. efferbuit oē ei⁹ desideratū eūdi post ipsū. Un. j. dicit: Trabe me post te. Et sic: **D**ū esset rex i accubitu suo. i. christ⁹ in mēsa in domo lacari/ aut i sepulchro: **N**ard⁹ mea. i. maria magdalena hūilis et deuota: **D**edit odorē suū. i. fracto alabaistro/ sudit vnguētū suū. Un. Joh. xij. a. Un. sex dies pasche venit iesus bethaniā vbi lacar⁹ fuerat mortu⁹/ quē suscitauit iesus. Fecerūt autē ei cēnā ibi: et martha ministrabat: Lacar⁹ hō vñ erat ex discipulib⁹ cū eo. Maria ḡ accepit librā vnguētū nardi pistici p̄ciosi/ et vnxit pedes ei⁹/ et capillis suis extersit/ et dom⁹ impleta ē ex odorē vnguētū. Ecce totū qd̄ dī b: **D**ū ē rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū. i. cū christ⁹ cenaret i domo lacari/ maria fracto alabaistro/ effudit vnguētū. Et sic: **D**ū ē rex i accubitu suo. i. i excelso habitaculo suo: **N**ard⁹ mea dedit odorē suū. i. hō maria hūilitatis sue effudit deuotionē: q̄ vsq̄ ad celos ascendit et dei filiū vsq̄ ad trā inclinauit. Un. Ps. In altis bitat et hūilia respicit i celo et i fra. Quid igit̄ aliud ē: **D**ū esset rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū: vt i p̄sona beatę ḡginis loquar spōsa: nisi cū ēet dei fili⁹ i excelso bitaculo suo/ respicit hūilitatē ancillę sue: **N**ō dī sapiētiā/ aut pulchritudinē/ aut nobilitatē/ aut etiā ḡginitatē: s̄ respicit hūilitatē. Neq̄ em̄ cedr⁹ aut cyp̄ss⁹/ aut quīs arbor alta: s̄ sola nard⁹ dedit odorē suū. Regē noiat/ nō spōsū: q̄ nōdū nuptię factę erāt i chana galileę. i. i vtero beatę ḡginis. Et igit̄ triplex accubitus spōsi. Prim⁹ i vtero ḡginis marie. Secund⁹ i patibulo crucis. Tert⁹ in solio p̄tis. De p̄mo dī Eccl̄. xliij. a. Porta hęc clausa erit p̄ncipi: Princeps ipse sedebit i ea vt comedat p̄nē corā dño. De scōo dī Beñ. xlix. c. Blachar asin⁹ foras accubās int̄ terminos: vidit requiē q̄ ēet bōa: et trā q̄ ēet optia: et supposuit humer⁹ ad portādū. Blachar it̄p̄rat merces: et significat christū: q̄ ē merces fidelīū. Un. Ps. Filij merces fruct⁹ v̄tris. Et Beñ. xv. a. dixit dñs ad abraā: Ego sū merces tua magna nimis. Sic vidit requiē eternā q̄ ēet bona: et trā viuētū q̄ ēet optia: et supposuit hūeros cruci ad portādū pctā nr̄a. Et sic accubuit int̄ terminos: hoc ē int̄ celū et trā i se recollās ima sūmis. De tertio dī Apoc. iij. d. Qui vicerit dabo ei sedere meū in throno meo: sic et ego vici et sedi cū patre meo i throno ei⁹. In p̄mo nard⁹ dedit odorē hūilitatis. In secūdo myrrha delectat putredinē vetustatis. In tertio bot⁹ emisit vinū spūalis locūditatē. Et aut̄ triplex hūilitas. Primā parit p̄ritas i corde ex sui cognitiōe. Secūda facit sacritas i ope ex cōreptu mūdānē gl̄ie. Tertiā format charitas in sustinētia opprobriorū ex spe remuneratiōis diuie. De p̄ma dī David: Ego sū p̄mis et nō hō. Secūda ostēdit dauid/ cū saltaret corā arca dñi. ij. Regl. vj. c. Tertiā ostēdit/ cū maledicere a semet: ij. Regl. xvj. c. et dixit: Dimitte eū vt maledicat iuxta p̄p̄tū dñi: si forte respiciat dominus afflictionē meā: et reddat mihi bonū p̄ maledictiōe hac hodierna. Similiter ē triplex accubitus sponsę siue coniuuii. Prim⁹ est corporū ad comparandā fortitudinē nature. Secūd⁹ est animarū ad cōsolandam esuriem et sitim iusticię. Tertiū angelorū ad satietatē cū magna dulcedinis mltitudine. Primo vtunt̄ serui. In secūdo comedunt amici. In tertio inebriant̄ charissimī. In figura borū triū legimus christū cōiuiua celebrantē cum discipulis suis. Primū autē

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

Ep̄. 2. a.

stus. Primū ante passionē i cēna: **Matth. xxvj. b.** Secundū ante ascensionē in cēnaculo: **Act. i. a.** Tertiū celebrabit cum omnib⁹ electis post generalē resurrectionē in glia. **Esa. xxv. c.** Faciet dñs exercitū in mōte hoc cōuiuiū pinguiū: cōuiuiū vindemię defcātę pinguiū medullarū. Qui sunt i pmo cōuiuiō discumbūt in nouissimo loco p hūilitatē: qz se indignos reputāt: sic docet dñs **Luc. xliij. b.** Cū inuitat⁹ fueris vade et recūbe in nouissimo loco. Qui sunt i secūdo discumbūt i medio loco p veritatē q spernentes vniuersa trena anhelāt celestia. Qui i tertio sunt discumbunt i pmo loco cū dño cōuiuij: fm meriti dignitatē. **Uñ Matth. viij. b.** Multi ab orietē et occidēte veniēt et recubent cū abraā/isaac et iacob in regno celoz. Quātū gaudiū creditis sit in illo puuiō: vbi pax et securitas: et vbi nihil deficit: vbi oia abūdabūt: vbi null⁹ extrane⁹: null⁹ lus malin⁹. **Beat⁹ inqt Lucas. xliij. d.** q māducabit panē in regno dei. Sequit⁹: **a Fascicul⁹ myrrhę dilectus meus mihi inter ybera mea cōmorabit.** Beneficiū incarnatiōis recoluit spōsa. s. vbi dixit: **Cū esset rex zc.** Hūc bñficiū passiōis cōmemorat dñs: **a Fascicul⁹ myrrhę dilectus me⁹: q etiā amīc⁹ mihi amāt: mihi passiōē et imitāt.** **b In ybera mea. i. i pncipali cordis mei.** **c Cōmorabit⁹ vřq in finē.** Et summa est: tota cōgeries tribulationū et passiōū dilecti mei: qz p salute mea sustinuit: nunq̃ a memoria mea excidet. **Myrrha est arbor arabic⁹: quāqz cubitoz altitudinis.** **Myrrha etiā dicit gutta ab ea emanās: vridis et amara: quę sponte manat: p ciosior est: quę aut p incisionē cortic⁹ vřqz: sed vřqz salubris ē infirmis.** **Uñ et dñs in passiōe quā p salute magni egroti. i. tot⁹ mudi subijt: vñ myrrharum a militib⁹ accepit: Marc. xv. b.** Ideo nomine myrrhę mors christi siue passio designat. **Fasciculus q myrrhę fact⁹ ē spōsus: qñ in cruce myrrha est potat⁹: qñ de cruce ablat⁹ myrrha et aloē pluit⁹ ē: Joh. xix. g.** **Fasciculus aut nō fascē dñs spōsa dilectū suū sibi: qz leue p amore ei⁹ ducit qd qd laboris iminet et doloris.** **Uñ fascicul⁹: qz paruul⁹ natus est nobis: Esa. ix. b.** **Uñ fascicul⁹: qz nō sūt cōdigne passiōes hui⁹ tps ad futurā gloriā q reuelabit i nobis: Ro. viij. d.** **Id est qd in pñti est momentaneū et leue tribulatiōis nřę: supra modū i sublimē eternū glie pond⁹ opat i nobis. ij. Corinth. iij. d.** **Uñ fascicul⁹: cui⁹ iugū suauē ē et ori⁹ leue: Matth. xj. d.** **Uñ dico hoc: qz leue sit in se: imo durū et graue satis: Mō enī leuis ē passiois aspiras: mortis amaritudo: si tñ leuis est amari. Uñ nō simplicit⁹ ait sponsa: Fascicul⁹ myrrhę dilectus me⁹: sed addidit mihi: quē diligo. Uñ et dilectū nō minat: mōstrans vim amoris omnē amaritudinē et molestiā fugare. Uñ dñs beat⁹ Bern. Erit qñqz nobis ingens cumul⁹ glie: q mō ē fascicul⁹ myrrhę. Ubera spōsę sup dicitur: cōgratulationē et cōpassionē: iux illud Ro. xij. c. **Gaudere cū gaudentib⁹: flere cū flentib⁹.** **Dossum aut melius iuxta sensū literę: spōsę ybera h appellare gratitudinē et hūilitatē: q maxie spōsum detinet et delectat. Eo enī ipso q nos tantis bñficijs indignos p hūilitatē cognoscim⁹: et p gratitudinē grās agere non cessam⁹: nobiscū inseparabilē et delectabiliter spōsū retinemus. Uñ dicit Prover. viij. d. **Delitit meę esse cū filijs hominū.** Et ecōtrario nihil magis fugat et elogat spōsum qz superbia et ingratitudo. **Spōsa qz inter pspā versat et aduersa hunc fasciculū mediū iter ybera sua collocavit: ne leta extollant: nec tristia deiciāt. Uñ et beat⁹ Bern. fratib⁹ suis loquēs: et inducēs et exponēs hāc auctoritatē dixit: Tu quoqz si sapi/imitaberis spōsę prudētiā: et hūc myrrhę tā carū fasciculū de pncipali tui pectoris: nec ad horā patieris auferri: vt possis dicere et tu: Fascicul⁹ myrrhę dilect⁹ me⁹ mihi inter ybera mea cōmorabit. Et ego fratres ab inchoāte mea pueriōe p aceruo meritorū: q mihi deesse sētebā: hūc mihi fasciculū colligare: et inter ybera mea collocare curauit: collectū ex oib⁹ anxietatib⁹ et amaritudinib⁹ dñi mei: Primū scz illaz infantiliū necessitatū: deinde laborū quos pertulit in pñdādo/fatigationū in discurrendo: vigilaz in orādo: tēpta-******

tionū i ieiunādo: lachrymarū i ppatiēdo: infidiaz i colloquēdo: postremo pñculo i falsis fratrib⁹ cōuitioz: spūtoz: colaphoz: sublanationū: exprobrationū: clauoz: horūqz similium q in salutē nřę generis filia euāgelica copiosissime noscīt p tulisse: Ubi sane inter tot odoriferę myrrhę hui⁹ ramusculos minime ptermittendā putauit: etiā illā myrrhā q i cruce potat⁹ ē: s neqz illā q vinct⁹ ē i sepultura. In qñ pma applicuit sibi meozum

amaritudinē peccatorū: in secunda futuram incorruptionem mei corpis dedicauit. **Memoria igit abūdantię suauitat⁹ horū eructabo quoad vixero: in eternū non obliuiscar miseratiōes istas: qz i ipis viuificat⁹ sūt.** Et ad h horat nos spōsa cū dñs: **Fascicul⁹ myrrhę dilect⁹ me⁹ mihi inter ybera mea cōmorabit.** Sequit⁹: **a Bot⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi i vineis engaddi.** Quia dolore mort⁹ secutū ē gaudiū resurrectionis: iō sponsa congrue post recordationē mort⁹ subdit de resurrectionē dñs: **a Bot⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi i vineis engaddi. q. d. nō solū int ybera mea cōmorabit spōsus: qz fact⁹ ē mihi fascicul⁹ myrrhę i passiōe: verū etiā qz fact⁹ ē mihi bot⁹ cypri in resurrectionē. Fact⁹ ē mihi causa leticię in resurrectionē: q fuerat causa tristitię i passiōe. Utrobiz dilect⁹ nomiat⁹: qz totū factū ē officio charitat⁹: **Bot⁹ est pp̃ peccata nřa: resurrexit pp̃ iustificationē nostrā: Ro. iij. d.** **Cyp⁹ ē insula abūdans bonis racemib⁹: vinū dulce facientib⁹: et florida botris: et ideo significat resurrectionē: in q caro spōsi resoruit. Bot⁹ ē vna cū palmitē: ex qua expm̃t vinū leticię: et significat christū: a q ois leticia spūalis emanat. Et hūc botrū olim exploratores i vecte rulerūt: **Mueri xij. c.** **choz pphetiū pcedentē et aplicū subsequētē: mediū aut christū ielū pulchro schemate figurātes. Engaddi ciuitas ē eadē q i hiericho: vbi abūdant palme: vbi olim fuit vinea balsami: quā postea cleopatra trāstulit in babylonē. Ita bet asit engaddi duplicē interpretationē: et ambę vni intellectui seruiūt. Dicit enī fons hēdi: et significat baptismā gentiū: lachrymas penitentū: quia p hęc fit ablutio peccatorū. Dicit et oculus temptatiōis: qd et ecclesię bñ cōuenit: q sola illuminata per gratiā tēptatiōes puidet inimici: Juxta qd dicit apl⁹. ij. Cor. ij. c. **Mō sanorū cogitationes eius. i. satha ne. Dicit q sponsa: c Bot⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi. i. dilect⁹ me⁹ fact⁹ ē mī dulcē et florid⁹ resurgēdo: q fuerat mihi pus amar⁹ et marcid⁹ mortēdo. Qd apparet: d In vineis engaddi. i. i collectiōib⁹ gētiū seu qzlibet pctoz: q de hęc dis facti sūt agni fōte baptismat⁹ v lachrymarū loti. Uñ sic: **Dilect⁹ me⁹ factus ē mihi: credēti spanti et amāti cū: bot⁹ cypri. i. causa leticię. Ipse dico habitās i vineis engaddi. i. i collectiōe eoz q temptatiōe florescūt. Et nota q pulchro ordine bzeuit qñtuor christi bñficia pncipua pmemorauit spōsa: **Rex i accubitu suo fuit i vtero gēniis existēs: fascicul⁹ myrrhę i cruce mortis: bot⁹ cypri de morte resurgēs: in vineis engaddi: spūsanctū mittēs: Tūc pp̃e vinū de botro manauit: qd totā ecclesiā iebzauit. Moralit Cyp⁹ iterp************

Moraliter

Ecce tu pulchra es

Landoz ebortis: qui pcessu tps vertit in ruborem/ significat innocentia operis: et feruore charitatis: Et hec duo sunt i ter/ tia pulchritudine. Saphirus colore habet celestiu: et signifi/ cat cōtemplationē: q̄ est q̄rta pulchritudo sponsę. Cū ḡ tanta sit. f. p̄ q̄ spōsi et spōsę pulchritudo: quid restat nisi frui cupi/ tis amplexib⁹/ osculis delectari/ subire cu/ biculū: Et h̄ forte notat demonstratio hui⁹

Lectus a Lectulus noster floridus:

aduerbi⁹/ ecce: q̄si dicat sponsa: Pulchra sum/ vt dixisti: et tu pulcher es et decorus: et ideo nihil restat nisi vt deus oscula: iū/ gamus amplex⁹/ intrem⁹ lectulū. **Lectul⁹ noster florid⁹** est. i. iocūd⁹ et amgn⁹: et ideo sanctę copulę celebrāde idone⁹. Arguta insinuatōe inuitat spōsa sponsū ad amplex⁹: Palā em̄ rogare crubescit/ verecundia multib⁹ suffusa. Tū satis rogat/ que causas rogandi insinuat: vt dicit Seneca. Lectul⁹ dicit tota ecclesia/ i qua spōsus cū spōsa quiescit bo/ nis opib⁹ delectat⁹: sic ipse dicit p̄ Esaiā. xxvij. c. Hęc requies mea/ reficite lassum. Et in Ps. Hęc requies mea in seculū se/ culi: hic habitabo qm̄ elegi eā. Lectul⁹ p̄o diminutiuū dicit ppter multas causas. Primo cōparatiōe imensitatis sponsi. Ipse em̄ est quē celi et celi celoz cape nō possunt: vt dicit sa/ lomō. iij. Regl. vij. c. Secūdo in cōparatiōe multitudinis vocatoz. Multi em̄ sunt vocati: pauci hō electi: Barth. xx/ ij. b. Un̄ diabol⁹ lectū habet in spaciōsa multitudine repro/ borū: Chri⁹ p̄o in breui numero electoz habet lectulū. Un̄ dicit Esa. xxvij. e. Coangustatū est stratū/ ita vt alter deci/ dat: et palliū breue virūq; operire nō pōt. Tercio sui opinto/ ne/ qua se semp minuit. Un̄ Greg⁹. Hoc p̄p̄ū solet esse hūi/ liū: vt semp de se sentiat infra q̄ sint. Vox est oim̄ sanctorū qd̄ dicit Iohes/ baptista: Joh. iij. d. Illū oportet crescere: me aut̄ minui. Quarto/ duos capere nō pōt. Spōsus em̄ i spō/ sa vnū sunt vnitate ḡfē nō nature. Sicut dicit. i. Cor. vj. d. Qui adheret deo/ vnus spūs est. Ad hoc facit elegāter illud Esa. xxvij. e. qd̄ mō diximus: Coangustatū est stratū/ ita vt alter decidat. i. ois alter. i. quicūq; amore et ḡfā nō est ei vnū/ tus: Et quodāmodo ipse: sic dicit qdā phus/ amic⁹/ meus nō est nisi alter ego. Hęc lectulus floridus est/ omni genere flo/ rū venustat⁹: rosas. f. martyz: lilij⁹ virginū: violis cōfessorz/ solsequis monachoz/ biacynthib⁹ cōreplatiuoz. **Mostr** aut̄ dicit lectul⁹. i. cōmunis sponso et sponsę. Bona em̄ opa/ spōsi sunt auctoritate: et sponsę/ misterio. Bt filij spūales q̄ in hoc lectulo generant̄ ex aq̄ et spūs sancto/ cōmunes sūt. Sponsa em̄ generat p̄dicādo/ bapticādo/ et cetera sacramēta ministrādo: spō/ sus p̄o gratiā infundēdo. **Aliter**: Lectulus pōt dici vel intel/ ligi cētus claustralit⁹: vbi spōsus q̄ in turba seculariū laborat incessanter quiescit et dormit. Un̄ Luc. x. g. Martha solita/ ri et turbata circa plurima describit: maria hō sedere ad pedes dñi/ et audire vbi illi. **Lect⁹ claustralit⁹ lectul⁹** nō lect⁹ dicit ppter causas p̄dictas: et qz se coangustauere votis/ nō p̄tēti cōmu/ nib⁹ mādatis/ obstringere se artiorib⁹ p̄silijs/ pauprate se mi/ nuētes/ disciplinis attenuātes/ multoz licitoz abdicatiōe mu/ tilātes/ sensū p̄p̄iū et volūtātē p̄p̄iā p obediētā amputātes: se alijs subijcētes/ scipios penit⁹ abnegātes et pene in nihilū redigētes. Quā mutilationē seu diminutionē spūalē signifi/ cat mutilatio/ que est i habitu monachoz: quoz caligē ante/ pedali⁹ carēt: cuculla/ manicis/ t̄froc⁹/ caputiō. Recte ḡ cē/ tus claustralit⁹ lectul⁹ ē. Sed et florid⁹ ē rosas charitatis/ lilij⁹ castitatis/ violis hūilitatis. **Mostr** aut̄ dicit. i. cōmunis oib⁹ obsequio pietatis: et beneficio hospitalitatis. **Moraliter**: **Lectul⁹ noster floridus**. Lectul⁹ dicit quēta cōscie/ tia/ sanctis desiderijs florida. Lectul⁹ aut̄ dicit/ ex illa coangu/ statiōe charitatis/ q̄ cogit alterū in alterū: non solū cū altero esse: sicut dicit. i. Joh. iij. c. Deus charitas est: et qui manet in charitate/ in deo manet et de⁹ in eo. Et ex eo qz spōsus et spon/ sa cōtinuis se cōstringūt amplexib⁹. **Alia** aīa q̄ b̄mōi lectulū habet/ brachia charitatis nūq; ab amplexib⁹ sponsi laxat: nec ipsa nisi inter brachia sponsi quiescere potest. Unde. j. ij. b. **Lēua** eius sub capite meo: et dextera eius amplexabit me. **Aliter**: Lectul⁹ dicit gratia siue q̄es p̄replatiōis: i quo sacra aīa cū spōso suo dormit: reficit et quiescit: amplexib⁹ sponsi fruit: et osculis delectat. **Iste lectul⁹ floridus/ florib⁹ celestiu gau/**

dioz/ habēs i aspectu venustatē: i tactu lenitatē: i o dore sua/ uitatē: bñ lectul⁹ dicit ppter modicitatē et charitatē p̄replatiue q̄et. Un̄ Apoc. vij. a. d. Factū ē silētiū i celo hora q̄si di/ midia. Hęc etiā hora dimidia: sed q̄si dimidia q̄es illa p̄tem/ platiua cōcedit: Vt em̄ sūmitate labioz incepto osculo: nec dimidiato/ sed q̄si dimidiato/ sponsus aut sua auolatione/ aut n̄ra distractiōe rapit et disper: vt merito cogat dicere spōsa: Sur/ gā et circūibo ciuitatē p vicos et plateas: et querā quē diligit aīa mea. j. ij. a. **Clamat**

etiā cū petro: Dñe bonū ē nos hic esse: Barth. xvj. a. Sed nescit qd̄ dicat: dicit Lucas. ix. d. Necessariū em̄ ē exire ad lu/ cra/ ppter saluādos. **Beat⁹** Bern. de hac q̄ete dicit: Felix hora s̄ beator moza. **Alit⁹**: Lectul⁹ ē vter⁹ beate ḡginis: in q̄ spon/ sus beatissimā copulā celebrat: q̄ hūanę nature dignat⁹ est copulari. Lectul⁹ aut̄ dicit et nō lectus/ ppter hūilitatē. Et quāro lectul⁹ fuit hūilior: tāto amplex⁹ iocūdior: et societas isepabi/ lior: et ipsa vnio vnior: vt ita dicā/ fuit. Et florid⁹ lectul⁹ iste oim̄ florū varietate: Bñ rosa excellētissime charitat⁹: ibi lilij⁹ singularissime castitatis: ibi viola oim̄odę hūilitatis. Et qd̄ di/ cit: **Mostr** ē ipse q̄ dicit: Ego sū flos campi et lilij⁹ cōualliū. j. ij. a. **Alit⁹**: Lectul⁹ pōt intelligi crux ipsa: in q̄ dñs iacuit et dor/ miuit: In q̄ lecto sponsa suā. i. ecclīa amplex⁹ ē art⁹ brachijs charitatis. Maiorē em̄ hac dilectionē nemo h̄z/ qz vt aīam suā ponat q̄s p amicis suis: Joh. xv. b. Et adhuc i hoc lecto spōsus sponsā amplexat art⁹/ reficit opulēt⁹ et delectat sua/ uis/ attendentē pie/ et recolentē deuote/ quātū et quāra chari/ tate p ea tulit ibi spōsus. **Eur** aut̄ lectul⁹ dicit et nō lectus ppter paup̄tatis angustia. **Alit⁹** em̄ et sitibūd⁹ ibi iacuit. Tūc vere dicere potuit: Coangustatum ē stratū: Esa. xxvij. e. **Florid⁹** p̄o dicit nō solū qz flos cāpi et lilij⁹ cōualliū exornauit illū: s̄ qz ip̄s spōsi s̄guie rigat⁹ ad fructū n̄rę salut⁹ floruit. Spem em̄ salutis q̄si florē iocūdissimū ibi dedit: cui⁹ odore tor⁹ mūd⁹ resp̄ ē. **Arid⁹** aut̄ et horribilis erat aīa lect⁹ iste/ at postq̄ ei insert⁹ est flos cāpi/ florid⁹ factus ē: et q̄ pus erat lo/ cus mortis/ fact⁹ est loc⁹ vitę. Lectul⁹ iste ideo noster dicit qz de n̄ro fuit qd̄ ibi pass⁹ fuit: et p nob passus fuit. Ergo adul/ terā indubitat se pprobat aīa: q̄ a lectuli hui⁹ cōtione se repu/ tat alienā. Un̄ Barth. x. d. Qui nō accipit crucē suā et seq̄t me: nō est me dign⁹. Luc. xliij. f. Qui nō baiulat crucē suā et venit post me: nō pōt me esse discipul⁹. **Deb. xij. c.** Si extra disciplinā estis/ adulteri et non filij estis. **De h̄ dicit** sephora ad moysen. i. ecclīa ad christū: **Ero. iij. f.** Spōsus sanguinū tu mihi es. Pluralit̄ dicit/ sanguinū: ppter sanguinē passiois/ q̄ effunditur per disciplinam: et sanguinem compassionis/ qui effundit p misericōdia: et imitatiois/ q̄ p̄tinet ad patientiā. Dicit ḡ q̄libet fidelis aīa spōso suo. i. christo: Spōsus sanguinū tu mihi es: et in h̄ lectulo crucis debitū coniugale reddat. Qui in hoc lectulo nō dormit. i. qui passionē dñi nō imitat⁹/ nō pōt dicere: **Lectulus noster floridus**. **Bo.** hunc lectulū in/ telligit pacē ecclesie: in qua flores virtutū vernāt et redolent: quasi finita hyeme psecutionū/ que quasi ventus vrens tene/ ros flores ecclesie vrit et cōsumit. **Alia** **Bo.** lectulū istū intel/ ligit corp⁹ humanū: qd̄ cum esset sponsę p̄p̄iū/ sibi fecit cō mune sponsus/ carnē in virgine/ et de virgine assumendo. In hoc lectulo sponsus cum sponsa quiescit: quādo caro spiritus consentit: et sensuāktas rationi. Floret aut̄ lectulus iste: cum bona opera corpis ministerio fiunt. Floret aut̄ maxime per continentia et abstinentia et modestia. Solet autem quadru/ plex lectus hic distingui. Primus est sordidus luxuriosozū malus. Secūdos solidus cōiugatozū/ bonus. Tercius can/ didus continentiu melior. Quartus floridus virginū/ opti/ mus. De p̄mo dicit Roma. xij. d. Non in comestatiōibus et ebrietatibus: non in cubilibus et impudicitijs. De secundo **Deb. xij. a.** Honorabile connubiū in omnib⁹ et thoros imā/ cular⁹. De tertio dicit Luc. xj. a. Noli mihi molestus esse: iam ostiū clausū est: et pueri mei mecū sūt in cubili: id ē bona desideria/ et bona opa in casto corde. Unde recte dicit: candi/ dus lect⁹ iste: qz lotus lachrymis penitētę. Un̄ Ps. Laua/ bo p singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratū meū rigabo. De quarto dicit: **Lectul⁹ n̄r floridus**. Sequit.

Ligna domoz

Aliter

Aliter

Quadru/ plex lectus

Ps. 6.

a Tigna domozū nostrarum cedrina: laquearia nostra cypressina. Sicut supra inuitavit sponsa sponsum ad quietē p lectulū floridum: vt cum eo et ipsa quiesceret: sic et modo per domus pulchritudinem. q. d. pulcher es: et ego pulchra: lectus pulcher: qz floridus: et dom⁹ etiā pulchra est: qz

Al. caprones tigna domozū nraz cedrina et laquearia cypressina. Tigna vulgo capulones dicunt: eo qz mutuo se capiāt capiti-
Al. cupressina bus suis. Itē tigna ad supportandū tectū eleuant binarim colligata: vnde et tigna dī cū ē qsi tecto nexa: vlt tectū tenētia. Cedr⁹ vero arbor alta ē et imputribilis: cui⁹ odor et succus serpentes extinguit: et semp crescit cū alię arbores finē vel terminū habeāt sui cremēti. Laquearia sunt quedā ligna: q ad modū laqueozū subleuata sunt. i. lī- gna subiacētia tignis: et supiacētia parietib⁹: tignis et copulis collaqueāt et pnectūt. Cypressus i conū erigit: qn et conos dī cū grece. i. rotunditas. Et fructus ei⁹ conus dicit: qn dīcunt

A

Dystice

j. 6. 6.

Quo flos campi: **Ca. II.**
a Tigna domozū nostrarū cedrina: laquearia nostrarū cypressina.
Quo flos campi: **Ca. II.**
q. d. Ego sū brauiū i stadio currētib⁹: corona pposita in capō certatib⁹. **Th. Esa. xxv. b.** In die illa erit dñs corona glie: et fertū exultatiōis residuo ppli sui. i. **Cor. ix. d.** Oēs q i stadio sūt: oēs quidē currūt sed vn⁹ accipit brauium. **i. Timoth. ij. a.** Mō coronabit nisi qui legitime certauerit. Ideo em dicit: **Ego flos campi. q. d.** habere me desiderat: campū certaminis nō fugiat. Vel ideo dicit: **Ego flos campi. nō lectuli. i.** ego sū vernās indeficiēter et mūdus naturalit⁹ adbe-rens radicib⁹ originis meę: qz a patre pcedens: nō ab eo dī-uisus est: flos lectuli marcidus est: qz a radice separat⁹. Vel **Ego sum flos campi. i.** illis fragrans suauit⁹: vernās locū dīus: qui p me certant fortius: et qui mibi laborāt fructuos⁹. Vel **Ego sū flos campi. i.** eozū q p charitatē sūt extēsi ad alios et p iusticiā: qm vtrāqz sui partē expositi. In illis em salua pace cōtemplatiuoz floret sponsus fructuosus: fragrat suauit⁹ et latius: vernat ppenius. Vel **Ego mō sum flos campi: fide spe: et charitate currētib⁹:** in futuro ero fructus lectuli pueniētib⁹. Sic g currite vt cōprehendatis: Quasi dī car sponse: Tu vis habere me mō fructū lectuli: siue domus: suauitate mea pasci desiderās: sed ego adhuc sum flos campi p certamē obtrīnēdus: per laborē colligēdus: tandē mattras in fructū in eterna requie: quē est lectus amplissim⁹: domus ingens et locus spaciosissim⁹: semp sine fastidio comedēdus. Nam qui edunt inquit me adhuc esurient: et qui bibunt me adhuc sitient: **Ecc. xxxij. c.** De illa domo dicitur Baruch **ij. c.** O istū q magna est domus dei: et ingens locus posses- sionis ei⁹. Vel ideo: **Ego flos campi. nō horri:** qz omnib⁹ volētib⁹ ad delectabilē intūedū ac suauit odorādū exposi- t⁹: nō i horro: nō i lecto vlt domo singularit⁹ possidēd⁹: vlt in dī- uis. Hoc dicit cōtra quosdā vanissime psumētes: qui in so- lo ocio cōtemplatiōis: nō in labore actionis: vlt i sollicitudine plationis opinant⁹ esse salutē: quasi solus lectus cōtemplati- onis sit florid⁹: et totus campus cōuersatiōis actiue sit sordidus. Qd etiā videt⁹ sentire ipsa sponsa. **j. v. b.** vbi sponso ro- ganti vt ei apiat: responder: Laui pedes meos: quō inquina- bo illos: Sed ne lectulus se solū floridū estimet: ne etiā hunc florē sibi solū vendicat: dicit sponsus: **Ego flos campi.** Et laboratibus spem fruct⁹ pmitrens: in flore em fruct⁹ spe- rat: nō dicit: sum vel fui vel ero: sed sine tpe: ego flos campi: vt innueret qz semp est cū laboratibus. **Barth. vlt. d.** Ecce inqt ego vobiscū sum omnib⁹ diebus vsqz ad cōsummatiōē seculi. Vel **Ego flos campi:** qsi dicat: O sponsa noli in abscondito cubiculi vel in horro lectuli me querere: qz palā me exhibeo omnib⁹ ad cognoscendū: inueniendū: obtrīnēdū: vt flos campi: qz nīl ē magl exposiū. Vel **Ego flos cāpi. i.** ex me oīs odor: oīs vernātia: oīs pulchritudo: oīs fruct⁹ ec- clesie quasi ex flore vnico et singulari. Vnde **Ecc. xliij. c.** Ego qsi vītis fructificauī suauitatē odoris: et flores mei fru- ctus honoris et honestatis. Vel **Ego flos campi. i.** ego solus campo ecclesie vernantiā et floritiōē: suauitatē et odo- rem tribuo. Qz autē generalit⁹ florē se dicit: nō determinā- do aliquē: inde ē qz nō vnico mō floret i campo ecclesie: vt ita dicā: ruber in martyrib⁹: candet in virginib⁹: viret in con- fessoribus: palleat in penitētib⁹: rutilat in p̄dicatoribus: et ita de alijs. Campus em ecclesie sic habet flores electozū: sicut celū stellas. Mā sicut stella differt a stella in claritate. i. **Cor. xv. f.** ita flos differt a flore i colore. **Christ⁹** em alios rubricat imitaciōe sug passiōis

Doraliter

Ps. 26.

Quo flos campi. Vox sponsi **Expo. Ca. II.**
ad sponsam vocātis eam ad strenuitatē certaminis: ad laborē agriculturę spūalis: q inuitauerat eū ad quietē et amplexus lectuli floriditate: et domus pulchritudine atqz magnificentia. q. d. sponsus: O sponsa tu delectaris in quiete: secretis vis florere virtutibus: et hanc pulchritudinē

amas: ego hō aliā pulchritudinē quero. i. p̄teritis et salutem multozū. Odozē meū toti mūdo innotescere cupio: qd fieri nō potest: nisi postposita quiete qua delectaris: ad p̄dicatio- nis officiū accingaris. Qd libēter facere debes: qz et **Ego flos campi. i.** decor et gloria mūdi i quo pugnādū ē. **Ego** q natura sū deus: sū flos campi. i. vir- ginis filius. Campus em incult⁹ est: et tñ florem producit: sic beata virgo intacta et illibata: christū peperit. Ego inqz sū flos campi: omni suauitate odoriferus: aspectu decor⁹: gustu dulcis: tactu suauis: olfactu delectabilis: sed nō lecti quē tu queris: aut horri: s cāpi p victoriā certaminē obtrīnēd⁹:

q. d. Ego sū brauiū i stadio currētib⁹: corona pposita in capō certatib⁹. **Th. Esa. xxv. b.** In die illa erit dñs corona glie: et fertū exultatiōis residuo ppli sui. i. **Cor. ix. d.** Oēs q i stadio sūt: oēs quidē currūt sed vn⁹ accipit brauium. **i. Timoth. ij. a.** Mō coronabit nisi qui legitime certauerit. Ideo em dicit: **Ego flos campi. q. d.** habere me desiderat: campū cer- taminis nō fugiat. Vel ideo dicit: **Ego flos campi. nō lectuli. i.** ego sū vernās indeficiēter et mūdus naturalit⁹ adbe-rens radicib⁹ originis meę: qz a patre pcedens: nō ab eo dī-uisus est: flos lectuli marcidus est: qz a radice separat⁹. Vel **Ego sum flos campi. i.** illis fragrans suauit⁹: vernās locū dīus: qui p me certant fortius: et qui mibi laborāt fructuos⁹. Vel **Ego sū flos campi. i.** eozū q p charitatē sūt extēsi ad alios et p iusticiā: qm vtrāqz sui partē expositi. In illis em salua pace cōtemplatiuoz floret sponsus fructuosus: fragrat suauit⁹ et latius: vernat ppenius. Vel **Ego mō sum flos campi: fide spe: et charitate currētib⁹:** in futuro ero fructus lectuli pueniētib⁹. Sic g currite vt cōprehendatis: Quasi dī car sponse: Tu vis habere me mō fructū lectuli: siue domus: suauitate mea pasci desiderās: sed ego adhuc sum flos campi p certamē obtrīnēdus: per laborē colligēdus: tandē mattras in fructū in eterna requie: quē est lectus amplissim⁹: domus ingens et locus spaciosissim⁹: semp sine fastidio comedēdus. Nam qui edunt inquit me adhuc esurient: et qui bibunt me adhuc sitient: **Ecc. xxxij. c.** De illa domo dicitur Baruch **ij. c.** O istū q magna est domus dei: et ingens locus posses- sionis ei⁹. Vel ideo: **Ego flos campi. nō horri:** qz omnib⁹ volētib⁹ ad delectabilē intūedū ac suauit odorādū exposi- t⁹: nō i horro: nō i lecto vlt domo singularit⁹ possidēd⁹: vlt in dī- uis. Hoc dicit cōtra quosdā vanissime psumētes: qui in so- lo ocio cōtemplatiōis: nō in labore actionis: vlt i sollicitudine plationis opinant⁹ esse salutē: quasi solus lectus cōtemplati- onis sit florid⁹: et totus campus cōuersatiōis actiue sit sordidus. Qd etiā videt⁹ sentire ipsa sponsa. **j. v. b.** vbi sponso ro- ganti vt ei apiat: responder: Laui pedes meos: quō inquina- bo illos: Sed ne lectulus se solū floridū estimet: ne etiā hunc florē sibi solū vendicat: dicit sponsus: **Ego flos campi.** Et laboratibus spem fruct⁹ pmitrens: in flore em fruct⁹ spe- rat: nō dicit: sum vel fui vel ero: sed sine tpe: ego flos campi: vt innueret qz semp est cū laboratibus. **Barth. vlt. d.** Ecce inqt ego vobiscū sum omnib⁹ diebus vsqz ad cōsummatiōē seculi. Vel **Ego flos campi:** qsi dicat: O sponsa noli in abscondito cubiculi vel in horro lectuli me querere: qz palā me exhibeo omnib⁹ ad cognoscendū: inueniendū: obtrīnēdū: vt flos campi: qz nīl ē magl exposiū. Vel **Ego flos cāpi. i.** ex me oīs odor: oīs vernātia: oīs pulchritudo: oīs fruct⁹ ec- clesie quasi ex flore vnico et singulari. Vnde **Ecc. xliij. c.** Ego qsi vītis fructificauī suauitatē odoris: et flores mei fru- ctus honoris et honestatis. Vel **Ego flos campi. i.** ego solus campo ecclesie vernantiā et floritiōē: suauitatē et odo- rem tribuo. Qz autē generalit⁹ florē se dicit: nō determinā- do aliquē: inde ē qz nō vnico mō floret i campo ecclesie: vt ita dicā: ruber in martyrib⁹: candet in virginib⁹: viret in con- fessoribus: palleat in penitētib⁹: rutilat in p̄dicatoribus: et ita de alijs. Campus em ecclesie sic habet flores electozū: sicut celū stellas. Mā sicut stella differt a stella in claritate. i. **Cor. xv. f.** ita flos differt a flore i colore. **Christ⁹** em alios rubricat imitaciōe sug passiōis

imitatioe sue passiois: alios candidat sanctimonia castitatis: alios virides facit virore patietis: alios pallidos pallore pgnit: etis: alios rutilantes splendore sapientie. Et ita ex christo tanta pulchritudinis varietas: sicut ex vno sole tota mundi luminofitas. Un sic dicit Jo h. viij. b. Ego su lux mundi: ita dicit hic: Ego sum flos campi. Sicut em sole iusticie sublato remanet totus hō vel mundus tenebro sus: tenebris spiritualib: sic sublato isto flo/ re miscdie: nihil pulchritudinis remanet in capō ecclie. Preterea: qd fragrat suauiter: aut sapit dulci: aut lucet delectabiliter i vno/ quodq: sanctorū: nisi flos iste: Un. ij. Cor. ij.

D. Christi bon odor sum deo. Et Aug. In primo nō dicitur nisi de. Id est solū qd diligit in primo fragrat sapit et lucet. In eo qd ipse solus flos et fragrat et sapit et lucet i campo ecclie. Verito qd dicit: Ego flos campi. Sed quō flos cāpi ē dñs: Rñsio. Sicut aromatica species ē odor vasis: aut aurū siue lapides pñciosi sūt diuinit vasis cōtinētis illa. Ecclē sia hō camp? of. ppter duo. Primo: qz est loc? certamis. Un. Ecclē. ij. a. Fili accedes ad seruitutē dei: sta i iusticia et timore: et ppara aiaz tuā ad tēptatōes. q. d. ingrediēs ecclēsiā: scias te locū igredi certamis. Secūdo: qz ē loc? laboris. i. ager vī vinea: sic legit Esa. v. b. Vineā dñi sabaorh dom? isrl est. Et Matth. xx. a. Ite et vos in vineā meā. Est et ager. Matth. xij. c. Silē est regnū celoz homi qui semiauit bonū semē in agro suo. Est etiā camp? ppter eqilitatē iusticie. Vel sic. Ego/ qd sū fruct? celi vt de? sum flos cāpi. i. mūdī vt hō. q. d. qui vult satari fructu p fructuōe/ redoleat florē p imitatioe. Vel sic. Ego/ sū flos cāpi. i. hō de virgine nat. Alij hōines sūt flores horti. i. de corrupta muliere nati. Vel hoc dicit spōsus ad repmēdā psumptionē illoz qd velut mōtes pminēt altitudiē scie/ vite sanctitatis. q. d. ego sum flos/ nō solū montiū. i. sanctorū vita et sciētia sublimiū: sed etiā campī. i. simpliciū. Vel Ego/ sum flos/ nō solū mōtis iudē: quē velut mons pma recepit radios fidei: sed etiam campī. i. gentilitatis: in qua velut i campo diabol? libere et absq: offendiculo discurrēbat. **a.** Et liliū cōuallū. i. decus et glia hūiliū: qd parati sūt ad patiendū et cōpatiendū: quib? ego reuelo hūilitatis meę claritatē: quā gessi in hūanitate nascēs et moriēs: quib? etiā reuelo claritatē eterne deitatis/ magis qm mōtib? i. sapiētib? hui? mūdī. Un. Luc. x. d. E dñs tibi dñe pñ celi et frē: qz absq: disti h a sapiētib? et prudētib? et reuelasti ea puillis. Et Jaco. iij. b. Deus supbis resistit: hūilib? aut dat gratiā. Vel Li/ lū cōuallū. i. natū i cōuallib? q. d. sic liliū nascit in cōuallib?: ita ego nat? sū de hūilib? parētib?. Vel sic. Ego/ sū liliū cōuallū. i. decus et decor gentiū: et oim qd aqz vitioz velut valles i se excipiebāt. Nō em veni vocare iustos: s pñctōes ad pñitētiā: Matth. ix. b. Un pualles dicunt plebes hūiles. Cōualles em dicunt valles/ q mōtes cōiungūt/ vel mōtib? pñctē sūt: ita plebes hūiles laicoz/ velut i medio duoz montiū sūt/ inter claustrales et clericos seculares. Ab altero mōte lucē doctrine et exēpli: ab altero radios suscipiētes. Ex vtroq: etiā mōte doctrinis qñ diuersis fluuijs descēdētib? irrigant. Et h est qd legit in Ps. In medio mōtiū prāsibūt aque. Specialit? q liliū istaz pualliū se dicit spōs? et tacet de mōtib?: vt castitas etiam coniugalit liliū princeps reputet. Idē qm vnam expositionē sūt camp? et cōuallū. i. cē? simpliciū. Sed camp? dicitur ex planicie iusticie/ vel extēsiōe charitatis: cōuallū aut ex mōtiū circūstantiū supeminētia. Possunt intelligi etiā pualles oēs electi sic et camp?. Cāpus ppter planiciē iusticie et latitudinē charitatē: pualles ppter hūilitatē q salubritē se supri/ mūt: et iuicē alter alteri se subiūciūt: sic legit Ro. xij. c. Dono/ re inuicē pñitētes. Placet igit spōso i electis q camp? sint: sed specialit? placet q cōualles/ et duplici hūilitate hūiles/ in/ teriori. i. exteriori. Et ideo generali noie florū cāpū laudat dicens: Ego flos campi: Sed speciali nomie liliū cōualles attollit/ dicens: Et liliū cōuallū. q. d. mihi iusticia placet: placet charitas: sed specialit? placet hūilitas. Un nō charita/ tē maris dicit respexisse/ sed hūilitatē. Et hūilitatis magister

specialiter fuit dñs. Matth. xj. d. Discite a me qz mitis sū et hūilis corde. Liliū aut ideo se noiat spōsus: qz i illo ipse flos est fruct?: sic christ? dñs flos et fruct? idem est: sed flos expe/ ctantib?: fruct? fruētib?. Un. Ecclē. xxiij. c. Flores mei fruct? honoris et honestatē. Itē liliū totū qd habet decoris et odo/ ris/ fruct? et amēnitatis/ trāsmittit ad summū et in capite collocat: Sic christ? dñs quicqd habet/ patri attribuit/ a quo ducit originem. Un. Joh. xvij. b. Oia mea tua sunt. Itē li/ lū ardore extinguit: et dolores mitigat: Sic christ? dñs ardore cōcupiscētię p gratiā ex/ tinguit: et dolore pñitētię p misericōdiā dimittit.

Itē liliū in medio floris hz grana aurea/ q septe hastulis supportant: in q sepiiformis grā designat: q ipsū sup oēs im/ pleuit: Esa. xj. a. Designant in grāis aureis initia bonozū operū: et thesauri sapientie et sciētię q in eo sūt absconditi: Col. ij. a. Sequit. **b.** Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inf filias. Spōsus laudato se/ laudat spōsam: qz laus spōsē i ipsū redūdat: et laus ei? in spōsā. Oia em cōmunia sūt amātib?. Laudādo aut ipsā ad patiētiā et tolerantiā tribula/ tionū incitat. In b aut cōsistit laus ei?: qz sic liliū spinis inter qz nascit/ melior absq: cōpatiōe est: sic spōsa int oēs alias na/ tiōes. Item/ sicut liliū suū candore retinet inter spinas: et quāto magis ab ipsis pungit/ maiorē reddit odore: Sic spō sa inter hereticos cōuersans/ vel malos christianos: q sūt filie sacramēto ten? candore suę innocētię nō amittit: s quāto magis ab eis dilacerat et pungit: tanto maiorē odore bonę opi/ nionis latius emittit. Quasi q spōsus diceret ad spōsam: Tu queris requiē et laudē lectuli: sed scito/ qz candidior tribulati/ onū aculeis efficiaris: et purgatioz et exercitatioz spinis et pū/ ctiōib? heresū eris. Maior em ē fruct? pñitētiōis: et vberiorē reddit ecclēsiā: vt dicit Aug? qz quietis. Et ideo noli timere tribulationū spinas: qz. **b.** Sicut liliū inf spinas/ crescit/ candet et redolet: **d.** Sic amica mea inf filias. i. hereti/ cos impugnātes vī falsos frēs dilacerātes. Amica hō hic p/ prie intelligit ecclē pñitua de iudeis: cui spōs? dixit Joh. xv. b. Vos aut dixi amicos. Eodem. xx. e. Sic misit me pater et ego mitto vos. Un et talis pōt esse sensus: **b.** Sic/ ego/ li/ lū. i. innocēs: **c.** Inter spinas. i. inf iudeos q circūdede/ rūt me sic apes: et exarserūt sic ignis i spinis aduersū me. **d.** Sic amica mea. i. pñitua ecclē de iudeis: **e.** Int fili/ as. i. inf synagogā et gentilitatē: q vndiqz eā pūgebāt et dilace/ rabāt. Un dictū ē ei: Ecce ego mitto vos sic oues i medio lup/ porū: Matth. x. b. Un. **b.** Sic/ ego/ liliū inf spinas/ co/ rone spinę: **d.** Sic amica mea/ sp? inf filias. Qd ē vi/ cere: Sicut ego innocēs i ludibrio et tormēto fui portās coro/ nam spineā: Joh. xix. a. Sic amica mea. i. pñitua ecclē de iudeis: Inter filias. i. inter synagogā et gentilitatē sp? fuit. Et hoc est qd ipse rogat Joh. xvij. d. Volo p? vt vbi ego sū: et illi sint mecū: vt videāt claritatē quā dedisti mihi. Vel gene/ rali/ amica/ vocat tota ecclē: et puerlatio ei? sup frās/ descri/ bit: dū liliū inter spinas cōpat: i quo duo marie designant. i. dei clemētiā/ q teneritudo liliū inf spinas illefa seruat: et timor ecclie ex testimonio spōsi suā cognoscēt/ teneritudinē: sic de/ bet timere maloz cohabitationē: sicut liliū spinaz circūualla/ tionē. Quāto em pñculo liliū est inf spinas: tāto discrimie vi/ uit inter malos. Dicit igit spōsus: Sicut liliū inf spinas/ sic amica mea inf filias: vt si ecclēsiā gaudet se esse liliū/ timeat et de vicinitate spinaz: Est autē liliū infra spinas: liliū

Triplex liliū

infra spinas: liliū sup spinas. Liliū infra spinas est virginitas subiecta crimib?: Est em crimē spina: sed spina pessima. Li/ lū inf spinas/ est hōginitas impugnata tēptatiōib?: Tēptatio em spina ē valde pungēs liliū. Sup spinas liliū ē virginitas supās tēptatiōis impugnationē. De pñis dicit Deut. xxxij. d. Foris vastabit eos gladius et intus pauor: iuuenem simul ac virginem lactentem cū homine sene. De secūdis hō dicit Thren. j. b. Sacerdotes eius gemētes: virgines eius squali/ de: et ipsa oppressa amaritudine. De tertijs dicit Apoc. xiiij. a. Ibi sūt qui cū mulierib? nō sunt coīquinati: virgines enim sunt et sequunt agnū quocūq: ierit. Prīmū liliū representant

r fatę virgines:

fatigę virgines: q̄ fulgētes lampades virginitatis habuerūt: sed charitatis oleū int̄ nō receperūt. Secūdu representat virgines sapiētes: q̄ cū lāpade virginitatis oleo charitatis accēpto: fatigatę tēptatiōib⁹ dormitauerūt. **Barth. xxv. a.** Ter-
 tiū liliū representant egedem ḡgines/q̄ omni dormitiōe supata intrauerūt cū spōso ad nuptias. Prīmū liliū fuit puelle saltā-
 tis. i. herodiadis: **Barth. xliij. a.** Secundum beatę agnetis: q̄ passionē sustinuit: ne seruiret copulę cōiugali. Tertiū fuit
 beatę ḡgines: q̄ nullū sensit vnq̄ aculeū libidinis. Trē est tri-
 plex gen⁹ spinay. Prīmę spinę sūt cōcupiscētię carnales. Se-
 cūde mūdang sollicitudines. Tertię mali cohabitantes. De
 p̄mis dī: **Ben. iij. c.** Terra. i. caro germiabit tibi spinas et tri-
 bulos. i. carnales p̄cupiscētiās. De secūdis dī: **Barth. xliij. c.**
 Qui aut̄ i spinis semiat: ē hic ē q̄ audit ḡbū: et sollicitudo se-
 culi isti: et fallacia diuitiay suffocant verbū. De tertijs dī: **ij.**
Regl. xliij. a. Pręuicacitudo q̄si spinę euellent vniuersū q̄
 nō tollunt manib⁹. **Wich. vij. a.** Qui optim⁹ ē in eis q̄si pa-
 liur⁹: et q̄ rect⁹ q̄si spina de sepe. Trē **Johel. xlv. d.** Egrediet̄
 fons de domo dñi: et irrigabit torrentē spinay. Sacta igit̄ aia
 fide pura: spe secūra: charitate solida: int̄ aculeos carnaliū cō-
 cupiscētiay integra: int̄ pūgētes sollicitudines illesa: int̄ ma-
 lignātes bona: int̄ discōrdātes pacifica: qd aliud ē q̄ liliū int̄
 spinas: De p̄mo genere spinay dicit **Ps.** Cōuersus sum in
 erūna mea. i. iugū p̄sting seruitutis qd abiecerā i baptisimo:
 dū p̄figit̄ mibi spina. i. carnalis p̄cupiscētia vsq̄ ad p̄sensū ist̄
 gif. q. d. cū carnalis p̄cupiscētia vsq̄ ad p̄sensū ifigif: redigor i
 p̄stinā fuiturē: q̄si virib⁹ hosti reddit: vt dīc **Aug⁹ sup Ro.**
vij. Vel Cōuersus sū in erūna mea. i. i dolorē et lamētationē
 p̄gnit̄ialē: dū spina carnal p̄cupiscētię ifigif vsq̄ ad p̄sensū.
 De secūdo genere spinay habem⁹ optimū exēplū i luna: vbi
 videt̄ hō fasce spinay onerat⁹: nllō tñ vulnere fauciat⁹: Sic
 em̄ ē aia sc̄ta sub sollicitudine actiue vite: sic sub fasce spinay:
 a quib⁹ multas pūctiōes spinay excipit: nō tñ aliq̄ vlcera cul-
 parū. De tertio genere spinay dī: **Phil. ij. b.** Oia facite sine
 murmuratiōib⁹ et bēstatiōib⁹ vt sit sine q̄rela: et simplices si-
 liq̄ dei sine rēphēsiōe i medio nationis p̄auę et p̄uerse. i. sitis
 lilia cādida et illesa int̄ spinas. Iste spinis circūlepta ē vndiq̄
 via n̄ra. i. vita n̄ra: sic p̄misit dñs: **Osee. ij. b.** Septiā viā tuā
 spinis. Liliū in radice q̄ latet sub trā: fidem significat: q̄ ē de
 occultis: in bastili qd in altum surgit: sp̄s in flore: castitatē: in
 granis aureis: charitatē: in claua q̄ est i medio timorē. Flos
 sex folia candida habet: qz sex sūt q̄ incorruptā p̄cipue seruāt
 castitatē. i. sobrietatē: opatiō: cult⁹: aspitas: custodia sensuū: ra-
 ritas sermonū: vitatio oportunitatis peccandi. i. loci: t̄pis et
 p̄sonę. De p̄mo. **j. Pet. v. b.** Sobrii esto et vigilate. Hoc fo-
 liū lacerat spina gulositatē et ebrietatē: q̄ via sūt ad luxuriā: vt
 patet in loth: q̄ inebriat⁹ p̄petrauit incestū: **Ben. xix. g.** Unde
Ro. xliij. d. Nō in comestatiōib⁹ et ebrietatib⁹: nō in cubilib⁹
 et impudicijs. De secūdo dī: **Joh. ix. a.** De oportet opari
 opa eius qui misit me donec dies est: venit nox q̄si nemo p̄t
 opari. Et h foliū violat spina ociositatē: q̄ iterū via ē ad luxu-
 riā. **Uñ Ecch. xvi. f.** Hec fuit imiq̄tas sodomę sororis tuę:
 supbia: saturitas panis: abūdātia et ociositas ipsius et filioz eius.
 Propt̄ qd dī: **Eccl. xxxij. d.** Vitte seruū in opationē ne va-
 cet: mltā em̄ maliciā docuit ociositas. De tertio dī: **Barth.**
vij. d. Me sitis solliciti aīę vīę qd mādueris: neq̄ corpi vīo
 qd induam. Hoc foliū pūgit spina nimie cōpositiōis: q̄ iter
 est via ad luxuriā: vt patet in moabitidis: q̄ se ornauerūt vt fi-
 lios isrl̄ traherēt ad fornicandū secū: **Numeri. xxv. a.** Propt̄
 qd dī. **j. Timoth. ij. c.** Volo mulieres esse in habitu ornato cū
 verecūdia et sobrietate ornātes se: nō in tortis crinib⁹: aut au-
 ro aut margaritis vel veste p̄ciosa: s; q̄ decet mulieres p̄mit-
 tētes pietatē p opa bona. De q̄tro dī: **Proverb. liij. d.** Oculi
 tui recta videāt: et palpebrę tuę p̄cedāt gressus tuos. **Esa. xxx**
liij. b. Quis habitabit ex vobis cū igne deuorāt: et ardorib⁹
 sempiternis: Qui ambulat i iusticijs et loquit̄ veritatē: q̄ p̄ij-
 cit auariciā ex calūniā: et excutit man⁹ suas ab omī munere: q̄
 obturat aures suas ne audiat sanguinē: et claudit oculos suos
 ne videat malū: iste i excelsis habitabit. Hoc foliū lacerat spi-
 na curiositatis: vidēdi vana: vī audiedī noua: q̄ ē via ad luxu-

riā: vt patet in dīna filia iacob: que egressa vt videret mulie-
 res regiōis illi⁹: corrupta ē a sicheim filio emor: **Ben. xxxij.**
a. **Uñ Eccl. xxvj. b.** In extollentia oculorū fornicatio multi-
 cris: et in palpebris suis agnosceť. Propt̄ qd dicit **Hiere. ix.**
f. Docete filias vestras lamētū: et vnaqueq̄ primā suā plā-
 ctū: qz ascendit mors p fenestras vestras: ingressa est domos
 vestras dispendere paruulos defozis et iuuenes de plateis. De
 quinto dī: **Eccl. xxij. d.** Quis dabit ori meo custodiā: et sup
 labia mea signaculū certū et. Hoc foliū dirūpit loquacitas:
 q̄ etiā via est ad luxuriā: vt patet in muliere illa: de qua dicit
Prover. vij. b. Ecce mulier occurrit illi ornata meretricio p̄-
 parata ad capiēdas aias: garrula: vaga: quicquid impatiēs et.
Uñ Paul⁹. j. Cor. xv. d. Nolite seduci: Corrupti em̄ mo-
 res bonos colloquia mala: vel cōfabulatiōes pessimę. Ideo
 dicit **Eccl. xxvij. d.** Ori tuo facito ostia: et seras aurib⁹ tuis.
 De sexto dī. **j. Timoth. v. b.** Adolescentiores viduas deuita.
 Oportunitas em̄ via est ad luxuriā. **Uñ thamar filia dauid**
 corrupta ē ab ammon fratre suo: qz sola cū solo fuit in thala-
 mo. **ij. Regl. xliij. c.** Propter hoc dicitur loth: **Ben. xix. d.**
 Salua animā tuā: noli respicere retro post tergū tuū: nec stes
 in omī circa regione. Trē intra florē lilij sunt sex grana aurea:
 q̄ significāt charitatē: qz trib⁹ modis diligit̄ deus: et trib⁹ de
 causis. Diligit̄ em̄: dulcit̄: sapiēter: fortiter. Dulcit̄ ex toto
 corde: sapiēter ex tota aia: fortiter ex tota virtute. Dulcit̄ dī-
 ligeat petrus: cum dicebat: Absit a te dñe: nō erit tibi hoc:
Barth. xvij. d. Sed nō sapiēter: qz salutē totū hūanū generi
 impedire volebat. **Uñ statim dictū est ei:** Uade post me sa-
 thana: scandalū mibi es: qz nō sapis ea q̄ dei sūt: sed que sūt
 hominū. Sapiēter etiā diligeat petrus: cum diceret: Etiā si
 oportuerit me mori tecū: nō te negabo: **Barth. xxvj. d.** S;
 nō fortit̄: qz postea ad vocē ancillę vni⁹ negauit eū. Fortiter
 dilexit petrus: cū diceret: **De⁹** abzaā et **de⁹** isaac et **de⁹** iacob:
 deus patrū n̄roz gloriificauit filiū suū iesum: quē vos quidē
 tradidistis et negastis añ facit̄ pilati iudicatē illo dimitti: vos
 aut̄ iustū et sc̄m negastis: et petistis vix homicidā donarivo-
 bis: auctorē vō vite interfecistis: **Barth. liij. c.** Et iterū. **liij. d.** Si
 iustū est i cōspectu dei vos port⁹ audire q̄ dei iudicare: Nō
 em̄ possum⁹ q̄ vidim⁹ et audiim⁹ nō loqui. Dulcit̄ etiā di-
 ligeat p̄pheta: cum diceret: **Oz** magna multitudo dulcedi-
 lis tūę dñe quā abscondisti timētib⁹ te: timore. **f. filiali:** qui p̄-
 secto est amoris: vt dicit **Aug⁹.** Sapiēter docebat diligere:
 cū diceret: **Psallite sapienter.** Fortiter: cū dicebat: **Diliga**
te dñe fortitudo mea. Ecce tres modi diligēdi deū: quos debet
 hīc q̄libet fidelis. Propt̄ qd dictū ē petro ter: **Simon iohā-**
nis diligis me: **Joh. xx. d.** Trib⁹ etiā de causis diligit̄ de⁹. **f.**
pp̄ter sp̄alia: q̄ tribuit: **pp̄ter sp̄alia:** q̄ infundit: **pp̄ter celestia**
q̄ p̄mittit. **Uñ Hiere. v. f.** Detuam⁹ dñm deū nostrū: qui
 dat nobis pluuiā tempanē et serotinā in tpe suo et plenitudi-
 nē annuę messis. **Trē. j. Cor. ij. c.** Ocul⁹ non vidit nec auris
 audiuit nec in cor homis ascēdit: q̄ p̄pauit de⁹ his q̄ diligit̄
 illū. Et ē sumptū de **Esa. lxiiij. a.** Em̄ aliā editiōne. Et cū hoc
 liliū tra sit ordinatū: tñ sēt̄ spinas tēptationū: aliq̄ ibi se ali-
 q̄ circa se: aliq̄ iux se: aliq̄ intra se: aliq̄ sup se. Spine sūt se
 si diuitię tpales: q̄ ḡbū dei suffocāt. **Uñ Barth. xliij. a.** Alia
 ceciderūt int̄ spinas: et creuerūt spine et suffocauerūt ea. Spine
 circa se sunt falsi fratres et pueri q̄ pacē turbāt. De his **Mat**
j. c. Sicut spine inq̄t seinuicē cōplectunt: sic cōuinū eoz pa-
 riter potantiū: p̄sumēt sicut stipula ariditate plena. Spine
 iuxta se sūt carnales voluptates. De q̄b⁹ **Ben. liij. c.** Vale-
 dicta trā in ope tuo: in laborib⁹ comedes ea cūctis dieb⁹ vite
 tuę: spinas et tribulos germiabit tibi. Spine intra se sūt malę
 cogitatiōes et p̄aua desideria. De quib⁹ **Prover. xxxij. d.**
**Per agrū homis p̄gri trāsiuit: et p vineā viri stultū: et ecce to-
 tū repleuerāt vitię: opuerāt supficiē ei⁹ spine.** Spine supra
 se sūt demones siue demonū suggestiōes: **De q̄b⁹ Esa. vij. d.**
Depres et spine erāt i vniuersa trā: et oēs mōtes q̄ in sarculo
sarient: nō veniet illuc terror spinay et rep̄sū. Iste spine ali-
 q̄ pūgunt liliū in radice: dū. **f.** de fide tēptat: aliq̄ in stipi-
 te: dū spem frāgere conant: aliq̄ in flore: dū castitatē violare
 machinant: aliq̄ in granis: dū charitati infidiant: inter fr̄s
 dissensiōes excitādo

Triplex ge-
nus spinay

Ps. 31.

Ser sunt q̄ ser-
uāt castitatem

Triplex ge-
nus spinay

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

Ps. 31.

diffensiones extrahendo: aliqui in claua / dū timorē eliminare nō
runt: deū misericordē asserēdo: longā vitā pmitēdo: pecca-
ta attenuādo. Hec enī sunt tres lancee q̄s ioab. i. diabol⁹ fixit
in corde abfalon. ij. Regl. xviij. c. Itē notandū q̄ in trib⁹ lo-
cis inuenit liliū. i. in cōualli / in spineto / in agro. In cōualli: vt
s. eodem. j. Ego flos campi et liliū con-
ualliū. In spineto: vt hic: Sicut liliū in
spinas. In agro: Matth. vj. d. Conside-
rate lilia agri quō crescūt. Ecce triplex ca-
stas / gignalis / vidialis et cōiugalis. Itē
notandū q̄ liliū ē amarū saporis: sed sua-
uis odoris: q̄ castitas amara ē in vita: sed suauis est in fama.
Itē qm̄ sponsa spōsum ad mollis lecti suauitatē inuitauerat:
q̄m spōsus eā potius i lectulo amplexari q̄ in medio tribula-
tionū videre gauderet: ideo subdit spōsus: Sicut liliū inter
spinas: sic amica mea in filiis. Itē dicit: sic liliū inter lilia: sic
amica mea in filiis: s. sic liliū in spinas: sic amica mea inter
filiis. Qd est q̄sdā q̄ cohabitationē p̄tōrū abominant: siles
scribis et phariseis: q̄ sup hoc arguebāt dñm: q̄ p̄tōres reci-
piebat. Un Luc. xv. a. Erāt appropinquātes ei publicani et
p̄tōres vt audirēt illū: et murmurabāt scribē et pharisei di-
cētes: q̄ hic p̄tōres recipit: et māducat cū illis. In bonos
enī bene viuere / bonū ē: s. in malos bñ viuere: et in cōtā
retinere / p̄fectū est: P̄fect⁹ aut inter eos q̄ pacē odiūt pacē
fieri esse. Un laudat se Ps. Cū his qui oderūt pacē erā pa-
cificus. Est etiā hoc p̄tra illos: q̄ infirmos aspnant: q̄ spinas
cōcupiscētiā sentiūt: se aut sanctos reputāt: q̄ nullis carnis
pūctionib⁹ stimulant. Sed audiat hoc abominatix infirmoꝝ
aia: se nō esse amicā sponsi: nisi fuerit sicut liliū inter spinas.
Ideo enī ne min⁹ amari i medio spinarū q̄ i molli lectulo se ti-
meret spōsa / p̄ubernio spinarū plunxit nomē amice. Et ne mi-
nus decorā se crederet ex spinarū pūctionib⁹: ideo nominat illā
liliū inter spinas. q. d. nec amoris ḡa / nec odoris fragrantia /
nec decoris vernātia / minuit in spōsa vicinitate aut pūctione
spinarū: sed pot⁹ augmentat. Itē non dicit: Sicut liliū inter
spinas: sic dilecta mea in filiis: sed amica mea. q. d. apte: per
hec aia q̄ spinas tēptationū et tribulationū sollicitudines ap̄t
me sustinet / amicā meā se p̄probat euidenter. Et sic amor spō-
se notat hic erga spōsū: sic notat etiā amor spōsi erga spōsā.
Qui enī liliū in spinas colligere vult / aculeos spinarū neces-
sario patit. Qd liquidū ē i ipso spōso: Mā istū liliū de medio
spinarū. i. de medio reprobōꝝ colligēs / aculeos spinarū passus
ē / dū electos colligeret p̄dicādo p se et p suos / p̄secutoꝝ mori-
ones sustinuit. Un Eccl. x. b. Qui dissipat sepē. i. synagogā
p̄tōꝝ / mordebit eū coluber. Fecit aut dñs sic canis venatic⁹: q̄
ferā lēquēs / caput itra spinarū aculeos imittit / n̄ timēs exulce-
rationē vt ferā capiat. Mōne sic fecit dñs: ecclesiā q̄m ferā in
spinis. i. in reprobos latitantē / extraxit: s. punctiones spina-
rū vsq̄ ad sanguis effusione sustinuit: in cuius signū coronā
spineā portauit in capite sup crucē. Prop̄ qd dictū ē de his
spinis. ij. Regl. xxiij. a. P̄guaricatores quasi spinę euellent
vniuersi q̄ nō tollunt manib⁹: sed si q̄s eas tangere voluerit /
armabit ferro et ligno lanceato. i. patiētia inuincibili et longa /
nimitate inflexibili. Notat etiā in h̄bo sponse cōpassio erga
infirmos. Liliū enī in spinas facile penetrabile et vulnerabi-
le ē: Sic ecclesiā et ecclesie membra inter infirmos fratres / pene-
trabilia debēt esse p cōpassionē. Quē est enī illa vox apli. ij.
Cor. xi. g. Quis infirmat et ego n̄ infirmor: nisi vox liliū in
spinis: Itē notat in hoc verbo ordinabilitas et sociabilitas et
hūilitas spōse. Mō enī dicit: Sicut liliū supra spinas: sic amica
mea supra filias: sed iter spinas et in filiis: in q̄ notat ordina-
bilitas et sociabilitas. Itē nō dicit: Sicut liliū inter spinas: sic
amica mea inter filios: sed inter filias: ecce hūilitas. Hec enī
tria sponse sunt necessaria ad hoc vt amica vocet. Ordina-
bilitas / quo ad se: sociabilitas / quo ad p̄ximū: hūilitas / quo ad
deū. Sequit⁹: **Sicut mal⁹ in ligna siluarū: sic di-
lect⁹ me⁹ in filiis.** Cor. ij. spōse ad adolecēculas suas:
q̄ laudata a spōso et exēplo ei⁹ ad patiētiā admonita: recipro-
ca laude eū attollit: et se passurā p̄mittit. Val⁹ enī visu / odore
gustu / oia ligna siluestria antecedit: Sic christ⁹ p̄cedit oēs san-

ctos: q̄ dicunt filiū ḡa / nō natura s̄c ipse. Et h̄ est: Sic ma-
lus in ligna siluarū et. q. d. sponsa: Spōsus me dixit li-
liū inter spinas: et ego dico eū malū inter ligna siluarū. i. bonū
in malos: et sanctissimū in sanctos. Et hoc est qd dicit Ps. **Ps. 13. et. 52.**
Oēs declinauerūt sicut inutiles facti sunt et. Hoc est: Omnes
sunt ligna siluarū. i. infructuosi et spinosi: p̄-
ter sponsum q̄ ē aspectu desiderabilis: q̄ ipse
est i quē desiderāt angeli p̄spicere. i. P̄f-
j. c. Odoze delectabilis. Ipse est enī de
q̄ scriptū ē: Ecce odor filiū mei sicut odor
agri pleni: cui bñdixit dñs: Gen. xxvij. d.

Gustu suauis. Ipse est enī panis ille suauissim⁹: de q̄ scriptū ē:
Paratū de celo panē p̄stitisti eis / sine labore: omne delecta-
mentū i se habentē: et ois saporis suauitatē. Flos mali quidā
candid⁹ ē: quidā purpure⁹: quidā roseus: Sic spōsus candid⁹
fuit nascēdo de virgine: purpure⁹ partēdo i cruce: roseus re-
surgēdo. Et io recte compāf malo. Itē tres fuerūt arbores i
paradiso. Prima sciē boni et mali: q̄ hoīs obediētia p̄bare: in
q̄ et lapsus ē i culpā. Secūda: q̄ hō alere: cui⁹ a paradiso elect⁹
p̄didit alimōiā. Tertia arbor vitę: q̄ vita hominis seruare: q̄
puatus p̄didit incorruptionis gloriā. Ideo vt h̄ triplex dam-
nū homi restituere p̄ christū et restitui ostēdat: signant ma-
lo compāf. Val⁹ enī i hyeme ē rugosa / frigor⁹ asperitate: in
vere et estate speciosa / flor⁹ amēnitate: i autūno fructuosa / po-
morū vbertate. Hec tria spōsus habuit. Rugositate in passi-
one: speciositate in resurrectione: fructuositate in p̄dicatione.
Per passionē restituit damnū amissę obediētię: p resurrectionē
onē: damnū amissę gl̄ie: p p̄dicationē: damnū p̄ditę alimōię.
Itē notandū q̄ spōsa spōsum / nō amicū sed dilectū nominat:
declinās p̄sumptionē / q̄ amari se innueret si amicū illū dice-
ret: Dilectū scilicet illū melius nominat vt ad gratā reamatiōis
vicissitudinē illū inuiter: quāq̄ sponsa nec ipsū diligere possit
nisi p̄us diligat ab eo: sicut. j. Joh. iij. b. dicit. In h̄ est cha-
ritas dei: nō q̄si nos dilexerim⁹ eum: sed qm̄ ipse p̄or dilexit
nos. Et notandū q̄ sunt filij reprobi: sunt filij probi: sunt filij
p̄bati. Primi sūt mali: ad mortē p̄sciti / filij scelerati. De q̄b⁹
Esa. j. a. Ege genti peccatrici: p̄lo graui iniquitate / filijs scelera-
tis. Secūdi sūt boni: p̄destinati ad vitā / p̄tutib⁹ sublimati. De
quib⁹ Ps. Ego dixi dñs estis: et filij excelsi oēs. Tertij sūt an-
geli iā boni et beati. De quib⁹ Job. j. b. Cū assisterēt filij dei
corā dño / affuit in eos et sathā. Itē in eodē. xxxvij. a. Quis
demisit lapidē angularē ei⁹ cū me laudaret sicut astra matutina
et iubilaret oēs filij dei. i. angelis: Inter p̄mos ē dilect⁹ / quasi
mal⁹ in ligna siluarū. Inter secūdos q̄si amygdal⁹ in ligna
hortorū. In tertios q̄si lignū vitę in arbores paradisi. Pri-
mi sunt ligna silue: q̄ querētia regē suis cōformē moribus: re-
probata sūt ab oliua / sicut vitę: et elegerūt thamnū. i. diabolu.
Judic. ix. b. q̄ dixit eis: Si h̄c me regē vob⁹ p̄stituit: venite
et sicut vmbra mea req̄escite. De scōis dñi Eccl. xlvj. b. Cūq̄
me p̄uertissē / ecce i ripa torret ligna multa nimis ex vtraq̄ pte
torret. Torres iste ē eterna b̄tudo. De q̄ Ps. De torrete
voluptatē tuę potabis eos. In ripa vltiori sūt angeli iā b̄ti.
In pte interiori sūt hoīs b̄tificadi: Quib⁹ dicit spōsus: Trā-
site ad me oēs q̄ cōcupiscitis me: Eccl. xxiij. c. Et vt trāsire
possint: ipsemet nauē adduxit: q̄ securi trāsiret. i. crucē: De q̄
Sap. xlij. a. Exiguo ligno credūt hoīs aias suas et trāsire
res mare p ratē liberati sūt. Et vide q̄ signat hęc dicat. Val-
lus enī in arbores s̄limes ē exigua: in lenes scabrosa: inter
planas spinosa: Sic christ⁹ inter superbos fuit humillimus.
Un Matth. xj. d. Discite a me quia mitis sum et hūilis cor-
de. Inter delicatos plenus dolorib⁹. Un Esa. liij. a. Deside-
rauius eū despectū et nouissimū viroꝝ / virū dolorum et
scientē infirmitatē. Inter hypocritas seip̄os iustificātes / pec-
cator reputat⁹. Unde Joh. ix. e. Mos scim⁹ / q̄ hic hō p̄tōz
est. Ecce malus inter ligna siluarū. Videam⁹ quō amygdalus
inter ligna hortorū sit. Amygdal⁹ p̄ ceteris arborib⁹ floreat:
oleo pinguescit: p fructū eius infirm⁹ cōualecit: Sic christ⁹
p ceteris scriis floruit puritate: p ceteris floruit charitate: p cē-
teris p ipsū fruimur sanitate. Ipse enī ē ille medic⁹: de q̄ dicit
Eccl. xxxvij. a. Donora medicū ap̄t necessitatē: etenim illū
creauit altissimus.

Ps. 13. et. 52.

Sap. 16. c.

Tres arbores
in paradiso

Triplices filij

Ps. 81.

Ps. 35.

creavit altissimus. Et iterū. j. Angustarius faciet pigmenta suavitatis: et vinctiones cōficiet sanitatis. De his tribus dicit Eccl̃s. vii. b. Florebit amygdalus: ecce primū: impinguabit locusta: ecce secundū: dissipabit caparis: ecce tertium. Et sequit in eadē auctoritate: Quā ibit hō in domū eternitatis sue: vbi est dilectus: q̃si lignū vite inter ligna paradisi. i. sanctos angelos. Attēdendū aut subtilius est p̃dictū verbū. Siluarū enim ligna vni^o t̃m naturę sunt: q̃z tota de terra oritur/ sine alteri^o arboris insitione: Dālus hō q̃si duplici naturę ē: Hā truncū habet a terra p̃ductū: surculū aliūde accipit

Et. quem

venientē: q̃ cōiuncta p̃ insitionē vna arborē facit t̃m: Sic om̃s hoīes p̃ter christū vni^o naturę t̃m sunt. i. hūang: Christ^o hō duplici/ hūang. i. z diuine. Hūanitati em̃ q̃si trūco/ diuinitas q̃si surcul^o desup veniens/ i vnitatē p̃sonę inferta ē z vnitata. Et hoc innuit sp̃sa cū dicit: Sicut malus inf ligna siluay zc. Hanc insitionē figurauit ignis quē vidit moyses in rubo lucētē: sed rubū non cōburentē: Exo. iij. a. Hoc idē p̃phetauit balaam/ vbi dicit: Oief stella ex iacob: z cōsurgit fga de isrl: Numeri. xxiiij. c. Et Esa. xi. a. Egrediet fga de radice iesse. Hoc vidit Biere. xxxj. d. cū dicit: Nouū faciet dñs sup terrā: femina circūdabit virū. Hoc nō latuit Ezech. j. a. cū dicit: Uidi z ecce ventus turbinis veniebat ab āquilonē: z nubes magna z ignis inuolūēs z splendor in circuitu eius: et de medio eius q̃si species electri. Hoc impletū sciuit Job. j. b. cū dicit Et hū caro factū ē. Quid em̃ ē: hū caro factū est: q̃ hū carnī insitū ē vt surcul^o trunco: Qd videns Iaco. j. c. dicit In māstetudine fuscipite insitū hū: qd pōt saluare aīas ṽzas. Habet aut mal^o ista/ vmbra am̃gissimā s̃b q̃ respirare z q̃scere desiderauit sponsa/ cū se sole p̃secutionū fuscā p̃querēs exclamauit: Decolorauit me sol. Habet etiā vmbra fructum am̃gissimū z dulcissimū: cui^o refectionē de-

Et. i. b.

siderās sponsa/ ait: Indica mihi quē diligit aīa mea/ vbi pascas/ vbi cubes in meridie. Sic rogauit/ z exaudita est. Unde gaudēs z letabūda subiūgit: **a Sub vmbra illius quā desiderauerā sedi: z fruct^o ei^o dulcis gutturi meo.** Umbra sp̃si dicit lex litteralit̃ intellecta: sicut dī Col. ij. d. Nemo vos iudicet i cibo/ aut i potu/ aut in pte diei festi/ aut neomenie/ aut sabbatoz: q̃ sūt vmbra futuroz. In hō hō se dēdi/ designat̃ imperfecta erectio: et longa expectatio patrum. Et ē sēsus: **a Sub vmbra illi^o.** i. s̃b onere figuray legis: **b Quā desiderauerā i patriarchis z p̃phetis: quoz vni^o dicebat: Mitte dñe: quē missur^o es.** Exo. iij. d. Et alius: **Uidebo eū/ sed nō modo: intuebor eū/ sed nō p̃pe: Numeri. xxiij. c. Et al^o:** Utinā dirūperes celos z descēderes: Esa. lxiiij. a. **c Sedi/ diu expectās: z nō plene quiescēs.** **d Et fruct^o eius.** i. legis intelligētia/ vel beatitudo eterna/ q̃ legi p̃mittit: vel ipsa p̃cepta legis/ quoz obseruatiā p̃meret fructuōē dei. **e Dulcis gutturi meo.** i. cordi meo: qd intellectu veritatē legis p̃cipit: z affectu p̃gustat suauitatē. Vel p vmbra p̃tectio z refrigeriū sponsi: z futurę suauitatis quidē p̃modica degustatio z vmbatilis/ cōpatiōe futurę veritatis. In verbo hō sedēdi intelligit̃ docēdi auctoritas/ z regni dignitas/ z iudiciaria potestas: q̃ oīa collata sunt eccl̃ie a sp̃so suo. Unde sensus est: **Sub vmbra illi^o quā desiderauerā sedi.** i. s̃b p̃tectioē securā/ s̃b refrigerio quietā/ s̃b odore vmbaculi letabūda. **Sedi/ auctoritate docēdi p̃ditā/ regni dignitate sublimata/ iudiciaria potestate honorata.** Qz autē eccl̃ia habeat docēdi auctoritatē/ nullū later: qz dicitū est aplis/ **Matth. vii. d. Ite docete om̃s gentes.** Itē regia dignitas cūctis patet. **Uñ Ps. Assistit regina a dextris tuis.** Et alibi. **Intēde p̃rospere p̃cede z regna.** De iudiciaria potestate nemo dubitat q̃ nouit forū p̃gnitēiale z iudiciale. De hac vmbra dī i **Ps. Sub vmbra alay tuay p̃tege me.** Itē. In vmbra alay tuay sp̃abo donec trāseat iniquitas. **Propt̃ h ipse sp̃s dī p̃tector potētē/ firmamētū virtutū/ regimē ardorū/ vmbaculū meridiani:** Eccl̃i. xxxiiij. c. **Umbaculū meridiani fact^o ē sp̃s.** p̃rie i incarnationē: **Iuxta illud/ Luc. j. d. Sp̃s sanct^o supueniet i te: z virtus altissimi obumbrabit tibi.** Legimē ardoris fuit in

Ps. 44.

Ps. 16.

Ps. 56.

a Sub vmbra illi^o quā desiderauerā sedi: et fructus eius dulcis gutturi meo.

passiōe: vbi ardorē iracūdię dei patris p sp̃sa sustinuit. **Sir mamentū p̃turis fuit i missiōe sp̃s sancti:** **Iuxta illud/ Luc. vii. g. Sedere in ciuitatē.** Qz autē dī/ sedi/ z nō sedēbo: refert ad certitudinē p̃phetalem: q̃ futura sicut p̃terita narrant.

d Et fruct^o eius. i. corpis z sanguis ei^o p̃ceptio/ q̃ reficiō z sustētor i via pegrinatiōis meę: **e Dulcis gutturi meo.** i. intine affectiōi. **Uñ q̃s aut guttur eccl̃ie dicit cētus doctorū z p̃dicatoz:** p q̃s vitalis sp̃s/ et vox sanctę eruditionis exit ad alios. Et s̃m h fructus sp̃si triplex est. **Prim^o** est tota multitudo electoz. **De q̃ dicit Job. xij. d. Mi**

si granū frumenti mortuū fuerit/ ipsū solū manet: si aut mortuū fuerit/ multū fructū affert. Qz autē multū suauitatē habet fruct^o iste/ testat̃ ipsemet sp̃s. **Prover. viij. d. Delitig meę sūt eē cū filijs hoīm.** Hūc fructū esurit ipse adhuc. **Uñ i iudicio ipse dicit^o est quibusdā/ q̃ hūc fructū deberēt colligere z p̃parare:** **Esuriui z nō dedistis mihi māducare:** **Matth. xxi. d. Ergo nō p̃tinet ad guttur eccl̃ie q̃ hūc fructū nō esurit.** **Secūdo** fruct^o est bona opatio: **De q̃ dicit in Ps. Et erit tanq̃ lignū qd plātū ē sec^o decursus aquay:** qd fructū suū dabit in tpe suo. Et hūc fructū debet esurire: q̃ ad guttur eccl̃ie p̃tinere se dicit. **Donstrū em̃ est: vt dicit Bern. lin. gua magniloqua z man^o ociosa.** **Terti^o** fruct^o est ipse sp̃s. **Ben. xv. a. Ego merces tua.** **Uñ Ps. Filij merces fructus ventris.** Quē q̃ plus comedit/ plus esurit. **Eccl̃i. xxiij. c. Qui edūt me adhuc esuriēt.** Iste fruct^o dulcis est i ore p̃dicantib^o: dulciōz i palato cordis meditātib^o: dulcissim^o in gutture gustātib^o. **Itē est ali^o q̃druplex fruct^o valde necessari^o.** **Prim^o** est p̃gnitētię: **secūdo** iusticię: **terti^o** cōtēplatiōis: **quart^o** p̃dicatiōis. **De p̃mo dī Matth. iij. b. Facite dignos fruct^o penitētię.** **De secūdo/ Iaco. iij. d. Fruct^o iusticię in pace semiat facientib^o pacē.** **De tertio dī/ Job. xv. a. Qui manet i me z ego in eo: hic fert fructū multū.** **De quarto dicit/ Job. xv. c. Nō vos me elegistis: sed ego elegi vos z posui vos ut eatis z fructū afferatis: z fruct^o vester maneat.** Itē notandū q̃ triplex est fructus: et triplex vmbra p̃tēgens. Est em̃ fructus solis/ fructus ignis/ fructus vitiatū pulmonis. **Fructus a sole veniēs/ est ira dei: qua p̃ctōzi irascit.** **Uñ Ps. Exardescet sicut ignis ira tua.** Et alibi: **Per diē sol nō vret te.** **Fructus ab igne veniēs/ est ardor luxurię: q̃ carnale desiderii accēdit.** **Uñ Ro. j. d. Exarsit in desiderijs suis i inuicem/ masculi in masculos turpitudinē opantes.** Itē **Job. xxxj. b. Ignis est vsq̃ ad p̃sumatiōē deuorās: z oīa eradicās genimina.** **Fructus a pulmone veniēs/ est p̃pria malicia: q̃ cor ad nocēdū accēdit.** **Uñ Biere. j. c. Oīa succēsam ego video: z facies ei^o a facie aqlonis.** **Oīa succēsam cor succēsum malicia: aq̃sulo diaboli/ flatu malę suggestiōis accēdēs cordis maliciā: qz halit^o ei^o p̃runas ardere facit:** **Job xij. b. Cōtra p̃mū estū ē vmbra diuinę miscētię: q̃ tra dei temperat.** **Uñ Abacuk. iij. a. Cū iras fueris/ miscētię recordaberis.** **Et de hac vmbra dī Esa. xli. a. Sub vmbra manus sue p̃tegit me.** **Cōtra scdm̃ estū ē vmbra passiōis dñicę: cui^o imitatioē vel etiā recordatiōē/ cōcupiscētia refrenat.** **Uñ. j. Pet. iij. a. Christo igit̃ passo in carne: z vos eadē cogitatione ar/ mamini.** **q. d. cogitatiōes dñicę passiōis erūt vob arma p̃tēgentiā p̃ estū cōcupiscētię.** **Cōtra tertii estū est vmbra sapiētię: q̃ malicia vincit.** **Uñ Sap. viij. a. Sapientiā nō vincit malicia: Attingit q̃ a fine vsq̃ ad finē fortit^o: z disponit oīa sua/ uiter.** **Ecce i hac triplici vmbra/ p̃fecta refrigeratio designat^o:** quā sequit̃ pausatio siue quies a tumultu inquietudinū: quę notat̃ in verbo sedendī. **Sessioē aut sequit̃ refectio sp̃s alii gaudiōz: q̃ notat̃ i fructu.** In figura hoz triū p̃ulit dñs tria filijs isrl i deserto. **Propt̃ primū/ nubē ad refrigerandū: p̃t̃ secūdu/ festiuitates ad quiescēdū: p̃t̃ tertii/ māna ad reficiēdū.** **Sedere aut debem^o ad quinq̃.** **Primo vt nosip̃os iudicemus.** **Unde Daniel. vi. c. Iudiciū sedet i libri aperti sūt.** **Ecōtrario quidā sedent/ vt alios iudicēt: De quib^o Ps. Ad/ uersum me loquebantur qui sedebant in porta.** **Item sedere debemus/ vt nosip̃os humiliem^o.** **Uñ Ps. Surgite postq̃ sederitis q̃ māducatis panē doloris.** **Et Esa. xlvij. a. E cūcēde sede in puluere**

Et. totū/ derabam

Triplex fructus sp̃si

Ps. 11.

Ps. 114.

Quadruple fructus p̃tēgens

Triplex fructus vmbre

Ps. 88.

Ps. 114.

Sedere debet

p̃ter quinq̃

Ps. 61.

Ps. 114.

sede in pulvere virgo filia babilonis. Propter qd dñs sedet sup asinā: Matth. xxi. a. Ecōtrario sedent multi sup mulā fatuitatē: cui⁹ capillos. i. cogitationes/ abstulit vent⁹ elationis: et sic perijt. ij. Regl. xviij. b. Itē sedere debemus vt infirmitatē nostrā releuem⁹. Vñ aplis dolore dñice passi⁹ onis fatigatis dictū est: Sedete in ciuitate quo aduſq; induamini virtute ex alto: Luc. viij. g. Propter qd ⁊ dñs sedet iuxta fontē fatigat⁹ ex itinere: Joh. iij. a. Ecōtrario sedet mlti vt voluptatē suā pficiāt. Vñ Exo. xxxij. b. Sedet populus comedere ⁊ bibere: et surrexerūt ludere.

Itē sedere debem⁹ vt alios doceam⁹. Vñ Job. xxx. d. Cum sederē quasi rex circūstante me exercitu: erā tamē ingentiū cōsolator. Propter qd ⁊ dñs sedēs in mōte docebat discipulos suos: dicens: Beati paupes spū rē. Matth. v. a. Ecōtrario quidā sedēt vt honorent⁹. Matth. xxiij. a. Sup cathedrā moysi sederūt scribē ⁊ pharisei. Itē sedere debem⁹ vt regnem⁹. Vñ Deut. xxi. d. Amē dico vobis: qd vos qui seculi estis me rē. sedebitis ⁊ vos sup sedes duodecim rē. Tūc nō ptinget ampli⁹ cadere: sicut ille cecidit: qd dicebat: Exaltabo solium meū: sedebo in monte testamēti: Esa. xliij. d. Sequit⁹.

Introduxit me rex i cellā vinariā rē. Vox ē ecclē pmitiue de iudeis: q̄ reſecta dulci fructu sponſi/ letabūda loquēs adoleſcētulis suis/ ait se i cellā vinariā introductū: sicut vino spūalis leticię copiose potatū. Et rect⁹ est ordo: qz post fructū sequit⁹ vinū. Potest autē intelligi velut cella aquaria/ lex iux⁹ exteriorē intelligentiā: cella spū vinaria/ iux⁹ interiorē intellectū: i quā iſtates ⁊ copiose bibētes/ iebziant⁹: ⁊ iſtar ebri⁹ orū exult⁹ se tēporalib⁹/ iude nudi exētes ad opa actiue: vbi nudi remanētes i delitijs pēplatiue: ⁊ rapti extra se/ ⁊ sup se/ nuditatē opprobria vſpendūt: qz nō sēu ppiō regunt⁹/ sed pte vite vini agunt⁹. Cella iſta aqria neminē iebziat⁹: s i nuptijs christi ⁊ ecclē facta ē vinaria: qñ aq cōuerſa est i vinū: sicut dicit⁹ Joh. ij. b. Primitiua igit⁹ ecclē de iudeis/ quę solam aquā bibere pſueuerat/ vidēs se ad internā suauitatē spūalis intelligentię introductā a spōso: Recte ait: **Introduxit me rex i cellā vinariā:** In q vino quadruplici me potauit.

Primo sensu historico: secūdo tropologico: tertio allegorico: q̄tro anagogico. Qu aut nō alia de causa nisi ad bibendū et iebzandū introducta fuerit sponſa in cellā vinariā: ostendit ipſa: vbi tēporalib⁹ oib⁹ velut ebziā se nudauit: sicut legit⁹ Act. iij. g. Quorū possēsores domorū aut agrop erat⁹/ videntes/ afferbant p̄cia eorū q vendebāt: ⁊ ponebāt ante pedes aploz. In hac cella duo sunt excessus pēplatiōis. Vñ in intellectu/ in lumie cognitiois: alter i affectu/ in feruore deuotionis. Qui his duob⁹ potib⁹ iebziat⁹: i cella vinaria fuisse probat⁹. Vel: **Introduxit me rex i cellā vinariā.** i. in cogitationē supnoz gaudioz: in quā aliquis p seruū/ aliquis p amicū/ aliquis p regē ipſum introducit. Per seruū introducit⁹: qui timore pēne ad cogitanda cēlestia se conuertit. Per amicū: q desiderio pmiū b facit. Per ipſū regē: qui solo amore sponſi cēlestia meditat⁹. Innuens ergo sponſa se nō timore supplicij vt seruam: nō amore pmiū vt mercenariam: sed sola charitate patris vt filiā introductam/ ait: **Introduxit me rex ipſe: nō seruus: nō amicus.** b. **In cellam/ nō aquaria: q̄ est cogitatio temporalis: sed/ c. Vinaria: q̄ est meditatio spūalis.** Vel p cellā vinariā/ ecclē de gentib⁹ accipit⁹: vt dicit⁹ Glo. Quę vinaria dicit⁹: quia alijs vinum verbū dei ⁊ dona spūsancti exēplo ⁊ p̄dicatiōe p̄parat⁹: vt eos amore sponſi ebrios faciat. Et est sensus: **Introduxit me rex i cellā vinariā.** i. me gentili ecclē in vnitatē fidei pcepta gratia baptisimatis sociauit. Et loquit⁹ sponſa in psona illoz qui exemplo ⁊ p̄dicatiōe gentilis ecclē cōuerſi sunt ad fidem christi. Vel p iudeis: qui i fine ſeculi cōuertent⁹ ad christū b dicit⁹. Et ponit p̄teritū p futuro certitudine pphetali.

Vel p cellam vinariā intelligit⁹ vniuersalis ecclē: vino. i. gratia spūsancti plena: in cuius vnitatē ecclē primitiua de iudeis quę hic loquit⁹/ et etiam ecclē de gentib⁹ introducta spūsale gratiā accepit: quę p vinum designat⁹. Et est sensus: **Introduxit me rex i cellam vinariā:** id est gratia spūsancti mibi contulit: ⁊ sup p hoc ecclē me sociauit. Vel cella vinaria est cēlestis regni affluentia: in quā introductam se dicit sponſa spe/ non re: pmissione/ nō solutione. Vel cella vinaria est spūsancti bonoz copia: quę iō vina dicunt⁹: quia reficiūt/ iebziant⁹ ⁊ iocūdant. Quib⁹ iebziatus ioseph palliū reliquit egyptiacę mulieri: Gen. xxxix. c. id est tēporalia mūdo. Et est sens⁹: **Introduxit me rex i cellam vinariā:** id est bonoz spūsancti affluentia mibi cōtulit/ quib⁹ iebziata sum. Potest etiā intelligi cella vinaria/ cōtemplatiōis gratia: quę velut cella vinaria multa ⁊ varia genera spūsancti poculorū continet: quib⁹ iocundat ⁊ iebziat potatores. Unum poculū est puritas mentis: secundū par siue quies mētis: tertiu securitas mētis: quartū iocunditas siue gaudium in spūsancto. Est ergo sensus: **Introduxit me rex i cellam vinariā.** i. gratiā cōtemplatiōis mibi cōtulit: culus poculis multipliciter me iebziat⁹. Item cella vinaria potest intelligi claustralis pueriatio: Quę mltā vina cōtinet. Vñ cōpunctionis in lugentib⁹ peccata: vinū deuotionis/ in recolētib⁹ dei beneficia: vinū exultationis/ in spe gaudētib⁹: vinū aromaticū/ in suauiter cōtemplātib⁹: vinū floratū/ in nouitjs: vinū ferratū/ in tribulationib⁹: vinū rosatū/ in pfectis qui iam dissolui cupiūt et esse cū christo. Vel cella vinaria potest intelligi cēlestis sapiētia: quę multas cellas siue vasa vinaria habet. Quarū pma ē cogitativa: secūda meditativa: tertia cōtemplativa: quarta pphetia: quinta raptiua/ a qua raptus siue extasis dicit⁹: sexta aspectiua manifeste. s. visionis: ⁊ hęc erūt i patria. Prima est de creaturis inquātū signa sūt ⁊ vīe ducētes ad cognitionē p̄me veritatis: quia inuisibilia dei p ea q̄ facta sūt/ intellecta cōspiciunt⁹ a creatura mūdi. Ro. i. c. Secūda est similiter de creaturis/ inquātū vīe sunt ad nostrā cognitionē ⁊ eruditionē salutarē: videlicet cū in ipſis rebus legim⁹ quid nobis sit faciendū. Verbi causa. In sole et luna ⁊ aq ⁊ terra/ ⁊ etiā i cada cuiuslibet animalis. Job. xij. b. Interroga iumentū ⁊ docebunt te: ⁊ volatilia celi ⁊ indicabūt tibi: loquere terre ⁊ respōdebit tibi. Tertia est de creatione mūdi: ⁊ de toto regno cęlorū ⁊ regno mūdi. i. vniuersitate inferiori: ⁊ gubernatiōe vtriusq;.

Et de hac cella potam⁹: cum dei sapientiā ⁊ potentiā et benignitatē vtriusq; regni gubernationē intelligimus. A magnitudine em̄ speciei ⁊ creature cognoscibilis poterit creator eorum videri: Sap. xij. b. Quarta ē cēlestis ac diuini t cōsiliū reuelatio siue illuminatio: de qua viri sancti iebziant⁹: aut propter seipſos vt reuelatione diuinorū consilioz se esse amicos ⁊ familiares dei cognoscant: aut propter p̄mos vt eis quid agendum sit annūciēt. Et de hoc dicit⁹/ Sap. vij. d. Sapiētia omnia innouat: ⁊ per nationes in animas sanctas se transfert: et amicos dei et p̄phetas constituit. Quinta est in secretorū dei ⁊ ineffabilium raptus siue excessus: qui reuera proprie dicit⁹ introductio in cellam vinariam: vbi tanta iebziatio fit/ vt sopor mortis simillimus irruat: Vbi enim omnī mundanoz etiā p̄prij corporis fit obliuio. Et de hac cella potatus fuerat Paulus/ cum diceret: Scio hominē in christo ante annos quattuordecim/ siue in corpore/ siue extra corpus/ nescio: deus scit rē. qm raptus est in paradysum/ et audiuit arcana verba quę non licet homini loqui. ij. Corinth. xij. a. Sexta est aperta dei visio et totius cēlestis curię: quę est visio speciei: quę succedet fidei. De q dicit⁹. i. Corinth. xij. d. Videmus nunc per speculum/ in enigmate: tunc autē facie ad facie. In hanc cellam sextariam se gratulat⁹ introductam sponſa: non qz tota in quālibet partem introierit: sed qz non sit aliqua pars huius celle/ in quā aliqua pars ecclē nō fuerit introducta. Beatus Bern. duas cellas distinguit. Unam aquariā/ quę est timor: in qua fuit sponſa toto tēpore legis/ quia seruiebat timore. Aliam vinariam/ quę ē amor: in quā introductam se gloriā sponſa: intuens in spū aquam vinum factā in nuptijs christi ⁊ ecclē: id est timorē versum in amorē. Vñ dñs dicit aplis: Itā nō dicā vos seruos s amicos: qz seru⁹ nescit qd faciat dñs ei⁹. Vos aut dixi amicos: qz oīa q̄cūq; audiui a patre meo nota feci vob. Joh. xv. b. Sequit⁹:

Joh. i. d.

Vel est sapiētia mltas bz cellas

Al. tboni

Ordinavit in me charitatē. Quid de sponsi vel sponsae charitate potest intelligi: sicut diuersas Glo. De sponsi charitate sic intelligit: **Ordinavit in me charitatem.** i. ordinata charitate membra mea: id est omnes electos sibi copulauit/eminetiora maiori affectu/et minora minori cōplectens: id est maioribus maiorē/minoribus minorem cōferens gratiā. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatē suam:** id est erga me: ut mihi prius suam exhiberet: et postea meā exigeret. Sicut legit. i. Job. iij. b. Non quasi nos dilexerimus deum: sed quoniam ipse prior dilexit nos. De charitate sponsi sic exponitur: **a**

B

Ordinavit in me charitatem. i. ostendit mihi qualiter deus/qualiter proximus sit diligendus: id est quo ordine: et quo modo. **Ordinem** ponit Augustinus in libro de doctrina christiana. Primo diligendum est quod supra nos est. i. deus. Secundo quod nos sumus. i. anima nostra. Tertio quod iuxta nos est. i. proximus: homo. i. et angelus. Quarto quod infra nos est: id est corpus nostrum. Alii ordinem ponit hic Glo. Primo inquit diligendus est deus: secundo pariter: deinde filij: post domestici: qui et si boni sunt/ malis filiis pponendi sunt: tandem iudici. Et huic ordini videtur cōtradecere Aug. ubi dicit: **O**mnēs homines equaliter diligendi sunt: et pari voluntate vita eterna omnibus est optanda. **U**bi diligendi tam deū q̄ proximum/ determinat ipse dominus: **Matth. xxij. d.** Dilige dominum deū tuū ex toto corde tuo: et ex toto anima tua: et ex tota virtute tua. i. dulcis/ sapienter/ fortiter. **U**t toto corde: ut omnes cogitationes nostrae retroqueant in ipsū: tota aia/ ut omne desiderium sit in ipsum/ vel propter ipsum: tota virtute/ ut oia opera fiant propter ipsum. Et proximum tuū sicut teipsum. i. ad id quod teipsum/ vel eodem modo quo teipsum. i. min⁹ deo: et plus q̄ corpus. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatē.** i. in toto cōgruū virtutū eā quasi reginā et imperatricē constituit. Charitas enim omnis operatiōis meritozū pnceps est et imperatrix et etiā forma. **E**teterē enim virtutes p solam charitatē meritum habent et gratiā apud deū. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatē.** i. finem omnium pceptozū eam cōstituit: ut. s. propter illā excitandā vel cōseruandā vel augendā vel roborandā/ oia pcepta sunt scripta. **U**bi. j. **Timoth. j. b.** Finis pcepti est charitas. Et **Matth. xxij. d.** In his duob⁹ pceptis tota lex pēdet et pphete. Et **Roma. xij. c.** Qui diligit proximum legē impleuit. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatem.** i. in medio trium virtutum. i. in cōcupiscibili velut lignū vite in medio paradiſi illam plantauit. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatē.** i. ordinatā me fecit habere charitatē: ut in via esset igniculus: et in patria caminus: Sicut legit **Esa. xxxj. d.** **A**liuit domin⁹ cuius igniculus est in sion: et caminus in iherusalē. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatē:** ut timor sit prim⁹ quasi initium sapientiē: et amor nouissimus quasi cōsummatio eiusdē. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatem:** id est super omnes animi affectiones eam exultit. **U**t sic. **Ordinavit in me charitatē:** quo ad effectus sue mor⁹ illius: **U**t prim⁹ motus eius sit zelus. **U**t duo sūt rami. s. desiderium glorie sponsi: et ira aduersus eius contumeliā exandescens. **S**ecundus motus sit beneuolentiē. **C**uius tres sūt rami. Primus est quo fratribus bona quę non habent optamus. Secundus quo bona quę habent fratres amamus. Tertius quo eorum profectibus congaudemus. Tertius motus sit pietatis: Cuius duo sunt rami. Primus ramus est quo malis compatimur. Secundus quo bona nostra eis communicamus. Quartus est terrenus propter deum contemnere. Sequitur: **b**

Fulcite me floribus: stipate me malis: quia amore languet. Sponsa eius quem desiderauerat. i. sponsi vmbra refrigerata/ fructu cibata/ calice potata/ munere charitatis ordinata: ostēdit quā tū hęc bñficia sponsi mentē eius exereant: et ab amore terre/ nozū retraxerint. **U**t autē ab hac pfectiōe nō deficiat/ cōuertens se ad socios sponsi. i. p̄latos/ doctores/ et angelos/ ait: **b**

Fulcite me floribus. i. exemplis bñ incipientiū me cōsolamini: et roborate ne cadā. **c**

Stipate me malis. i. exemplis pfectozū munite/ hęc alijs ad imitandū pponendo:

Quia amore. i. p̄ amore sponsi: **e**

Languet. i. defectū i amore repositiū sustineo. Quātū em̄ ad amorē christi quis accedit: tantū ab amore temporalī languescit et deficit. **U**t sic. **Amore languet.** i. p̄ amore eius p̄nas carnis sustineo. Quātū em̄ quis plus sponsum amat: tanto plus carnem domat: et i ipso spiritū roborat. Et quātū languidior sit homo exterior: tanto robustior sit interior. **U**nde. ij. **Corinth. iij. d.**

Licet is qui foris est noster hō corruptus: tamē is qui int⁹ est renouat de die in diē. **I**tem nomine florū intelligunt pia vota et sancta desideria fidelū: quib⁹ sponsa fulcit: dum eoz oratiōib⁹ ne deficiat adiuuat. **D**ala sūt et exempla bonoz operū: quib⁹ aduers⁹ insultatiōes maledicorū spōsa munif: Sicut dicit. j. **Pet. ij. c.** **E**duerſationē vestrā in gētes habentes bonā: ut in eo qd detractant de vobis tanq̄ de malefactorib⁹: ex bonis opibus vos cōsiderantes glorificent deū in diē visitatiōis: quia sic ē voluntas dei: ut bñfaciētes obmutescere faciat/ impudētū ignorantia. **E**st igit sēp: **Q**uos adoleſcētulę: o vos amici spōsi: **b**

Fulcite me floribus. i. tuuate oratiōib⁹. **c**

Stipate me malis. i. munite me bonis opibus. **U**t sic. **Fulcite me floribus.** i. inuitate oratiōib⁹. **c**

Stipate me malis. i. pfectis operibus me munite. **q. d.** incipite bona opera: et pfecte p̄uerādō: ut in bonis opib⁹ vestris recreando quiescā: quę adhuc nō valeo plene quiescere cōtemplādo reuelata facie vultū sponsi. **D**icit etiā hoc cōtra vaniloquos doctores et p̄dicatores: **C**ōtra etiā magniloquos aduocatos: qui omis solis verboz solijs fulcire et stipare volunt ecclesiā: quasi solis solijs stare possit. **F**ulcite me/ inquit/ floribus/ virtutū: stipate me malis/ bonoz operū: **Q**ui in fructuosi et soliosi doctores: sub vestris solijs ego corruo. **Q**ui boni litigatores ego diripio/ ego depredor: vestrū fulcimentū mihi ruina ē. **Q**ui doctores vestra stipatio mihi direptio est. **Q**ui litigatores/ solis virtutib⁹ ego subsisto: solis bonis opibus ego defendor. **I**git fulcite me floribus. i. virtutib⁹/ vel floridīs sententijs. **S**tipate me malis/ bonoz operū/ nō solijs eoz. **U**bi em̄ doctores recta q̄ docēt/ exp̄plis destruit: nō solū fulciunt ecclesiā: sed diruūt. **I**psi em̄ sunt colūne ecclesię: Et ideo nō est mirū/ si ipsis cadētib⁹/ cadit ecclesia. **A**duocati q̄ nō solū ecclesiā nō stipāt/ sed deuorāt et impugnat intolerabiliū salariorū exactiōe: et oī p alijs vident stare/ alios impugnat. **D**icit etiā cōtra p̄latos: qui ecclesiā vmbra egypti et baculo arūdineo pharaonis. i. potentia et p̄tectione seculari solūmō fulcire et stipare conant. **E**lamant em̄ nobilibus et potentib⁹: indiget ecclesia ut eis fulciat ne corruat: et p̄tegat eos ne tpalia sua amittat. **E**t hi q̄ cū ecclīā tēporaliū p̄tegere videant: maxime eā depauperat exp̄sis intolerabilib⁹: et debili insolubilib⁹ onerāt: et psonis iurilib⁹ aggrauāt. **E**cclīa igit sub onere sumptuū sup̄fluoꝝ dep̄ssa/ sub pondere et subditozū iniquozū grauata: ramositate nepotulorū inutiliū/ et aliorum cognatorū repleta: iam nō valens subsistere/ clamat: **Q**ui p̄lati/ **b**

Fulcite me floribus: stipate me malis. i. viros fide florentes et ope fructificantes: fama redolentes/ et defendāt: **Q**uia amore. i. desiderio talis/ **languet.** **G**reg. p̄ b: **A**more languet: ponit/ **U**ulnerata charitate ego sū. **E**st autē triplex languor amoris in sponsa. **L**anguet enim vilitate/ timens ne propter vilitatem peccatoꝝ suoz/ sponsus ab ea recesserit. **L**anguet anxietate/ timens ne propter virtutū inopiam sponsus redire nolit. **L**anguet instabilitate/ timens ne feruor iuuu tepescat propter tēdiū. **E**t contra hunc triplicem languorem querit sponsa triplex remediū. **C**ontra primū/ florum amēnitatē dicens: **Fulcite me floribus.** **C**ontra secundū/ fructuū vbertatē dicens: **Stipate me malis.** **C**ontra tertiū/ leuā sponsi sub capite ad sustentationē: et dexteram in amplexu ad delectationē. **U**nde

Triplex languor

delectationem. Unde subdit: **a** Leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabit me. Et signat se/ quis b: Uiderat em sponsa spūs debile et languentē et ful/ ari querentē: et ideo leuā capiti suo supposuit. Quā in gratiarū actionem erumpēs ait: **a** Leua ei⁹ sub capite meo. i.

sub mente. Leua spon/

si cōminatio supplicij

est: quē ideo sub capi/

te sponse est: qz non tā

timore sed amore ser/

uit. **b** Et dextera

illi⁹. i. pmissio regni

illius: Amplexabit me in futuro: qñ dices mihi: Veni

de libano spōsa mea: veni de libano: veni coronaberis. j. iij. b.

Vel leua spōsi iusticia est: quē p timorē fulcit ecclesiā ne cor/

ruat in peccatū. Dextera sponsi est misericordia: quē p spem

amplexat et cōsolat ecclesiā ne desperet. Et de hoc amplexu

dextere dicit Ps. Multa flagella pctoris: sperantē autē i dño

misericordia circūdabit. Sed qz nō vndiqz ab omni aduersi/

tate pregit spōsus ecclesiā modo: nō dicit: et dextera illi⁹ am/

plexat me: sed amplexabit me: qñ fiet sermo qui scriptus

est: absorpta est mors in victoria. j. Corinth. xv. g. Hec est

gloria sponsē qz puluinar habet iusticiam. Dicit e contrario:

adultera anima gaudet puluillo vanitatis. i. adulatione fulci/

ri a miseris adulatozib⁹. De quib⁹ dicit Eccl. xij. c. Ue qui

cōsuat puluillos sibi oī cubito man⁹: et faciūt ceruicalia sub ca/

pite vniuersē carnis. Esa. ix. c. Et erūt q beatificanti pīm istū

seductēs: et qui beatificanti pīpirati. Itē leua spōsi potestas

secularis: dextera potestas ecclīastica. Leua igit spōsi sub ca/

pite spōsē potestas secularis sibi cētu apostolico/ sibi romana

ecclesia. Et de hoc gloria ecclesia q leuā qua cōprimi et im/

pugnari et trucidari solebat et pīueuerat/ modo sub capite suo

subiectā habeat. Dextera spon amplexari se gaudet: quia sola

ecclīastica potestate vult pregit et defendi p mīstros suos. Et

b significatū ē Matth. xxvj. e. vbi dñs dixit petro: Cūer/

te gladiū tuū i locū suū. Item p leuam significat actiua: p

dextera cōtemplatiua. Illā habet spōsa sub capite: qz p eam

sustentat. Illa amplexat: qz cōtemplatiua arti⁹ astringit spō

sam spōso. Itē p leuā spōsi significant mali: p dextera electi.

Illōs habet sponsa sub capite: quia caput eius ne in lutum

delictarum et diuitiarum submergatur/ multis tribulatiōib⁹

et impugnationibus eleuat: quod etiam significatū est Gen.

vij. c. vbi dicitur: Multiplicatē sunt aque et eleuauerūt ar/

cū in sublimē a terra. Dextera spon amplexat spōsam: qz electi

tota charitate ecclesiā amplextant: vt poti⁹ velint int erfici qz

ab ea separi. Itē p leuā sicut dicit Bō. significant tempalia

q data sūt ecclesiē ad sustentationē: et iō sub capite habet leuā.

Per dextera significat eterna bona: q i futuro spōsā vndiqz

circūdabit. Uñ gloriādo dicit: **a** Leua eius sub capite

meo. i. cōsolatio tēporaliū sibi mēte p cōtempiū pculat eā:

sed tñ ad sustentationē habere. **b** Et dextera illi⁹. i. iocū/

ditas eternoz: **c** Amplexabit me in futuro. Et sup̄ta ē

hec expositio de Prover. iij. c. vbi dicit: Lōgitudo dierū i dex/

tera eius: et in sinistra illi⁹ diuitiē et gloria. Notabile autē est

q dicit: Leua eius sub capite meo: nec addidit est vel

fuit: vt p hoc innueret q omni tpe temporalia debet habere

ecclesia tñ ad sustentationē nūqz ad delectationē. Et nā defect⁹

verbi significat q ipsa temporalia i defectu continuo sūt: et

p hoc nec vere sunt. Item notandū q leua spōsi supposita est

lapso vt erigat de stercore. Uñ Ps. Suscitās de fra inopē

et de stercore erigēs pauperē. Itē supponit iusto ne deficiat

in labore. Uñ Deh. xij. a. Recogitate eū q talē sustinuit ad/

ueri⁹ semetipsū a pctorib⁹ tradictionē vt nō fatigemini ani/

mis vñs deficientes. Itē supponit deuoto vt qescat i super/

noz cognitione. Uñ Ps. In pace i idipsū dormiā et rege/

a Leua eius sub capite meo: et

dextera illi⁹ amplexabit me.

b Adiuo vōs filiē hierlm p

capreas ceruosqz cāpoz: ne

suscitet neqz euigilare facia

tis dilectam donec ipsa ve/

tius dicit: In vmb 2a manus sue protegit me: Esa. xlii. a. fm
hoc dicit: leua quasi leta vacantibus. Dextera spon quē non
supponit sed amplexat/ tria facit: tangit/ stringit/ et vnit. Tan/

git/ vt spōsa sponsum sup omnia diligat. Stringit/ vt insepa/

biliter et adhareat. Vnit/ vt in regno pariter cū ipso gaude/

at. Propter primū di/

cit: Charitas dei dif/

fusa est in cordib⁹ no/

stris p spiritū sanctum

qui datus est nobis:

Roma. v. a. Propter

secundū dicit: Adhe/

rit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Propter ter/

tiū dicit. j. Corinth. xv. d. Cum autē subiecta fuerint illi om/

nia: tūc et ipse fili⁹ subiect⁹ erit illi q subiecit sibi oīa/ vt sit de⁹

omnia in omnib⁹. Sponsa itaqz sic suspensa inter leuā et dex/

tera spōsi merito dicit: Leua eius sub capite meo et c.

b Adiuo vōs filiē hierusalē p capreas ceruosqz

campoz: ne suscitetis neqz euigilare faciatis dile

ctam donec ipsa velit. Hucusqz vox sponsē bñficia spō/

si recolentis: vt sic minores ad amorē sponsi alliceret. Quā/

tū spon sponsum miseratus sit languorē sponsē/ quātumqz eam

habere amplexibus suis gaudeat: his verbis insinuat/ dum

omnē tumultū/ omnē turbationē/ omne quod impedire possit

eius quietem/ sub adiuratione interdicat. Somnus sponsē ac/

cipit hic quies cōtemplationis: vbi nō solum quiescit sponsa

a turbine et tumultib⁹ actiue: sed etiā multiplicib⁹ delictis re/

ficit: Ibi em dei visionib⁹ illustrat oculis/ et amplexib⁹ eius

fruit: ex quib⁹ pmitione sanctissima secundat. Filie hierusa/

lē/ dicunt ecclīe vñ pībes in fide generatē: quarū picula solli/

ciditudo pīatoz et doctoz ecclesiāz vigilantiū requirūt. Ca/

pree et cerui campoz sūt doctores et pīati ecclesiāz: in quib⁹

spōsa cōtemplando quiescit et dormit cū spōso. Sed et hunc

somnum iocūdissimū inquerat et pturbat filie hierusalē/ cau/

sarū tumultibus/ vagitibus querimoniāz/ iugibus infirmi/

tatum plancibus. Unde dicit eis sponsus: **b** Adiuo: id

est cōfessor: e Uos filiē hierusalē. i. pībes subditē ge/

neratē in fidē ab illis qui deum pīus vident. **f** Uer ca/

preas ceruosqz campoz. i. amore quo diligitis docto/

res et pīatos ecclesiāz: ne suscitetis a somno exigē/

tia peccatozū: vel litium vestrarū: neqz euigilare fa/

ciatis: id est in aliq cōmoueat: i Dilectā: id est spon/

sam in amore meo quiescentem et cōtemplationi vacantem.

k Donec ipsa velit: id est donec spontanea voluntate p

necessitate vel vtilitate minorū ipsa creat a lecto cōtemplat/

onis ad agrū actionis. q. d. sponsus subditis: Adiuo vōs

p amorem quem debetis doctozibus et pīatis/ ne aliquid fa/

ciatis. ppter quod oporteat eos quietē cōtemplationis relin/

quere: et discordijs vestris pacificādis interesse/ vel egritudi/

nibus peccatoz vestroz curandis/ sacramētoz vel disciplinē

medicamenta adhibere. Et bene p capreas/ doctores: et per

ceruos/ pīati accipiunt. Capree em visum habent pīpica/

cem/ ardua pascua querūt/ viridiores herbas comedunt/ ru/

minant et findunt vngulam: Sic doctores intellectū pīpica/

cem in spiritalibus inuestigandis habent vel habere debēt:

Arduas veritates sacre scripturē quibus pascantur querunt:

Non em omnis veritas pascua est doctozū/ maxime cōtem/

platiūz ardua veritas et alijs iaccessibilis: Sēntias melio/

res et veriores et vtiliores auditoribus sibi studendo incorpo/

rant vt postea docendo vel pīcādo refundāt: Rumināt me/

ditando: Findunt vngulā discernēdo et discretionē vbiqz ser/

uando/ studendo et docendo. Cerui tempore amoris discedē/

tes a patria/ alter alteri⁹ clunibus supposito capite traueun/

at. Propter primū di/

cit: Charitas dei dif/

fusa est in cordib⁹ no/

stris p spiritū sanctum

qui datus est nobis:

Roma. v. a. Propter

secundū dicit: Adhe/

rit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Propter ter/

tiū dicit. j. Corinth. xv. d. Cum autē subiecta fuerint illi om/

nia: tūc et ipse fili⁹ subiect⁹ erit illi q subiecit sibi oīa/ vt sit de⁹

omnia in omnib⁹. Sponsa itaqz sic suspensa inter leuā et dex/

tera spōsi merito dicit: Leua eius sub capite meo et c.

b Adiuo vōs filiē hierusalē p capreas ceruosqz

campoz: ne suscitetis neqz euigilare faciatis dile

ctam donec ipsa velit. Hucusqz vox sponsē bñficia spō/

si recolentis: vt sic minores ad amorē sponsi alliceret. Quā/

tū spon sponsum miseratus sit languorē sponsē/ quātumqz eam

habere amplexibus suis gaudeat: his verbis insinuat/ dum

omnē tumultū/ omnē turbationē/ omne quod impedire possit

eius quietem/ sub adiuratione interdicat. Somnus sponsē ac/

cipit hic quies cōtemplationis: vbi nō solum quiescit sponsa

a turbine et tumultib⁹ actiue: sed etiā multiplicib⁹ delictis re/

ficit: Ibi em dei visionib⁹ illustrat oculis/ et amplexib⁹ eius

fruit: ex quib⁹ pmitione sanctissima secundat. Filie hierusa/

lē/ dicunt ecclīe vñ pībes in fide generatē: quarū picula solli/

ciditudo pīatoz et doctoz ecclesiāz vigilantiū requirūt. Ca/

pree et cerui campoz sūt doctores et pīati ecclesiāz: in quib⁹

spōsa cōtemplando quiescit et dormit cū spōso. Sed et hunc

somnum iocūdissimū inquerat et pturbat filie hierusalē/ cau/

sarū tumultibus/ vagitibus querimoniāz/ iugibus infirmi/

tatum plancibus. Unde dicit eis sponsus: **b** Adiuo: id

est cōfessor: e Uos filiē hierusalē. i. pībes subditē ge/

neratē in fidē ab illis qui deum pīus vident. **f** Uer ca/

preas ceruosqz campoz. i. amore quo diligitis docto/

res et pīatos ecclesiāz: ne suscitetis a somno exigē/

tia peccatozū: vel litium vestrarū: neqz euigilare fa/

ciatis: id est in aliq cōmoueat: i Dilectā: id est spon/

sam in amore meo quiescentem et cōtemplationi vacantem.

k Donec ipsa velit: id est donec spontanea voluntate p

necessitate vel vtilitate minorū ipsa creat a lecto cōtemplat/

onis ad agrū actionis. q. d. sponsus subditis: Adiuo vōs

p amorem quem debetis doctozibus et pīatis/ ne aliquid fa/

ciatis. ppter quod oporteat eos quietē cōtemplationis relin/

quere: et discordijs vestris pacificādis interesse/ vel egritudi/

nibus peccatoz vestroz curandis/ sacramētoz vel disciplinē

medicamenta adhibere. Et bene p capreas/ doctores: et per

ceruos/ pīati accipiunt. Capree em visum habent pīpica/

cem/ ardua pascua querūt/ viridiores herbas comedunt/ ru/

minant et findunt vngulam: Sic doctores intellectū pīpica/

cem in spiritalibus inuestigandis habent vel habere debēt:

Arduas veritates sacre scripturē quibus pascantur querunt:

Non em omnis veritas pascua est doctozū/ maxime cōtem/

platiūz ardua veritas et alijs iaccessibilis: Sēntias melio/

res et veriores et vtiliores auditoribus sibi studendo incorpo/

rant vt postea docendo vel pīcādo refundāt: Rumināt me/

ditando: Findunt vngulā discernēdo et discretionē vbiqz ser/

uando/ studendo et docendo. Cerui tempore amoris discedē/

tes a patria/ alter alteri⁹ clunibus supposito capite traueun/

tes per flumen se sustentant: ordinate incedunt: primus fert/

ultimus fertur: primo fatigato/ ultimus succedit: canibus in/

Al. f. gadusqz

ps. 62.

Proprietates
caprearum

Proprieta/
tes ceruozū

na. Ecce tales debent esse plati: Amore dei debent relinquere
ppria: debent etiam mutuo alii alius onera portare: delicias et
diuitias huius mundi contemnendo transire: in oib' factis suis ordi-
nate procedere: auctoritate et potestate platiōis dum vgetur
a detractoribus: dorso patientie debent imponere: et sic il-
lesi poterunt transilire: et serpente: id est dia-
bolū debent comedere. i. in se et subditis de-
uorare et annihilare: et potato fonte sapien-
tie: id est christi doctrina: visum interiore
peccatorum caligine obscuratum poterunt
recuperare gratia dei illustratum: et sic ve-
litate culpę deposita: per nouā gratiā iu-
uenescere: pilos. i. supflua debent deponere:
et salibus: id est mentis eleuatione debent biantia superbie: et
spinosa auaricie et lutosa luxurie transire. Musq; etiam de-
bent habere duriciā: nisi in cornibus: id est in potestate digni-
tatis: et hoc p loco et tempore in subditos excessibus corrigē-
dis. Quare autem sponsus adiurauerit adolescentulas per ca-
preas ceruosq; camporum et non potius montium: admiran-
tur aliqui. Sed sciendum q capree et cerui montiū: id est ana-
chores et heremite: claustrales quidā: nunq; de montibus: id
est de alto contemplatiue ad plana actiue descendunt: capree
vero et cerui camporum: id est doctores et prelati ecclesia-
stici: plus in planis actiue q in sublimibus contemplatiue
morari coguntur: et ideo plebes subditę per istos potius ad-
iurantur: vt quāto eis pareant facilius: et vacare permittant liberi
contemplationi: donec ipsi velint: id est donec hauserint con-
templando qd refundant postea pđicando. Quid enim aliud
faciunt sacri doctores et plati: cogitantes/meditantes/studen-
tes/cōtemplatiōi vacantes: q; escas subditę pparare: vasa cra-
teray implere: vasa musicorū: temperare ad canēdum et citha-
ricandū: retia reficere ad piscandum: sacula acuire ad venan-
dum: Igitur o pulli coruorum ne phibeatis parentes vestros
a pastu: quia nō pascunt vos/nisi prius pauerint se. O con-
uē: ne phibeatis vasa craterarum impleri: si vultis inebriari
bono vino. O lugentes nolite phibere vasa musicorū: id est
psalteriū et citharā: et huiusmodi vasa temperari: si vultis ec-
lestibus cantilenis demulceri. O reges o principes: ne phibe-
atis acuire tela venatores vestros et piscatores vestros refi-
cere retia: si vultis bonos pisces et venationē optimā mādū-
care. Qd est dictu: Adiuro vos filie hierusalē per ca-
preas ceruosq; camporū: id est p amorē quem debetis
platis et pđicatoribus vestris vel doctoribus: vt si vultis do-
ctores vestros esse capreas pspicacitate: vt vobis recte videāt
et pvideant: et platos ceruo s virtuositate: vt cornibus virtu-
tum protegant vos et defendant: Ne suscitatis eos inque-
tatione aliqua a lumine cōtemplationis: a colloquio sponsi.
Neq; euigilare faciatis a somno cōtemplatiōis: vt quie-
tem eorum irrumpere faciatis: Donec ipsa velit. i. donec
tempus congruū aduenierit: qd eorum arbitrio relinquif iu-
dicandū. Videant ergo doctores et plati quādo dormiendū
et quādo vigilandū: quādo laborandū et quādo quiescendū
sit. Aliter. Capree et cerui camporū: id est sapientes et poten-
tes seculi: p campos licentie vagantes: latitudinē vanitatis et
voluptatis sequētes: quorū venatio: id est cōuersio desidera-
bilis est filiabus hierusalem: et ideo p illos adiurant quorū
captionem esuriunt: ne sacros venatores a pparatiōe vena-
tionis phibeant. Et hoc est: Adiuro vos filie hierusa-
lē p capreas ceruosq; camporū: id est si vultis capreas
ceruosq; camporū et eis refici et satiare: Ne suscitatis neq;
euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit. Scdm
hoc capree et cerui montiū sunt demones pspicaces subtilita-
te nature/fortitudine et elatione velut cornib' eleuari: p quos
filie hierusalē non adiurant: eo q eorum captio desperata sit.
De his sacris piscatoribus et venatorib' dicit dominus: / Die-
re. xviij. c. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dominus: et
piscabuntur eos: et post hęc mittam eis venatores multos: et
venabunt eos de omni monte: et de omni colle: et de cauernis pe-
trarū. Et Ben. xxvij. a. dicit isaac esau filio suo: Sume arma

tua: pharetrā et arcū et egredere foras: Cūq; venatu aliqd ap-
phederis: fac mihi ide pulmentū: sic velle me nosti: et affer vt
comedā: et bñdicar tibi aia mea anteq; moriar. Qd vnicuiq;
doctori et pđicatori dicit dominus. Sequit: a. **Vox dile-**
cti mei. Audiens sponsa adiurationē sponsi: vidensq; hanc

lit. Vox dilecti mei: Ecce
iste venit saliens in mon-
tibus: transiliens colles.

determinationē apposita: donec ipsa velit:
animaduertit latenter sibi pcepti vt ipsa
sponte surgere velit: et ideo pmittit se sur-
recturā. Sz pmo ostendit sponsū talē esse
p quo libenter surgendum sit. Et hoc est:
Filie hierusalē vobis adiuratio facta est: ne
me suscitatis. Et iter mibi subito: a. **Vox**
dilecti mei: id est sponsi mei quem diligo

facta est: hęc. f. que sequit: Surge prope amica mea et. Et
posset querere adolēcentule: Ubi est dilectus tuus: quomō
vocē eius audire potuisti? **Ecce iste venit saliens**
in montibus: transiliens colles. Mō dicit: Ecce ille vel
ipse: sed iste venit: duplici demonstratione vtēs. Ecce et iste.
Per qd insinuat spōsa pñtiā incarnationis et manifestationē
eius mūdo: sicut dicit Baruch. iij. d. In terris visus ē: et cū
hominib' conuersatus est. Cuius saltus in montibus ad lit-
teram dici possunt alacres ascensus eius in montes: vel do-
ctrina et mirabilia que fecit in montibus: possunt dici saltus.
Saltus enim mirabilis fuit ipsa transfiguratio: qua de statu
infirmitatis: in iudiciū apostolorū: in statum glorie saluauit.
Item saltus erant subite apparitiones ipsi in montibus: ad
litterā: et in sanctis/mystice. Subito em apparuit in eis: qbus
subito se reuelat: et ab eisdem subito exiit: a quib' mira velo-
citate disparat. Transilit autem colles: id est minores san-
ctos/in quib' non ita euidenter apparuit. Vel transilit colles:
id est superbos: quorum vita tota proclium est: nec ad alti-
tudinē montiū: id est sanctorū attingit: nec ad vallem humi-
liū descendit: sed in medio quasi paratā ad pceptū pendit.
Colles ergo transilit sponsus: q; illis gressu suorū vestigia:
id est affectuū v' operū nulla imprimit. In montibus salt: q;
illis imitationis sue vestigia pfundius insigit. In vallib' et
humiliū et in planicie iustorum simpliciter ambulat: q; in eis
minus expressa vestigia sua format. Vel montes sunt subli-
miores angeli: in quib' sponsus salt: quia per eos aduentus
suus in carne mūdo innouit. Colles sunt demones ab altitu-
dine angelorū sanctorū cadentes: nec tamē ad vallem humili-
tatis peruenientes: quos veniens sponsus transilit: q; nulla
signa sui aduent' quib' eū cognoscerēt eis impressit. Al' mō-
tes sunt ipsa iusticia: sicut dicit in Ps. Iusticia tua sicut mō-
tes dei. Pluraliter dicit: sicut mōtes dei: q; iusticia nō vnus
mons: sed plures mōtes est. Alia ē em disciplina platorū: alia
obediētia subditorū: alia equitas primorū: alia fides pactorū:
aliam mendaciū hypocritarū. Hęc sunt sex partes sue species
iusticie: quasi sex montes eterni: a quib' mirabiliter illuminat
deus. In his mōtibus salt sponsus: dum magnificis harū
virtutū operibus cooperat interius: dum merito illarū opa-
torib' locū diffinā sui pñtiā exhibet: Sicut legit Sap. vi.
b. Clara est et que nunq; marcescit sapientia: et facile videt ab
his qui diligūt eam: et inuenit ab his qui querunt illam: p;
occupat qui se cōcupiscunt: vt illis se prior ostendat: quonā
dignos seipsa circūst querens: et in vīs suis ostendit se illis
bilariter. Ecce saltus et tripudiū quod facit sponsus in ma-
gnificis operib' iusticie: In minoribus et operibus iusticie
simpliciter ambulat: que p colles intelligūt. Al' in hoc q d-
cit: saliens et transiliens: potest intelligi festinatio sponsi
ad remunerationē electorū: Sicut legit Eccl. xj. c. Benedictio
dei in mercedē iusti festinat: et in honore veloci pcessus illius
fructificat. Vel certe exultatio et desiderium sponsi festinan-
tis est in amplexus sponsę: quia delitē eius sunt esse cum fi-
liis hominū: Proverb. viij. d. Vel cōculcario superborū in
quib' quasi saltans eos: toto pondere ire sue calcatur: sicut legit
Eccl. xxiij. a. Superborū et humiliū corda: semetipsos i pceps
desperationis deicientium: ppria virtute calcant. Item mon-
tes sunt viri cōtemplatiui: in quib' salt sponsus: q; eis quasi
exultans: et de loco

exultas: et de loco ad locum exiliens appropinquat: Verbi gratia: Nunc in sublimitate intellectus coruscet: nunc in puritate affectus locundat: nunc in humilitatis profunditate magnificat. Vel salit in montibus: quia eos salire facit salibus mirificis: Quorum primo transiit caro et salitur in spiritu: quia qui in carne sunt: deo placere non possunt: Roma. viij.

b. Secundo transiit mundus et salitur in carne: ut possimus dicere

a. Similis est dilectus meus

cui apostolo: Nostra conuersatio in celis est: Phil. iij. d. Tertio transiit de montibus. i. spirituales nequicias: ut sit in pace locus noster: contractis potentibus arcu scuto et gladio et bello: dracone infernali et angelis eius: de celo nostrarum mentium extractis: ne inueniat in eo amplius locus eorum: sicut legit Apoc. xij. b.

Quarto transiit homo seipsum: et salit in deum: ut possit vere dicere cui apostolo: Tuus iam non ego: uiuit in me Christus.

Iste salu mirifico homo se exuit rebus omnibus: propria uoluntate et sensu: et induit deum ipsum: cuius possessione non: cuius uoluntate: cuius sensum sua facit: nec alta habere uult.

Et de hac induitio de Ro. xij. d. Induimini deum Iesu Christi. Et de hac induitio de Thren. iij. d. Sedebit solitari et tacebit in nudis et spoliatus: predicto modo: et leuabit se super se. Nos salu: ser alij salu sequent: quibus ascendendo in cogitatione salu: cōtemplatiui. Primo in cogitatu: secundo in meditatiua: tertio in cōtemplatiua: quarto in prophetatiua: quinto in extasi siue raptu: sexto in uisione manifestata. Sic igitur salit spūs in montibus. Et hos salu facit potius aque sapientie salutaris salientis in uita eternam. Colles quoque sunt actui: circa exteriora ne-

gocia occupati: quos transiit deus: quia in eos non facit hos salu: nec in eis tripudiat: sicut facit in cōtemplatiuis. Dicit ergo sponsa: Vox dilecti mei: que sequitur: Surge prope amica mea etc. Et qua adiurauit vos ne me suscitetis. i. ab eo amplexibus abstrahat: neque euigilare faciat: a somno cōtemplatiuis quo cum ipso dormio. Et si uultis potestis eum inuenire mecum: Inardescet enim accelerat et amplecti meos: Et ecce in ista lau-

dabilis: mirabilis: amabilis. Laudabilis in creaturis: quos sapienter gubernat. Mirabilis in sanctis suis: quos potenter glorificat. Amabilis in seipso: qui se mihi tam benigne reuelat. Iste inquit formosus et stola sua: uenit. Unde et quo: De celo in mundum: de sinu patris in uerum uirginis. Unde Joh. xvi. f. Et uiui a patre et ueni in mundum. Et propter quid: Quod gerere quod perierat: diachnam regere quam perideram: Luc. xv. b. Et quod uenit: Exultat: festinat: quia salus in montibus. i. de morte saliens in montem: et pertransiens colles desiderio ueniendi ad mer de sinu patris: uenit in montem seraphin: et de morte seraphin salit in montem cherubin: et de illo in montem thronorum: deinde salit in montem dominationum: et de illo in montem principatum: deinde in montem potestatum: de illo in montem uirtutum: deinde in montem archangelorum: Et tunc transiit colles. i. montes angelorum: et salit in montem. i. in uentre beate uirginis. Iste enim angelus et archangelus missus est ad beatam uirginem mariam nunciare aduentum sponsi: et preparare ei hospitium. Per quod patet quod tunc transiit colles: id est minores angelos: quibus suam incarnationem non reuelauit. Reuertendo uero ad patrem: non transiit colles: imo prima die hospitatus est apud eos. Quare ipsi primi occurrunt ei dicentes et admirantes: Quis est iste qui uenit de edom: id est de mundo: Secunda die mansit apud archangelos: tertia apud uirtutes: quarta apud potestates: quinta apud principatus: sexta apud dominationes: septima apud thronos: octaua apud cherubim: nona apud seraphim: decima fuit apud patrem: et tunc misit apostolis spiritum sanctum sic promiserat. Unde decem tamen dies sunt ab ascensione usque ad pentecosten. Et hoc est quod dicit: Esa. xxxv. b. Reuersus est sol decem lineis per gradus quos descenderat. In signum huiusmodi dicit kyrie eleison in missa: et decimo loco dicit: Gloria in excelsis deo: quasi iam uentum sit ad patrem. Vel salit in montibus: id est de monte in montem: huius est de patriarcha in patriarcham: de propheta in prophetam: de rege in regem: donec uenit in mariam. Et hos salu

manifestat: Matth. j. a. descendendo: Abrahā genuit Isaac: Isaac autem genuit iacob etc. Et hos eosdem salu narrat Luc. iij. e. sed ascendendo. Item notandum est hic quod dilectus increpat dilectam errantem: confortat pugnantem: laudat triumphantem. Et ideo triplex est vox dilecti. Vox increpans errantem: vox confortans pugnantem: vox laudans triumphantem.

capree hinnuloque ceruorum.

De prima dicit: Vox dñi super aquas: de maiestas ironuit in crepando: ut errans conuertat. De secunda: Vox dñi in vi tute: ut pugnantem confortet. De tertia: Vox dñi in magnificentia: ut triumphantem coronet et laudet. Prima confringit cedros. i. superbos per penitentiam: Unde sequitur quarta vox: que respondet pingui: Vox dñi confringentis cedros. Secunda intercidit flammam ignis. i. superat uoluntatem temptandi per uictoriam: Unde sequitur quinta vox: que respondet secunda: Vox dñi intercidentis flammam ignis. Tertia preparat ceruos salientes in uita: et cōden-

sa reuelat glorie: Unde sequitur sexta vox: que respondet tertia: Vox dñi preparantis ceruos. De prima dicit: Gen. iij. b. Vocem tuam dñe audiui in paradiso et timui: eo quod nudus essem. De secunda dicit: Joh. x. e. Oves meae uocem meam audierunt. De tertia dicit: Joh. iij. d. Amicus sponsi qui stat et audit eum: gaudio gaudet propter uocem sponsi. Sed hanc triplicem uocem sponsi ne audiat: impedit triplex uox pertraria. Nimis tumultuosa. i. uox carnis: que clamat per desideria uoluptatum. Vox mundi: que clamat per appetentiam dignitatum. Vox diaboli: que clamat per inuidiam fratrum et factorum peccatorum. Item notandum quod in huius salu sponsi: triplex eius aduentus includitur: Quorum primus est in carne: quo uenit ad redimendum. Secundus in corde: quo uenit ad sanandum. Tertius in maiestate: quo uenit ad saluandum. Et in figura huius triplicis aduentus canit hoc responsorium: Aspiciens alonge triplici uersiculo terminatum: quorum primus ad primum aduentum: secundus ad secundum: tertius ad tertium pertinet. Sequitur. a. Similis est dilectus meus capree hinnuloque ceruorum. Quasi adolescentule interrogasset sponsam quod dilectus est salis in montibus: transiliens colles: respondit: Quia a. Similis est capree hinnuloque ceruorum: quorum alterum acutissime uidet: alterum velocissime currit. Et utrumque fuit necessarium. Nisi enim acute uideret: non posset in currando discernere: in quibus salire et quos transilire deberet. Per uelocitatem enim saluatis desiderium: per uisum eligentis iudicium designat. Compas igitur siue assimilata spūs capree: quia acute uidet. Quia enim nuda et apta sunt oculis eius: Iob. iij. d. In altis montibus habitat. i. in sanctis uiris uita eminentissimis. Unde Ps. Qui in altis habitat et humilia respicit in celo et in terra. Velociter salit: quia cōtemplantibus subito se uidentem intellectui et degustandum affectui pariter exhibet: sed statim resiliens: locunditatem aspectus sui: et suauitatem amplexus subtrahit et disparet uix uisus. Item caprea uenatores alioque conspiciens: ad ardua montium surgit: et sic spūs ubi uenatores egregios. i. cōtemplatiuos sanctos uidet se sequentes: fugit ad ardua. Unde. j. vi. a. Auerte oculos tuos: quoniam ipsi me auolare fecerunt. Item caprea ex lactuina quadam aliquando se uenatoribus et canibus exhibet: et sic prouocat ad sequendum se: Sic et spūs aliquando in oratione se exhibet: ut ardentius post ipsum currat. Item caprea de suo latibulo latratibus canum compellit egredi: Sic et spūs placentibus: gemitibus: rugitibus: suspiriis: et uolantibus: cōtemplantiis et orantiis compellit exire de suo latibulo: ubi se clausum per iusticiam tener peccatis nostris exigentibus. Siquidem peccata nostra diuiserunt inter nos et deum nostrum: Esa. lix. a. Item retiaculis capis: et spūs amore speciosarum mentium uelut quibusdam funibus captus ligatur. Item caprea in locis tam excelsis aliquando habitat: ut illuc canes aut uenatores irrepere nullatenus possint: et non uisa a uenatoribus: uidet eos: Sic et sponsus lucem habitat inaccessibilem. j. Timoth. vi. c. et non uisus uenatores suos de longe cōtemplat quietem in loco suo. Unde Esa. xviij. b. Quiesce et cōsiderabo in loco meo sicut meridiana lux clara est. Ex his causis capree similis est dilectus: et hinnulo pene eisdem: excepto quod

Et. superne profectionum

De triplici aduentu sponsi.

Ps. 112.

in caprea intelligit magis pspicacitas intellectus: in hinnulo magis hilaritas affectus. In hoc etiā similis est hinnulo: qz non oppugnat cornib⁹ insequētes vt ceruus: sed potius fugi/endo eos ptrahit: vbi vltim⁹ fugere non potest: sed necessario capiē. Sic r sponsus venatores suos viuaciter eū insequētes ad ardua virtutū ptrahit: ibiqz se capiendū r comedendū exponit: r instar hinnuli de ip/sis dentib⁹ comedentiū vir degustat⁹ effugit r disparat. Itē hin-

C

En ipse stat post parietē nostrū respiciens p fenestras: pspiciens p cancellos. En

nul⁹ varietate piloz distinct⁹ ē: sic r spūs varietate stutū r miraculoz et operū. Blo. qdā volūt q spūs in hoc assumi/lat capre: qz carnē habuit similē peccatrici: vt dī Ro. viij. a. et hinnulo ceruorum in hoc q natus est de patriarchis: qui p ceruos significat. Et sic hinnul⁹ velocior est ceruis: ita chri/stus patriarchis: qz illi pondere peccatoz pssi fuerūt: ad min⁹ venaliū: iste imunis fuit ab omi peccato r causa peccati. Hic igit r multis alijs de causis dicit sponsa: **Silis est dilect⁹ meus** quē ego diligo: r q me diligit: capre hinnuloz ceruoz. In hinnulo etiā significat hūilitas eius: qz infantū se hūiliauit: vt deus existens: hō fieret: imensus paruos. Vñ Esa. ix. b. **Paruul⁹ natus est nobis: r filius datus est nobis.** Sequit. **a En ipse stat post parietē nostrū respiciens p fenestras: pspiciens p cancellos.** Adhuc ē vox spūs loquētis ad adolecētulas suas. q. d. dixi vob q spūs venit saliens in mōtib⁹ r transiliēs colles. Et verū dixi: qz

Triplex paries
ps. 61.

a En. i. ecce videre potest: vt fiat demonstratio ad intellectu fidei. **b Ipse imutabilis dē:** c **Stat/parat auxiliari:** d **Post parietē nostrū. i. velatus carne nostra quā assū/pit.** Verū tamē triplex est paries post quē stat spūs. Pri/mus est ipsa hūana natura: De quo in Ps. dī: **Tanqz parietē inclinato: r macerie depulso.** Et dicit inclinā: iste paries: qz p peccatū pmo parentū a sua rectitudine in q erect⁹ fuerat: declināuit. Post hūc parietē stantē spūs nō potuit videri synagoga: imo i ipsum parietē quasi ceca impexit: sicut legit Esa. lix. b. in psona eius suā cecitatē recognoscētis: **Palpauim⁹ sicut ceci parietē: r quasi absqz oculis attraxauim⁹:** impigim⁹ i meridie qsi in tenebris. Itē Esa. xlv. b. **Spiritu⁹ robustoz. i. indignatio iudeoz/ i sua malicia pīnaciū: qsi turbo impellēs parietē.** Secūd⁹ paries ē pgeries pctōz nostroz quā nos edificam⁹ ex duris opib⁹ luti r lateris: vt legit Exo. ij. c. cum cēmto carnalis amoris. De hoc pariete dī Eccl. viij. d. **Fili hominis fode parietē.** Post hūc parietē stat sponsus inuisus r diuisus a nobis: sicut dicit Esa. lix. a. **Imitantes vtrūqz inuenerūt in vob⁹ deū vestrū: r peccata vtra abscondērūt facie ei⁹ a vobis.** Sed effosso pariete r diruto p penitentiā: vocē spūs audire r ipsum vtrūqz videre incipim⁹. Terti⁹ paries est difficultas r duricia r sollicitudo hui⁹ vtrūqz: q sola electos a pīntia sponsi diuidit. Et de hō dī in Ps. **In deo meo transgrediar murū.** Primus q paries: q vult videre dilectū pētrādus ē acumine fidei. Secūd⁹ diripiend⁹ est penit⁹ instrumēt⁹ penitētiē: q sūt discipline/ vigilie/ abstinentie/ orationes/ pgrinationes/ elemosine: r hmoi. Terti⁹ paries trasgrediēd⁹ ē ducatu grē: sic legit Dīch. ij. d. **Ascēdet pēdēs iter aī eos.** Stat igit dilect⁹ post hūc triplicē parietem/ parat⁹ adiuuare volētes penetrare vel diruere vtrūqz trasgredi parietes istos. Oz aut dicit: **nostrū: innuit hūc triplicē cōmunē omib⁹ esse.** Et ideo bñ dicit: **a En ipse stat/ nō inclinā⁹ peccato vt nos.**

ps. 17.

b Post parietē nostrū/ triplicē: c Respiciens p fenestras/ pspiciens p cancellos. Fenestre in ecclesia mīstre sunt lumis abūdantē: r significāt aplos q abūdantē ecclesiā lumine pīcatiōis illumināt. Cācelli sūt parua foramina muri/ p quos paruū lumē intrat in domū: r significāt pphetas: q parūā et obscurā de christo cognitionē dederūt respectu aploz: quibus dixit dñs: **Matth. v. b. Vos estis lux mundi.** Per vtrūqz respicit christus ecclesiā oculis misericordiē/ dum per vtrūqz illā illuminat/ licz disparat. Quē disparitas notat p b q dīc: **c Respiciens. i. recte r apte aspiciens: f Per fene-**

stras. i. pīcatiōē r miracula aploz. **g Prospiciens. i. pcul aspiciens: h Per cancellos. i. p pphetas.** Al fenestre sūt magni doctores ecclesie: cācelli minores pīcatores. Per vtrūqz dñs respicit sponsā: qz p vtrūqz illuminat ecclesiā: sed parū: qz terra. i. amor terrenoz iam ascēdit vsqz ad fenestras

dilect⁹ me⁹ loquit mibi: Sūrgē ppera amicā mea/ cōlūmba mea/ formōsa mea r veni:

que oculos ei⁹ ab intuitu sponsē auertere nō sinit: insidians r explorās/ ne forte aliqua signa adulteri in spōsa dephendere quēat: quē punire merito valeat. Unde Exo. xx. a. **Ego sum dñs deus tuus fortis celotes.** Et Sap. j. c. **Auris celi audit omnia.** Idere. xxiij. c. **Si occultabit vir in absconditis: et ego nō videbo eū dicit dñs.** Sequit: **En dilect⁹ meus loquit mibi.** Verba gratitudinis r amoris suauit⁹ sūt ista. q. d. sponsa: non solum stat sponsus respiciens p fenestras: et pspiciens per cancellos: imo psonaliter loquit mibi p inspi rationē. Et qd loquat subiūgit: **k Surge/ ppera amica mea/ cōlūmba mea/ formōsa mea r veni.** Quasi susciēter dormierit sponsa/ ipse sponsus qui prius adiurauerat filias hierusalē/ ne suscitaret eam donec ipsa veller/ suscitaret eā. Quē suscitatio vno mō nihil aliud ē q ad actiue laborē fructifex istigatio: Et q surgere libet debeat spōsa/ more rhetor in ipsa serie exhortatiōis inserit elegāter sars/ dīcēs: **m Amica mea. i. quē amas: r amaris a me.** **n Columba mea:** id est simplex nō inuida/ spūsancto illustrata. **o Formosa mea/ fide r morum cōpositione:** **k Surge/ a lecto cōtemplatōis/ vbi vsqz mō suauiter dormiuit:** vt stes in campo actionis. **l Propera:** qz tempus breue est: r mor⁹ inualecēs: Et ideo mora in piculo est: qz Sero medicina parat: **Lū mala p longas cōualuere moras.** De hoc dīcā Prover. vi. a. **Discurre/ festina/ suscita amicu tuum: ne dederis somnū oculis tuis. q. d. pro salute alioz debes irrumpere somnū tuū.** Unde dicit Blo. **Pro quiete tua nō debes dimittere pīcatiōē: qz christus q in magna quiete erat cū patre: quietē suā quodāmodo p pīcatiōē intermisit.** **p Et veni/ ad impendendā curam salutis/ pīntis p studiū sedule pīcatiōis: vt cū magno comitatu ad nuptias recipi merearis. q. d. sponsus spūs: Tu credis te venturam ad nuptias/ si vacaueris cōtemplatiōi: sed venies melius p laborem hmoi. Itē Blo. vult: q melior sit actiua q cōtemplatiua. Et verū est: sed cōtemplatiua felicior vel securior est. Unde apostolus nō de quiete cōtemplatiōis gloriā: sed de labore pīcatiōis: **Gratia dei inquit sum id qd sum: et gratia eius in me vacua nō fuit: sed abundā⁹ illis omnib⁹ laboraui. j. Corinth. xij. b. Aliter: vt sit euocatio et excitatio ab amore terrenoz ad desiderium eternoz/ a somno culpe ad vigilias pīntētiē: fm quod dicit Eph. v. d. **Surge qui dormis r exurge a mortuis r illuminabit te christus. q. d. m Amica mea/ cui contuli charitatē qua me diligeres. n Colūmba mea/ cui cōtuli simplicitatē q me solū intrēderes. o Formosa mea/ cui contuli formam meā: id est imaginem r similitudinē meā: vt me imitari valeres r velles. k Surge/ a mūdo ad celi per voluntariā paupertatē: a peccato ad gratiam/ per pīntentiā. l Propera/ vt iacturā pīnti temporis reducas velocitate boni operis. Vel ideo/ ppera: quia via longa est r tempus breue: r locus remotus quo ire debes/ ne forte supueniat nox r oporteat te i via remanere. Vñ. Job. ix. a. **De oportet opari opera ei⁹ q misit me donec dies est: veniet nox qñ nemo potest opari.** **q Propera:** vt latrones vtrūqz velocior effugias: vt aduersarios tuos ad curiam puenias: vt cum sponso tuo simul domum introeas: Ipse em exultauit vt gigas ad currendā viam. Vel propera: quia ipse locus in quo es: id est mūdus/ fugere te compellit. Unde Hieronim⁹. **Cum tot mala mūdus ingeminet: quid nisi vt fugiat clamat: p Et veni/ ad me/ sponsum tuū/ magistru tuū/ domū tuā:********

ps. 11.

dominū tuū. Sponsū cōcupiscibilē: magistrū rationabilē: dominū irascibilē. Veni filia ad patrē: sponsa ad sponsum: ancilla ad dominū: egra ad medicū: sitibūda ad fontē: famelica ad panē: de viā ad vitā: de labore ad requiē: exul ad patriam. Ecce quōd sponsus spōsam alloquit: Venite ad me omēs q̄ la-

boratis et onerati estis: et ego reficiam vos: Matth. xj. d. Jte. j. xv. c. Venite benedi- cti patris mei: p̄cipite regnū paratū vobis a

Jam enim hyems trānsiit: imber abiit et recessit. Glō-

cōstitutione mūdi. Ecce sponsus venit: accelerat: appropin- quat: astat: respicit: alloquit. Venit in angelis: accelerat i pa- triarchis: appropinquat in p̄phetis: astat in carne: respicit in miraculis: alloquit in aplis: dicens: Surge p̄pera amica mea: columba mea: formosa mea et veni. Cōmendat spōsa hic a tribus: p̄dicatione: oratione: cōtemplatiōe. Amica em̄ est: q̄ p̄dicando: cōsulendo: ministrādo lucra sponsi agit. Colūba: q̄ gemitūda oratiōe: diuinā clementiā sibi p̄ciliat. Formosa: q̄ celesti desiderio fulgens: diuinę cōtemplatiōis induit decorē. Jte dicit amica affectiōibus: quib⁹ dilectū cō- cupiscit. Colūba gemitib⁹: quib⁹ peccata ingemiscit. Formosa p̄ruit: q̄b⁹ bñ opando florescit. Amicę dī: surge: colūbe p̄pera: formosę veni. Dicit em̄ amica: q̄si animi cultos: colū- ba: q̄si colēs liberos: formosa: q̄si formā moribus sortians. Ut

igit sis amica: surge p̄ prudentiā: vt sis colūba: p̄pera p̄ cōri- nentiā: vt sis formosa: veni p̄ mox pulchritudinē: q̄ cōcupi- uit rex specie tuā. Et quia posset sponsa se excusare et dicere: Non possum venire: q̄ tempus malū est: frigidū: et pluuiosū et via lutosa. Non: dicit spōsus: imo temp⁹ bonū est et via bo- na: Quia: a Jā hyems: id est congelatio infidelitatis: b: Trāsiit: et incipit regiōes albescere iā ad messē. c: Im- ber p̄secutiōis infrigidās calorē charitatis: et lutū luxurię in- ducēs: abiit et recessit. Pro tpe cōfessorū dī b: Mā tēpore aploz et martirū hyems grauissima et imber vehemētissim⁹ inundauit: si tpe cōfessorū hec abierāt et recesserāt. Et huius signū fuit: q̄ d: Flores. i. iustitia bonoz opoz: vel fides ceteroz virtutes: e: Apparuerūt p̄ suos vī: et effect⁹: f

Jn tra nra. i. i. ecclia gētiū: quā tu ego excolere debem⁹: tu p̄dicādo: rigādo: ego ieremētū dādo. Et iō dī: nostra: q̄ cōis habitatio sponsi et fidelitū oīm ecclia. Est aut triplex hyems. Prima ē pigricie: De q̄ Job. xxxvj. a. Tonabit de⁹ in voce sua mirabilē: q̄ facit magna et inscrutabilia: q̄ p̄cipit nui vt descēdat sup terrā: et hyemis pluuijs et imbrib⁹ fortitu- dinis sug. Secūda est hyems p̄nitentię: De qua Job. x. e. Facta sunt enegnia. i. inuatiōes in hierusalē: et hyems erat. Tertia est hyems dānabilis sentētię: De qua Matth. xxiij. b. Oate vt non fiat fuga vestra hyeme vel sabbato. Fugere em̄ vellent si possent: illi qui in iudicio audient illā dānabi- lē sentētiā: Jte maledicti in ignē eternū: Matth. xxv. d. Pri- ma facit egestatē p̄ruitū. Secūda ducit ad nouitatē spiritūū. Tertia detrudit in eternū suppliciu. Similiter triplex est im- ber. Prim⁹ ē imber p̄nar: q̄ mortificat eū q̄ diligit iniquita- tem. Secūdus est imber scripturarū: qui letificat eū q̄ inquit- rit veritatē. Tert⁹ ē imber lachrymarū: q̄ purificat eū q̄ de- siderat mētis suauitatē. Prim⁹ imber punit peccatores. Vñ

ps. Pluet sup peccatores laqueos rē. Secūd⁹ instruit. Vñ Esa. v. b. Dādabo nubib⁹ meis ne pluāt sup eā imbrē. Tert⁹ dura emollit. Vñ ps. Fulgura in pluuiā fecit. Et hec ē plu- uia volūtaria: quā segregauit deus hereditari sup. Idanc ha- buit magdalena. Prim⁹ de mūdo vadit in infernū: secūdus de mūdo i cglū: tertius retrocedit in nihilū. Vñ Apoc. xxi. a. Absterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis scōp: et mors vltra nō erit neqz luctus neqz clamor neqz dolor rē. Et hoc est qd dicit hic: hyems trānsiit: imber abiit et recessit. Cōse-

quēs ergo ē: vt flores appareāt in terra nostra. Et est triplex terra. Terra. i. inimica: terra aliena: terra nostra. Pri-

ma est in inferno: secūda in mundo: tertia in cglō. De prima dicit Baruch. iij. b. Quid est israel q̄ in terra inimicorū es: De secūda: ibidem. Inueterasti in terra aliena. De tertia dī

hic: Flores apparuerūt in terra nostra. Prima ē ter- ra morientū. Vñ Job. x. d. Dimitte me vt plangā paululū dolorē meū anteqz vadā et nō reuertar ad terrā tenebrosā et opertā mortis caligine. Secūda est terra languentiū. Vñ Esa. xxxij. b. Luxit hum⁹ et elanguit terra. Tertia ē viuen-

Jobel. i. c.

ps. 26.

res apparuerūt in terra nra: s tempus putatiōis aduenit.

Uñ. Vñ ps. Cre- do videre bona domi- ni in terra viuentium. De flore dicitur ē. s. a. Sequit: s. Tem- pus putatiōis ad

uenit: quo sarmēta sterilia a vitib⁹ debent amputari: vt vi- tes plus fructus afferant: id est peccata et vitia debent a men- tibus separi gladio p̄dicationis: et mali et inutiles a iustis et electis diuidi: caractere fidei et sanctę p̄uersatiōis: vt sic iusti ampli⁹ fructificent. Et hoc ē qd dīc dñs: Job. xv. a. Ego sū vitis vera: et pater meus agricola est rē. vsqz: fructū plus affe- rat. Est aut tēpus triplex. Primū ē tēpus deuatiōis: qd fuit

Triplex tēpus

Al. tēptatiōis

an legē: diabolo regnāte. Secūdū est tēpus visitatiōis: qd fuit sub lege: moysē regnante. Tertū est tempus putatiōis: quod est sub gratia: regnante christo. In p̄mo regnavit dia- bolus quasi domin⁹. In secūdo diminuta est eius potentia p legis obseruantia: et factus est diabolus quasi p̄redo violē- tus. In tertio repressa est eius potentia plurimū: et factus est quasi latrunculus. De primo dicit: Roma. v. c. Regnavit mors ab adam vsqz ad moysen. De secūdo: Esa. ix. a. Omnis violenta p̄datio cū tumultu: et vestimentū mixtū sanguine erit in combustionē et cibus ignis. De tertio dicit: Matth. xxiij. d. Illud aut scitote: quoniā si sciret paterfamilias q̄ ho- ra fur veniret vigilaret vtiqz: et nō sineret perfordi domū suā.

In primo tēpore tēptatus fuit adā et vici⁹ sine omī repug- nantia: Ben. iij. b. In secūdo pugnavit israel et vici⁹ armat⁹ legis obseruantia. In tertio cauet sibi christian⁹ a demonū suggestione et tēptatiōe: illustratus a gratia. Primū temp⁹ fuit vacuum: i quo fuerunt serui: qui expectabant vimbrā re- frigeratiōis. Vñ Job. vij. a. Sicut ceruus desiderat vim- bram: et sicut mercenarius p̄stolat finē operis sui: sic et ego habui menses vacuos: et noctes laboriosas enumeravi mihi. Secūdū fuit mediū: in quo fuerūt mercenarij: qui expecta- bant finem operis sui. Vñ Sap. xviij. c. Dum quietum si-

lentium tenerent omnia: et nox in suo cursu mediū iter page- ret: omnipotens sermo tuus domine a regalibus sedibus de- cglō venit. Tertū est tempus plenū: in quo sunt filij qui ex- pectant stolas anīme et corporis. Vñ Gal. iij. a. Ubi ve- nit plenitudo tēporis: misit deus filiū suū rē. Et hoc est tem- pus putatiōis: quo putanda est vinea quam plantauit noe: id est christus: et vino eius inebriatus: in tabernaculo suo de- nudatus est: Ben. ix. c. Pro hac vinea filius patrisfamilias a cultoribus: id est a scribis et pharisęis est occisus: Matth. xxi. d. Ideo p̄ hac vinea putanda monef surgere spōsa a cō-

templatione: et a mūdi amore. Et sunt tria genera sarmentoz que putanda sunt. Quorū primū est putandū in principio: secūdū in medio: tertū in fine. Prima sarmenta sunt here- ticoz dogmata. Secūda sunt peccata nostra. Tertia sunt corruptio humana. Putatio primoz sarmentoz pertinet ad p̄gelatos: que faciēda est verborum argutiōe. Secūda miraculoz coruscatione. Tertia gladij materialis anim/ aduersione. Propter primum habet episcopus logion: id est rationale in pectore. Propter secūdū laminā aureā: que lu- cet i fronte: Propt tertū aculeū in summitate sambucę. Hoc ordine putauit helias sacerdotes baal. Primo enim coram achab ratiocinat⁹ est cū eis. Secūdo vici⁹ eos miraculo ignis consumentis sacrificiū. Tertio trucidauit eos gladio. iij. rē gum. xviij. Putatio secūdoz sarmentoz ptinet ad quē- libet christianū: Que faciēda est triplici sarculo. Primo me- moria mortis: secūdo verecūdia cōfessionis: tertio labore sa- tisfactionis. Putatio tertioz sarmentoz ptinet ad christū: quia p̄ ipsum fiet resurrectio mortuoz: qñ corruptibile hoc induet incorruptionē. i. Corinth. xv. g. De qualibet putatio- ne vere dicit: Tempus putatiōis aduenit. Sequit.

Glox turturis audita est

Tria genera sarmentozum

ps. 44.

Triplex hyems

Triplex imber

ps. 10.

ps. 134.

ps. 67.

Triplex terra

Alor turturis audita est in terra nra. Turtur dicit spūsanct⁹: qz gemit. i. gemere nos facit. Ro. viij. c. Spirit⁹ postulat p nobis gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Hui⁹ turturis vox audita est in terra nra. i. in ecclesia: qñ gabriel dixit ad mariā: Spūsanct⁹ supueniet in te: Luc. j. d. Al' turtur/christ⁹: qui singulari amore dñi/

B

gens cōparē suā. i. ec/ clesiam/singularit luxit eā i cruce: r ramos sy/ nagogę virentes olīm declinās/refedit i ar/ dis ramis gentilitat⁹: vel virētes r floridos flore mūdang felicitatis declinans: in arido paupertatis r pe/ nitentię refedit. Sic legif de dauid. j. Regl. xxi. a. Conuene/ rūt ad eū oēs q erāt i angustia cōstituti r oppressi pre alieno atqz amaro aīo/ r fact⁹ ē eorū pnceps. Hui⁹/ **A**lor turturis vox. i. p'dicatio: b' Audita ē in terra nra. i. i illis q p'us erāt mare. i. instabiles: nūc autē terra. i. stabiles et fructificā/ tes: q nostra esse cepit/qñ verbū fidei suscepit. Itē turtur est cētus p'dicator r doctor: quorū tant⁹ debet esse amor in cō/ missas ecclesias sibi: vt oīa florida mūdi declinēt: Mō solū ne cū alijs p'dicauerint ipsi reprobi efficiant. j. Cor. ix. d. sed vt negociū salutis p'speret i manib⁹ eor: et vt recta. i. debita reuerētia tractent sibi veritatis: sic legif. ij. Timoth. ij. b. qd nullo mō facere possunt q seculari vanitate pphanant. Hui⁹

P. 18. turturis vox audita ē in fra nra: qz in omnē terrā exi/ uit son⁹ eor rē. Itē/ **A**lor turturis. i. ton⁹ ecclesie q absentia

P. 76. spōsi incōsolabilē lugēs/ait cū P's. Renuit p'solari aīa mea: Audita est i terra nra: qz eius oratio exaudita ē in celo.

Doraliter

Alor turturis. i. doctrina r p'dicatio: Audita est in terra nostra. i. i gētilitate quā ego inspirādo interi⁹: r illa docēdo exteri⁹ excolim⁹. **A**boraliter: a' **A**lor turturis: gemit⁹ est penitētis/de amissioe sui cōparis. i. christi dolētis/hyemē vitioz trāsisse/ r ver spūalis nouitatis venisse nūcians. Itēc vox/ b' Audita est in terra nostra. i. i corde ipsius pe/ nitentis: qd debet esse terra nostra. i. cōmunis omnibus: deo/ per deuotionē: fratri p dilectionem: pximo p cōpassionē: si/ b'p'si p tempantię virtutē. Sequit. c' **Ficus protulit grossos suos.** Probat q vox turturis audita ē in terra no/ stra: Quia/ c' **Ficus.** i. synagoga legalib⁹ obseruatijs velut qbusdā solijs opaca: sonāte voce turturis. i. p'dicantib⁹ apl's: d' **Protulit.** vel/ **piecit:** alia lra: grossos suos. i. ceri/ monias suas: r immaturā legalis obseruatię itelligentiā ab/ fecit. Grossi em dicunt p'mitiuę r imaturę fic⁹: q nō sūt habi/ les esui: q cōcussę leui tactu cadūt: ita synagoga p preleui ta/ ctu p'dicationis piecit ceremonias legales. **A**l p grossos q's ficus habet p florib⁹/ significat p'berg: q de ppe terigerunt saluatoris aduentū. Ficus p'o cōsequētes sūt apl's: qui dulcē cibum sanctę p'dicatiois credētib⁹ mīstrauerūt. **A**l' **Fic⁹ p/ tulit grossos suos.** i. synagoga creauit ap'los: q's toti⁹ or/ bis fides r salus/ q'si fruct⁹ dulcissim⁹ secuta sunt. **A**l' subdit: c' **Vineę.** i. collectiōes iudeoz r gentiū de p'mitiua ecclesia/ q erat hierosolymis/ p'pagatę. f' **Florētes.** i. credere incipē/ tes: et sic facile possunt corrūpi: g' **Dederunt odorem suū.** i. formā r samā sanctę cōuersatiōis: sicut dicit apl's. j. **Thessal. j. c.** Imitatores nri facti estis r dñi/ excipietes ver/ bū in tribulatiōe multa cū gaudio spūsancti: ita vt facti sitis forma oibus credētib⁹ i macedonia r achata: a vobis em dif/ famat⁹ ē sermo dñi. Et qz tāta ē oportunitas p'dicandi: iō/ b

Surge/ a pctō: si i aliq es/ ad iusticiā: vt a quiete/ ad laborē.

i' Propera: qz mora p'iculosa ē. Flores em cito corrūpūt.

k' Amica mea: q me amas: si tñ paueris oues meas: sicut dicit⁹ ē petro: Joh. viij. e.

Speciosa mea: nō mūdi/ vt hypocrite: vt diaboli/ vt adultere: sed/ mea. i. q tuā speciosi/ tatē mibi seruas.

n' Colūba mea/ q felle cares: r pullos mī

bi foues. m' **Et veni/ gressib⁹ p'rie volūtar.** o' **In fora/ minib⁹ petre.** i. i fide vulnerū pedū r manūū christi.

p' In cauerna macerie. i. i fide fossi lateris saluatoris/ vbi ē tutū

refugiū: sicut dicit⁹ in P's. Dōtes excelli ceruis: petra refugiu

P. 103.

P. 83.

berinacijs. Ibi em passer inuenit sibi domū: r turtur nidum

vbi reponat pullos suos. i. opa sua i turamē accipitrē. i. dia/ bolū. Ibi em nō audet ipse appropinqre. **A**l' **Et.** ij. c. In/ gredere i petrā r abscondere i fossa humo a facie timoris dñi. **A**l' sic. **Veni i foraminib⁹ petre i cauerna macerie.** i. in foraminosa r cauernosa p'dicatioe ap'loz: q p'dicauerūt in

ppera amica mea: speciosa mea r veni: colūba mea i fo/ ramminib⁹ petre i cauerna ma/ cerie. Dñdē mibi faciē tuā:

ceries. i. firmamētū r munimētū ecclesie. **A**l' sic: **Veni i fora/ minib⁹ petre.** i. i fide p'iarchar r p'phaz. **Et i cauerna ma/ cerie.** i. i fide ap'loz: vt sit basis sub colūna. **Vaior em ē ca/ uerna foramine:** r fide ap'loz apl'ioz fide p'iarchar r p'phaz. **Vel/ Veni i foraminib⁹ petre r i cauerna macerie.** i. in

gulis iux capacitātē eor p'dica: maiorib⁹ maiora: minorib⁹ mi/ noza. Per foramē em petre capitas mior accipit: p cauer/ nā macerie capitas maiorum. **Vel istas expositiōes faciūt**

Blo. Pōt etiā sic exponi: m' **Veni i foraminib⁹ petre i**

cauerna macerie. i. in doctrina ac p'dicatioe veteri et no/ ui testamēti: vt de medio duoz mōtū exeat qd riga tue p'dica/ tiōis. Sed qz min⁹ grāmaticē dī: **Veni i foraminib⁹ petre:**

p' veni i foramina petre: Ideo quidā sic exponūt litterā r cō/ struūt. b' **Surge. ppera amica mea/ speciosa mea r**

veni/ post me ad excolēdas r custodiēdas r p'pagādas vine/ as/ qz iā floruerūt. n' **Colūba mea:** habitās siue nidificās:

o' In foraminib⁹ petre. i. in vulneribus pedū r manūū iesu

christi. p' **In cauerna macerie.** i. in fossiōe lateris christi: q est maceria. i. munimētū ecclesie. In foraminib⁹ pedū christi ni/ dificat: q pie r deuote p amore r honore ei⁹ pedes suos san/

cil gressib⁹ pegrinādo siue alit ambulādo exercet. **A**l' q gres/ sus ei⁹ ad nos. i. vtrūqz aduentū pia fide venerat/ credēs p p/ mū aduentū remissionē pctōz/ r g'fz bñ opandi se accepisse:

r p secūdū imunitatē p'pnaz r miseriaz/ r gloriā se receptū. Itē in foraminib⁹ pedū christi nidificat vt habitat: q largitatē

affectuū ei⁹ erga ecclias recognoscit adeo vt p viā eleuatā vel artā eā i sequēdo qreret r pedib⁹ suis p salute ecclesie n' parce/

ret. Itē in foraminib⁹ pedū christi nidificat: q pedes veteri sul/ homis i cruce penitētię vel disciplinę p'figit clauo timoris r

clauo amoris. Silt in foraminib⁹ manūū christi nidificat: qui

opa manūū ei⁹ tā creationis q recreatiōis pia fide r cōgrua

deuotiōe recogit. Itē q man⁹ suas p'p' ipsū largitate pia

r larga pietate p'forat: vt nihil de bonis ei⁹ sibi vltra necessa/

riū victū r vestitū retineat: sed paupib⁹ abūdant tribuat: sic

boni dispensatores mltiformis g're dei. j. **Pe. iij. b.** Itē q siltā

christo r pari r facere p honore ei⁹ r p salute fratrū parti sūt:

sic legif. j. **Pe. ij. d.** **Christ⁹ passus ē p nob/ vobis relinques**

exēplū: vt seq'mini vestigia ei⁹. Silt exponē de cauerna mace/

rie. Sequit. q' **ostēde mibi faciē tuā.** q. d. **Tu q secretū**

ptēplatiōis r oculū amas/ q i foraminib⁹ petre r i cauerna mace/

rie habitas: surge r egredere r veni p'dicare: sed pus/ Dñdē

mibi faciē tuā. i. opa tua digna p'spectui tuo facias: me spō/

sum tuū imitās: q pus cepi facere: r postea docere: **A**l' **q. j. a.**

Vel/ ostēde mibi faciē tuā. i. intētiōē tuā: vt nō ob aliō

q ob gl'ā meā: r salutē pximi tui p'dicare vt docere p'sumas.

Al' sic. q' **ostēde mibi.** i. meis: r **faciē tuā.** i. iuitū tuū:

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

q' ostēde mibi faciē tuā. **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.** **A**l' **ostēde mibi faciē tuā.**

Per illud quod intueri et intelligi alius electi mei predicat: Et sic
Sonet vox tua. i. doctrina laus et predicatio tua: **I**n
 auribus meis. i. meorum. **U**el **I**n auribus meis et non hominibus:
 ut. i. non propter fauorem populi: sed propter honorem mei predices. **U**el
In auribus meis. i. meorum non extraneorum quod indigni sunt et ve-
 lut canes morderet te: ut et porci conculerent pedes tuos: **J**uxta
 quod dicitur **D**anieli. vii. a. Nolite sanctum dare
 canibus: neque mittatis margaritas ante
 porcos: ne forte conculerent eas pedibus suis:
 et canes conuersi diripiunt vos.

Dylice

Certus doctorum et platorum: quia sibi spem
 suam ostendi vult: non quia ignoret qualis est: sed
 quia vult eam omnibus esse manifestam.
Uel per hoc adinstar ardentis amatoris in
 aspectu faciei sponsae aliquid amoris sua-
 uitatis degustare se insinuat. **I**deo autem fa-
 ciem sponsae dicitur certum doctorum: quia eis to-
 tus decore ecclesie consistit. **H**ec facies spem
 so ostendit: dum ei soli in regimine suo placere querit.

oralit *

Confessionem. **U**bi **L**uce. xvi. d. Ostendite vos sacerdotibus.

ig voces

Et sic: **S**onet vox tua. i. predicatio tua: **I**n
 auribus meis. i. meorum. **U**el **I**n auribus meis et non hominibus:
 ut. i. non propter fauorem populi: sed propter honorem mei predices. **U**el
In auribus meis. i. meorum non extraneorum quod indigni sunt et ve-
 lut canes morderet te: ut et porci conculerent pedes tuos: **J**uxta
 quod dicitur **D**anieli. vii. a. Nolite sanctum dare
 canibus: neque mittatis margaritas ante
 porcos: ne forte conculerent eas pedibus suis:
 et canes conuersi diripiunt vos.

lectione

Certus doctorum et platorum: quia sibi spem
 suam ostendi vult: non quia ignoret qualis est: sed
 quia vult eam omnibus esse manifestam.
Uel per hoc adinstar ardentis amatoris in
 aspectu faciei sponsae aliquid amoris sua-
 uitatis degustare se insinuat. **I**deo autem fa-
 ciem sponsae dicitur certum doctorum: quia eis to-
 tus decore ecclesie consistit. **H**ec facies spem
 so ostendit: dum ei soli in regimine suo placere querit.

et sanctae conuersationis ubique sparsit. Singulariter dicit hic:
Vinea nostra floruit: et supra dixit: demolunt vine-
 as: quia omnes vineae sunt una: id est omnes ecclesie una ecclesia.
Moraliter autem exponit de primis moribus alludendis ad
 petram: ne visus ad consensum vel opus procedant. Sequitur.

Moraliter

Per illud quod intueri et intelligi alius electi mei predicat: Et sic
Sonet vox tua. i. doctrina laus et predicatio tua: **I**n
 auribus meis. i. meorum. **U**el **I**n auribus meis et non hominibus:
 ut. i. non propter fauorem populi: sed propter honorem mei predices. **U**el
In auribus meis. i. meorum non extraneorum quod indigni sunt et ve-
 lut canes morderet te: ut et porci conculerent pedes tuos: **J**uxta
 quod dicitur **D**anieli. vii. a. Nolite sanctum dare
 canibus: neque mittatis margaritas ante
 porcos: ne forte conculerent eas pedibus suis:
 et canes conuersi diripiunt vos.

Per illud quod intueri et intelligi alius electi mei predicat: Et sic
Sonet vox tua. i. doctrina laus et predicatio tua: **I**n
 auribus meis. i. meorum. **U**el **I**n auribus meis et non hominibus:
 ut. i. non propter fauorem populi: sed propter honorem mei predices. **U**el
In auribus meis. i. meorum non extraneorum quod indigni sunt et ve-
 lut canes morderet te: ut et porci conculerent pedes tuos: **J**uxta
 quod dicitur **D**anieli. vii. a. Nolite sanctum dare
 canibus: neque mittatis margaritas ante
 porcos: ne forte conculerent eas pedibus suis:
 et canes conuersi diripiunt vos.

omnino miranda est sponsi mei dignatio qua intendit mihi:
 sed non minus laudanda miseratio qua efficit ut et ego intendam
 illi. **U**el potest subaudiri iuxta eundem modum: **P**er illud quod
 meum cooperat mihi: dum me adiuvat. **Q**uod ego illi
 cooperor per arbitrii libertatem: secundum quod dicitur. **I**. Corin. ii. b.
 Dei adiutores sumus. **V**ideat autem iste defectus aliquid
 sublimius resonare. **E**st enim consuetudo locutionis amantissimi
 non tam propria quam crebra et pene assidua defectione verba in-
 terrumpere: dum de seinutem loquuntur crebro gemitu et sin-
 gultu quodam interrumpente loquelam. **I**ntelligamus igitur
 primum subaudiri congruit: vel concordat sub hoc sensu: **P**er
 dilectus meus mihi congruit: et ego illi: quia si puritas
 si speciositas si generositas si fidelitas si quod precipuum est cha-
 ritas mutua in alterutrum attendat: omnino congruit mihi spem
 suam et ego illi. **H**ec omnia habet ipse per naturam: et ego per
 gratiam. **U**el sic: **D**ilectus meus mihi est omnium laborum
 dolorum fatigationum precium siue premium: secundum quod ipse dixit
 abrahae: **G**en. xv. a. Ego sum merces tua magna nimis. **E**t
 ego illi similiter sum omnium laborum et dolorum et fatigati-
 onum eius merces et premium. **O**mnia enim propter me habenda
 fecit: omnia sustinuit: et omnes labores suos imo seipsum pro-
 pter me habenda dedit. **U**nde apostolus. **I**. Corin. vi. d.
 Empti estis pretio magno. **U**el sic: **D**ilectus meus mihi
 totus vixit: et totus mihi mortuus est. **T**ota vita eius: et tota
 mors mihi fuit. i. propter me. **E**t ego illi similis tota viuam
 et tota moriar. **E**t hoc est quod dicitur **R**om. xii. b. Siue viuimus
 siue moriamur: siue moriamur domino moriamur: siue ergo viuimus
 siue moriamur domini sumus. **U**el sic: **D**ilectus meus mihi
 sponsus sanguinis est: **E**t ego illi similis sponsa sangui-
 num sum: quia per proprium sanguinem effusione ad me venit et ad
 amplexus meos: et me similiter per passiones et tribulationes ad
 amplexus eius oportet peruenire: sicut dicitur **Act.** xii. d. **E**t
 hoc est quod dicitur **S**ephora moysi: **Exo.** xii. f. Tu mihi vir san-
 guinis es. **U**el sic: **D**ilectus meus mihi. i. ad meam utilita-
 tem bibit calicem passionis. **E**t ego illi. i. ad gloriam et hono-
 rem eius bibam similiter. **U**bi **P**s. Quid retribuam domino pro
 omnibus quae retribuit mihi: **C**alices salutaris accipiam. **U**el sic:
Dilectus meus mihi est quies laborum et summa deliciarum.
Unde **P**s. **H**ec requies mea in seculum seculi. **E**t ego illi
 similiter sum quies laborum et summa deliciarum suarum: secundum quod
 ipsemet dicitur **P**rouerb. vii. d. **D**elictus meus esse cum filiis
 hominum. **E**t **E**sa. xvi. c. **H**ec requies mea: reficite lassum. **U**el
 sic: **D**ilectus meus mihi soli per se vel reuerat deoscu-
 landum amplexandum commiscendum suauitatis ineffabilis unione.
Et ego illi soli similiter in idipsum me per se reuerat. **P**ri-
 mus enim adam soli eue et eua soli ad copulata est: sic secundus
 adam soli ecclesie et ecclesia soli ei copulata. **U**el sic: **D**ilectus
 meus mihi est totum quod amo quod quero quod cupio: **E**t ego
 illi similiter sum totum quod amat totum quod querit totum quod cu-
 pit. **Q**uid enim venit querere in terris nisi quem quae perie-
 rat: et drachmam quam perdiderat: **L**uce. xv. b. **E**t posset ali-
 quis querere a sponsa: quare ita libenter obediatur sponso: et studeat
 se ei conformare

Ps. 115.

Ps. 131.

se ei pformare p oia. Et ipsa respōdet: a **Qui**. i. qz ille/ pa
scitur inter lilia. i. delectat in castis et puris mēibus. Li/
bus enim et refectio ac delectatio sponsi/ est salus credentiū et
pura cōuersatio eoz. Maxime autē int lilia vīrginalis sancti/
monie et puritatis et innocētie sariat et delectat spōsus/ et aspe
ctu pulchritudinis/ et

Al. t. pascit

odore suauitatis et ra/
ctu lenitatis. Alia lra
habet: **Qui** pascit
int lilia. In quibus
vbiis videt spōs/ au/
diuisse a spōsa qd sup
i. b. quesierat: Indica

Moraliter

mibi: vbi pascas/ vbi cubes i meridie. **Moralit**: Lilia sūt
oēs pntes: qz et puritate cādēt/ et nouitate vernāt: et suauitate
fragrāt: et vulnerib/ siue vstionib/ peccatoz refrigeriū pntāt:
sicut lilia vstis corporib/. Inter hęc lilia pascit spōsus/ et pa/
scit. Ipsis virtutib/ pascit quas infudit: pascit opibus earū.
Nec est breuis siue horari/ pascus iste: imo durabit vsqz in
finē seculi. Tū sequit: b **Donec** aspiret dies. i. donec
clarescat dies eternitatis: qz vespē nō habebit/ sed tū meri/
diē. i. plenā lucē manifestē visionis: et pfectū ardorē plēni di/
lectionis: qz in die iudicij aspirabit electis quasi aura gratissi/
me recreatiōis: et placidissime serenitatis. **Et inclinēt**

vmbre. i. transeat et deficiat caligo ignoratiē: et pntis vitē
errores penit/ euascent. Itē vmbre dicunt oīs reprobi:
frigidi sine charitate/ vni sine veritate/ obscuri sine puritate:
qz mō stāt erecti p supbiā: s i die iudicij inclinabunt i infernū:
sub pondere supplicioz/ nō valētes leuare faciē suā. Et de his
vmbis dicit/ Job. xl. c. Protegūt vmbre vmbra eius. Abi
dicit Greg/. Vmbre vmbra eius ptegūt: cū mali quicqz ma/
iores minores in sua pueritate defendūt. Sequit: **Re**

uertere/ similis esto dilecte mi capree hinnuloqz cer/
uoz sup mōtes bethel. Vox est spōse ad spōsum vidē/
tis se insufficientē ad ea que iubet facere a sponso: et queren/
tis ei/ auxiliū. q. d. ad eum: Tu hortaris me ad acquisitionē
alioz p pditionē/ cū sim omnino insufficient ex me/ nisi assis tu
ipse pntis. In vanū em laborat sermo doctoris exteri/ nisi
assis gra tua: q sola docet interi/. Ideo doce iteri/. **Reuert**
em vt assis mihi euāgelicātū/ dando verbū i virtute multa: et
corda auditorū illustrādo p gratiā: vt me audiāt et intelligant
et fructū afferāt i patiētia. **Reuertere** qz p gra/ dilecte
mi/ quē diligo. Et reuertēdo/ e **Silis esto capree hin**

nuloqz ceruoz. i. cito et velocit reuertar: Tu dico existēs
f **Sup mōtes bethel**. i. in excelsis mēibus pfectoz: p qz
cū descēdis et appares aliqñ mīnorib/ q sunt bethel. i. domus
cōsurgens/ vel domus vigilie/ vel domus dei: iux triplicē in/
terpationē hui/ nomis bethel. Vel in b silis esto capree
hinnuloqz ceruoz: vt sic illi aliqñ se ostēdūt suis venato/
rib/: ita et tu cū latueris et abscondēris te mihi occupatē in offi
cio pditionis qd picipis: aliquādo saltē te mihi ostendas p
gratiā cōtemplationis. q. d. licz mihi tu iniūgas officium pdi
catiōis: nō tamē omnino mihi subtrahas gratiā cōtemplatiō/
nis. Tu dico existēs/ sup mōtes bethel. i. excelsior mon/
tibus ecclesie: id est incōprehensibilis etiā pfectis et excelsis

Mystice cōtemplatiuis. **Mystice**. Vox est totius ecclesie: quē illū
abūisse corporalit et in celos ascēdisse pia fide tenens: et ad iu/
diciū reuersurū agnosces/ hoc ipsum petit: qz tūc liberabit ab
omni seruitute corruptiōis in libertatē glorie filioz dei: vt dī
Ro. viij. d. Tūc etiā reliquie ist/ saluē fient: Esa. x. e. et Ro.
ix. f. Diē qz: **Reuertere** ad iudiciū/ dilecte mi: siquidē
abūisti in regionē longinquā accipe tibi regnū et reuert: vt dī
Lucl. xix. b. Et reuertēdo/ e **Silis esto capree hin**

nuloqz ceruoz. i. velocit vt caprea et hinnul/ reuertaris. Tu
dico existēs: f **Sup mōtes bethel**. i. sup altitudines mī/
litarū celestiu: in quibus ē tibi locūda et secūra habitatio.

Moraliter. Videns spōsa amore cōtemplatiōis multos vi/
mittere vel negligere officiū pditionis: fm qd dī Lbreij.
iij. a. Paruuli petierit panē: et nō erat qz frāgeret eis: et oppōsi
iudiciū et iusticiā: et nō ē qz faciat: Esa. f. e. Ideo diē **Re**

uertere dilecte mi. i. pntiā tuę suauitat/ mihi strabe me
amplexu tuoz suauitas: et aspect/ tuī locūdiras me totā i se
rapiat: et a sollicitudine filioz me oīno auocet et auertat. Tū
oīno nō te subtrahas: sed/ e **Silis esto capree hin**

nuloqz ceruoz. i. ostendēdo se/ suos venatores ad se insequē/
dū ptabūt. **Reuer**

uozū sup mōtes bethel.

In lectulo **Ca. iii.**
meo p noctes qsiū quē
diligis aia mea. **Quesi**

In lectulo meo p noctes qsiū **Expo. Ca. iii.**
ui quē diligit aia mea et. Vox est ecclie de gen/
tibus iam credentis/ et iam conuersę ad deum per
p dicationē et orationē pmitiū ecclie de iudeis. Quē quātū
desideriū inueniēdi deū ante cōuersionē suā habuerit/ ostēdēs
ait: **In lectulo meo**. i. in carnis voluptate: quā
quidā dicebāt esse sūmū bonū. Vel **In lectulo meo**. i. in
amore mūdi quiescēs. Vel **In lectulo meo**. i. in ocio et
qere a strepitu mūdi posita/ q ad philosophos. i. **Quesi**

ducatur rōnis naturalis: **Quē diligit aia mea**. i. in na/
turali dilectiōe pntis: mō gūta charitate: qd norat p qd diē
Quē diligit aia mea. **Quesi** i. quā/ b **Per noctes**

. i. p philosophicas rōnes: q par aut nihil lumis hnt respectu
lumis fidei: p qd solū videt de/ i pnti. **Per noctes**

. i. p creaturas. i. p p dicationē creaturaz: q in se et ex se tene/
brosē sūt et obscure/ et nihil luminis hnt vt nox. **Per no**

ctes. i. existēs in noctib/ multis. i. peccati/ ignoratiē/ dubita/
tiōis/ erroris/ aduersitatis. **Quesi** illum/ multoties

In lectulo. Aliter exponit vt sit vox tot/ ecclie qz ce/
naculū hz i latitudine plebiū: pntis i rectitudine pnten/
tiū: lectulū siue cubiculū i secreta quiete claustralī. Et i hoc
lectulo spōsa querit sepe spōsū ad quiescēdū/ ad pfulendū: et
nō inuenit: qz querit viuētē cū mortuis: vt dī Lucl. vi. a.

Inuenit tamē sudarium a lintheaminib/ sepositum: sed sine
corpore: sicut legitur Job. xx. b. In claustris em vbi sepul/
tura domini spiritualit est: nō nisi sudariū et lintheamina: id
est habitus exterior inuenit. Et ideo recte conquerit maria:

Job. xx. a. Tulerūt dominū meū de hoc sepulchro: nescio
vbi posuerūt eum. Et ecclesia dicit: **In lectulo meo**:
id est i claustris: vbi maxie videbat posse inueniri. **Quē**

siui quem diligit anima mea: quia et ipse dedit pio me
dilectam animā suam: vt dicit **Mathe. xij. b.** **Quesi**

In lectulo meo. **Moralit** exponit b de lectulo cō/
templatiōis. Et norat i his vbiis sedulitas iquisitionis spōse: et
mirāda alternatio apparitionū et disparitionū spōsi. Inter/
dum enim non quesitus/ se ingerit: sepe etiaz sollicitē subter/
fugit. Diē qz spōsa siue fidelis aia: **In lectulo meo**: id
est in quiete/ sed modico cōtemplationis ocio: b **Per**

noctes: ad litterā: quādo minus instant sollicitudines exte/
riores: et tempus est aptius ad orandum et cōtemplandum.

Quesi i. inuestigatiōe intellectus ad videndū et miran/
dum eius pulchritudinem: et desiderio affectus ad gustandū
et saporandū eius dulcedinem. **Quē diligit anima**

mea: cuius amore languet: Vulnerata enim charitate ego
sum. **Quesi** illum/ gemitibus et suspirijs multiplica/
tis: et nō inueni. Quare: Quia per noctes etiā in lectu/
lo: Velius enim querit operando et citius inuenit: qz do/
miendo. Intellectus enim bonus omnib/ facientibus eum.

Et iterum. A mandatis tuis intellexi. Et iterum. Preceptū
domini lucidum illuminans oculos. Et iterū. Proverb. vij.
b. Ego sapientiā in vijs iusticie ambulo: et in medio semitā
iudicij/ vt ditem diligētes me. Et iterū. Eccl. i. d. Fili conu/
piscens sapientiā/ serua iusticiā: et deus ptebebit illam tibi.

Contra desides et pigros ad opus igitur dicit sponsa: In
lectulo meo p noctes quesiui quē diligit aia mea:

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

Et non inueni.

In scripturis i creaturis: Et hoc notat repetitio sibi gaudi.

a **Et non inueni.** Quare: Quia non querebam: vel quia ubi non erat inueniendus querebam: vel quia mihi non angelus: non propheta: non quilibet doctor lumen veritatis et diuine cognitionis reuelauit: et ideo non inueni. Fides enim ex auditu: auditus autem per verbum christi.

Roma. x. c. Ad ubi comperi. s. q. n. i. lecto carnaliu voluptatum: neq. in spectatiōe scripturay philosophica: rui: neq. cōsideratiōe

creaturay possem inuenire dilectum: apoful in animo meo de lecto illo exurgere: et ad laborē salutiferē inquisitionis me accingere: et terra et mari publice et pruatim vniuersos quos sapiētes audirem: magisteria adire: donec inuenissem spōsum dilectum. Et hoc est: **b** **Surgam** a lecto mudi: a mollitiē carnis: a torpore oī: **c** **Et circūibo**: id est diligēter inuestigabo: **d** **Ciuitatem**: id est ecclesiā: ubi est ciuium vnitās: Juxta illud: Act. iij. f. Multitudinis credētū erat cor vnu et anima vna. Et circūibō: **e** **Per vicos**: id est parce viuentes: et maiores spirituales. **f** **Et plateas**: id est per latiora pcepta tenentes: et licite mudo vtentes. **g** **Quē diligat anima mea**: id est inquiram diligenter si quis in ecclesia magnus vel paruus: continens vel conuulgatus sit ille quem diligit anima mea: vel sciret me docere qualiter et ubi possem inuenire illū. **h** **Quēsiui illū**: multo labore: **i** **Et non inueni**: quia mudo pagratō sapiētū sibi discipulis: creaturis diligenter inspectis: nihil certum de via veritatis agnoscere potui. Ecce magdalena in sepulchro querens dominū: non inuenit: quia querit viuentē cum mortuis: sicut legit Luc. vii. a. Ecce emoriosa quē totā substantiā suā expendit in medicos: querens sanitatē: et inuenit: Marc. v. c. Luc. viij. f. Sed dum querit: et nō inuenit: querit: et inuenitur. Unde sequit. **k** **Inuenerunt me** errabundam: sollicitam: **l** **Vigiles**: p̄dicatores: p̄cones: pastores custodientes vigilas noctis super gregē suū: Luc. ij. b. Qui sūt animalia plena oculis aī et retro: Ecce. j. e. et Apoc. iij. b. Philippus enim eunuchū inuenit: Act. viij. e. Et petrus corneliū: Act. x. c. **m** **Qui custodiunt a furib:** **n** **Ciuitatē**: i. ecclesiā pia sollicitudine: exemplo sancte cōuersationis: verbo salutiferē p̄dicationis in eius custodiā ex cubātes: Quib⁹ volentib⁹ me docere et ostendere quē querebam: nimio flagrans amore: quasi impatiens aio ad eos.

o **Num**: id est nūquid: **p** **Quē diligat anima mea**: intus affectus me: **q** **Audistis** in scripturis i creaturis: vel potius fide et inspiratione: Vado subintelligendum est q. ipsi docuerint eam: ubi sponsus inueniri posset. s. in ipsis in quib⁹ videbat formam eius quem querebat. Sequitur:

Paululū. i. paulopost

Alter *** illum**: multotiens: **a** **Et non inueni**: quia nec solatium: nec consilium: nec quietem: nec vitę integritatem: quę sponsi presentiam ostendunt: ibi vidi: tantūmodo signa quedā religionis hic inueniri possunt: sed vacua sine veritate signati. Quod expresse dī. j. Regl. xix. c. Abijt dauid: id est christus et aufugit de claustris: et saluatus est: quia ibi querebat ad mortē. Dichol: id est collegium monachorū: Interpretat enim nichol: aqua omnis: vel aqua ex omnib⁹: sumpsit statuā: id est abbatem inutilem: et posuit eam super lectulū: id est p̄fecit eum sibi: et pellem pilosam caprarū: id est frocū pilosum posuit ad caput ei⁹: vt ostenderet ibi esse dauid: et operuit eam vestimentis monachalibus. Vistitq. saul nūcios vt viderent dauid. Qui cum venissent: inuentū ē simulacrū super lectum: et pelles caprarum ad caput eius: dauid autē nō erat ibi: Ideo dicit sponsa: **b** **Surgā** de hmoi lectulo ubi sponsus non inuenit: **c** **Et circūibo ciuitatem**: mudi: si enim alicubi possem inuenire sponsum. **e** **Per vicos et plateas** queram quē diligat anima mea: id est per

omnes cōuentus artiores et laxiores: claustrales et seculares. Quasi enim vnus vicus est ordo carthusiensū: alius vicus ordo cisterciensū: alius vicus ordo cluniacensium: et sic de alijs. Plateę vero possunt dici conuentus laxiores: vel conuentus seculares. Et q. si nondum inuenit spōsū: subiūgit:

h **Quēsiui illū et nō inueni.** **i** **Inuenerunt me vigilēs**: qui custodiunt ciuitatem. **Num** quē diligat aīa mea vidistis:

h **Quēsiui illū et nō inueni**: quia forte abscederat se ne inueniretur: aut dormiebat in conclau: aut forte non erat ibi. Et cum ita querebam nec inuenire: **k** **Inuenerunt me vigilēs**: i. p̄dicatores: **m** **Qui custodiunt ciuitatē**: id est ecclesiā: Quos interrogauit: **o** **Num** quē diligat aīa mea vidistis: i. scitis q. abierit et ubi sit:

*** Paululū cū**

*** a** **Et nō inueni.** In veste em philosophię ab inferiori elemento: id est. P. p. q. significat practica: erat ascens⁹ ad superius elementum: id est. T. per quod theozica designatur. Et Gregorius super Ecce. xl. dicit: Altitudo latitudoq. edificij vno calamo mensuraf: quia vnaqueq. fidelis anima q. lara fuit in dilectione p̄mi: tam alta erit in cognitione dei. Unde bene dicit Hieremias: Thren. ij. e. Leuem⁹ cor: da nostra cum manibus ad dominū i celos. Et Luc. vii. g. legit q. dominus eleuatis manibus ferebat in celum: Aptē ostendēs q. eleuatio manū ad opera rectitudinis ascensū facit in celum cōtemplationis. Propter hoc etiam dominus

Matth. vij. a. et Luc. xj. b. dixit: non solū petite et querite: sed addidit: pulsate: quod manuū est p̄p̄iū. In campo ergo certaminis: et in agro laboris querēdus est sponsus: non in lectulo cōtemplationis: quia ecce audiuius eā in ephrata: in uenimus eā i campis siluę. Errant ergo manifeste qui lectulum desidij habitaculum putant philosophię: et suam ignauiam philosophiā putant militiam: auribus et oculis tantūmodo ostendentes: vel philosophantes: vt dicit Apuleius. Ideo tanta ē multitudo parisijs querentū sponsum: noctu decq. pelles caprarum inspicētium et tamen non inueniunt. Quare: Quia nunq. i agrum exeunt ad laborandum. Ideo p̄sultissime subiūgit sponsa: **b** **Surgam** de lectulo corporis: de lectulo ociose inuestigationis: **c** **Et circūibo ciuitatem**: id est ecclesiā ubiq. p̄dicando verbo et exemplo: **e** **Per vicos et plateas**: i. p. villulas et magnas ciuitates: **g** **Quē diligat anima mea**: id est sponsum. **h** **Quēsiui illum**: per vicos et plateas p̄dicando: **i** **Et non inueni**: quia pauci obediunt euāgēlio. Unde Esa. liij. a. Quis credidit auditui nostro: et brachiū domini cui reuelatum est: **k** **Inuenerunt me vigilēs** qui custodiunt ciuitatem: id est sancti angeli: quibus totus mūdus custodiendus deputatus ē: Ad inueniendū sponsum siquidem adiuerunt me. Omnes enim sūt administratores spiritus missi in ministeriū p̄pter eos qui hereditatem capiunt salutis: Heb. j. d. Ibi recte dicunt vigilēs: quia nullo modo impediunt a custodia ciuitatis: nec a laude sponsi. Unde Esa. lxij. b. Super muros tuos hierusalē constitui custodes: tota die et tota nocte p̄petuo non tacebunt. Inuentā autem a vigilibus se dicit sponsa: non se eos inuenisse: sollicitudinē eorū erga sibi cōmissos homines insinuās. **o** **Num** quem diligat anima mea vidistis: Testimoniū de visu vigilanter requirit sponsa ab illis vigilibus: quia ipsi reuelata facie vident illum: In hoc insinuans sponsa q. doctores et p̄elatos ecclesię: non de auditu tm sponsi: sed de visu oportet testimoniū perhibere. Omnis enim qui peccat: nō videt eum: nec scit eum. j. Joh. ij. a. Et ipse spōs⁹: Joh. ij. b. dīc. Amē amē dico vob⁹: q. nos qd scim⁹ loquimur: et qd vidim⁹ testamur. Nō igit quot annis theologiā audierint doctores et p̄elati: sed an dilectū viderint requirēdi sunt. Audire enim cōmune est et bonis et malis. Unde Job. xxvij. d. Perditio et mors dixerūt: aurib⁹ nostris audiui⁹ famā ei⁹. Sequit.

*** Paululū cum**

Doraliter

Ps. 131.

Ps. 131.

S. a Paululū. i. paulopost: b. Cū p̄rāsssem eos. i. cum
egred̄ eor me misculissem: et dicta et facta diligēt pcurrissem.
c. Inueni quē diligit aīa mea: q̄ cito aliq̄s deū hō i/
tultu exq̄rit: statim eū inuenit: dīc̄ Blo. Et sic: a. Paululū
.i. paulatim: b. Cū p̄rāsssem eos. i. cū acutiori mēt̄ ituitu
cognouissē: q̄ null⁹ eo/
rū esset: quē diligit

B aīa mea: sublimius
dirigēs aciem mēt̄is:
inueni quē diligit
aīa mea. Sic petrus
p̄rāssēs vigilē cluita/
tis. i. belā/ hieremiā/ vnū ex p̄phet̄/ iohannē baptistā: inuenit
quem diligit et diligit aīa sua. Un̄ dicit: Tu es christus filius
dei viui: Matth. xvi. c. d. Tenui eū/ firmiter manu fidei.
e. Nec dimittā/ eū. i. fide eius/ vel imitationē p̄ aliq̄ tribu
lationē: q̄ quāto interi⁹ quesiui eū: tāto ardēt⁹ inuenitū tenui.

f Donec introducā illū/ p̄dicationē mea. **g** In do/
mū matris meę. i. collectionē synagoge: q̄ me genuit i fide
p̄ ap̄los: vt eos inhabitet p̄ fidē/ qd̄ erit in fine seculi: qñ reli/
quie isrl̄ saluę fiēt. Esa. x. c. Ro. ix. f. Et cōuertent corda pa/
trū ad filios: Malach. vi. b. **h** Et i cubiculū genitri/
cis meę. i. synagoge: q̄ me instruxit ad viuendū: vt i pleue/
rantia bonitatis eorum quiescat.

Aliter *** a** Paululū cū p̄rāsssem eos. i. trāsssem p̄ eos: vi/
dens eor cōuersionē: et audiēs eor p̄dicationē. **c** Inue/
ni quē diligit aīa mea: illis me ducētib⁹ et docētib⁹ p̄bo/
et exemplo. **d** Tenui eū/ fide et imitationē: **e** Nec di/
mittam/ cessando a p̄dicationē: vel tepescēdo a religionis
feruore: **f** Donec introducā illū in domū matris
meę: et i cubiculū genitricis meę. i. donec reformauero
p̄ores religiones vnde natę sūt nouellę: vt ibi dilect⁹ maneat/
in pace comedat et quiescat.

Doraliter *** a** Paululū cū p̄rāsssem eos/ sublim⁹ p̄replan/
do: **c** Inueni quē diligit aīa mea. Nihil em̄ ē dign⁹
sup̄ angelos nisi sp̄s. O is ḡ creatura p̄rāssēda est qñ via
q̄ veni ad sp̄s: Et i ipse sp̄s inq̄rū hō p̄rāssēdus est
qñ via/ nō ē amplectend⁹ vt finis: sic dīc̄ Aug⁹. Propt̄ qd̄
ipse vocat se viā: Joh. xii. a. Vocat et veritatē et vitā: s̄ in/
quātū deus est: Ego sum inq̄r viā et veritas et vita. **d** Te/
nuī eū/ vinculis amoris: manib⁹ operū. **e** Nec dimi/
ttā. i. nō desinā amare/ nō desinā bñ opari: **f** Donec in/
troducā illū in domū matris meę: et i cubiculū ge/
nitricis meę. i. donec notum dilectū fecero toti ecclesię/ q̄
me genuit et nutriuit. In quo dat̄ exemplū: vt singuli inuētū
sp̄sum teneant/ nec dimittāt donec notū dilectū fecerint toti
ecclesię/ vlt̄ ad min⁹ genti suę/ vel ecclesię p̄p̄tē: vt q̄ audierit di/
cat: veni: Apoc. vi. d. Hora triplex lectulus inuenit in hoc

Triplex lectulus libro. Prim⁹ ē tenebrosus: de q̄ dīc̄ hic: In lectulo meo
p̄ noctes q̄siui quē diligit aīa mea. Secūdu⁹ ē armat⁹:
De quo. j. eodem. c. En lectulum salomonis sexaginta for/
tes ambiunt ex fortissimis israel/ omnes tenentes gladios: et
ad bella doctissimi. Tertius est floridus: De quo. s. j. d. Le/
ctulus noster floridus. In primo iacent vulnerati peccato. i.
penitētes. Un̄ p̄s. Lauabo p̄ singulas noctes lectū meū: la/
chrymis meis strātū meū rigabo. In secūdo iacēt fatigati in
bello. i. p̄ficiētes in rēp̄tationib⁹. De q̄ Ben. xli. d. Collegit
iacob pedes suos sup̄ lectulū et obiit: appositusq̄ ē ad populū
suū. Pedes suos colligit iacob sup̄ lectulum: qñ aliq̄s i lectū
rēp̄tationis positus/ cogitationes et affectiōes malas in p̄sciētia
destruēs occidit: et deuotiōis oīa exquirat: et sic obiit feliciter
peccato: et apponit ad p̄p̄m suū. i. sociat collegio sanctorū. In
tertio iacēt delicati/ vacantes ocio. i. cōtemplātes in excessu
mēt̄is. De q̄ Barth. xlii. d. Erūt duo i lecto vno: vn⁹ assu/
met et alē relinquet. Duo em̄ sūt genera p̄replatiuorū: philoso/
phi et religiosi. Illi relinquent et isti assument. In his trib⁹
lectulis iacet dñs. In p̄mo vt medic⁹: q̄ nō ē op⁹ bñ valē/
tib⁹ medic⁹: sed male habentib⁹: Barth. ix. b. In secūdo ia/
cet vt patron⁹. Un̄ p̄s. Cū ipso sum in tribulationē. Et alibi:

p̄s. 90 Fact⁹ est dñs refugiu paup̄ adiutor in oportunitatibus i tri/
bulatiōe. In tercio iacet vt dilect⁹. Un̄ p̄ouer. vii. d. Deli/
tię meę eē cū filiis hoīm. Hic ḡ ē rectus ordo querēdi sp̄s: vt
p̄mo querat vt medic⁹/ p̄ penitentiā: secūdo vt patron⁹/ p̄
patientia: tercio vt dilect⁹/ p̄ quietā p̄sciētiā. Ideo sp̄s nō
inuenit: q̄ adhuc iacens in p̄mo lectulo q̄rebat dilectū/ q̄ de/
bebat q̄rere medicū:
postea patronū: et tūc
demū inueniret dile/
ctū. Item notandū q̄
est q̄druplex nor. Pri/
ma est naturalis igno/
rantia: q̄ de corruptiōe
peccati originalis nobis innascit. Secūda est p̄tōp̄ caligo: q̄
male agēdo a nobis acquirit. Tertia est hereticorū deceptio:
qua lux fidei in nobis extinguit. Quarta ē mūdā sapiētia:
p̄ quā pia p̄tatis iuestigatio impedit: sic dicit dñs: Barth.
xj. d. et Luc. x. d. E dñs tibi pat̄ celi et terre: q̄ abscondisti
hęc a sapiētib⁹ et prudētib⁹: et reuelasti ea paruulis. Per istas
noctes lumē veritatē abscondit: et ideo sp̄sum nō inuenit sp̄s
sa: q̄ p̄ noctes quesiuit. Itē notandū q̄ q̄tuor sūt ciuitates:
in quib⁹ de⁹ magna opatus est. Bethleē/ dom⁹ panis: in qua
nat⁹ est. Nazareth/ flos sanctificans vlt̄ sanctitas: in q̄ nutrit⁹
est. Bethania/ dom⁹ obediētie: in q̄ lazarus ab eo suscitatur. Et
Hierlm̄/ visio pacis vel timor p̄fectus: in q̄ mortu⁹ et sepult⁹
est. Prima est sacra scriptura: cui⁹ pane. i. eruditioe christi in
nobis nascit. Secūda est ecclesia: in q̄ flore sanctę opationis
christi i nobis nutrit. Tertia est penitētia: in q̄ lazarus est. i.
sp̄s p̄ peccatū mortu⁹/ p̄ obediētiā suscitatur. Quarta ē clau/
strū: in q̄ christ⁹ q̄si mūdo mortu⁹ i sepulchro cōtemplatiōis
sepelit. De q̄libet dīc̄ sp̄s: Surgā et circūibo ciuitatē.
Itē notandus est ordo verborū. Primo querit dilect⁹ pia cu/
riositate/ dū ispirat hō. Sic q̄rebat Job. xxi. a. cū diceret:
Quis mihi hoc tribuat vt cognoscā eū/ vt est: et inueniā illū:
et veniā vsq̄ ad solū ei⁹: Secūdo sic q̄situs inuenit vbiq̄ q̄/
rendi assiduitate. Sic samuel/ nō recedēs a templo: nō solū eū
inuenit: sed vocē ei⁹ audiuit/ dīcētis: Samuel samuel. Et ait
samuel: Loquere dñe: q̄ audit seru⁹ tuus. i. Regl. iij. b. Ter/
tio sic inuētus tenet cū stabilitate. Sic tenuit iacob angelū:
Ben. xxxij. f. dīcēs: Nō dimittā te nisi bñ dixeris mihi. Te/
net etiā instantia oratiōis: Sic tenuit eū moyses. Un̄ Exod.
xxxij. c. dixit ei dñs: Dimitte me vt irascat furor meus cōtra
eos. Moyses aut̄ orabat dñm deū suū. Tenet etiā obsequio
muneris. Sic tenuerūt eū duo discipuli/ eūtes in emaus. Un̄
Luc. vi. e. Coegerūt illū/ dīcētes: Dāne nobiscū dñe: qñ
aduēspasit et inclinata est iā dies: et intrauit cū illis. Tenuit
etiā feruore fidei. Sic tenuit eū chanāna. Un̄ Barth. xv. c.
dīcūt ei discipuli: Dimitte eā q̄ clamat post nos. Tenet de/
siderio amoris. Sic tenuerūt eū mulieres. Barth. vi. b. Ille
aut̄ accesserūt et tenuerūt pedes ei⁹. Quarto sic tenet i domū
introducit quādā oportuna et laudabili importunitate. Unde
Barth. xj. b. Regnū dei vim patit: et violenti rapiūt illud.
Ista q̄tuor satis bene tangunt: Barth. vij. a. et Luc. xj. b.
Petite et accipietis: q̄rite et inuenietis/ pulsate et aperiet vobis.
Querite/ ecce primū: inuenietis/ ecce secūdu: petite et accipie/
tis/ ecce tertiu: pulsate et aperiet vobis/ ecce quartū. Sequit̄.
i. Adiuro vos filie hierlm̄ p̄ capreas ceruosos cam/
porū ne suscitatis neq̄ euigilare faciatis dilectam
donec ipsa velit. Vox est sp̄s cōgratulanis sp̄s super
b qd̄ dicit: Tenui eū nec dimittā/ donec introducā
illū in domū mris meę et c. Quē introductio vt cit⁹ i li/
beri⁹ fieri possit/ adiurat sp̄sus filias hierlm̄/ ne sp̄s parit
impedimētū/ dīcēs: Adiuro vos et c. Nec est repetitio hu/
ius versiculi. Hic em̄ dilectā ecclesiā de gentib⁹ q̄ supra locu/
ta ē ab illo loco: In lectulo meo p̄ noctes et c. filias bie/
rusalē vocat iudeos: q̄ hāc dilectā p̄cesserūt in fide. s. vbi idē
versicul⁹ ponit. E cōuerso dilectā vocauit ecclesiā de iudeis: si/
lias hierusalē cōuersos de gentib⁹/ vel iudeos nouos in fide.
Notat etiā in repetitiōe hui⁹ versiculi q̄ sp̄sus equalē amo/
rem h̄z ad vtrāq̄ ecclesiā: q̄ p̄ vtriusq̄ pace equalē sollicitu/
dinē gerere se ostēdit. Itē notat i h̄ versiculo tā hic q̄ supra
q̄ qñ sp̄s

bulatiōe. In tercio iacet vt dilect⁹. Un̄ p̄ouer. vii. d. Deli/
tię meę eē cū filiis hoīm. Hic ḡ ē rectus ordo querēdi sp̄s: vt
p̄mo querat vt medic⁹/ p̄ penitentiā: secūdo vt patron⁹/ p̄
patientia: tercio vt dilect⁹/ p̄ quietā p̄sciētiā. Ideo sp̄s nō
inuenit: q̄ adhuc iacens in p̄mo lectulo q̄rebat dilectū/ q̄ de/
bebat q̄rere medicū:
postea patronū: et tūc
demū inueniret dile/
ctū. Item notandū q̄
est q̄druplex nor. Pri/
ma est naturalis igno/
rantia: q̄ de corruptiōe

peccati originalis nobis innascit. Secūda est p̄tōp̄ caligo: q̄
male agēdo a nobis acquirit. Tertia est hereticorū deceptio:
qua lux fidei in nobis extinguit. Quarta ē mūdā sapiētia:
p̄ quā pia p̄tatis iuestigatio impedit: sic dicit dñs: Barth.
xj. d. et Luc. x. d. E dñs tibi pat̄ celi et terre: q̄ abscondisti
hęc a sapiētib⁹ et prudētib⁹: et reuelasti ea paruulis. Per istas
noctes lumē veritatē abscondit: et ideo sp̄sum nō inuenit sp̄s
sa: q̄ p̄ noctes quesiuit. Itē notandū q̄ q̄tuor sūt ciuitates:
in quib⁹ de⁹ magna opatus est. Bethleē/ dom⁹ panis: in qua
nat⁹ est. Nazareth/ flos sanctificans vlt̄ sanctitas: in q̄ nutrit⁹
est. Bethania/ dom⁹ obediētie: in q̄ lazarus ab eo suscitatur. Et
Hierlm̄/ visio pacis vel timor p̄fectus: in q̄ mortu⁹ et sepult⁹
est. Prima est sacra scriptura: cui⁹ pane. i. eruditioe christi in
nobis nascit. Secūda est ecclesia: in q̄ flore sanctę opationis
christi i nobis nutrit. Tertia est penitētia: in q̄ lazarus est. i.
sp̄s p̄ peccatū mortu⁹/ p̄ obediētiā suscitatur. Quarta ē clau/
strū: in q̄ christ⁹ q̄si mūdo mortu⁹ i sepulchro cōtemplatiōis
sepelit. De q̄libet dīc̄ sp̄s: Surgā et circūibo ciuitatē.
Itē notandus est ordo verborū. Primo querit dilect⁹ pia cu/
riositate/ dū ispirat hō. Sic q̄rebat Job. xxi. a. cū diceret:
Quis mihi hoc tribuat vt cognoscā eū/ vt est: et inueniā illū:
et veniā vsq̄ ad solū ei⁹: Secūdo sic q̄situs inuenit vbiq̄ q̄/
rendi assiduitate. Sic samuel/ nō recedēs a templo: nō solū eū
inuenit: sed vocē ei⁹ audiuit/ dīcētis: Samuel samuel. Et ait
samuel: Loquere dñe: q̄ audit seru⁹ tuus. i. Regl. iij. b. Ter/
tio sic inuētus tenet cū stabilitate. Sic tenuit iacob angelū:
Ben. xxxij. f. dīcēs: Nō dimittā te nisi bñ dixeris mihi. Te/
net etiā instantia oratiōis: Sic tenuit eū moyses. Un̄ Exod.
xxxij. c. dixit ei dñs: Dimitte me vt irascat furor meus cōtra
eos. Moyses aut̄ orabat dñm deū suū. Tenet etiā obsequio
muneris. Sic tenuerūt eū duo discipuli/ eūtes in emaus. Un̄
Luc. vi. e. Coegerūt illū/ dīcētes: Dāne nobiscū dñe: qñ
aduēspasit et inclinata est iā dies: et intrauit cū illis. Tenuit
etiā feruore fidei. Sic tenuit eū chanāna. Un̄ Barth. xv. c.
dīcūt ei discipuli: Dimitte eā q̄ clamat post nos. Tenet de/
siderio amoris. Sic tenuerūt eū mulieres. Barth. vi. b. Ille
aut̄ accesserūt et tenuerūt pedes ei⁹. Quarto sic tenet i domū
introducit quādā oportuna et laudabili importunitate. Unde
Barth. xj. b. Regnū dei vim patit: et violenti rapiūt illud.
Ista q̄tuor satis bene tangunt: Barth. vij. a. et Luc. xj. b.
Petite et accipietis: q̄rite et inuenietis/ pulsate et aperiet vobis.
Querite/ ecce primū: inuenietis/ ecce secūdu: petite et accipie/
tis/ ecce tertiu: pulsate et aperiet vobis/ ecce quartū. Sequit̄.
i. Adiuro vos filie hierlm̄ p̄ capreas ceruosos cam/
porū ne suscitatis neq̄ euigilare faciatis dilectam
donec ipsa velit. Vox est sp̄s cōgratulanis sp̄s super
b qd̄ dicit: Tenui eū nec dimittā/ donec introducā
illū in domū mris meę et c. Quē introductio vt cit⁹ i li/
beri⁹ fieri possit/ adiurat sp̄sus filias hierlm̄/ ne sp̄s parit
impedimētū/ dīcēs: Adiuro vos et c. Nec est repetitio hu/
ius versiculi. Hic em̄ dilectā ecclesiā de gentib⁹ q̄ supra locu/
ta ē ab illo loco: In lectulo meo p̄ noctes et c. filias bie/
rusalē vocat iudeos: q̄ hāc dilectā p̄cesserūt in fide. s. vbi idē
versicul⁹ ponit. E cōuerso dilectā vocauit ecclesiā de iudeis: si/
lias hierusalē cōuersos de gentib⁹/ vel iudeos nouos in fide.
Notat etiā in repetitiōe hui⁹ versiculi q̄ sp̄sus equalē amo/
rem h̄z ad vtrāq̄ ecclesiā: q̄ p̄ vtriusq̄ pace equalē sollicitu/
dinē gerere se ostēdit. Itē notat i h̄ versiculo tā hic q̄ supra
q̄ qñ sp̄s

Quatuor
plex nor

Quatuor
ciuitates

5.4

qñ spōsa spontanea se offert laboribus ppter sponsum: tñc spōsus ppenſi⁹ indulget ei vacare amplexib⁹ ⁊ quieti. Et ecō uerso/qñ sponſa se ingerit amplexib⁹ vacare cupiēs: sponſus ppenſus inuitat eā ad laborē actiue: Et hoc est vt cognoscat sponſa si sollicita fuerit laborare foris p filiis acqrendis: ⁊ qñ rere que sūt sponſi: et sponſus erit sollicitus querere qñ sunt sponſe ⁊ eā reficere ⁊ locūda re inter. Per qd pa ter q gaudia cōrepla tionis nō studio iueſti gatiōis: sed filioz acq ſitioe ⁊ hoſtiti trucidatiōe acqrunť. Qd satis euidenter osten dit Barth. xxv. b. et Luc. xix. c. vbi seruus cū lucro ueniēs festiue recipit: et tñc pmo i gaudiū dñi sui iubet intrare: Eu ge inqñ serue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstitui: intra i gaudiū domini tui. Similiter dauid pculſo philisteo receptus est in hierusalē cum gaudio magno puellaz choros ducentiū ⁊ cantantiū in tympanis leticie ⁊ si ſtris. i. Regl. xviij. b. Ideo dicit ecclia p Ps. Ego aut i mul titudine misericordie tue introibo i domū tuā. Quia q ecclia sponte se obtrudit ad laborē introducēdi sponſū in domū ⁊ cu biculū suę genitricis. i. synagoge: huic bone voluntati sponſe cōgratulas sponſus sollicitudinū exteriorū molestiā amouens ⁊ repellēs: ait: **A**diuro vos filie hierlm q pceſſiſtis de iudeis in fide dilectā: **B**per capreas ceruosq cam poz. i. amore q tenemini ſanci: vel si vultis aſſimilari ſanci in virtutū altitudine/in operū ſtrenuitate/in cognitiōis ſubli mitate. **C**ne ſuſcitetis culpa veſtra laborare eā faciētes. **D**ne euigilare faciatis/inquietudine quietē ei⁹ iter rūpentes: **E**dilectā i amore meo quieſcentē: **F**donec ipſa velit. In q notat eā aliqñ ſurrecturā ſpontanea volū tate. Sequit: **Q**ue eſt iſta zc. Vox eſt ecclieſie cōuerſe de iudeis: q vidēs ecclia de gentib⁹ de deſerto idolatrię ⁊ in fidelitatis ac voluptatis ſeculi ad alta virtutū et ad cōplexus ſpōſi cōſcēdere: de ſocietate ei⁹ gaudēs ⁊ admirās: ait: **Q**ue eſt iſta. i. quāra laude ⁊ admiratiōe digna: **H**ue aſcē dit/de vitijs ad virtutes: de vanitate ad veritatē: de virtute in virtutē. i. de gradu in gradu: vel de ope in opus. **I**per deſertū. i. p mediū gentiū deſertay a gra/a doctrina/a meri to: qz neq angelus/nec ppha/nec doctor aliqz eos in fide in ſtruxerat. **L**el p deſertū. i. p mūdū poſteriorū oblit⁹/in an teriora tpalia relinqēs ⁊ ſupeditās ſibi: vt ad ſpūalia q ſur ſum ſunt ſapiēda poſſit attingere. **K**ſicut virgula ſu mi. i. adinſtar virgule ⁊ fumi: vel adinſtar fumi aſcēdētis in altū/graclis ⁊ recti habētis figurā virgule. Dico fumi editi/

Ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris/accēſis: **M**et vni uerſi pulueris pigmētarij. i. cōtriti ⁊ cōfecti a pigmēta rio. Virge cōpať ſpōſa: qz recta p intentionē/graclis p carnis attenuatiōe ⁊ tpaliū abiectiōe: flexibilis p hūilitatē ⁊ man ſuetudinē. In diminutiōe aut nota hūilitatē: que maxie facit aſcēdere: iuxta illd Luc. xxiij. b. Qui ſe hūiliat exaltabit. Su mo iterū cōpať: qz agilis i ope/calida in amore: leuis ſine pec catōz pōdere: aſcēdens in prēplatiōe. Irē fum⁹ quāto magis aſcēdit: tāto magi attenuat: Sic quāto magi aſcēdit i cogni tiōe dei: tāto magi hūiliat ſe. Irē quāto magi aſcēdit in co gnitiōe dei: tāto magis nihil efficit i oculis ſuis: Sic abraā vt vidit dñm/ſtatim dixit: Loqr ad dñm meū cū ſim cinis ⁊ pul uis: Ben. xviij. d. Irē fumus eodē tpe partim oriť ⁊ partim morit⁹: deoſū oriť ⁊ ſurſū morit⁹: Sic ecclia i quibuldā mē bris ſuis ſemp gignit noua: ⁊ in alijs q iā pus nati fuerāt/col ligit ad celeſtia. Aromata ſo ſunt virtutes: q in ſe redolēt: et animā in q ſunt qñ pxiidē cōtinentē faciūt redolentē a putre dine. **P**igmentū eſt puluis q malos mor⁹ mortificat: ⁊ mē tes pgnitentiū cuſtodit a peccati corruptione. Thus eſt ora tiōis deuotio. Uniuerſus puluis/pfecta ⁊ integra humilitas: vel virtutū uniuerſitas. Pigmentarius eſt hō qui operā dat virtutib⁹ cōſeruādis vel exercēdis: vel ipſe deus q largit vir tutes. De quo Eccl. xxxvii. a. Anguētarius pigmēta faciet

ſuauiſſatis ⁊ vinctiōes cōficiet ſanctiſſatis. Planū ſigif eſt iuxta myſteriū: **Q**ue eſt iſta: quāra ⁊ qñ ⁊ qñ admirabilis: **H**ue aſcēdit/ pñciēs de virtute i virtutē: **I**per de ſertū/ mūdū ipſū ſupeditās: **K**ſicut virgula fumi. i. recta p intentionē/graclis p paupertatē/calida p amorē. Fumi

Que eſt iſta q aſcēdit p deſer tū ſicut virgula fumi ex aro matibus myrrhe ⁊ thuris: et vniuerſi pulueri pigmētarij.

dico editi/ **E**x aro matib⁹ myrrhe et thuris/intrāſitiue: **B**eſt ex myrrha ⁊ thure que ſunt aromata. i. ex carnis mortificatione ⁊ oſionis deuotione. Et editi ex aromatibus:

MUniuerſi pulueri pigmētarij. i. pfecte ⁊ integre hūi litatis chriſti/ q dicit pigmentari⁹ pfecte hūilitatis: qz docuit nos omnē gradū hūilitatis: ⁊ exēplo ⁊ ſbo. i. ſubdere ſe ma iori ⁊ pari ⁊ minori. Subdit⁹ em ſuit deo patri: q maior ē eo ⁊ equalis: ſubdit⁹ ſuit ioseph ⁊ marie: q lōge inferiores eo erāt: ſicut dicit Luc. ij. g. Et ſubdit⁹ erat illis. Et hoc eſt qd ipſe dicit: Barth. ij. d. Sic decet nos implere omnē iuſticiam. i. omnē gradū hūilitatis i nobis exhibere. Ideo dicit Barth. xj. d. Diſcite a me qz mitis ſū ⁊ hūilis corde. **E**l/ **E**x aro matib⁹ vniuerſi pulueris pigmētarij. i. ex omnib⁹ vir tutibus redactis in puluerē p humilitatē. Sicut em pigmēta redacta in puluerē valent ad cōfectionē: ⁊ reddūt ſpiramentū boni odoris: Sic virtutes cū animū nō extollūt: ſed qñ i pul uerē redigunt reputatiōe habētis/pducūt ad pfectionē: ⁊ red dunt famā bone opatiōis. **A**phoraliť/ hec interrogatio eſt **D**oraliter

Que eſt iſta q aſcēdit p deſer tum/ ab imo vitiōz ad alta virtutū: vel de mūdō ad cglū. **I**per deſertū. i. p pgnitentiā. Sicut em filij iſrl de egypto p deſertū venerūt i hierlm: ſic de mūdō p pgnitentiā in cglū aſcē dit. Poſtea ſo modū aſcēdendi determinās: dicit: **K**ſic virgula fumi. i. paupertate graclima/intentione rectiſſima: leuis ſine pondere peccatōz: erecto deſiderio eternoz proce dens. **E**x aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris: ⁊ vniuerſi pulueris pigmētarij. i. ex carnis mortificatione/orationis deuotiōe/hūilitatē pfectionē. **H**ec tria habile faciūt pgnitentiē animā ad aſcēdendū: ⁊ remouēt omne impedimētū. **M**ā p pa mū ſanant peſtes corpis. Per ſecundū peſtes mētis: vt dicit Hieronym⁹. Tertiū ⁊ alia duo cōducūt ante deū: vt dī Eccl. xxxv. d. Oratio hūiliant ſe nubes penetrabit: ⁊ donec ppi nquet nō ſolabit: ⁊ nō diſcedet donec altiffim⁹ inſpiciat. **M**o tandū q quadruplex eſt deſertū. **P**rimū eſt infern⁹: ſecundū **Deſertum** mūd⁹: tertiū pgnitentiā: quartū celeſtis patria. De pmo dicit **Adruplex** Eccl. xxx. a. ad pharaonē: Projiciā te in deſertū: ⁊ omnes piſces flumini tui. De ſecundo dicit Eſa. xl. a. et Barth. ij. a. et Barci. j. a. et Luc. ij. a. Vox clamātis i deſerto: pate viā Job. i. a. dñi. De tertio dicit Eſa. xxxv. c. Apia erit lingua mutorū: qz ſciſſe ſūt aq i deſerto: aq. i. delitay i deſerto pgnitentię. Et de eodē deſerto dī hic: **Q**ue eſt iſta q aſcēdit p deſertū. De quarto dī Luc. xv. a. et Barth. xviij. b. Quid vobis vi det ſi fuerint alicui centum oues: ⁊ errauerit vna ex eis: nōne relinqt nonagitanouē i deſerto: ⁊ vadit qñ eā q errauerat: **P**rimū eſt execrandū: qz pleni ē horroze. **S**ecundū fugiēdū: qz pleni errore. **P**er tertiū aſcēdendū: qd pleni ē dolore. **A**d quartū pueniēdū qd pleni ē amore. **P**rimū ē tormē tis pnoſū ⁊ portētis moſtruoſū. **S**ecundū ē ſerpētib⁹ vene noſum: et miſeria laborioſū. **T**ertiū ſpinit laceroſū: **S** florib⁹ ſpecioſū. **Q**uartū ē gaudijs fructuoſū: ⁊ amore glorioſū. **A**d tormēta pmi: ignis/vermes/fames/sitis/fetor/ pcella: hor roz/flagella/tenebre/vincula/frig⁹: Ecce vndecim onera. De igne dī Eſa. viij. g. Ignis eorū nō extinguet: et vermis eorū non moriet. De fame

Doraliter

Deſertum

Adruplex

Tormēta

in ferni

nō moriet. De fame et siti: Esa. lxxv. b. Ecce serui mei comedent et vos esurietis: Ecce serui mei bibent et vos sitietis. De fetore et pcella dicitur in Ps. Ignis sulphur et spiritus procellarum pars calicis eorū. De horrore dicit Job. x. d. Ubi nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. Et Sap. v. a. Videntes turbabuntur timore horribili.

De flagellis dicitur Matth. xviij. d. Fratus dñs eius tradidit eū tortorib⁹. De tenebris et vinculis dicitur

Matth. xxij. b. Ligat⁹ manib⁹ et pedib⁹ pñctis eū i tenebras exteriores. De frigore dicit Job. xxiij. c. Ad nimium calorem transiet ab aquis nivis.

Et Matth. xxij. b. Ibi erit fletus et stridor dentium. Secundum dixim⁹ serpētib⁹ venenosum et miseria laboriosum. De miseria dictū est pmo hominib⁹. Gen. iij. d. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Serpentiū autē tria sunt genera: qui filios israel in deserto leserūt. i. aspīs: qui blandis in facie: sed cauda pungit: hęc est luxuria. Secundus est dipsas: qui parū est et later in pulvere: et quos mordet facit perire siti: hęc est auaricia. Tertius est scorpius: q̄ emittit ignē: hęc est superbia: ex qua ignis inuidie et iracundię oritur. Secundū desertū est venenosum. Unde. j. Job. ij. c. Omne qd̄ est in mūdo: aut est cōcupiscentia carnis: aut cōcupiscentia oculorū: aut superbia vite. Sed contra omnia remediū fuit serpens erectus in palo. i. christus suspēsus in patibulo: Num. xxi. c. Tertū desertū dixim⁹ spinis lacerosū: sed floribus speciosum. Penitētia em̄ multas habet punctiōes: tēptatio nū: suggestiōnū: angustiarū: tribulationū: sed cum his spinis flores habet virtutū et spirituale consolationē. Unde Esa. xxxv. a. Et erit desertū et iusta: et exultabit solitudo et florebit quasi lilium. Quartū desertū dixim⁹ fructu copiosū et amore gloriosum. Ibi em̄ om̄s omnē escā habebūt: et pascēt duo: decim fructibus. i. duodecim gaudijs: De quib⁹ Apoc. vlt. a. In medio plateę eius ex utraq⁹ pte flum̄s lignū vite affertens fructus duodecim. Et quia amor omnes vniet: ideo ibi gloriosa erit refectio. Dicamus ergo de pmo: Quē est ista q̄ ascendit de deserto: detestando. De secūdo: Quē est ista quę ascendit de deserto: fugiēdo. De tertio: Quē est ista quę ascendit in desertū: penitēdo. De quarto: Quē est ista quę ascendit in desertū: pieuerando. Hęc em̄ sola inter virtutes accipit brauiū: sicut dicit. j. Corin. ix. d. Omnes quidē currūt: sed vnus accipit brauium. Item triplex virga legit in scriptura. Prima est regū: secūda pastorū: tertia pontificū. Prima re: belles subiugant: secūda oues minantur: tertia filiū regunt. Prima em̄ valet ad vitiorum expulsiōē: secūda ad morum cōpositionē: tertia ad virtutū ordinatiōē. Prima est virga ioseph: qua ei egyptū subiūciunt. Secūda est moysi: qua serpentes pharaonis absorbent: Exo. viij. b. Et mare rubrū diuidit: Exo. xiiij. c. Tertia est virga aaron: q̄ floruit et frōdit et fructū fecit: et q̄ aaron dign⁹ sacerdotio ordiuit: Num. xxiij. c. Prima fga egredit⁹ ex aromatib⁹ myrrhe: secūda ex aromate thuris: tertia ex aromatib⁹ vniuersi pulueris pignēta: rj. Sum⁹ q̄ lachrymas excitat ē cōpunctio. Sum⁹ autē aliqui ex terra: aliqui ex aq̄: aliqui ex igne nascit. Terra ē caro nra: de qua cōpunctio nascit: qm̄ miseria q̄s in ea patimur plāgim⁹. De aq̄ cōpunctio orit⁹: qm̄ flux⁹ vite pteritę plāgim⁹. De igne cōpunctio orit⁹: qm̄ amore sup̄e patrię suspiram⁹. Expositiō nē mysticā de beata figne causa breuitatis lectori relinqm⁹. Sequit⁹: a. **En lectulū salomonis sexagita fortes ambiūt ex fortissimis isrl zc.** Priori amicē. i. ecclesie de iudeis admiratī ascensū ecclie de gentib⁹: q̄rēs: Quē est ista zc. respōdet ipsa gentilitas: determinās et ostendit q̄ ascendat. i. ad lectulū salomonis: et nō solū vt ipsa lectulū custodiat: s̄ vt ipsa lectulū salomonis fiat. Et ostendit p qd̄ ascendat. i. p charitatē: qz media lectulū siue fercula s̄ charitate pstrata. Probat etiā gentilitas se i eandē dilectionē venisse: i. quā et illa: qz eundē apparatū nuptialē dedit ei spūs. i. easdē virtutes q̄s et illi et eisdē custodes. i. instructores: q̄s dñs ad eā nō misisset: nisi cā dili-

Al. gaudijs fructuosum

Triplex fga

Sum⁹ nascit ex tribus

En lectulū salomonis sexagita fortes ambiūt ex fortissimis isrl oēs tenētes gladios:

geret sic illā. Quasi q̄ diceret: O foror et o spōsa: tu mirar de ascensu meo: forte nesciēs quo ascendā: vel ascēdi tam. i. ad lectulū salomonis. i. tam sum ei sociata i lectulo meo vera et integra fide: vel sum effecta lectulus eius: q̄ ab eo em̄ apparatū et custodes sui lecti. Qd̄ patet: qz a. **En lectulū. i. me effecta lectulū. b. Salomonis. i. christi veri pacifici: q̄ fecit pacē inter deū et hominē: q̄si ver⁹ mediator et ver⁹ arbiter et fidelis: Quē desiderabat Job. ix.**

et ad bella doctissimi. Vniuersusq⁹ ensis super femur suū ppter timores nocturnos.

d. cū diceret: Nō est q̄ vtrūq⁹ valeat cōiungere: et ponere manū suā in ambob⁹. **c. Sexaginta fortes. i. vniuersi p̄dicatorē fortes ad portandū onera totius ecclesie et expugnandū hostes eius operū vniuersitate et legis cognitione pfecti: Quā duplicē pfectionem designat hic numer⁹: sexaginta: qui conficit⁹ ex senario ducto in denarium. Senarius em̄ significat pfectionē operum: quia sex diebus facta sūt omnia. Denarius enim ppter decalogum: significat pfectionem cōgnitiōis legē. **c. Sexaginta q̄ fortes. i. vniuersi p̄dicatorē pfectionē operū decalogū adimplētes: et p hoc denariū retributiōis expectātes: d. Ambiūt lectulū salomonis: cōtra incursum hostiū muniēdo: vt i eo quiescere et dormire pacifice possit spūs. Nec qualescūq⁹ fortes hunc lectulū ambiūt: sed electi: Nec nati carnalit⁹: sed spūalit⁹. **e. Ex fortissimis isrl. i. patriarchis et p̄phetis: fide integra et legis intelligentia: et p̄tēplatiōe sp̄cia vidētib⁹ deū. Vt etiā sexaginta fortes: nō nudī v̄ molliter ornati ambiebāt lectū: vt solet fieri in thalamis iuxta lectos: sed armati q̄si boni milites parati defendere dñm suū regē: et hostē eius trucidare. Vñ sequit⁹: **f. Oēs tenētes gladios: suos: De quib⁹ dicit Luc. xxiij. d. Ecce gladij duo hic. Quorū p̄mus gladi⁹ spūalis doctri-nę: De quo dicit Eph. vi. c. Et gladiū spūs qd̄ est verbū dei. Hunc gladiū manib⁹ tenet: qui qd̄ verbo docet ope implet. Secūd⁹ gladi⁹ ē gladi⁹ discipline: quo caro latrociniā semp trucidāda est: qui gladi⁹ doctorib⁹ et p̄dicatorib⁹ maxie cōpetit: vt accepta et efficax sit eorū p̄dicatio: Sic dicit ap̄lus de se ipso. j. Cor. ix. d. Castigo corp⁹ meū et i seruitiū redigo zc. P̄ter istos gladios ē tertius: qui est p̄lator et p̄ncipū p̄p̄tus: scz gladi⁹ iudiciali potestatis: quē gladiū illi tenet q̄ habet i p̄p̄tiū vlcisci omnē inobediētiā: sicut legit. ij. Cor. x. b. Et quia multi p̄dictos gladios tenent: qui tamē nesciunt vti eis: Ideo sequit⁹: **g. Et ad bella doctissimi. Docti quidē scientia: doctores sapientiā: doctissimi experientia. Ad bella dicit pluraliter: quia quattuor sunt exercitus ad quos debel-landos expeditos oportet esse p̄dicatorē. Prim⁹ est dēmo-nū: secūdus vitiorū: tertius hereticorū: quartus tyrannorū. Nec solum doctissimi ad pugnandū: sed etiā expediti. Unde sequit⁹: **h. Vniuersusq⁹ ensis sup femur suū: reles q̄ ex femore nascunt⁹: id est carnales motus in se et in subditis: et p̄mpt⁹ euaginari ad expugnandū hostes. Quare autē super femur vnusquisq⁹ ensē habeat: subdit: **i. Propter timores nocturnos: id est ppter temptationes occultas et latentia pericula. Vel: timores nocturnos: vocat dē-mones et satellites eius: qui in nocte hui⁹ mundi quē possunt necare conant⁹. Item: timores nocturnos: vocat p̄tā ig-norantiā: q̄ per doctrinā p̄dicationis manifestantur: et sic rele-cant⁹ postea in cōfessione. Item: timores nocturnos: vici temptationes carnis: quę in nocte maxime impugnant: et noctē in nobis faciūt: qz mētē pacem perturbant: et serenitatem obfuscant. Ligamus gladiū super femur: in manu: in ore: in corde: Sic et p̄dicator gladiū debet portare super femur: ad refecandos carnales temptationes et voluptates. In ore: ad refecandos superfluos sermones. In manu: ad refecandum operum dissolutiones. In corde: ad refecandum illicitas cogitationes. Hīs etiam modis portabit dominus in iudicio ensē suū super femur: nostram corruptionē tol-lendo. In ore: sententiā proferēdo. In manu: oues ab hē- dis separando. In corde: vultus lateris ostendēdo. Sequit⁹: **Ferculū fecit sibi****************

Triplex

Ad mō-

Ligat gladiū

Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis libani
 et. Ferculum dicitur a ferro fers: et est idem quod vehicu-
 lum: Non enim p' ferculo elcarū hic accipit: s' p' vehiculo: qd
 vulgo dicitur lectica: siue currus: siue thron' siue cathedra: in q
 doctor aut iudex sedet et quiescit et iudicat: et significat ecclīā
 q' verū salomonem. i.
 christū fert vbiq' ter/
 rarū p'dicando et do/
 cēdo fidē eius. Ecclīa
 hō p'mo virgule sumi
 cōpara est p'p' duo. i.
 p'pter deuotionē oīā/
 tium: secundo lectulo p'pter quietem contemplantium: Mūc

**Ferculum fecit sibi rex salo-
 mon de lignis libani. Colū-
 nas ei' fecit argēteas: Recli-**

terio comparatur ferculo propter discursum p'dicantium: in
 quo manifeste patet ascensus ecclēie gentium. De quo admi-
 rans ecclēia de iudeis dixit supra: Que est ista que ascendit
 et. Gaudens igitur ecclēia de gentibus se iam hunc triplicē
 gradum ascendisse dicit: Ferculum fecit sibi et. q. d. non
 est ex me si ascendo: quia rex salomon: id est christus omnia
 regens et omnia pacificans fecit me sibi ferculum: id est vehi-
 culum: quo feratur vbiq' voluerit. q. d. non solum lectulū
 me fecit sibi salomon: sed etiam vehiculū: quod plus est. Per
 quod patet q' altior est et maior et dignior status p'dicationis
 q' cōtemplationis. Unde et Paulus dixit corinthiis: Empti
 estis precio magno: glorificate et portate deum in corpore
 vestro. j. Cor. vi. d. Et in laudibus pauli dixit domin' ana-
 niā. Act. ix. c. Das electionis mihi est iste: vt portet nomen
 meum coram gentibus et regibus et filiis israel. Non dicit: vt
 oret vel legat vel contempletur nomen meum: sed vt portet
 alijs p'dicando verbo et exemplo: quod plus est. Sed quia
 non est magna laus artificis de bona materia bonum opus
 facere: ideo subiungit ecclēia de qua materia tam p'ciosum
 ferculum fecerit rex salomon. i. b. **De lignis libani**: id est
 de gentibus aridis a gratia / instructuosis et sup'bis in se: in dei
 aurē p'destinatione fortibus et celsis: id est speciosis et odor-
 feris: impuribilib' et candidatis. Un' dicit B'lo. Fortis pa-
 tientia: celsis sapientia: p'ciosis tempantia: odoriferis fama:
 impuribilib' perseverantia: candidatis innocētia. **Co-**
lūnas eius fecit argēteas: id est p'latos et docto-
 res altos et rectos: alios sustentantes: mirore sacri eloquiū ful-
 gentes: p'batos et examiatos vt argētum. Tales fuerūt apli
 et imitatores eoz. Unde Sal. ij. b. dicit Paul': Cum cogno-
 uissent gratiam dei que data est mihi: iacobus et cephas et io-
 hānes q' videbant colūne esse dextrās dederūt mihi et barna-
 bē societatis. Et nota q' non dicit: Colūnas eius fecit cneas:
 quales sunt illi qui medullā sacre scripturę ignorātes: quedā
 argumēta et quasidā auctoritates affirmatas habēt: quib' ex-
 teri nitentes appareāt: cū sint iteri vacui et obscuri: et etiā lu-
 tosi: sicut dicit Daniel. xiiij. b. de bel. Merces rex: Iste em
 est intrinsec' luteus: et forinsecus greus. **Reclinatoziū**
 fecit aureū. Juxta litterā: reclinatoziū est supior pars fer-
 culi siue throni: que inclinā: et in qua requiescit caput: et signi-
 ficat cōtemplatiuos et claustrales: q' in ecclēia locū supiorem
 obtinēt: i. quib' caput salomonis. i. diuinitas p' pacē req'escit.
 Et d' aureū reclinatoziū: q' i his maxie diuina refulget sapiā.
Ascensum purpureū. i. gradus ad ascēdendū fecit ibi
 purpurei coloris. Ibi sunt martyres: quoz exemplis ali' p'pa-
 rant vt ascēdant in sancta sanctorum: sanguine p'prio purpurati.
 Et hūc ascēsum / **Costrauit** salomon. i. occidit p'misit sic
 arietes: b. **Media charitate**. i. mediāte charitate: p'pter
 quā nec gladiū nec mortē timuerūt. Fortis em vt mors vile-
 cio est. j. vij. b. Et hoc totū factū est / **Propter filias**
hierusalem. i. p'pter infirmos de ecclēia cōfirmādos et p'mouē-
 dos. Vel ascensus purpureus est ipse virtutes quib' ascēdit
 ad deū. fide passionis purpuratę. Hūc ascēsum cōstrauit salo-
 mon mediā charitate: id est charitate que mediā est. i. cōmu-
 nis omnib' virtutib'. i. forma. Vel ascensus purpureus ē ipse
 christ' p' quē ascendit in ecclēiā et in cēlū. Et hūc ascēsu cō-
 strauit ipse salomon mediā charitate. i. charitate cōmuni q' p
 oib' passus ē: sicut d'f. j. Joh. ij. a. Ipse ē p'pitatio nostra p

peccatis nostris: nō p' nostris aut t'm: sed et iā p' totius m'ndi.
 Vel sic: **Ascensum eius**. i. quo ferculū. i. q' ecclēia ascen-
 dit in cēlū: fecit / **Purpureū** martyrio. Sed quia nō
 omīs poterāt martyriū sustinere: ideo b. **Media** accusa-
 tiui casus. i. cōmunē viam: **Charitate** qua pro nobis

**natoziū aureū: ascensū p'p' /
 pureū: mediā charitate cō- /
 strauit p'pter filias hierlm.**

passus est: vel quā in-
 fundit nobis vt se dili-
 gam'. i. **Constra-**
 uit. i. p'p'it: k. **Pro-**
 pter filias hierusa-
 lē. i. p'pter infirmos q'
 martyriū sustinere nō

possunt. Un' Gregori'. Qui nō pōt p' dño sanguine fundere
 diligit. primū: qui em diligit. primū legē impleuit. Ro. xij. c.
 Aliter. a. **Ferculū fecit sibi rex salomō** ecclēiā. i. vni-
 uersalē: b. **De lignis libani**. i. de hominib' candidatis in
 baptismo: nō candidis natis: q' oēs nascimur filij ire: Eph.
 ij. a. c. **Colūnas ei' fecit argēteas**. i. doctores et p'latos:
 q' totā ecclīā fabricāt: et sustinere debēt doctrina et p'dicatioē
 fidei sonoros et puritate vitę claros. Qui ferculū / **Ascen-**
sum. i. q' ascēdit in cēlū. i. q' ascēdit ad ferculū. i. p'ntentiā vt
 baptisimū: vt cruce: fecit / **Purpureū** sanguine suo. Tā
 baptisim' em q' p'ntentiā p'p'ite habēt a sanguine suo. i. christi.
 De cruce hō qualis fuerit purpurea facta de sanguine ei' oib'
 fidelib' patet: Quodlibet istoz triū ascēsus ē i cēlū. Per p'p-
 nitiā em de imo vitiōz in alta virtutū: de seruitute peccati
 in libertatē grę ascēdit. Baptisimus similiter ascēsus est: q' de
 originali culpa et filiatioē diaboli in adoptionē filioz dei ascē-
 dit. Crux sūt ascēsus est: siue scala p'ctoꝝ: qua de lacu mise-
 rię et de luto fecis et de mūdo ascēdit in cēlū. b. **Media**
 inter ascēsum purpureū martyꝝ: qui iam trāsierūt: et nouissū
 moꝝ qui erūt tpe antichristi: i. **Charitate constrauit**. i.
 ornauit et decoꝝauit. i. p'mos et nouissimos filios ecclēie p' san-
 guinē martyꝝ ascēdere fecit in cēlū: medios hō p' sola officia
 charitatis. Et b' est qd cantat ecclēia in laude martyꝝ: Qui
 vincis in martyꝝ: p'cedo cōfessorib'. k. **Propter filias**
hierusalē. i. vt p' ea mediā filię hierusalē incederēt et ascēde-
 rent. In quo significat q' sola charitas heredes facit trium-
 phātis hierusalē: et vere filias militantis et secūdas ad p'olē
 bonoz operū: qd per sexū fēmineū designat. Un' dicit B'lo.
 P'pter charitatē ceterę virtutes nihil sunt: omnib' alīs de-
 structis: sola charitas nunq' excidit. j. Cor. xij. c. Exponit **De brā p'gine**
 et hoc de beata p'gine maria etiā: Quā / a. **Ferculū fecit si-**
bi rex salomon. i. christus: que eum in vtero suo nouē mē-
 sibus portauit: b. **De lignis libani**. i. de mēbris omī pu-
 ritate candidissimis: quo ad corpus: et altis virtutib' / quo ad
 animā. c. **Colūnas eius fecit argēteas**: que septem
 sunt. i. septē dona spūsancti: sic dicit Prover. ix. a. Sapiētia
 edificauit sibi domū: et excidit colūnas septē. Sed p'ter istas
 habeo q'rtuoꝝ formatas ab illis. Quaz p'ma est peccati inu-
 nitas: secūda p'fecta hūilitas: tertia p'ilegiata p'ginitas: quar-
 ta est p'ginalis secūditas. Prima ē argenti igne examinātū:
 q' igne spūsancti factū est i ea peccati purgamentū. Secūda
 est argētū malleis cōcussū: qd ad cuiuslibet vasis formā su-
 scipiendā se applicat. Tertia est argenti candidū: qd ē integre
 virginis argumētū. Quarta ē argenti redēptiōis hūani
 generis p'ciū. **Reclinatoziū**. i. virginis vterū: in quo
 et habitauit et se reclinauit fili' dei: Fecit / e. **Aureum**. i.
 p'ciosum. Vel aureū: q' in eo aurū sapiētię se reclinauit: et in
 eo habitauit. **Ascensum fecit purpureū**: quia ipsa ex-
 pers martyꝝ nō fuit: sicut dixit simeon: Luc. ij. e. Et tuam
 ipsius animā p'transibit gladius. Vel / **Ascensum** eius fecit
 purpureū: quia eam in ascensione siue assumptione sua re-
 gali gloriā ornauit: que significata est in purpura: b. **Me-**
dia eius: id est cor qd est in medio pectoris: vel cōcupiscibi-
 lem: q' est mediā triū virtū. **Charitate constrauit**: id est
 decoꝝauit et ornauit: et impleuit. k. **Propter filias hie-**
rusalē. i. p'pter debiliores q' sunt in ecclēia: vt possint imitā-
 do charitatē beatę virginis cū ea ascēdere et videre regē salo-
 monē in diademate suo: quo coronauit eū mater sua. i. in de-
 core suo. Un' sequit

Absq̄ eo qđ intrinsec^o latet. i. absq̄ intentionis intrinsec^o pulchritudine: p̄ quā alia pulchra & cōmēdabilia sūt. Que bñ latere dicit: qz soli deo nota est. Homo em̄ vider ea q̄ parent: dominus aut̄ intuet̄ cor. i. Regl. xvj. b.

Absq̄ eo qđ intrinsec^o latet. i. absq̄ interna virtutum pulchritudine: que omēs homines latet etiam seipsam: Nemo enim scit certitudine sciētię in amore dignus sit an odio: sicut dicitur Eccl. ix. a.

Absq̄ eo qđ intrinsec^o latet. i. p̄ter illā visionē q̄ sponſū tuū videbis facie ad faciem v̄ reuelata facie: Nūc enim vides p̄ speculū in enīgnate: tūc autē facie ad facie. i. Corin. xij. d.

Absq̄ eo qđ intrinsec^o latet. i. absq̄ cognitiōe et̄ retributiōis claritate: q̄ mō nō videt: Iux̄ illd̄ Esa. lxij. b. Oculi nō vidit deus absq̄ te q̄ p̄parasti expectantib^o te. Et Col. iij. a. Vita vestra abscondita est cū christo in deo: cū autē christ^o apparuerit vita v̄a: tūc & vos apparebitis cū ipso in gloria. Et i. Job. iij. a. Charissimi: nunc filij dei sumus: et nondū apparuit nobis quid erimus: Scimus autē quoniā cum apparuerit: similes ei erimus: quoniā videbimus eum si cuti est. Admirabilis est prima pulchritudo sponſe: sed multo admirabilior est hęc secūda: que nunq̄ potest marcescere: vel minui: vel deficere: vel turbari: qz ibi nulla transmutatio: vel vicissitudo obumbratio: Jaco. i. c.

Capilli tui sicut greges caprarum. i. sunt similes gregibus caprarum: in velocitate operis: in ascensu cōtemplatiōis: in descensu cōmuniōis: in electiōe pastus melioris. Sicut em̄ caprę eligūt meliora folia et etiam altiora: sic isti eligunt meliora p̄cepta: et supererogant altiora consilia. Unde sequitur: **Q**ue ascēderūt de monte galaad. i. sacra scriptura: q̄ ē mōs sion: qz inde speculat̄ deus. Unde Esa. xl. b. Sup̄ montē excelsum ascende tu qui euāgelicas sion. Mons autē galaad dicit: quia ibi est acruus testimoniōrū de p̄missione et̄ eternit̄ facta bonis: & de cōminatione et̄terni supplij facta malis: qz fidelis sermo: si cōmōrui sum^o & cōiuein^o: si sustinem^o et cōregnabim^o: si negauerim^o illū & ille negabit nos. ij. Timoth. ij. b. Vel mons galaad dicit̄ eminentia bonę vitę: cui attestat acruus bonorū operū. Et de hoc monte ascēdūt fideles p̄nitentes: paupes spiritu: & culmē glorię postponentes. Vel qz marty: interpretat̄ testis: et galaad interpretat̄ acruus testimo: n̄: recte mons galaad dicit̄ christus dominus: cui omēs martyres pro eo patiētes attestant q̄ filius dei est: De quo dicit Esa. ij. a. Venite ascendam^o ad montē dñi. De h̄ monte. i. de fide ei^o & p̄tute ei^o ascēdūt p̄ctōres: de imo vitiorū ad alta virtutū: et de virtute in virtutē ad exequēdum beneplacitū dei.

Dentes tui. i. p̄dicatores tui puritate candidissimi: fortitudine offesi: charitate cōiunctissimi: ita vt nec modicū carnalis affectiōis: vel terrene passionis q̄ eos diuidere possit patiant: iusticia ordinatissimi: cōstantia imobilissimi: q̄ peccata rodunt: scripturas conterunt: alios in corpus ecclesię p̄dicādo traiciunt. Ibi dentes sponſe sunt: **S**icut greges tonsarū que ascēderūt de lauacro. i. p̄cordes & vnanimes: simplices & innocētes: necessarijs spoliati a tyrānis: & supflua volūtarie deponētes: lorī aqua baptismatis: inde ascēdētes

Quotidie & p̄ficientes in opere p̄nitētię: in opere pietatis: in ope misericordię. De p̄mo dicit Barth. iij. b. Facite dignos fruct^o p̄nitētię. De secundo dicit. i. Timoth. iij. b. Exerce te ad pietatē. De tertio dicit Luc. vi. f. Estote misericordes sicut & pater vester misericors est. Pulchritudo disciplinę in hoc cōsistit: vt nec sit leticia dissoluta: nec tristitia delecta: sed vtraq̄ mediocrit̄ temperata. Uñ Job. xxi. d. Si qñ ridebā ad eos nō credebāt:

& lux vultus mei nō cadebat in terrā. Et hęc triplex pulchritudo est: **A**bsq̄ eo qđ intrinsec^o latet: que est glorię pulchritudo: De q̄ dicit Esa. xxxij. d. Sedebit p̄plus me^o in pulchritudine pacis: et in tabernaculis fiducię: et in requie opulēta. Sequit̄: **C**apilli tui sicut greges tonsarū

de monte galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum: que ascēderūt de lauacro.

Dentes tui sicut greges tonsarum: que ascēderūt de monte galaad. Per capillos capitis significant cogitatio: nes mentis: q̄ de cor: de quasi capilli de capite oriunt̄: sicut dicit

Barth. xv. b. De caprarū gregib^o compant^o p̄pter tres caprę p̄prietates: in quib^o tria genera cogitationū designant̄. Capra em̄ fetet in arduis pascit̄ acute videt: sic sunt tria genera cogitationū. i. tempales/sp̄iales & celestes. Primę per fetorem caprę designant̄: secūde p̄ arduū pastū: tertie p̄ acutū visum. Tertie sūt capilli absalon: quib^o suspensus in queru elationis perijt. ij. Regl. xviij. c. perfolius tribus lanceis ioab. i. diaboli: quarū p̄ma est exaltatio sui: secūda cōtemp̄: primi: tertia obliuio dei. Secūde sūt capilli sanſonis: quos amisit p̄ voluptatē. Mā dormiēti i gremio dalile: philistim: id est demones septē crines. i. vniuersas sp̄iales cogitatiōes a mente eius penit^o abaserūt: Judic. xvi. e. Primę sūt capilli ioseph: quos egrediēs de carcere totondit: & sic ad seruitiū regis accedens: temporales cogitatiōes euacuauit: Ben. xli. b. Uñ p̄s. In illa die peribūt omēs cogitatiōes eorum.

Que ascēderūt de monte galaad: quia omnes bonę cogitatiōes in nobis ab ipso chriso sunt: q̄ est mons dom^o dñi in vertice montū: vt dicit Esa. ij. a. et Diche. iij. a. ij. Cor. iij. b. Mō q̄ sufficiētes sim^o cogitare aliquid a nobis: quasi a nobis: sed sufficiētia nostra ex deo est. Christus autē dicit̄ mons galaad: qđ interpretat̄ acruus testimoniū: quia ipse ad litterā tres montes ascendit: Uñ nobis triplex dedit testimoniū. Primū de cōtemptu temporaliū: secūdū de gloriā resurgentiū: tertiu de gloriā angelorū. Ascendit em̄ in montē excelsum valde: vbi diabolus ostendit ei omnia regna mūdī: Barth. iij. b. que ipse cōtempnit: vt & tu facias similē. Secūdo ascendit in montē thabor: qui interpretat̄ veniens lumen: vbi corā discipulis suis se transfigurauit: Barth. xvij. a. et Luc. ix. d. ostēdens gloriā resurgentiū corporis: vt tu speres idem. Tertio ascendit in montē oliueti: Luc. vii. g. vnde ascēdit in celum: ostēdens p̄ misericordiā ascēsum esse in celum. Sequit̄: **D**entes tui sicut greges tonsarū que ascēderūt de lauacro. Sicut per capillos minores et infirmī p̄pter numerositatē significant̄: ita p̄ dentes p̄pter firmitatē doctores ecclesię designant̄. Illi em̄ bonis operib^o ecclesiā ornant: isti ecclesiā pane doctrinę reficiūt. Idem sup̄ius dicti sunt oculi: quia secreta celi clari vident ceteris. Dentes sūt: quia panem doctrinę sp̄ialis frāgunt paruulis. Ibi gregibus tonsarū que ascēderūt de lauacro compant̄: quia aqua baptismatis/aqua lachrymarū/aqua tribulatiōis lorī & omniū facultatū suarum abiectione nudati: secuti sunt redemptorē. Unde petrus in p̄sona omniū doctorū & p̄dicatoz ecclesię dicit: Barth. xix. d. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te: quid ergo erit nobis: Recte ergo gregib^o compant̄ dentes: vt & ipsi qui pastoralis officij dignitate p̄esse vident̄: & pasci ab alto: et pastore sup̄ se habere nō dedignent̄: Mō em̄ dicit̄ dentes tui sic pastores gregis: sed sicut greges: reprīmens superbiam multorū qui cum p̄fint: non vt homines: aut vt socij volūt videri: sed vt dominātes. Contra quos dicit. i. Pet. v. a. Pascite qui in vobis est: non sub vobis gregem dei: pudentes non coacte sed spontaneę scdm̄ deum: nō turpis lucri causa sed voluntarie: neq̄ vt dominantes in deris: sed forma gregis facti ex animo. Et dominus ipse dicit Barth. xx. d. Non veni ministrari sed ministrare. Notandū q̄ sunt dentes serpentū: & sūt dentes ouī. Illi venenati: isti sūt blandi. Primorū autē sunt tria genera. Nam quidā sunt morfoz: quidam canini siue incisui: quidā maxillares siue molares. Primī mordent: secūdi lacerant:

Tertij ruminant.

Dentes tui sicut greges tonsarū que ascēderūt de lauacro. Sicut per capillos minores et infirmī p̄pter numerositatē significant̄: ita p̄ dentes p̄pter firmitatē doctores ecclesię designant̄. Illi em̄ bonis operib^o ecclesiā ornant: isti ecclesiā pane doctrinę reficiūt. Idem sup̄ius dicti sunt oculi: quia secreta celi clari vident ceteris. Dentes sūt: quia panem doctrinę sp̄ialis frāgunt paruulis. Ibi gregibus tonsarū que ascēderūt de lauacro compant̄: quia aqua baptismatis/aqua lachrymarū/aqua tribulatiōis lorī & omniū facultatū suarum abiectione nudati: secuti sunt redemptorē. Unde petrus in p̄sona omniū doctorū & p̄dicatoz ecclesię dicit: Barth. xix. d. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te: quid ergo erit nobis: Recte ergo gregib^o compant̄ dentes: vt & ipsi qui pastoralis officij dignitate p̄esse vident̄: & pasci ab alto: et pastore sup̄ se habere nō dedignent̄: Mō em̄ dicit̄ dentes tui sic pastores gregis: sed sicut greges: reprīmens superbiam multorū qui cum p̄fint: non vt homines: aut vt socij volūt videri: sed vt dominātes. Contra quos dicit. i. Pet. v. a. Pascite qui in vobis est: non sub vobis gregem dei: pudentes non coacte sed spontaneę scdm̄ deum: nō turpis lucri causa sed voluntarie: neq̄ vt dominantes in deris: sed forma gregis facti ex animo. Et dominus ipse dicit Barth. xx. d. Non veni ministrari sed ministrare. Notandū q̄ sunt dentes serpentū: & sūt dentes ouī. Illi venenati: isti sūt blandi. Primorū autē sunt tria genera. Nam quidā sunt morfoz: quidam canini siue incisui: quidā maxillares siue molares. Primī mordent: secūdi lacerant:

Tertij ruminant.

Dentes tui sicut greges tonsarū que ascēderūt de lauacro. Sicut per capillos minores et infirmī p̄pter numerositatē significant̄: ita p̄ dentes p̄pter firmitatē doctores ecclesię designant̄. Illi em̄ bonis operib^o ecclesiā ornant: isti ecclesiā pane doctrinę reficiūt. Idem sup̄ius dicti sunt oculi: quia secreta celi clari vident ceteris. Dentes sūt: quia panem doctrinę sp̄ialis frāgunt paruulis. Ibi gregibus tonsarū que ascēderūt de lauacro compant̄: quia aqua baptismatis/aqua lachrymarū/aqua tribulatiōis lorī & omniū facultatū suarum abiectione nudati: secuti sunt redemptorē. Unde petrus in p̄sona omniū doctorū & p̄dicatoz ecclesię dicit: Barth. xix. d. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te: quid ergo erit nobis: Recte ergo gregib^o compant̄ dentes: vt & ipsi qui pastoralis officij dignitate p̄esse vident̄: & pasci ab alto: et pastore sup̄ se habere nō dedignent̄: Mō em̄ dicit̄ dentes tui sic pastores gregis: sed sicut greges: reprīmens superbiam multorū qui cum p̄fint: non vt homines: aut vt socij volūt videri: sed vt dominātes. Contra quos dicit. i. Pet. v. a. Pascite qui in vobis est: non sub vobis gregem dei: pudentes non coacte sed spontaneę scdm̄ deum: nō turpis lucri causa sed voluntarie: neq̄ vt dominantes in deris: sed forma gregis facti ex animo. Et dominus ipse dicit Barth. xx. d. Non veni ministrari sed ministrare. Notandū q̄ sunt dentes serpentū: & sūt dentes ouī. Illi venenati: isti sūt blandi. Primorū autē sunt tria genera. Nam quidā sunt morfoz: quidam canini siue incisui: quidā maxillares siue molares. Primī mordent: secūdi lacerant:

Tertij ruminant.

quotidie et perficiētes de virtute in virtutē. **a** **Omnes** oculi/ capilli/dētes. i. maiores et minores et mediocres: sūt. **b** **Be** mellis fetibus. i. habēt gemellos fetus. i. cōsimiles: qz ta/ les reddūt alios qles ipsi sūt. Vel habēt gemellos fē. i. opa p̄silia: qz vita nūcioz nō debet discrepare a bona vita minoz: i. humilitate et charitate et pietate et h̄mōi.

Al. fin eis **Uñ** Eccl. xxxij. a. Rectorem te posuerūt noli extolli: esto in eis quasi vnus ex illis. **Et** de dño ipso dicit **Phl. ij. a.** In simi/ litudine hoīm fact⁹ et habitu inueni⁹ vt hō.

Uñ gemellos fetus habēt. i. duplices: scz opa gemine charitatis: vel fidē et opus: vel opa actiue et cōte/ platiue: vel bonas cogitationes et bonas affectiōes: vel cōuer/ sos de vtroqz p̄p̄o: quos p̄dicando genuerūt. **c** **Et steri** lis. i. aliq̄s infecūdus/ infructuosus: qui in se vel in alijs bonū op⁹ nō generet. **d** **Uñ** ē in eis/ vel inter eas. i. i societa/ te eoz. Nec em̄ illi int̄ steriles deputadi sūt: q̄ abluti baptis/ mo statim ex hac vita rapti sūt: habuerūt em̄ sobolē fidei: quā vel ipsi p̄se/ vt adulti: vñ alij pro ipsis: vt sicut paruuli p̄fessi sunt. habuerūt etiā et ipsi votū bonę opatiōis: qd̄ inter oues christi/ si expectati fuissent/ socialiē exercerēt. **Uñ** dicit de q̄li/ bet tali: Cōsummat⁹ in breui expleuit tpa multa. Sap. iij. c.

Sicut vitia coccinea **Hyssice** * tertij rumināt. **Uñ** dēt s̄bo: lacerāt facto: rumināt odio. Siue mordēt dura increpationē: lacerāt maliciosa detractiōe: rumināt nocēdi machinatiōe. **His** dētib⁹ vsi sūt iudēi in ste/ phanū: sicut dī Act. vj. g. Audietes aut̄ hęc dissecabant in cordib⁹ suis: et stridebāt dentib⁹ in eū. **His** etiā dentib⁹ vsi sūt in christū. **Uñ** Ps. filij hoīm/ dētes eoz arma et sagitte: et lingua eoz gladi⁹ acur⁹. **Uñ** dētib⁹ em̄ eū qñ dicebāt: Demo niū habes: Job. viij. f. Lacerabāt/ cū dicebāt: **Uñ** ē hic hō a deo q̄ fabbatū nō custodit: Job. ix. c. Ruminabāt/ qñ p̄rissi/ ces et pharisei collegerūt cōciliū aduersus iesū/ dicētes: Quid facim⁹ qz hic hō multa signa facit: Job. xj. f. De p̄mis dicit **Sal. v. c.** Si inuicē mordetis et comeditis: videte ne ab inuicē p̄sumami. De secūdis dī Job. xxx. c. Cōtere bā molas iniq̄: et de dētib⁹ illi⁹ auferēbā p̄dā. De tertijs dī in Ps. **Uñ** dēt⁹ dñs q̄ nō dedit nos in captiōē dentib⁹ eoz. **Uñ** sūt tres ordines dentū bestię: de q̄ dī Daniel. vj. b. Ecce bestia alia filis vso in pte sterit: et tres ordines dentū erāt in ore ei⁹. **Et** Apoc. xvj. c. De ore draconis: et de ore bestię: et de ore pseu do p̄phę vidi exire tres spūs imūdos in modū ranaz. Dētes ouī sūt doctores/ p̄dicatores/ corde simplices et ope innocē/ tes. **Et** hi sūt mordēt/ lacerāt/ et rumināt. **Uñ** dēt em̄ incre/ pationē vitiōz: lacerāt cōminatiōē supplicioz: rumināt erudi/ tione spiritaliū gaudiōz. **Et** hi sūt dētes mādibulę asini/ in qua sanson occidit philisteos: Judic. xv. c. De his dentibus dicitur **Thren. iij. b.** Cōfregit ad numex dentes meos/ dicit ecclesia. Sunt et tertij dentes spiritalēs. s. sensus interiores quib⁹ ruminā actus et mores n̄ros: distinguēdo qd̄ bonū/ qd̄ malū/ qd̄ cōmodū/ qd̄ incōmodū/ qd̄ verū et qd̄ falsū. De q̄ dī dicit **Deut. xxxij. c.** **Uñ** caligauit ocul⁹ moysi nec dētes ei⁹ mori sūt. **His** dētibus ruminā: qñ peccata n̄ra i mente re/ uoluim⁹: p̄terita/ p̄sētia/ et futura. **Uñ** dēt em̄ vt satisfaciā: p̄/ sentia vt dimittam⁹: futura vt caueam⁹. **Et** i hac ruminatiōe debet p̄cedere circūspectiō: et sequi ratio: et subsequi delibera/ tio. **Circūspectiō** em̄ deponit inutile negociū: ratio s̄o facit rōnabile iudiciū: deliberatiō apponit vtile cōsiliū. **Propt̄** p̄/ mū dī tibi **Esa. lx. a.** Leua oculos tuos i circūitu et vide. **Pro** pter secūdū dī. **i. Cor. xj. g.** Si nosip̄s dī iudicari em⁹/ non vtiqz iudicemur. **Propt̄** tertij dī tibi **Eccl. xxxij. d.** **Uñ** fili si ne consilio nihil facias: et post factum non p̄nitēbis. De se/ cundis et tertijs dentibus dicit hic: **Dentes tui sicut gre/ ges tonsarum:** quia sicut tonse vellera: ita illi veterem cō/ uersationem/ substantiam temporalem/ cogitationē carnalem deponunt. **Conuersationem** pristinam docet aplūs depone/ re: **Ep̄. iij. e.** **Deponite** inq̄t vos s̄m p̄stinā p̄uersationē ve/ terem hominē. **Uñ** dēt et ipse deposuit. **Uñ** **Sal. j. c.** Audi/ stis p̄uersationē meā aliqñ i iudaismo: qñ supra modū p̄secu/ tus sū ecclīa dei: et expugnabā illā: et p̄ficebā in iudaismo sup

om̄s cogitaneos meos i genere meo: absūdanti⁹ emulatoz: exi/ stens paternaz meaz traditionū: **Uñ** aut̄ placuit ei qui me se/ gregauit ex vtero matris meę: et vocauit p̄ gratiā suā vt reue/ laret filiū suū in me: vt euāgelicārē in gentib⁹: statim nō acce/ ui carni et sanguini. **Uñ** deposuit t̄pale substantiā/ p̄pter christū.

Uñ **Phl. iij. b.** **Quę** mihi fuerūt lucra/ hęc arbitrat⁹ sū p̄pter christū detrimēta: verūm existimo oīa detrimētū esse p̄pter eminentē scientiā iesu christi dñi mei: p̄pter quē oīa detrimētū feci et arbitrat⁹ sum vt stercora vt christū lucrificā. **Uñ** dēt et co/ gitatiōē carnalē. **Uñ** **Act. xij. g.** **Tūc** cōstāter paul⁹ et bar/ nabas dixerūt: **Uñ** oportebat p̄mū loq̄ vbi dei: s̄ qñ re/ pellitis illud et indignos vos iudicatis vitę eterne: ecce cōuer/ timur ad gētes. **Uñ** tria deponere debet quicūqz sequi vult christū. **Uñ** em̄ sunt tria ligamēta/ quib⁹ ligatus lazar⁹ nō poterat a tumulo surgere. **Uñ** em̄ ligatus iustitię et pedes et man⁹: erat et sudario inuolut⁹: erat et lapide cooptus. **Uñ** sunt amor bonoz t̄paliū: qui nō p̄mittit ea paupib⁹ erogare. **Uñ** amor amicorū carnaliū: q̄ nō sinit a mūdo recede/ re. **Uñ** est indurata cōsuetudo: quę cogit in peccato rema/ nere. **Uñ** notandū q̄ dentes isti. i. p̄dicatores: primo ton/ dent: secūdo tundunt: tertio tendunt. **Uñ** dēt et diximus illorū triū dilectione: tundunt mūdi p̄secutiōe: tendunt sp̄i longanimitate. **Propter** primū dixerunt apostoli ad iesum: **Ecce** nos reliquim⁹ omnia. **Propter** secūdū: **Et** secuti sum⁹ te/ per multas tribulatiōes tui. **Propter** tertij: **Quid** ergo erit nobis: **Matth. xix. d.** **Ac** si dicerent: **Consi** sum⁹ p̄pter te omnia relinquēdo: tui sumus te sequēdo: tēsi sumus pro/ pter p̄miū expectando. **Uñ** q̄ qui tales sunt/ tonsarū gre/ gib⁹ comparant quę ascenderūt de lauacro: quo peccata la/ uant septē modis. s. baptismo/ p̄nitentia/ eucharistiā/ marty/ rio/ elemosinaz largitione/ impiorū cōuersione/ iniuriarū re/ missionē. **Uñ** sunt septē lotiones de quibus dicit helisus ad naaman leprosu: **Uñ** de et lauare septies in iordane: et recipiet sanitatē caro tua: et mūdaberis. **Uñ** **Regl. v. c.** **Sunt** aut̄ ipe/ claliter quattuor lauacra de quib⁹ ascendim⁹. **Uñ** est ba/ ptismatis: secūdū ē dominici sanguinis: tertij ē cōfessionis: quartū est gloriificatiōis. **Uñ** est lauacrum a peccato: secūdū libe/ rat ab inferno: tertij releuat a lapsu quotidiano: quartū libe/ rat a miseria quā patimur in hoc exilio. **Uñ** sumunt autem hęc q̄tuor iuxta quadruplicem etymologiā hui⁹ nominis lau/ acrum. **Uñ** dicit em̄ lauacrū/ quasi lauans crimen: iuxta hoc su/ mis primū. **Uñ** dicit lauacrū quasi lauans cruorem: iuxta hoc sumitur secundum. **Uñ** dicitur lauacrū quasi lauans crudum: iuxta hoc sumit tertij. **Uñ** dicit lauacrū quasi la/ uans cruciat⁹: iuxta hoc sumit quartū. **Uñ** p̄mo dicit **Zach. xij. a.** **Erit** fons patens domui dauid et habitatiōis hieru/ salem in ablutionē peccatoris et menstruatę. **Uñ** secūdo dicit **Zach. ix. c.** **Tu** quocqz in sanguine testamēti tui emisisti vin/ ctos tuos de lacu i q̄ nō erat aqua. **Uñ** tertio dī **Matth. ix. a.** **Quis** dabit capiti meo aquā: et oculis meis fontē lachrymarū: et plorabo die ac nocte interfectos filię populi mei. **Uñ** fontē lachrymarū vocat cordis deuotionē: aquā oculorū vocat la/ chrymosam confessionem: de qua dicit **Eccl. xxxij. d.** **Qui** baptizat a mortuo: et iterum tangit mortuū: quid prodest la/ uatio ei⁹? **Uñ** quarto dicit. **i. eodē. d.** **Fons** horroz putus aquaz viuentiū/ quę fluunt impetu de libano. **Uñ** **Sedulius:** **Fōte** superno lenificata seges: sp̄itis mūdatur adēptis. **Uñ** primo lauacro ascendūt infantes: de secūdo ascendūt antiqui in limbo saluatoz expectātes: de tertio p̄nitētes: de quar/ to ascendūt cum gloria resurgentes. **Uñ** est lauacrū quat/ tuor p̄ncipales habet effectus. **Uñ** culpā relaxat: p̄nam condo/ nant: fomitē debilitat: gratiā donat. **Uñ** ista quattuor signifi/ cata sunt in his quę acciderūt filijs israel ascendētib⁹ de egi/ pto. **Uñ** in mari rubro submersi sunt hostes: ecce peccata remis/ sa. **Uñ** labore luti et lateri sūt liberati: ecce p̄na dimissa. **Uñ** ana/ lech deuicerūt: ecce fomit⁹ debilitatio siue eliminatio. **Uñ** ana/ na de cōlo receperūt: ecce gl̄ie p̄missio. **Uñ** **Uñ** gemellis fetibus et sterilib⁹ nō est inter eas. **Uñ** De gemello fetu su/ **Uñ** nō dicitur est.

Quattuor lauacra

Sicut vitta coccinea labia tua: et eloquium tuum dulce. Labia sponse dicuntur predicatorum: qui supra oculi et capilli et dentes dicti sunt: et nunc labia dicuntur. Oculi: quia totum ecclesie provident. Capilli: quia rerum et spiritus paupertate at-

tenuari. Dentes: quia terunt exponendo sacram scripturam. Labia eo quod attritam: alijs aperiant predi-

cando. Unde proprie oculi sunt prelati: dentes expositores: labia predicatorum. Et hi sunt sicut vitta coccinea: quia sicut vitra capillos capitis costringit capiti: ita predicatorum doctrina sua fluxas cogitationes in cordibus suis et aliorum hominum natas restringunt ne effluant in malos actus: et operantur cordis oculos: ut deum videre et

que dei sunt non possint. Coccinea autem dicitur: quia predicatorum eorum circa ruborem passionis versat: sicut dicit apostolus. I. Corinth. j. d. Nos predicamus christum crucifixum. Et j. ij. a. Non iudicavi me aliquid scire inter vos: nisi christum iesum et hunc crucifixum. Vel ideo coccinea dicitur: quia ardore charitatis refugit: parati propter amorem omni martyrium sustinere. Locum enim flos est ruber coloris. Sequitur: **Et eloquium tuum dulce:** id est doctrina tuorum predicatorum dulcis est: quia de fonte dulci procedit: vel quia nihil nisi dulce resonat.

Sicut fragmen malipunici: ita gens tua: id est prelati tui qui sunt facies tua: et eos pudet male agere: et alios in conspectu eorum sunt similes malopunico fracto: cuius pars quedam albet: quedam rubet: Sic et ipsi prelati candorem habent per innocentiam: et ruborem per martyrium voluntatem: quia parati sunt semper pro domino mortem subire. Vel ideo malopunico fracto comparantur prelati: quia passionem omni imitantur et predicant exemplo eius armati: quanto amplius cedunt et flagellant exteriorius: tanto amplius candorem innocentie que latebat interiorius ostendunt: sicut malumpunicum quando cor-

tex frangitur: candorem granorum ostendit. **Ab abs eo quod intrinsecus latet:** id est absque dilectione pulchritudinis interioris que soli deo nota est.

Sed sterilitas ovium triplex est: lactis: prolis: velleris. Prima provenit ex defectu pascue: secunda ex malicia vulve: tertia ex veprium frequentatione: Sic predicatoris triplex est sterilitas. Lactis. i. simplicis doctrine. Prolis: id est operatiois bone. Velleris: id est conversationis honeste. Sequitur: **Sicut vitta coccinea labia tua:** id est sicut vitta crines ne effluant capiti et sibinvicem constringendo adjuvat: ita doctores et predicatorum qui verbo et exemplo fideles quosque capiti suo: id est christo constringunt: ne per errores aut vitia dispergant: et eos vinculo pacis et mutue charitatis colligant. Cocco pro siue coccinea comparat sponsa: quia precium sanguinis quo colorata et redempta fuit: predicare non cessat: non solum verbo predicando: sed corde et opere imitando: dicens cum apostolo: Vobis autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi: per quem mihi mundus crucifixus est: et ego mundo: Gal. vlt. d. Et eodem. j. Ego autem stigmata domini iesu in corpore meo porto. Item. ij. Corinth. ij. c. Deijcinur: sed non perimus: semper mortificationem iesu christi in corpore nostro circumferentes: ut et vita iesu manifestetur in corporibus nostris. Et Ps. Propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oves occisionis. Aut tam se esse monstrabat: Eph. ij. a. cum diceret: Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. j. Corinth. j. b. Obsecro autem vos fratres per nomen domini nostri iesu christi ut id ipsum dicatis omnes: et non sint in vobis schismata. Pre labia sponse: id est cuiuslibet fidelis anime sunt intellectus et affectus: Ex his enim procedit et formatur omnis loquela interior: id est cogitatio et desiderium. Hec labia vitta dicuntur: quia capillos anime: id est cogitationes et desideria vage fluere vel dispergi non sinunt. Ergo ex officio restringendi huiusmodi capillos: vitta dicuntur: Ex officio formandi voces interiores dicuntur labia. Coccinea pro dicuntur ex iugis memoria

dominice passionis: ex qua est summa capillorum anime restrictio. Hanc vitta debet habere in capite omnis anima: maxime in oratione. Unde. j. Corinth. xj. a. Omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite: deturpat caput suum: vnum est enim ac si decalvare. Et. j. Nam si non velatur mulier tondetur. Si vero turpe est mulieri tondere aut decalvare: velet caput suum. Sequitur: **Et eloquium tuum dulce.** Siue enim eloquium sponse dicatur predicatorum: vel doctrina: vel oratio: vel laudatio: vel peccatorum confessio: dulce est: quia de fonte dulci: id est de corde devoto procedit. Ex abundantia enim cordis os loquitur: Barth. xij. c. Vel ideo dulce: quia solum sponsi dulcedinem et bonitatem resonat. Vel ideo dulce: quia sonorum et consolatorum: Nam cum vox et vita non discrepant: dulcis est symphonia. Et propter hec omnia dicitur Proverb. xvj. d. Favus mellis composita verba: dulcedo anime sanitas ossium. Laudat autem eloquium sponse de dulcedine: ne secularis eloquentia: vel hereticorum versutia: vel philosophorum vanitas veram dulcedinem in suis eloquijs presumat iactare. In his enim omnibus est falsa dulcedo: sicut expresse dicitur Proverb. v. a. Favus distillans labia meretricis: et nitidius oleo guttur eius: novissima autem illius amara quasi absinthium: et lingua eius acuta quasi gladius biceps. Sequitur: **Sicut fragmen malipunici: ita gens tua.** Gens sponse: id est fidelis anime: sunt duplex ci-

patentia. Prima in labore actionum: secunda in dolore passionum. Istae due virtutes dicuntur gens: quia in his maxime pubertas siue virilitas sponse apparet. Istae gens sunt sicut fragmen malipunici continentis grana: id est virtutum germina: et sanctorum actionum proposita puritate intentionis candida: et fervore charitatis rubra: per fracturam tribulationis patentia. Quid enim sancti germinis vel boni propositi cortex patet in intra se habeat: fractura tribulationum manifestat. Job enim quid intus habebat: pacis tempore latuit: sed quid vel quantum hoc esset: fractura adversitatis ostendit: sicut dicit Gregorius. Et ipsa fractura malipunici distillat vinum suave: quod salubre est gustui. In fragmine malipunici intelligitur vinum compassionis et compunctionis et devotionis et hilaritatis: quod patientie sancte anime coniunctum est. Est igitur sensus: Sicut fragmen malipunici: ita gens tua: id est patientia tua candida et rubra fractura tribulationis: vino quadruplici iam dicto distillans: **Ab abs eo quod intrinsecus latet:** Quod dicit contra hypocritas: et multos alios tam claustrales quam seculares: qui exteriora sua miro studio excolunt: et miro apparatu exornant: interiora vero sua omnino inculta dimittunt: quasi periculosius non sit deo displicere qui videri interius: quam hominibus qui vident exteriora: aut quasi facilius sit fallere deum quam homines: aut quasi deus exteriora nostra magis curet quam interiora. Tamen e converso fit: Unde Barth. xxiij. c. Ut vobis scribe et pharisaei hypocrite: qui mundatis quod deoris est calicis et parapsidis: intus autem pleni estis rapina et omni immundicia: Pharisee cece: munda prius quod intus est calicis et parapsidis: ut fiat et id quod deoris est mundum. Sequitur: **Sicut turris dauid collum tuum que edificata est cum pugnaculis.** Sicut supra per labia sponse doctores et predicatorum ecclesie designant: ita et modo per collum. Propter varias enim virtutes quas habent vel habere debent predicatorum et doctores diversis rebus comparantur: et diversis vocabulis appellantur. Oculi enim dicuntur: quia totum ecclesie provident. Capilli: quia christo capiti propinquius adherent. Gens: quia veredi sunt. Labia: quia scripturam alijs exponunt et apponunt. Dentes: quia peccata conterunt: et peccatores in corpus ecclesie traheunt. Collum: quia cibus verbi dei per illos ad membra ecclesie nutrienda transmittitur: per illos etiam capiti membra uniantur: per ipsos totum nutrimentum spirituale a capite ad corpus nutriendum descendit. Unde Barth. xxiij. b. legi quod dominus panes benedixit et fregit et dedit discipulis suis: et ipsi dederunt turbe: et manducaverunt omnes et saturati

omnes et saturati sunt. Hoc collum turri comparat propter altitudinem vite et scientie: que debet esse in cetero doctorum et predicatorum. Item propter rectitudinem: que nec ad dexteram prosperitatis per amorem nec ad sinistram aduersitatis per timorem declinare debet. Turris enim que in alterutram partem pendet / proxima est ruine: nec ruit unquam turris in sola sui perniciem / sed totius ciuitatis. Turre enim capta vel diruta / defacili tota ciuitas expugnatur: ita cetero doctorum ruente in peccatis / tota ciuitas ecclesie patet hostibus indefensa. Item collum ecclesie. id est cetero doctorum turri comparat propter instantiam et fortitudinem quam habet ad edificanda fidei defuncta: Si enim ciuitas hierusalem ecclesia est / merito turris dicitur doctorum constantia a dauid. id est a christo manu fortis / et aspectu desiderabili constructa. Propugnacula quibus hec turris defenditur / sunt sacre scripture dogmata et rationes ad expugnandos hereticos idonea: vel ecclesie sacramenta vel christi et sanctorum miracula. Vnde dicitur sunt perfecta instructio et protectio subditorum de turre. id est de eminentia doctorum dependens. His armatura fortium est perfecta expugnatio hostium: que fit ratione eruditio et exemplo et patrocinio. Et sic dicitur protectio subditorum dependet a turre: ita et armatura impugnationis hostium. Vnde dicitur doctorum incumbit et subditos pregerit et hostes impugnare. Dicit ergo: a **Sicut turris dauid**: id est edificata vel possessa a dauid: b **Collum tuum**: id est cetero doctorum et predicatorum. Et hoc est: Sicut turris dauid. id est turris sion supereminet ciuitati hierusalem et defendit eam: ita cetero doctorum tota ecclesie supereminet et defendit. c **Que edificata est**: ab ipso dauid: id est a christo: qui dixit predicatores: **Non vos me elegistis: sed ego elegi vos et posui vos ut eatis et fructum afferatis et fructus vestri maneat**: Job. xv. c. d **Cum propugnaculis**: id est scripturarum sententiarum et ecclesie sacramentis et sanctorum miraculis: et ad tutelam fidei. e **Vnde dicitur ex ea**: tripliciter: id est documento / exemplo et patrocinio. Documento: quia docent minores vitare astrictas et impetus hostium. Exemplo: quia eorum certamina subditis in exemplo proponunt. Vnde dicitur. xij. b. Vnde dicitur propositum vestrorum qui vobis locuti sunt verbum dei: quorum inuidentes exitum conuersationis imitramini fidem. Patrocinij quoque auxilium / non solum spirituale sed etiam corporale debet doctores ecclesie subditis suis. Vnde dicitur in persona ecclesie ait: **Leuauit oculos meos in montes unde veniet auxilium mihi**. Propter hec tria ter dicitur est petro: **Pasce oues meas**: Job. xxi. c. Item pendet ex ea turre. id est cetero doctorum / g **Omnia armatura fortium**: id est omnia instructio verbi: id est christi: per quam hostes fortiter expugnantur. Verbo enim et exemplo et auxilio doctorum / non solum euadimus hostium insidias: sed etiam ipsos superamus: in quibus duobus omnis palma consistit. **Moraliter**: b **Collum sponse** charitas est: que corpus electorum principaliter christo capiti coniungit. Que turris dicitur propter altitudinem eius qua ceteris virtutibus eminet. c **Vnde dicitur** sunt sacra eloquia: omnes credentes perfecte precepta. Vnde dicitur. xxx. a. **Omnia sermo dei igneus clypeus est** sperantibus in se. Et hi / f **Clypei** pendet a turre charitatis: quia sola charitate tota lex perficitur. Vnde dicitur. xxi. d. **Ex his duobus mandatis tota lex pendet et perhibet**. Et Roma. xii. c. **Plenitudo legis est dilectio**. Vnde dicitur. **Vnde dicitur** sunt vniuersitas virtutum: quia que liber virtus clypeus est in certamine suo aduersus omnia tela vitiorum: que sibi ex diuerso aduersant. Et constat quod omnes virtutes ex charitate dependent quasi ex matre filie et in formante motus earum: ut patet. i. Corinth. xii. a. Si linguis hominum loquar et angelorum charitatem autem non habeam: factus sum velut es sonans aut cymbalum tinniens etc. Et hec eadem vniuersitas virtutum est: g **Omnia armatura fortium**: id est qua omnes electi armantur contra hostes debellandos. Vnde dicitur. Eph. vi. b. **Induite vos armaturam dei**:

ut possitis stare aduersus insidias diaboli. Et postea subdit: **State ergo succincti lumbos vestros in veritate: et induite loriceam iusticie: et calciaui pedes in preparationem euangelij pacis: in omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: et galeam salutis assumere et gladium spiritus quod est verbum dei. Scien-**

Vnde dicitur clypei pendet ex ea: omnia armatura fortium. Duo

est turris. Prima est virginis: secunda martyrum: tertia humi-

litas. Omnes enim continentes simul sunt quasi vna ciuitas: in qua quasi turris altissima supereminet et gignit. Item omnes patientes pro christo sunt quasi vna ciuitas: in qua turris fortissima eminet martyrum. Item omnes virtutes simul quasi vna ciuitas valde nobilis: in qua quasi turris celsissima supereminet humilitas. Prima est contra luxuriam: Secunda contra perfidiam: Tertia contra superbiam. De prima dicitur. **Ecce dicitur edificabitur ciuitas domus a turre ananee usque ad portam anguli. Ananee interpretatur gratificatio regia: hec est gratia virginis: que regi grata est. Porta anguli martyrum est: que valde stricta est. De secunda dicitur. Proverb. xvi. b. Turris fortissima nomen domini: id est fides nominis qua triumphat martyres. De hac eadem dicitur. **Esai. vi. a. Plantauit dominus vineam electam et edificauit turrem in medio eius. De tertia dicitur. **Mich. iij. c. Et tu turris gregis nebulosa filie sion: usque ad te veniet potestas prima. Turris nebulosa est humilitas: que dicitur nebulosa propter altitudinem que nubes tangit: ad quam venit potestas prima: id est christus: ut dicitur. **Mat. i. quia ipse seipsum exinanivit formam seruuli accipiens: Phil. ij. a. Sequitur. **Quo vbera tua sicut duo hinnuli capree gemelli etc. Ad hoc est in laude sponse: et eodem. id est predicatorum quos supra eodem oculo et dentium et colli nomine designauit: nunc vberum vocabulo significat. Oculi quidem dicti sunt: quia occulta secretorum dei perspicuit. Dentes vero: quia malos mordent et masticant corripiendo: et masticatos transiunt in corpus ecclesie: Sicut dicitur est petro: **Act. x. b. Petre macta et post manduca. Collum dicti sunt: quia statum vitalem ministrant ecclesie: scilicet eterna gaudia predicando. Vbera vero nunc dicuntur: quia paruulis in christo lac salutis doctrine infundunt. Duo autem vbera dicuntur: quia duplex lac propinat. Unum de abstractione fidei: et alterum de moribus componendis. Vel vnde de malo declinando: et alterum de bono faciendo: vel propter geminam charitatem quam habent et predicant: vel propter vitam et scientiam qua pollere debent: vel quia de utroque populo venerunt ad fidem. Ista vbera assimilantur hinnulis capree: id est per speciem visus quantum ad intellectum: in hilaritate quantum ad affectum: in velocitate quantum ad executionem operum. Et ad duorum et perceptorum et excelsorum: in habitatione quantum ad sui custodiam et munimentum. Gemelli vero dicuntur: quia vno eodemque tempore. id est gratie ab vno eodemque patre: id est christo: et ab vna matre: scilicet ecclesia: vel dei gratia sunt generati in fide. Hi pascuntur in lilis: id est in floridissimis scripturarum sententiis: donec aspirant dies: id est usque ad finem seculi: quando aspirabit illa dies que non habet vespem: De qua dicitur in Ps. **Dei** / hior est dies vna in atrijs tuis super milia. Tunc non erit amplius necesse docere vel doceri: quia omnes erunt docibiles dei: ut dicitur Job. vi. e. et **Esai. lvi. d. Et dicitur xxxi. f. Post dies illos dicit dominus dabo legem meam in visceribus eorum: et in corde eorum scribam illam: et ego ero eis in deum: et ipsi erunt mihi in populum: et non docebit ultra vir proximum suum: et vir fratrem suum: dicens: cognosce dominum: Omnes enim cognoscent me a minimo usque ad maximum. Tunc incipiant vincti: id est consumantur: **Mat. x. videm? Speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. i. Corinth. xii. d. His etiam obscuritas humani cordis destruetur: quia omnes electi fulgebunt sicut sol in regno patris eorum: **Mat. xii. f. Nec erit claritas solis quanta est modo: sed lux solis sempiterni erit sicut lux septem dierum: **Esai. xxx. f. Et hoc est quod dicit sponsum ad commendationem********************

Ps. 120.

Moraliter

Ps.

ad commendationē sponse: a **D**uo vbera tua. i. p̄dicato-
res tui de vtroq; populo ad fidē cōuerſi: lac doctrinę salutarę
paruulis p̄p̄nātes: sunt. **S**icut duo hinnuli caprę. i.
similes hinnulis caprę: et acute vident: et inter agēda et non
agēda discernūt: pedib; amoris velocit̄ currūt: et trāseūt oīa
obſtacula hui; mūdi: et saltib; cōtēplatiōis ad summa cōſcen-
dūt. **G**emelli: q; eodē tempore generatī: vt dictū est: et
eodē p̄re et eadē matre eadēq; sacramēta
p̄dicāt et tenēt. **D**ui pascunt in li-
liis. i. in sacris scripturis et sanctor; exēplis
assidue reficiunt. **D**onec aspiret di-
es. i. donec veniat dies iudici; qñ erunt
oīa manifesta: qñ dñs illuminabit absco-
dita tenebrarū: et manifestabit cōſilia cor-
diū. i. Cor. iij. a. **E**t inclinent vmb-
re. i. cesset oīs obſcuritas/ oīs ignorantia/
oīs vanitas/ oīs defectus/ oīs figura. **U**bi
liis. i. in his q; sunt lilia. i. qui habēt puritatē et innocentiam
vitę et odorē deuotiōis/ et bonę famę refectionē/ et dilectionē
habēt radiū. **D**onec aspiret dies/ eterne claritatis. **E**t
inclinent vmbre/ hūang mortalitatis. Sed cū vberū
sit pascere et nō pasci: quare dicit hic: qui pascunt in liliis:
et non poti; qui pascūt in liliis: Sed dicimus q; veri p̄dica-
tores p̄t; pascuntur doctrina sua et reficiuntur q; alios refi-
cere incipiunt: et ideo dicitur: pascuntur melius q; pascunt.

a vbera tua sicut dño hinnuli
b caprę gemelli: q; pascunt in
c liliis donec aspiret dies: et i-
dinef vmbre. **U**adā ad mō-
tē myrrhe: et ad collē thuris.

Pascunt in
liliis. i. in his q; sunt lilia. i. qui habēt puritatē et innocentiam
vitę et odorē deuotiōis/ et bonę famę refectionē/ et dilectionē
habēt radiū. **D**onec aspiret dies/ eterne claritatis. **E**t
inclinent vmbre/ hūang mortalitatis. Sed cū vberū
sit pascere et nō pasci: quare dicit hic: qui pascunt in liliis:
et non poti; qui pascūt in liliis: Sed dicimus q; veri p̄dica-
tores p̄t; pascuntur doctrina sua et reficiuntur q; alios refi-
cere incipiunt: et ideo dicitur: pascuntur melius q; pascunt.

Aurē. **D**uo vbera sponse sunt cōgratula-
tio et cōpassio. De quibus dicit Roma. xij. c. Gaudere cum
gaudētib; et flere cū flentib;. **P**rimū vber. i. cōpassionē de/
bemus porrigere. **P**rimo. i. quattuor modis: id est in paup̄-
teret; in infirmitate corporū: in temptatiōe suggestionū: in
afflictione p̄secutionū. **P**rimo debemus subsidīū: secūdo so-
latium: tertio cōſiliū: quarto auxilium. De primo dicit Esa.
lviij. c. Frange esurienti panē tuū. De secūdo dicit domin;
Matth. xxv. c. Infirmitas fui et visitastis me. De tertio dicit
Job. xix. c. Oculi fui ceco et pes claudō. De quarto dicit
Job similē. xix. c. Benedictio perituri veniebat super me.
Sciendū autē q; quadruplex est paupertas. **P**rima est pau-
peritas censualis: secūda paupertas sensus: tertia fructus: quar-
ta spiritus. **P**rima est onerosa: secūda probrosa: tertia crimi-
nosa: quarta glorioſa. **P**rima ē sustinēda p̄ patientiā. Et de hac
dicit Matth. xxvj. a. Pauperes semper habebitis vobiscū:
me autē semper non habebitis. **S**ecūda supplenda est p̄ sapien-
tiā. Et de hac dicit Apoc. iij. c. Tu dicis q; diues sū et locu-
pletatus et nullus egeo: et nescis quia tu miser es et miserabi-
lis et pauper et cecus et nudus. **T**ertia fugienda est: quia ducit
ad ignominīā. Et de hac dicit Proverb. xij. a. Et est quasi
diues cum nihil habeat. **Q**uarta amplectēda est: quia ducit
ad gloriā. Et de hac Matth. v. a. Beati pauperes spū: quoniā
ip̄or; est regnū celozū. **H**oc de vberē cōpassiōis. De vberē
cōgratulationis breuiter dicim;: q; tria sūt in quib; debe-
mus cōgratulari. **P**rimo. **P**rimo de exitu a peccatis. **S**ecū-
do de p̄fectu religionis. **T**ertio de securitate eterne salutis.
De p̄mo dicit domin; Luc. xv. a. **C**ōgratulamini mihi: q;
inueni drachmā quā perdiderā. Et eodē. j. g. **E**pulari et gau-
dere oportebat: quia hic frater tuus mortu; fuerat et reuixit:
perierat et inuentus est. De secūdo dicit Roma. j. a. Gratias
ago deo meo p̄ iesum christū: q; fides vestra annūciat in vni-
uerso mūdo. De tertio dicit Ps. **E**tatus sum in his q; dicta
sunt mihi: in domū dñi ibimus. **I**bimus inquit nō ibo: quia
cōgratulabam de salute p̄mi sicut de sua. **H**ęc vbera signā-
ter compant hinnulis ppter velocitatē et hilaritatē: quę de-
bent esse in operosa cōpassione: et ppter p̄p̄ricitatem visus/
quę debet esse in discretā et affectuosa cōgratulatione. **R**ecte
etiā dicunt hęc vbera pasci in liliis ppter odorem bonę famę
qui est in opere cōpassionis: et ppter iocūditatē aspectus: qui
est in exhibitōe cōgratulationis. **D**onec aspiret dies/
eterne claritatis: q; his p̄mittit. **E**t inclinent vmbre/
eterne calliginis: quę p hęc vitabunt. Sequit. **U**adā
ad montē myrrhe: et ad collē thuris. **P**ost sponse cō-

mendationē/ apponit auctor elus cōsolationem/ p̄mittens se-
itutum ad ipsam et visitaturum et illos qui amaritudinē p̄ni-
tentię p̄ferunt et illos qui orationē deuotiōis offerūt. Et hoc
est: **U**adā. q. d. quia talis es vt dixi: vadā ad montē
myrrhe: id est his qui carnem suam mortificant: et amaritu-
dinem penitentię p̄ferunt/ gratiā et cōsolationē impendunt.

Et ad collē thuris: id est his qui orationis deuoti-
onē offerūt: maiorem gratiā ac deuotionē
conferā. Et nota q; amaritudinē penitentię
vocat montē: deuotionē orationis vocat
collē: quia quātum mons colle superior:
tantū penitentialis amaritudo orationis
deuotiōe est superior vel sublimior. **N**on
enī sine causa dixit sapiētia Eccl. xxiij. b.
Quasi myrrha electa dedi suauitatē odo-
ris: **Q**uę nō solum ecclesiā: sed etiā totū

balsamat paradisum. **U**nde Luc. xv. b. **G**audium est in celo
super vno peccatore penitentē agente q; super nonagintā/
uem iustis qui nō indigent penitentia. **S**ciendum autē q; est
vallis myrrhe: est et campus et collis et mons myrrhe. **V**al-
lis myrrhe est penitentię amaritudo pro peccatis: quę sunt
vallis p̄funda. **U**nde Ps. De profundis clamaui ad te dñe. **P**s. 129
Campus myrrhe ētolerantia amaritudinis p̄ patrię defēsiōe
et celo iusticię: quę campo comparatur propter equalitatis
plāniciem. **C**ollis myrrhe est tolerantia amaritudinis pro
custodia proprię innocentię. **M**ons myrrhe est tolerantia
amaritudinis p̄ desiderio celestis patrię. **V**el vallis myrrhe
est sustentia inopię. **C**ampus myrrhe est sustentia mole-
stie. **C**ollis myrrhe ē sustentia ignominie. **M**ons myrrhe est
sustentia iniurię. **A**d hos omnes se iturum p̄mittit spon-
sus/ cum dicit: **U**adā ad montē myrrhe. **N**on enim
venit ad montem nisi p̄ vallem et campum et collē. **S**imi-
liter est vallis thuris: est et campus et collis et mons thuris.
Vallis thuris est oratio pro dimissione culpe: vt est illa: Di-
mitte nobis debita nostra: **M**atth. vi. b. **C**ampus thuris est
oratio p̄ collatione gratię: vt est illa: Panem nostrū quoti-
dianū da nobis hodie: **M**atth. vi. b. **C**ollis thuris est oratio
pro obtinēda virtute p̄seuerantię: vt est illa: Et ne nos indu-
cas in temptationē: id est induci permittas in temptationē:
Matth. vi. b. **M**ons autē thuris ē oīo p̄ collatione glorię: vt
est illa: **A**dveniat regnū tuum: **M**atth. vi. b. **S**ignanter autē
dicit: **U**adā ad collē thuris/ non ad montē thuris: q;
prima tria dat dominus in p̄senti veniendo ad nos: quartum
nō dabit in futuro venientibus ad se. **U**nde dicturus est: **T**u
nunc benedicti patris mei: et percipite regnū: **M**atth. xxv. c.
Aliiter exponit alia Glo. vt sit p̄missio de generali vocatione
tam gentium q; iudeozū: quos domin; per apostolos et alios
p̄dicatores in ecclesia congregauit/ et quotidie congregat/ et
congregabit. Et est sensus talis: **U**adā in p̄dica-
toribus meis. **E**rgo debet ire/ **U**adā ad montē myrrhe:
id est ad gentes amaras/ nullo sale doctrinę salutas. **E**t
ad collē thuris: id est ad iudeos legem thurificandi ha-
bentes. **U**el sic: **U**adā ad montē myrrhe: id est
ad martyres qui mortis amaritudinē patiunt. **E**t ad
collē thuris: id est ad confessores qui deuotam offerunt
orationē/ et si non sanguinis effusionē. q. d. vtroq; visitabo:
illis conferendo patientiā: istis p̄seuerantiam. **A**lia translatio
h;: **I**bo mihi ad mōtē myrrhe et ad colles libani et
loqr spōse mee. **M**yrtha amara ē: et significat mortifica-
tionem carnis. **L**ibanus interpretat candidatio: et significat
mūdiciam cordis: vel innocentiam operis. Et hęc est duplex
via p̄ quā venit spōsus ad sponsam/ et sponsa ad sponsum: sc;
penitentia et innocentia. **E**st igit sensus: **I**bo mihi ad mon-
tem myrrhe et ad colles libani. i. visitabo immobiliter peniten-
tes et innocentia stabiliter cōseruantes. Et loquar interna in-
spiratiōe: sponse mee/ eruditionē/ cōsolationē/ p̄missionē. **I**bo
mihi dicit: q; hoc vult fieri ad gloriā eius. **U**nde Esa. xli. b.
Gloriā meā alteri nō dabo. **U**el q; sibi soli nota ē ista visita-
tio: etiam aīa q; visitat aliqui nescit. **U**ñ Job. ix. b. **S**i venerit
ad me nō videbo eum

Et. Ibo mihi

Ps. 129

ad me non videbo eum: et si abierit non intelligam. Bene autem dicit: montē myrrhę et colles libani: quia in afflictione penitentię debemus esse constantes: in candore virtutis vel innocentię debemus esse humiles. Ad montē myrrhę venit sponsus: dando fortitudinē cōtra carnis cōcupiscentiā: Ad colles libani venit cōferendo mentis illuminatiōē cōtra ignorantia. In colloquio sponse dat charitatem cōtra malivolentiā. Hęc tria dat tota trinitas: sed potentia referat ad patrē: sapientia ad filiū: charitas ad spūs sanctū. Et quod dicit hic sponsus singulariter: ideo mihi: dicit pluraliter Job. xliij. c. Ad eum veniemus. Venit enim pater potentia cōferendo: cōtra carnis cōcupiscentiā. Venit filius sapientia dando: cōtra ignorantia. Venit spūs sanctus amorē largiendo: cōtra malivolentiā. Loquitur autē sponsus dupliciter sponse sue. Primum aliter loquitur: pulchre: aliter: sedē. Pulchre loquitur laudando: et bona quę contulit ei ad memoriā reuocando: ut ad amorē accendat. Sedē loquitur increpando et suas maculas ostendendo ei: ut timorē incuriat. Utroque necessarius ē. Unde

Ps. 17. Ps. Quoniam tu illuminas lucernā meā domine: deus meus illumina tenebras meas. I. qui ostēdis mihi bona tua: ostende mihi et mala mea. Item tria dicit: Montē myrrhę: collē libani: colloquiū sponse. Ad primum venit sponsus: pignā et misericordiam sustinendo. Ad secundum: patrē pro nobis interpellando. Ad tertium: p̄dicationis sue gratiā cōferendo. In primo per exemplū sui nos inuitat ad tolerantia passionis. In secundo proponit nobis fructū oratiōis. In tertio docet nos viam salutis. De primo dicit Esa. liij. b. Vere languores nostros ipse tulit. De secundo dicit Job. ij. a. Adlocutus habem? apud patrē: iesum christū iustū. De tertio dicit Matth. v. a. Aperies iesus os suum docebat eos: dicens: Beati pauperes spiritu etc. Item notandū quod vallis myrrhę: maris humilitas est. Collis myrrhę: vite sanctitas est. Mons myrrhę: est martyrij sublimitas. Ad primum venit sponsus per incarnationē. Ad secundū per sanctā cōuersationem. Ad tertium per crucis passionē. De primo venit ad secundū: de secundo ad tertium. Quod expresse significatū ē. Gen. xxvij. d. ubi dicit: Iussus ioseph de valle hebron venit in sicheim: et deinde venit in dothaim. Hebron interpretat transgressio mea: unde vallis hebron est humilitas incarnationis. Sicheim interpretat humerus: hic est labor sue cōuersationis. Dothaim interpretat sufficiens defectio: hęc est eius passio: quę fuit sufficiens precū pro totius humani generis redemptione. Quid est ergo: venit ioseph de valle hebron in sicheim: et de sicheim in dothaim: nisi quod christus de virgine pro nobis natus est: pro nobis sancte cōuersatus est: pro nobis in cruce mortuus est: Item notandū quod et si dicat sponsus: Ibo mihi ad montē myrrhę: venit tamen ad montē myrrhę: et hominē: et angelō: et sibi. Domini ad necessitatem: ut liberaret. Angelo ad iocunditatem: ut ruina angelica repararet. Sibi ad sublimitatē: ut exaltaret. De primo dicit Ps. Veni ad liberandū nos domine deus virtutum.

Ps. 50. De secundo dicit Ps. Benigne fac domine in bona voluntate tua sion: ut edificentur muri tui iherusalem. Et ideo in nativitate sponsi cātauerūt angeli: Gloria in altissimis deo: Luc. ij. b.

Ps. 29. De tertio dicit idem Ps. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me. Item notandū quod triplex myrrha inuenit in biblia. s. myrrha prima: myrrha electa: myrrha probatissima. Myrrha prima est penitētia peccatoris: myrrha electa est penitētia iustorum: myrrha probatissima est penitētia p̄fectorum. De prima et tertia myrrha dicit. j. v. b. Vanus meę distillauerunt myrrham primā: et digiti mei pleni myrrha probatissima. De secunda dicit Eccl. xliij. b. Quasi myrrha electa vedit suauitatē odoris. Item notandū quod triplex est collis: scilicet collis diaboli: collis seculi: collis libani. Colles diaboli dicunt superbi: De quibus dicit Esa. xl. a. Omnis mons et collis humiliabit. Colles seculi dicunt ambitiosi: De quibus dicit Abacuk. iij. c. Incuruati sunt colles mundi ab itineribus eternitatis eius. Colles libani sunt viri iusti: De quibus dicit in Ps

Suscipiant montes pacem populo: et colles iusticiam. Sequitur: a. Tota pulchra es amica mea etc. Supra singillatim per membrorum pulchritudinē laudauit sponsus sponfam suā: nunc vniuersalē laudem totius pulchritudinis eius cōcludens ait: Tota pulchra es amica mea etc. Et bñ sequitur hoc. Ad enim sufficit ad perfectā sponse pulchritudinem membrorum: propterea pulchritudo: nisi et adinuicem decetē habeant iuncturam. In quo notat vniuersitatem vite: et vnitatem sententię. De qua dicit Act. iij. f. Pulchritudinis credentium erat cor vnum et anima vna. Quasi ergo diceret sponsus: Pulchra es amica mea in oculis: in capillis: in genis: in dentibus: in collo: in vberibus: Nec tñ in his membris pulchra es: sed etiam: tota pulchra es amica mea etc: hoc est in omnibus membris per se: et adinuicem copulatis. b. Et macula culpe mortalis. c. Non est in te: In quo enim macula est: non est membrum ecclesię. Sequitur: d. Veni de libano sponsa mea: veni de libano: veni coronaberis. Supra cōmendabat sponse pulchritudinē: cuius rex speciem concupiscens: nūc eā ad veniendū ad se inuitat: dicens: Veni de libano: primo per statum penitentię. e. Sponsa mea: tam p̄dara: ut dictum est. Ps. Et concupiscit rex decore tuū.

f. Veni de libano: per statum iusticię. g. Veni de libano: ad statum glorię. Propter quod etiā tertio non repetit de libano. De his tribus: Luc. xij. g. Ecce demonia eijs: per statum penitentię: quę peccati nigredinem tollit et statum innocentię reddit: ut per ipsam de libano. i. de candidatione veniat. Et sanitates p̄ficio: per statū iusticię: quę sanat vulnera sauciari. Hodie et cras. i. q̄rit ad incipientes et p̄ficientes. Et tertia die cōsumor in glia. i. Similit et in Ps. de his tribus habet. Dedit eos i misericordias: q̄ ad primum. Saluos fac nos domine deus noster: quo ad secundum. Et gloriemur in laude tua: quo ad tertium. Vel ter dicens: Veni: triplicem notat sponse puritatem: cogitationis: locutionis: et operis. Et duobus p̄mis addit de libano: tertio autē nō: quia puritatem locutionis et cogitationis facile est seruare: sed operis difficile. Vel ita dicit: Veni: s̄m tres status hominis: ut sit sensus: d. Veni de libano: in hac vita p̄senti per incrementa virtutum. f. Veni de libano: soluto corpore ad requiem. g. Veni: tertio: recepto corpore ad glorię plenitudinē. Et tūc

Coronaberis de. Vel sic: d. Veni de libano: id est de candidatione per opera misericordię quę hominē candidum reddunt et mundum: Juxta illud: Date elemosinā: et ecce omnia munda sunt vobis. Et viam faciunt ad veniendū ad sponsum: Unde Matth. xxv. c. postq̄ dixit: Esuriui et dedistis mihi māducare etc. Subiungit: Venite benedicti patris mei etc. f. Veni de libano: de obseruatiā regularis disciplinę: quę cādidat et mundat ad modum līxiui: q̄ pannos fetidos et lutosos cādidos facit et mundos. Et viam similiter facit veniendū ad deū. G. Matth. xj. d. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis: et ego reficiam vos. g. Veni: tertio: qui non solum propter candidationē intendis: sed etiam aliorū saluti et exhortationi: ut peccatores reconcilies ecclesię matri tuę. Et ideo:

* Coronaberis de capite. Moraliter: etiam potest hoc exponi de anima fidelis: quā aliter inuitat dominus ad veniendū tanq̄ frater sororem: aliter tanq̄ sponsus sponfam: aliter tanq̄ dilectus amicam. Primo ergo dicit: d. Veni de libano: soror ad fratrē cum eo habitura hereditatem. f. Veni de libano: sponsa ad sponsum: nuptialis gaudiū celebratura solēnitatem. g. Veni: amica ad dilectū imarcescibili fructu dilectionis fructura. Vel: Veni: per mūdi contemptū: quod significat per enoch: qui translatus est in paradisu: Gen. v. c. Veni: per ardorem dilectiōis: quod figuratū est. iij. Regl. ij. b. per beliam: qui in curru igneo est raptus. Veni: ad p̄missam gloriā: ut christus assumptus est in nube: Act. i. a. Et tunc:

* Coronaberis

Coronaberis de capite amana: de vertice sanir et hermon: de cubilib' leonū: de montib' pardoz. Hoc pōt referri ad hoc qd dictum est: **Veni:** vel ad hoc qd dicit: **Coronaberis.** Per amana qd interpretat turbulētus vel inquiet: significant avari. **Esa. lviij. d.** Cor impij qsi mare feruēs qd qescere nō pōt. Per sanir qd interpretat fetor: vel avis nocturna: significat luxuriosi se in ceno luxurie inuolueres. **Am. ij. d.** Sus lota i voluta: bzo luti: **Et lucē. i. opep** suoz manifestati: onē odio habētes: **Iuxta illud Job. iij. c.** Qui male agit odit lucem. **Et Zach. v. d.** Edificet eis domus in terra sennar. **Ibi Brego.** Sicut bon' odor ex virtute: ita fetor ex vitio. Per hermon qd interpretat anathema. i. diuisū: significant detractores iudi: et discordes: qd vnitatē rumpūt et schisma faciūt: nā sola charitas ē qd deo plūgit. **Am. i. Cor. vli. d.** Si qsi amat dñm lesū chrištū sit illi anathema mara natha. Per cubilia leonū significant illi i qd' iacet supbia: de qd' multi p dei gratiā coronant. **Esa. xxxv. c.** In cubilib' in qd' pus dracones habitabāt: oriet viroz calami et iunci. Per mōtes pardoz significant hypocrite se sup alios exaltantes: amātes i foro vocari rabbi: et pmas cathedras: **Matth. xxiij. a.** De quib' **Matth. xxiij. d.** Nūquid pōt ethiops mutare pellem suā: aut pard' varietatē suā. De omnib' his locis vocat dñs ad ecclie vnitatē p stat' p'dictos: dicens: **Veni zc.** Vel vt loca ista referant ad id qd dicit: **Coronaberis:** specia/ liter dirigit sermonē ad sponsā. i. ad p'atos sibi spūales filios generantes: qd ad veniendū inuitat: vt coronā de spinis. i. de p'atib' spinosis qd ad vltg veritatē et normā reduxerint: eo/ rū capiti supponāt. Scdm qd dicit aplūs. **ij. Cor. i. c.** Gloria via sum' sic et vos nra i die dñi nri iesu chriști. **I. Thess. ij. d.** Quē est em nostra spes aut gaudiū aut corona glie zc. **Et Eccl. xxx. a.** Qui docet filiū laudabit in illo. **Et in Ps. ha/**

117. bē: filiū tui sic nouelle oliuaz in circūitu mense tug. **Ecōtra** autē de malis: **Job. xij. d.** Ducit sacerdotes eoz in ignis zc. **Spōsa ē ex p'dictis omnib' coronat.**

Aliter * **Coronaberis de capite zc.** Per caput et verticē duplicē coronā intelligas. Per caput: aureā: p verticē que est supma p' capitis: aureolā: **De qd' dicit Exo. xxv. c.** q'erant sup mēsam: in signū qd illi qd alios spūali pane reficiūt: eis debēt ornari. Per amana/sanir et hermon: tria genera intellige p'atōz: facinorosos/flagitiosos et sacrilegos. Qd triplex gen' peccati fuit in dauid inuenire. **ij. Regl. xij. d.** de quo postea fuit ecclia gl'iosissime coronata. Per cubilia leonū et mōtes pardoz: notat supbiā/ hypocritism et vanā gl'ia. De capite dicit et nō in capite: ad notādū qd corona aliqñ de alio capite amo uet vt aliq' iponaf. **Am. ij. Regl. xij. g.** habet q tulit dauid coronā de capite regl' rabbath et iposita ē capiti suo. Coronat em p'at' de illis qd diabolo aufert/ vasa ei' diripiēdo: **Iuxta illud Luc. xj. c.** Lū fortis armatus zc. **Et Job. xl. d.** habet: **Thūquid** armilla p'forabis maxillā ei' et. **xx. b.** etiam habet: **Diuitias** quas deuorauit euomet: et de vtre ei' extrahet eas deus. **Deus em est qui facit hoc/ nō homo.** Nō enim manus nostra excelsa/ imo dñs facit hec oia.

Aliter * **Coronaberis/ et ante nō: qd nō coronabit nisi qd legi time certauerit.** **ij. Timoth. ij. a.** **De capite amana zc.** i. de qd avariciā/ luxuriā/ discordiā supasti. **Amana/ coan/** gustās: avariciā ē qd terminos occupat alienos: vñ et angustat: sic ecōtra charitas dilatat. **Ideo dicit Eccl. x. b.** Nihil iniqu' qd amare pecuniam zc. **Sanir/ fetor: luxuria.** **Eccl. ix. b.** **Du/** lier fornicaria quasi stercus conculcabitur in via. **Et in Ps.** **Disperierunt** in endoz/ facti sūt vt stercora terre. **Esa. xliij. e.** **Sicut** cadauer putridum zc. **Hermon/ separatō: discordia/ qd** separat a deo: sicut et cōcordia deo cōiungit. **Unde Matth. xviij. c.** **Ubi** duo vel tres congregati fuerint zc. Per caput autem et verticē significant radix et origo vitiōz: qd destruere oportet: vt eis destructis ventaf ad deum. **Non enim** sufficit supeditare vitia/ nisi radix et origo eozū p'maria extirpent et penit' euellant: **Hoc em ē caput serpentis p'terere:** **Ben. iij. c.** **Uā Esa. xliij. e.** **Perdā** babilonis nomē zc. Per cubilia leoz/

nū/ occulta seuitie et malignitatis: **Per montes pardoz** vane gl'ie extollētia/ qd se variat mltis modis. **q' Vulnerasti cor meū zc.** Sic p'tinua: **Inuitat** te ad veniendū: qd valde te diligo: qd **Vulnerasti zc.** Magnitudinē amoris exprimit vulnus cordis: vt videat spōs' dicere: **Vulneroz et clausū porto**

ib' pectore telū. **Et exponit** fm hūc sensū eodē mō de ecclia et aia fideli qd soroz dicit fm cōmunionē cōnubij spūalis. **His autē dicit vulnerasti:** p'p' duplicē hui' vulneris effectū. i. ad remunerādū et ad puniendū b' vulnerē/ vñ veller dñs vulnerari a nob: qd significatū ē. **ij. Regl. xx. f.** vbi dixit vn' de filiis p'phaz ad sociū suū/ p'cute: eo aut p'cutere nolente/ audiuit ab eo: qd noluit audire vocē dñi: ecce recedes a me et p'cutier te leo. **Vel p'rimū/ vulnerasti/ aliter** pōt legi de vulnerib' chriști: qd amore ei' i

cruce sustinuit. **Am. Esa. liij. b.** Ipse vulnerat' ē. p'p' iniq'tates nras. **Quē vulnera** p'p' doloris imēsitare i corde facta dicit: qd cor ē mēbrū qd sentit leui' lesionē. **De imēsitare autē dolo/** ris habet **Thren. i. d.** **O vos oēs qd trāsit p viā zc.** **Secūdo** autē repetit: **vulnerasti:** qd quotidie vulnerare eū addim' p p'atā: nihilomin' tñ ipse p dilectiōe non cessat clamare: **Ue/** ni zc. **De his vulnerib' i Ps.** **Am** quē tu p'cussisti p'cursi st: et sup dolorē vulnerē eoz addiderūt. **Et Job. xvj. c.** **Locū** dicit me vulnerē sup vuln'. **Vel dicit bis/ vulnerasti/ p'p' vuln'** passiōis: et vuln' cōpassiōis. **De vocatiōe: dicit. liij. a.** **Fornica** ta es cū amatorib' multis: et tū reuertere ad me dicit dñs: **Et i mltis alijs locis** habet de ista reuocatiōe. **Al' soroz ē specialit'** vocat h' ecclia de iudeis: de cui' p'ib' ipse fm lineā generatiōis descēdit: et eandē dicit sponsā quā mltiplici p'missiōe dotauit: fm qd dicit **Matth. i. a.** **Multifarie** multisq' modis zc. **Quā** soroz vocās et sponsā/ teneritudinē exprimit dilectiōis: quā vt ad fidē veniret sup' inuitat: et vt mag' eā puocet/ exp'orbat ei mala qd ab ipsa p'ulit. **q. d.** rogo te vt venias ad fidē: et acci/ plas coronā: qd libent' facere debet: qd **vulnerasti zc.** et tñ nihilomin' te inuito. **His autē dicit/ vulnerasti:** p'p' vul/ nera: qd viū p pedes et man' i cruce sustinuit clauoz fixuraf: et p'p' vuln' qd mortuo lācea ē illatū. **Al' iō** repetit: vt mag' eos de sui scel' iūanitate p'fūdat. **Ite vt ipse/ magnitudinē** admiremur amoris: et māsuetudinē ipatiētes et efferati crube/ scam'. **Hoc ē i qd ostendit** maxia benignitas saluatoris: qd p'secu/ tores suos ad pacē et ad regnū vocare nō cessat. **Sz pōt dicit** illud **Prover. j. c.** **Inuocauit et renuisti zc.** **Sequit' d In**

vno oculo tuoz: et i vno crine colli tui. i. i vnanimi vo/ lūrate sacerdotū/ phariseoz/ et scribarū: qd p oculos designant: et etiā vnanimi p'sensu totū pplū iudaicū/ qd p crines. **Hoc q'ru** ad expositionē de ecclia iudeoz. **Al' oculi ecclie sūt petr' et paul':** qd p traditiōe et doctrina tota illuminata est ecclia. **In vnitatē ē** istoz oculo vulnerat ecclia chrištū: p eoz p'dicationē vna/ nimē et p'cordē/ fideles de vtroq' iplo pueri sūt ad fidē. **Per** crines autē ceteri ecclie p'dicatores: qd vna volūtas i deo mltos ad fidē adduxit: qd idē docēt/ idē amāt/ idē q'ruit. **Al' oculi** ecclesie sūt p'lati generalit': crines sūt p'p'ie minores: qd qñ sūt vnanimes/ cor chriști vulnerat charitate. **Am. Eccl. j. d.** **De** aialib': **Una** similitudo ipsoz q'ruoz. **Et ioseph frīb' suis** qd de egypto mittebat/ dixit p'fiscētib': **Me irascam i via.** **Per p'au** autē dicit **Eccl. xxxij. b.** **Dispse** sūt oues meę co qd nō esset pastor zc. **Al' fm** qd exponit de aia fideli qd soroz est chriști p fidē: sponsa autē erit p'p'ie: **Oculi sūt intellect' et af/** fect'. **In vno ē istoz oculo** cor dei vulnerat/ cū p intellectū vsq' ad diuinitat' arcana penetrat: vel vt ipse cor sponsę suę dicat dñs: qd totū i ipsū intēdēs vulnerat. **d In vno oculo** tuoz/ cū vnanimit affect' et intellect' cor eleuat in deū. **e In vno crine colli tui/ cū.** i. ipsū cor timore cōfigit. **Sūt em** septē crines/ septē dona spūsancti: qd vn' ē timor: qd cū nullo alio ē cōbinat'. **Quē etiā septē dona septē oculi p'nt** dicit: qd **Zach. iij. d.** sup lapidē vñ esse dicit. **Al' vn' ocul' est** cēt' p'p'latiū: qd vñ petūt a dño: cū vñ sit necessariū: **Luc. x. g.** **Al' sō ocul'.** i. sinister cēt' actiuoz/ vel tpalia pcuratiū. **Vel vn' ocul' dicit** pōt intētio spōse qd solā gl'ia sponsi q'rit: vn' crinis auditiū/ qd cor vñ et aia vna: **Act. iij. f.** **Sequit'** **O pulchre sūt**

Dyslice

Pamphilus

Ps. 68.

Aliter

Aliter

Sch. 45, f.

Aliter

Pulchre sunt mamme tue soror mea sponsa. Et leui spōsam ad veniendū inuitet: eius cōmēdationi insi-
stir. Per māmās autē ecclesie ipsi plebani sacerdotes intelli-
gunt: qui paruulos. i. idioras et simplices debēt lacte simpli-
cis doctrine lactare. Unde Esa. lx. c. Sugēs lac gentiū et ma-
milla regū. i. bñ se regētū lactaberis. Et
xlx. f. Erunt reges nutriti tui: et regine
nutrices tue. Pulchre g sūt māmē tue:
extra honestate puerfatiōis: s itra assidui-
tate studiū spūalis: vt. s. nō habeant rugā
auaricie: nec maculā carnalis cōcupiscen-
tie: vt secure possit dicere spōsa illis Eccl.
xliij. c. Ego māt pulchre dilectionis rē.
Tanto g magis eis necessaria ē hñdō pul-
chritudo: quanto magis populū instruūt
exemplo q̄ verbo. Mā si sint ignorantia
cēci: si supbia tumidi: si auaricia curui: si
pusillanimitate pallidi: si inuidia liuidi: si
luxuria scabiosi: tā
nō est dicere: **P**ulchre sunt māmē tue rē. sed plangē-
dū est potius: et dicendū: Ablat est oīs decor a filia sion rē.
Thren. j. b. Etā ne credas sponso displicere māmās ppter
grossiciē q̄ indecēs esse videt in māmīs: Sequit: b **P**ul-
chritōia sūt ybera tua vino. Idē sūt ybera et māmē: q̄
debēt excedere oīs temporalis locūditatis pulchritudinē: q̄
p vinū qd in p̄sētia dñi deficit figurat: Vel p vinū secularis
sapientia vel philosophia: fm qd dicit Esa. xxiij. b. Mā p vi-
no nescierūt rē. Vel ybera sunt operib⁹ misericordie insi-
stētes: quoz pulchritudo in hilaritate cōsistit: q̄ colorat bñfi-
cia vniuersa. Pulchra ergo sūt beneficia siue ybera: cū hila-
riter cōferunt: et placet deo hęc pulchritudo: Mā hilarem da-
tozem diligit deus. Sed pulchritudo sūt: cum solo dei intuitu
cōferunt: Et h vino. i. pulchritudine carnalis voluptatis: q̄ si
melior est substantia ppter dominū erogata q̄ luxuriose con-
sumpta. Unde Ps. Dispersit dedit pauperib⁹: et ideo iusti-
cia ei⁹ manet in seculū seculi. Vel pulchritudo sūt ybera
i. lac qd fluit ab yberib⁹ vino. i. simplex doctrina et māsue-
tudo magis cōperit paruulis q̄ vinū subtilitatis et austerita-
tis qd paruulos enecat. Et attende q̄ eodem mō cōmendant
ybera sponfi. s. j. a. sicut hic ybera sponfi: Et em dicit apl⁹
j. Cor. vi. d. duo sunt in carne vna: Et eadem doctrina est
christi: qz dat: et ecclesie: qz ministrat. Ibi tamē dicit meliora
et hic pulchritudo: qz non solū sanitas in yberibus: sed et pul-
chritudo laudat. c **E**t odor vnguentoz tuoz super
omnia aromata. Vnguenta ista sunt opera misericordie
suauiter fragrantia: quoz odor est fiducia. Unde Tob. iij. b.
Fiducia magna erit corā summo deo elemosyna omnib⁹ fa-
ciētib⁹ eā. Vnguentoz diuersa sūt genera ad modū vnguē-
torū in medicina. Nam quedā sunt reprobia: que male sanas
homīnū mētes vulnerant ad salutē. Quedā mitigatoria: que
leniūt et cōferunt consolationē. Quedā purgatiua: que cōfessi-
onīs remedium psuadent. Quedā solidatiua: que reintegrāt.
Quedā rep̄ssiuā: que inflicto vulnere cicatrice obducūt: dum
ad ordinē vitę emendatiōis adducunt. Quedā que fouent cū
pseuerantiā dāt. Quedā que delectant spiritualē locunditatē
generatiua. Hęc septem vnguēta faciūt septē dona spūsancti.

Al. t mea

2. Cor. 9. b.

Ps. 111.

Vnguentoz
septē genera

Ps. 118.

Pulchre sunt māmē tue
soror mea spōsa. Pulchri-
ora sunt ybera tua vino: et
odor vnguentoz tuozum
super omnia aromata. Sa-
uus distillās labia tua spon-
sa: mēl et lac sub lingua tua:

sup oia aromata. i. sup omnes virtutes pōlitas et acq̄sitas.
Est etiā quoddā vnguentū ecclesie: De quo Exo. xxx. c. Sa-
cies vnctionis oleū sanctū: vnguentū cōpositū ope vnguē-
tarū rē. Quo inungunt quotq̄ seruāt ecclesie vnitatē. Et sit
hoc vnguentū ex q̄tuor: myrrha: cinnamomo: calamo: et ca-
sia: et conficit ex oleo. Per myrrhā q̄ ver-
mes arceret et corruptionē nō parit: tantūq̄
cōsumit: quātū dissoluit: significat tempe-
ratiā. Per cinnamomū fortitudo: q̄ i tri-
bulatione suauē gratiā emittit odorem.
Per calamū iusticia: q̄ vntusculūq̄ acta
mēsurat. Per casiam: que in aqua crescit
prudētia q̄ crescit in aquis scripturę. Oleū
hō quo cōfiscit hoc vnguentū: charitas ē.
De quo Barth. xxv. a. Prudentes vir-
gines acceperūt oleum in vasis suis. De
hoc vnguēto habet in Ps. Sicut vnguē-

tū in capite qd descendit in barbā barbam aaron. Iam vnguē-
ti odor sunt bona fama et opinio. Odor g vnguentoz hñdō
est sup omnia aromata. i. sup omnes gratias: De quib⁹ diui-
siones gratiarū sunt rē. Mā sine illis salus: sine istis nō. Vel
c **O**dor vnguentoz deuotio et gratiarū actio: quā semp
exoluit ecclesia p vnguētis quib⁹ vncta ē: Qui odor ē redo-
lens. d **S**up oia aromata. i. sup omne terrenam dele-
ctationē: vel sup omīs legales institutiōes. Proprie vnguēta
sponse dici possunt cōpassio: qua vngit egros ad sanitatē: et
beniuolētia: qua vngit sanos ad decore. e **S**auis distil-
lās labia tua spōsa. Cōmendata spōsa ab yberib⁹ cō-
mēdat eā a labijs et lingua. Labia autē ipsi sunt p̄dicatores
et doctores: et ceteri ecclesie plocutores: qui debēt esse fauus
sbditis amoris dulcedine: et distillās affabilitate. Labia moy-
si: fau⁹ nō erāt: nam plus amaritudinis habebāt q̄ dulcedi-
nis. Habebat em moyses vocē exilem: vt Exo. iij. c. habet.
Ire amaritudinē habebat lex moysi: q̄ oculū p oculo: dente
p dente iubeat reddi. Ire et fauus essent labia moysi: nō
distillās: sed aridus et saxe⁹ et abscondit⁹. i. in tabulis lapideis:
vbi reuera abscondit⁹ erat diuine legi arcantū. Vñ in Canticō
Deut. Et suggeret mel de petra rē. Sed mō labia ecclesie sūt
faui distillās: vt impletū videat apte illud Jobel. viij. d.
In die illa stillabūt mōtes dulcedinē rē. Fau⁹ est mel et cera:
hoc est diuinitas in hūanitate. Vel p fauū intelligim⁹ diuine
sapientie secretū: quod a labijs ecclesie eliquat. Unde sequit:
f **M**el et lac sub lingua tua. Lingua sponse: idē sunt q̄
et labia. Per mel pfectoz instructio: p lac hō simpliciū erudi-
tio significat. Vel habebat apl⁹ sub lingua: cū dicebat: Sa-
plentiam loquimur inter pfectos. j. Cor. ij. b. Lac hō cū di-
xit: Tanq̄ paruulis in christo lac vobis potū dedi nō escam:
j. Cor. ij. a. Et attēde q̄ dicit: Fau⁹ distillās: nō diffusus:
Mā p capacitatem auditorū stillare debet sermo doctoz aut p̄-
dicatoz: nō totū simul effudi. Vñ Prover. xxv. c. Vel iue-
nisti: comede qd sufficit tibi rē. Sicut em q̄ mel comedit mul-
tū: non est ei bonū: sic p̄curator maiestatis opp̄met a glia:
Prover. xxv. d. Et i lege seminiflui imūdū reputabāt: Le-
uit. xv. a. Vñ Act. xvij. d. dicebant de paulo iudei qui cum
pati non poterant: Quid vult seminiferbi⁹ hic dicere: Eccl.
xx. a. Qui multis vris sermonib⁹ ledit animā suam. Et Au-
meri. xix. c. Vas qd nō habuerit circūligaturā et opculū de-
sup imūdū erit. Fauus g deberet esse labia p̄dicatoz mat-
me. i. hba plena dulcedine. pferre: nec tñ imoderata. Propt
qd dicit: distillās: vt sic sit mel et lac sub eius lingua: nō vene-
nū intoxicās: vt sub lingua hereticoz. Vñ Ps. Venenū aspi-
dū sub labijs eoz: quoz fel draconū vinū eoz et venenū aspi-
dū isanabile: Deut. xxxij. e. Sed vere ecclesie p̄lati de sacra
scriptura debēt verba extrahere: q̄ sapoz mellis gustantib⁹
pferant: et ipsis tanq̄ pueris lactis pbeant nutrimentū. Vñ
Eccl. xliij. c. Hereditas mea. i. sacra scriptura sup mel et fa-
uū. Prover. xxiij. b. habet. Fili comede mel qm bonū ē rē.
Loquēs autem christus ecclesie de doctrina sacra tm vocat
eam sponfam et non sororem: quontam sponsa est verba quo
est sapientia et doctrina. Vñ Omis sapientia a dño deo est rē.
Eccl. j. a. Soror

Ps. 11.

Eccl. i. a. Soro: aut verbi nō est pure: sed verbi incarnati/in-
quātū ē eiusdē nature. s. cū christo. Del autē lac sub lingua
ei dicit esse: et nō in lingua: vt habēt adulatores garruli: ppter
quos dī Prouer. xxiij. d. Nō lactes quēq; labijs tuis. Re-
uera talia verba lactis et mellis p̄tendūt dulcedinē: sed ibi la-
teret fellis amaritudo: p
ut fau⁹ distillās labia
meretricis. Et subdit:
7. 5. 4. Nouissima aut illius
amara q̄si absinthiū.
Et petr⁹ dixit simo-
ni / Act. viij. d. In felle amaritudinis video te esse. a

a et odor vestimentoy tuorum
b sicut odor thuris. Idē cō-

Et odor vestimentoy tuoy sic odor thuris. Vestimē-
toy triplex est vsus: ad regendū / fouendū / honestandū. Per
vestimētū / exterior cōuersatio et operum visibiliū exercitatio
designat: q̄ vultu est ad regendū peccata: vt q̄ corā deo cōmi-
sim⁹ ei p bona opa abscondam⁹. Item ad fouendū: qz p bona
opa bonū / ppositū et volūtas ac dei grā cōseruatur in nobis.
Itē ad honestandū: vt exēplo bonoy operū et cōuersatiōis
honestē p̄mū ad sile inuitem⁹. Legim⁹ valet ad p̄nitētie
fructū. Vniuersa em̄ delicta opit charitas: Prouer. x. b. Et
i. Petr. iij. b. Charitas opit multitudinē p̄ccōy. Vñ Ps. Vñ
qz remissē sūt iniquitates rē. Fomēta p̄nēt ad iterni feruoris
augmentū. Vñ Leuit. vj. b. Ignis in altari meo semp arde-
bit. Ligna q̄ sūt subiciēda huic igni / sūt bona opa. Honestas
p̄nēt ad bonū exēplū / p̄rio ostēdendū. Vñ Ps. Sacerdo-
tes tui iduānt iusticia: et sēti tui exultēt. Se nō regit vt opoz
ret: q̄ dignos p̄nitētie fruct⁹ non exhibet. Itē frustra vestib⁹
se induit: q̄ cor int⁹ calozē nō sentit. Itē honeste nō vestit: q̄
sine offēsiōe nō gradit⁹. De p̄mo Apoc. xvj. c. Beatus qui
custodit vestimenta sua ne nudus ambulet. De secundo. iij.
Regl. j. a. Lūq; opitē dauid vestibus nō calefiebat. De his
duob⁹ sūt / Esa. lix. a. Tēp eozū nō erūt eis in vestimētū: neq;
opitē rē. De tertio / Leuit. xxi. b. Vestimēta sua nō scinderet
de sacerdote: p̄t in honestatē. s. Et de aarō / Eccl. xlv. b. Sto-
la gloriē iduit eū. De his q̄ vestimētis dicit: Odor vestimē-
toy tuoy rē. Odor thuris fluxū reumatis restringit: sic et
odor bonoy p̄uersatiōis et alijs fluxu p̄cti. Vñ i. Ps. Vñ rēba
et gutta et casia a vestimentis tuis rē. Et Beñ. xxiij. d. Sta-
timq; vt sensist vestimētoy ei⁹ fragrantā dixit: Ecce odor filij
mei rē. b Hortus cōclusus rē. Adhuc cōmēdatōi spō
se spōsus insitēs: eā sub metaphora horti cōmēdat. Sic em̄
in horto plātanē diuersa genera herbay et arborū sūt plārata.
Ecclē diuersa genera hoīm velut quēdā arbores sūt plārata.
Singularit aut dī horti / p̄t toti⁹ ecclēsiē vnitatē: et pluralit⁹
horti q̄q; / p̄t plures ecclēias p̄ticulares i vniuerso orbe dit-
fusas. De h horto vel horti dī salomō / Eccl. ij. a. Feci hoz-
tos et pomeria: et cōseui ea cūcti generis arborib⁹. Vñ i. vñ.
d. Faciēt hortos et comedēt fructus eoy. Vñ i. a. Dieb⁹
septē fuisse asuerus cōiuiuiū p̄parari in vestibulo horti et ne-
moris rē. Hoc cōiuiuiū est doctrina euāgelica: septē dieb⁹. i.
vñq; in finē seculi duratura. Daniel. xij. a. Cū autē p̄plus re-
uerisset. i. turba cōgregationū recessisset: p meridiem deambu-
labat susanna i p̄merto viri sui rē. i. fidelis aia i cōsideratiōe
diuersay psonay ecclēsiē dei. Esa. lviij. c. dīc spōsus ad sponsā:
Eris q̄si horti irriguus: et sic fons aqz cui⁹ nō deficiēt aqz rē.
Et i. c. Sūa libani ad te veniet et abies et bux⁹ et pin⁹ simul
ad ornādū locū sanctificatiōis meę rē. Et xj. e. Dabo i soli-
tudinē cedrū et spinā et myrtū et lignū ollug: ponā i desertū abi-
etē vlmū et buxū simul rē. Vbi enumerat septē arbores: p q̄s
septē ordines eoy q̄ sūt in ecclēia designant. Per cedrū aīā et
imputribilē / angeli / p̄ria natura creaturas alias excellētes: et
imputribiles p grē p̄firmatiōē. Per spinā patriarchē: de q̄
bus p generationē beata p̄go speciosa velut rosa p̄cessit. Vñ
de ea cantat: Sic spina rosa rē. Et Eccl. xxiij. b. de ipsa ha-
bet: Et q̄si plāratio rose in hiericho. Per myrtū: ex cui⁹ oleo
vngēbant mlires cū ad regū amplex⁹ debebāt accedere: vt
habet / Vñ i. b. significat p̄p̄s p̄nsā ecclēsiē p̄pantes ad
spōsi amplex⁹. Per lignū oliug / ap̄l ecclēsiē fomētū lūmis fi-
dei et doctrinē mīstrātes. Per abietē: martyres p amaritudi-

nes et p̄gnas maris. i. hui⁹ seculi ad portū accelerātes: sic na-
ues ex abietib⁹ sūt q̄b⁹ p mare nauigat ad portū. Eccl. xliij.
c. Qui nauigāt p mare enarrāt picula ei⁹. Per vlmū vmbro-
sam / p̄fessores gratā vmbzā suo exēplo ceteri tribuētes. Per
buxū / virginalis integritas: i q̄ celestiu imago sculpta relucet

clusus soror mea spōsa: hoz-
tus cōclusus / fōns signat⁹.

et resplēdet. Et igitur
ecclēia hoz⁹ bis septē
generib⁹ arborū cōfir⁹. 24. q. i. c. olb⁹
Cōmēdat aut hunc
hōtū a q̄ttuor. Pri-
mo a clausiōe / dīcēs:

Cōclus⁹: q̄b gemiat / ad ostēdū ecclēia duplici muro muni-
tā: scz iuisibili muro angeloy / et hostes iuisibiles. i. dēmonēs:
et muro visibili p̄latoy / et hostes visibiles: vt sūt heretici et fal-
si frēs / et tyrāni p̄secutores. De his muris orat Ps. Ut edifi-
cent mūrī hierlm. De his etiā dīc dñs Esa. xliij. d. Vñ tui
corā oculis meis semp. Sed mlti sūt q̄ int istos duos muros
fodiūt lacū peccati. Vñ Esa. xxiij. c. Lacū fecisti inter duos
muros rē. Vñ p̄mo dīc: Cōclusus / et carnis lasciuā: secūdo
cōtra mūdī cupiditatē. Sororē dīc et spōsam / ea ratiōe q̄ sup.
Secūdo cōmēdat hūc cētū a fontis vbertate. Vñ subdit: c
Fons signatus / baptisimū. s. de quo Zach. xij. a. Erit fōs
patēs rē. Et Jobel. viij. d. Fōs egrediet de domo dñi et ir-
rigabit torrentē spinay. Et Eccl. xlvij. b. Quē oīa ad que
veniet torrentis iste. Vñ Ps. Fumis imper⁹ significat ciuitatē
dei. Signat⁹ ē fōs iste certē forme signaculo: q̄ habet Vñ i. b.
vñ. d. Baptizātes eōs i nōse p̄is et filij et spūs sancti. Hoc si-
gnaculū null⁹ pōt soluere / aut etiā p̄phanare. Itē dī signat⁹
ap̄t ocultos baptisimū effect⁹. Tertio cōmēdat hoz⁹ iste a fru-
ctu vbertate.

Hortus conclusus rē. Exponitur etiā hoc de beata
virgine: quē ē hortus voluptatis et deliciarum amēnissimus
omīgena arborum plantatione confusus: De quo Beñ. ij. b.
Plātauerat dñs deus hortū voluptatis a p̄ncipio rē. Et b
trib⁹ modis / eā. s. ab eterno p̄destinādo / eā multiplicē p̄figu-
rādo beatā patriarchay et regū p̄genie q̄b⁹ ipsa nascere suo
ordine pducēdo: Et sic i p̄mo horto posīt⁹ est p̄m⁹ adā sola
dei manu de limo terrē formā: sic et in isto horto secūdo po-
sit⁹ est secūdo adā noster / sola spūs sancti opatiōe de beata vir-
gine p̄creatus. Posīt⁹ est aut ibi vt oparef. Vñ Luc. j. e.
Quia fecit mihi magna q̄ potēs ē: et custodiret illud. Vñ et
ad mariā dixit angel⁹ in codē. d. Et vñ⁹ altissimi obūbrabit
tibi. Itē vt oparef. i. fecūdā eā faceret: et custodiret. i. integrā
cōseruaret. Hortū istū bis dīc cōclusū: qz i ea et ante partū et
post illibata seruata ē integritas virginalis. Fons aut signa-
tus dīc: qz i partū q̄ filiū dei edidit / pudoris signaculū nō amī-
sit. Propter hēc tria cantat de ipsa: Virgo cōcepit / virgo pe-
perit / virgo post partū rē. In nobis etiā hēc tria spūalit iue-
niri debēt: vt in cōceptiōe boni / p̄positi p cogitationē: in par-
tūtiōe p opationem: et postea etiā in ipsi⁹ recordatiōe inte-
gritas seruaref: vt nec i intētiōe / nec in opatiōe / nec in reuela-
tiōe ad deū post factū posset corruptiō iueniri: vt sic eēt aia
hoz⁹ cōclusus in cōceptiōe boni / p̄positi: vt. i. q̄cqd cōcipet
pure ppter deū cōcipet. Itē hoz⁹ cōclusus in partū: vt q̄cqd
agēdū incipiet.

Hortus conclusus rē. De religione etiā hoc specia-
liter potest exponi: quē hortus voluptatis est si vere eam ap-
prehendimus. Unde: vt illis q̄ eā magis carcerem reputant
et infernū: qui de loco illo voluptatis in q̄ opari deberent et
custodire illū / ita libentē egrediuntur ad spinas et tribulos mū-
dang vanitatis et curiositatē. Cōclusus est hoz⁹ iste: Primo
p lasciuā / p vorū p̄nitētie: Cōtra cupiditatē suē mūdī p̄cupis-
centiam / p vorū paupertatis: Cōtra spūales nequicias / p vorū
obediētie fōs signat⁹. Qd seq̄: Emissiōes tue rē. vt p̄t.
Itē fidelis aia hozus est: De q̄ Jobel. ij. a. Quasi hoz⁹ vo-
luprat⁹ fra corā eo. Cōclusus esse debet. i. ex oī p̄t clausus ne
subintret aduersari⁹: q̄ sic leo rugiēs circūit. j. Petr. v. b. Bis
etiā debet esse cōclusus. Primo / ne ex p̄p̄eris surrepat vana
securitas. Secūdo / ne ex aduersis irruat tristis pusillanimi-
tas. Fōs etiā signat⁹ debet esse: ne ab ipsa defluat lubrica va-
nitas. Vñ hoz⁹

Ps. 50.

Ps. 45.

Aliter de
biā p̄gineAliter de
religione

De aia fidelī

¶ **Q**uasi uertate. Unde sequit: **a** **Emissiones tue paradisi** **sus malorum puniceorum cum pomorum fructibus.** **Idic** ē fructus: de quo in **Ps.** Terra nra dabit fructu suū. Et **Job.** ij. e. Lignū attulit fructu suū. **Deut.** xxxij. b. De benedictione domini terra est: de pomis et rore celi atq; abyssu subiacente.

B

Matt. 25. c.

L. b. ch. 4. a.

De brā **fgine**

Matt. 12. d.

formata significat. Sicem mltā bona opa pueniūt i vna radice charitat: q̄ bñ etiā p malapunica designat: p̄cipue opa iusticie q̄ aliqd habent aspitari sic vinū malorū puniceorū: et aliqd acetositas. Per fructū aut pomorū q̄ sūt dulcia et redolentia opa miscōie designant: ex q̄b̄ ranḡ p̄ ceteri dulcib̄ bonos i iudicio remunerabit cū dicit: Esuriui et dedisti mihi māducare etc. Venite bñdicti etc. Quarto cōmēdat hortū istū ab aromatū et speciey copiositate: Un̄ dicit: **b** **Cypri cū nardo: nardus et crocus fistula etc.** Per istas aromaticas species diuersi ordines sanctorū in ecclesia designant. Per cyp̄rū de q̄ sit vnguētū regū/angelī: de quib̄. i. casu eorū factū ē vnguētū regib̄. i. fidelib̄: qui se regere debēt vt eorū casu humiliant: **Yus illd̄** **Prover.** xix. d. Pestilēte flagellato stultus vel paruul⁹ sapiēti⁹ erit. Unde discipulis de subiectiōe demoniorū se iactantib̄: dixit dñs ad hūilitatē eos puocās: Videbā sathanā sic fulgur de celo cadentē: **Luc.** x. e. **Nardus** redolēs et calēs scōs patres significat: **De q̄b̄** **Eccl.** xliij. c. **Mōmē** eorū viuet i generationē et generationē. **Repetit nardus** p̄p̄t p̄phetas. Per crocū q̄ puri coloris ē aplī. **Sz** heu q̄ nutriti sūt i croceis. i. i ap̄loz doctrina et exēplo: amplexati sūt stercoza. **Fistula** martyres: q̄ cū exterius affligunt/iteri⁹ spūali dulcedine reficiunt. **Sz** **gori⁹**. **Dirabili dispēlatiōe** dei b̄ agit/ vt dū exteri⁹ affligit/ interi⁹ reficit. Per cinnamomū/ p̄fessores: quorū dulcissima ē exteri⁹ cōuersatio: sic in cinnamomi cortice ē dulcedo. Per vniuersa ligna libani/fginū cādida exercit⁹. **Postea** p̄ myrrhā et aloē/ q̄ i sepulchris deseruiūt: opib̄ p̄nitētiy et carnis mortificatiōis generalit̄ intēdētes. Per oīa p̄ma vnguēta: opib̄ misericordiē specialit̄ insistentēs. **His speciebus aromaticis** hortus iste inuenit ornatus.

agendū incipet/ fm̄ deū p̄ficeret. **Tertio** fons signatus post p̄tū: vt q̄cqd̄ egisset/ deo attribueret. **Soro** autē dī brā virgo adoptiōis: et hoc ex p̄rogatiua quādā speciali. **Mā** siq̄s fecerit volūtātē patris mei q̄ in celis ē: hic christi frat̄ et soror est: multo magis et beata fgō q̄ dei patris volūtati p̄ oīa obediuir. Un̄ sicut christ⁹ p̄mogenit⁹ in multis fratrib̄ dī: **Ro.** viij. a. sic et ipsa i multis sororibus p̄mogenita pōt dici. **Spō** sa fgō christi dī: ab ipso omī virtutū genere p̄dotata. Un̄ gratiā plenā dicit eā angel⁹: **Luc.** j. c. **Fons** etiā est ipsa de loco voluptatē egrediēs: **Ben.** ij. b. **A** quo exiit fluui⁹ irrigās totū mūdū: et a q̄ cūcta bona pcedūt. **Licet** em̄ ipsa sit hort⁹ cōclusus et fons signat⁹: tñ vberes fruct⁹ emittit. i. plures religiōes emittit: vt paradysus. i. amgnitas malorū puniceorū. i. religiōnū diuersay p̄ ea significatay dicat: **b** **Cū pomorum fructibus**. i. aliarū ecclīay min⁹ austeritatis et aspitatis habentiū: imo aliqd dulcedinis i exteri⁹ cōuersatiōe p̄tendētiū: q̄ oēs i hūilitate fundant/ q̄ plene fuit in maria. Un̄ **Luc.** j. e. **Respexit de** hūilitatē ancillē suę. **Sz** ab ea i christo plenissime emanauit: qui dicit **Matt.** xj. d. **Discite a me:** quia mitis sum et humilis corde. **Ideo** dicit: **Emissiones tue etc.** **Vel** fructus iste dñs est iēsus christ⁹ ab vtero virginis/ licet conclusus et signatus sine signaculi ruptura emissus: **De quo** **Luc.** j. e. **Benedictus** fruct⁹ ventris tui. **De quo** pluraliter dicit: **fructibus**: p̄pter plures ipsi⁹ fructus vtilitates. **Unde** ipsa beata virgo est hort⁹ dei patris: qui fructus vberes attulit dei filiū pariendo. **Ipsa** em̄ est granū frumētī q̄ in terra mortuū/ fructū attulit copiosum: **Job.** xij. d. **c** **Cypri cū nardo etc.** **Per cyp̄rū** quo sit regium vnguētū/charitas: quę ceteras virtutes informat/ significatur. **Per nardū** humilitas: **Per fistulā** elemosyna facta in abscondito: **Per crocū** conscientie puritas: **Per cinnamomū** exemplū bonorū operum: **Per vniuersa ligna libani** cādorū innocentie. **Per myrrhā** et aloē/

opera p̄nitētiy: **Per p̄ma vnguēta** secūda sūt intelligēda: **Prima** quę fouet et cōdiunt/ sunt ecclesię sacramēta: **secunda** quę post lapsum vulnerata sanant et vlcērata cōsolidant/ sunt p̄nitētiy opera. **Prima** integritatē vitę spūalis custodiūt: **secūda** remediū p̄nitētiy apponūt. **Primis** iuciamur: **secūdis** p̄ctā abscondim⁹ et sepelimur.

nitas. **Vel** hortus dicitur quo ad ipsā/ Alter quo ad actiū: fons quo ad cōtemplatiū. **Per cyp̄rū** spūalis paup̄tas: cui regnum p̄mittit: **Matt.** v. a. **Per nardū** qua vnctus ē dñs ante passiōē: **Job.** xij. a. hūilitas. **Per crocum** auro similem/ fidei p̄batio: **Per fistulam** mortū memoria: **Per cinnamomū** misericordiē opa: **Per ligna libani** castimōia: **Per myrrhā** et aloē p̄nitētiy opa. **Per p̄ma vnguēta** spūalis dulcedinis i via p̄gustatio: vt respectu eorum/ secūda dicant i patria celestis iocūditatis plena refectio. **Vel** sic cōtinua: **Unde** mihi odor thuris: **Respōdet** sponsus: **hortus cōclusus etc.** **Parum** est sponso amante spōsam p̄ partes singulas cōmēdare. **Un̄** eam totā comparat rebus plurimis pariter ac p̄ciosis. **Primo** igit eā hortō comparat: q̄ a fonte et loci amgnitate/ arborib̄ fructibus/ aromatibusq̄ cōmēdat. **Hic** est hortus quē plantauerat dñs ab initio: **Ben.** j. b. **Singule** plantę siue arbores hui⁹ horti singuli facti sūt: quibus omnib̄ vici iubemur. **Lignū** vitę/ christus: lignum scientie boni et mali/ doctores qui habent scientiā boni et mali. **Et** attēde q̄ in hoc hortō sūt palme victorē: cedri/ timorati hūiles: oliuē/ viri misericordię: amygdali/ bi qui in flore. i. in proposito teneri/ in fructu solidi esse solent: nucis arbores/ bi qui exterius/ nec florē/ nec dulcedinē habere vident/ intus tñ nucleū pinguisimū sub amaritudine conseruantes: arbores cerasorū et prunorū/ bi qui exterius teneros et esibiles ac dulces se exhibent: intus tñ fortes: qui rapinā bonorū cū gaudio suscipiūt. **Aues** etiā sunt in hoc hortō/ ipsum diuersorū cantuū melodia replētes. **Ibi** sunt alaude in dei laudibus altę p̄sonātes: **Philomenę** amore languētēs: q̄ dicunt a philos qd̄ ē amor: et mene qd̄ est defect⁹: **Et** ygnū diuolui cupiētēs: **Eorum** futura p̄stolātes. **His** autē dicit hort⁹: p̄pter duos p̄pos. i. p̄pter actiuos et p̄tēlatiuos: vel p̄pter geminū fructificādū modū/ in actiōe. i. et passiōe. **Ite** bis dicit cōclusus: p̄pter vniuersulq̄ p̄p̄riā et p̄tēlati sui custodiā: vel p̄pter p̄tēlati et angelicę naturę custodiā: vel p̄pter vniuersq̄ potestatis murū. **Fons** autē dicit ecclesia: quia continet scaruriginē oīm aquarū viuētiū: doctrinay. i. gratiay et lachrymarū. **Est** autē ecclesia fons. i. locus cōtinens et ambiēs illam ebullitiōē aquarū: **Mā** p̄p̄rie fons. i. origo et scarurigo aquarū est spūsanctus. **Fōs** iste signat⁹ dicit. i. clausus: q̄ et si quāsi in se est omnib̄ patēs vt fons: pauci tamē inde hauriunt. **Vel** signat⁹. i. ab alijs discretus: qui nō fontes sed alter hie vel lacunę dici debent. **Vel** signat⁹: quia in eo omīs signatur. **Vel** q̄ ibi nemo introducit nisi p̄ eū q̄ habet clauē david. **Emissiones** hui⁹ fontis sunt riuuli multi aquarū multay. i. populoz/ quos sub diuersis metaphoris p̄sequit. **Per malapunica** martyres: p̄ pomorū cōmuniū fruct⁹/ ceteros fideles iudicē ligens: qui omīs ipsum spōsum sicut paradysus delectant. **Est** q̄ sensus: **a** **Emissiones tue etc.** i. in emittendo martyres ceterosq̄ fideles assimilatis hortō pleno malis puniceis ceterisq̄ cōmuni⁹ pomis. **Vel** fm̄ qd̄ de religione exponit: mala punicea sūt cetę claustraliū: q̄ sub vilitate/ austeritate et amaritudine vni⁹ exterioris corticis. i. habitus: grana plurima puritate cādida/ rubentia miro decore cōtinent. **Per poma** fō cōmunia absq̄ hmoi cortice/ aeri cōmuni et oīm aspectibus exposita/ boni seculares significant. **Unde** vt dictum est/ **Ue** illis qui claustrū carcerē reputant: quē domin⁹ paradysum vocat. **Sunt** etiā emissiones ecclesię/ **c** **Cypri cū nardo.** **Cyp̄rus** arbor est aromatica: cuius semen candidū: cui adhibet oleum ad conficiendū vnguētū regale. **Et** quid est nisi illi de quib̄ **Sap.** iij. a. **O** pulchra est casta generatio cum claritate. **Sed** quia ex pudicitia plerūq̄ oritur tumor superbie: ideo nardus recte cyp̄ro iungit: quę spicam habet et aliū fructū non habet: et significat humiles/ qui cum omnia bene fecerint/ dicunt/ serui

fecerint: dicunt: serui inutiles sumus. **a** Hardus et crocus. **E**roc: qz crines pducit aureos: significat illos q diuina sapia sūt imbuiti. **U**l p cypriū/sanctimonia: p nardū/charitate fer/ uidi. **I**re p nardū/spū feruētes: p crocū misericordes. **E**rocus enim nihil pter radicē habet molle: **P**rimo em habet crines gramineos/graciles et longos: deinde flozē aureum: tertio crines aureos: qui sunt ei qñ flos secūdus: qd bñ pie rati cōgruit: q pmissi/ onē habet vitē q nūc est et futurę: qz crocus et sursum fructificat et in radice. **S**equit: **b** Fistula. **H**ec ē arbor parua/robusti corticis: cuius tota virtus ē medulla: et eos significat q cultū secularē negligūt: vt anachoretę: q oīno vi/ dent ē inutiles: s vbi aduersitatis tpe medulla fractiōe expri/ mat: viscera emollit cū infundit: et suauit purgat: qd bñ hūi/ litati cōuenit. **c** Cinnamomū: qd cōtrario tota virtus hz in cortice: significat eos q exēplo exterioris puerfatiōis alijs pñt: qz quāto plus terunt et masticant: tāto magis suauitas odoris ac saporis eorū sentit. **S**equit: **d** Cū vniuersis lignis libani. **I** cū vniuersis sanctimonie candore et sciētia et vita emineat. **S**eqt: **e** Myrrha. **M**yrtha putre/ dinformis ē resistit. **A**loe etiā iteriora purgat: et significat eos q disciplinę exterioris et pñfatiōis purgatiōi intēdūt. **A**nguē/ ra aut pma dūctus: vel ordine vel dignitate. **O**rdine: vt cha/ rismata: quibz in baptismo vngimur ad nitore et regiā digni/ tatē. **S**ecūda: vt illa quibz in penitētia vngimur ad sanitatē. **P**rima aut vnguenta dignitate dicam: charitatē/misericor/ diā/benignitatē. **U**el pma vnguēta sunt cōsolatiōes spūales: secūda tpales. **U**el dic pñtis vel pñcipuis. **I**n pñtis ē emissio/ nes ecclie: fuerūt padisus malozū/punicorū. **I**n pñtina ecclia tota fructus plena. **D**einde cypri cum nardo. **I**n viri baptismo cādidit/feruētes spū/hūiles/misericordes. **D**einde anachore/ te: q p fistulā: **D**einde viri fama et exēplo pñcipui: q p cinnamo/ mū: **D**einde viri cādoze seclī emineat: q p lignū libani: **D**e/ inde cetus claustralitū interno luctu et exteriori sese mortifican/ tiū disciplina: q p myrrhā et aloe cū oibz etiā pñtis vnguētis. **I**n pñtū dñtis significat. **U**l vnguēta pma est fideles ho/ uisimū: q pñtis martirz virtutibz pñcipuis dediti est. **E**t seqt: **f** Fons hortoz. **A**d maiorē cōfirmationē cōmēdatiō/ nis spūalē cōcludendo hoc addit. **q**. d. qd plura de te dicerē: tu es. **F**ons hortoz. **I** origo vnde emanauerūt oīs horti: vt est ordo cisterciensiu/cluniacensiu/cartusiensiu et ceteri. **U**el/ fons. **I** irrigatio hortozū. **U**troqz mō bñ cōpetit ecclie pñti/ tuz: quę et oīmū hortoz origo extitit: et ex qua pcessit fons gratiaz/doctrinaz/lachrymarū: quibz oīs horti spirituales irrigari fructificant. **H**oc fonte potant cameli abraz. **I** fideles obediētes et simplices. **S**up hūc fontē sedet dominus: **J**oh. 11. a. **E**t **J**ude. **xv**. d. habet: **A**ppellatūqz ē nomen loci illi fons inuocātis de maxima. **D**e maximis ecclie exit fons do/ ctrinę. **F**ons hortoz: etiā pōt dici anima cuiuslibet fidelis et pñcipue pñicatoris alicuius sacre eruditiōis hortos dñicos irrigantis: fm qd dicit **P**rouerb. **xv**. c. **F**ons vitę eruditio possidētis. **D**e his fōtibz dī **E**sa. **xij**. b. **L**aurietz aqz in gau/ dio de fontibz saluatoris. **I**bi sunt duodecim fontes inuēti in belim: **E**xo. **xv**. d. **F**ons est pñicator: dñi pñmos rigat: pu/ teus sō dum pfundiora sibi reseruat. **P**rouerb. **v**. c. **B**ibe aquā de cisterna tua rē. **S**ed quidā sunt fontes tñi et non pu/ tei: nihil sibi penitus reseruantes. **D**e quibz **R**oma. **ij**. c. **Q**ui aliu docet teipsum non docet. **U**el fons dicit docendo faci/ lia: puteus eructuando pfunda. **J**oh. **xxv**. ij. c. **S**apiētia tra/ hit de occultis: et volucres celi latet. **U**el dicit fons sacra scri/ ptura: in quātū ministrat doctrinę sufficientiā: puteus autem ppter sui pfunditatē et mysterioz occultationē. **g** **A**qua/ rum viuētū: id est viuere spiritualit facietū. **J**oh. **v**. f. et **E**ccē. **xlvi**. b. **Q**ue fluit large: **k** **I**mpetu/ omnia. **I** obfacula subuertēdo: **l** **D**e libano. **I** de alitu/ dine et puritate spūs sacre scripturę. **E**st ergo sacra scriptu/

ra vel anima fidelis: vel ipsa ecclesia: fons hortorum. **F**ons in quantum gratis labitur: puteus in quantum cum la/ bore fodit. **I**re fons qstū ad gratiā industrię: puteus qstū ad industriā gratię: quę duo bene iūgunt: nec sepanf: quia se inuicem iuuant. **H**ortoz aut pluralit: ppter plures scēpōz

f **tis**. **F**ons hortorum / puteus aquarum viuētū: quę flu/ unt impetu de libano. **S**ur/ ge aquilo et veni auster:

expositores et expō/ tiones. **Q**uātū ad ecclē siā sō: qz quot genera fidelitū: tot horti: **I**n quibz dā em rubet ro/ se martyrij: in alijs cā/ det liliū castitatis: in alijs liuefcit viola hu/ militatis: et sic de alijs. **U**l **N**umeri. **xxij**. a. **Q**z pulchra sūt tabernacula tua iacob rē. **Q**stū ad animā dñi etiā pluralit hortoz: ppter pluralitatē virtutū: ex quibz varij fructus bo/ norū operū emanāt. **U**l horti hortulan est dñs: in q ma/ rie magdalene ploranti. **I** aīe amaritudine peccatoz cōtrite apparet. **A**b hoc euellēda sunt olera herbaz q cito decidūt: **J**uxta illd **R**oma. **xlij**. a. **Q**ui infirmus ē olus māducat. **H**ec solū fons hortoz: sed puteus aquar viuētū ē sacra scriptu/ ra: vt dicit ē: **M**ā inefficientē habet scientiā: quā spūs veri/ tatis suggerit et educit: et viua est doctrina quę se mouet p bo/ na opa. **J**oh. **v**. f. **D**e vetre ei fluit aq viuę rē. **I**n his aqz pñcipit leprosus se mūdare: **L**eu. **xlij**. a. **E**cclia em vñ fide/ lis aīa puteus est aquar viuētū: fm diuersos status diuersis puteis adaptata: fm qd **B**en. **xxv**. e. legit: q **I**saac pñm pu/ teū quē fodit vocauit calumniā: secūdū inimicitias: tertiu sō puteū latitudinis: et quartū abundantię et satietatis. **P**rimū im/ pediebāt fodere allophylit: qz volente terrenitate a se abijcere impediūt demones: et eoz ministri hoīes. **I** mūdant: quibz cū viriliter resistit: fodit: postea puteus inimicitiarū: nā pficiē/ do in bono/ firmant inimicitie inter ipsū et demones: et tūc fo/ dit pureum latitudinis: et tandē abundantię et satietatis. **E**st est puteus iste: **g** **A**quar viuētū. **E**ccē. **xlvi**. b. **O**ia ad quę venerit torres iste viuēt. **Q**ue fluit impetu. **I** p gratiā spūs sancti subito et qñ impetuose venientē: **J**uxta illd **A**mb. **N**escit tarda molimia spūs sancti gra. **H**oc impetu du/ ctus paulus: cōtinuo vt synagoga ingressus est: pñdicanit iesū: **A**ct. **ix**. d. **E**t **E**ccē. **j**. c. habet: vbi erat impet spūs illuc gradiebant rē. **T**anta est huius impetus vehemētia: q ei nihil resistere pōt: nec fames: nec sitis: **R**oma. **vij**. g. **l** **D**e liba/ no. **I** de summo vertice et origine gratiaz christo. **J**aco. **j**. c. **D**ē datū optimū rē. **U**el de libano. **I** de mūdicia pñciēti: quę locus est leticie redundantis: et aquas plenissime effundē/ tis. **D**e beata vīrgine potest etiā hoc exponi: quę fons ē mi/ sericordie: **D**e qua **J**ohē. **vlt**. d. **F**ons de domo dñi egre/ dief rē. **E**adē etiā est puteus p hūilitatis pfunditatē: **D**e quo **N**umeri. **xxj**. d. **A**scēdat puteus quē foderūt pñcipes rē. **D**ic ergo: **f** **F**ons hortoz. **I** religiosor: **E**t **g** **P**uteus aquar. **I** populor seculariū: **h** **A**luentū: cū vita gratie saltē pñcipiā defacili impetrāt ab ea aquas gratiaz religiosi: ceteri autē seculares nō ita defacili: sed cum quodā labore: vt aqua de puteo extrahit: aque. **f**. gratiaz. **Q**ue fluit im/ petu de libano. **I** de ipsa p libanū designata: quia candida mūda et casta: et vitę altitudine emineat: ac meritor progati/ ua sup choros angeloz exaltata. **m** **S**urge aquilo rē. **H**orto cōsitor/ irrigator: cōcluso: necesse ē vt pñfct ad h vt vbe/ rius fructificet. **E**t qz nō minus in aduersitate qz in pñpērita/ te pficit ecclesia: ideo tam aquilo qz auster pñfctare iubet. **U**el p aquilonē diabolus: cui tanqz victo et pñtrato dicit: **S**urge. **P**er austrū spūs sanctus: cui dicit: **V**eni: qz libere et desursum venit. **U**el idē. **f**. diabolus pōt dici aquilo: dñi temptat p ad/ uersitatē: auster sō dñi temptat p pñpēritatē. **E**t vtroqz mō sponfa secura iam de sponsi cōsocio: vt pficiat magis ac ma/ gis gaudet se ab eo vtroqz modo temptari. **U**l ex cōfidentia quā habet de sponso dicit: **S**urge rē. **U**el ipse spūs sanctus similiē pōt dici aquilo: cū imittit timorē: auster sō cū accen/ dit amorē. **U**el sic: **m** **S**urge aquilo. **I** recede aduersitas et tribulatio. **n** **E**t veni auster. **I** pñpitas. **U**el pōt ēē vox vel sponsi vel sponsę

De brā figne

vel sponsi vel sponsę optantis. Dñs em̃ quę p̃mittit oculo suo iudicio sp̃sām temptationū tribulationū cōcuti eā inde liberās qñ sibi placet. De aq̃lone fm̃ qđ aduersitatē signifi- cat. Eccl̃. xliij. c. Frigid⁹ vent⁹ aquilo flauit et gelauit crystal- lus ab aquis. Scđm qđ dñs de diabolo. 1. iere. j. c. Ab aq̃lo- ne pandet om̃e malū.

Surge g̃ p̃mo. i. re- cedet me horti mei pul- chritudinem et flores amittā. Et veni au- ster. i. p̃peritas vel gratia spiritus sancti.

Perfla hortum meū vt flores emit- tens et pulchra redo-

lens in sp̃sō cōspectu appa- reā. De austro: Job. xxxix. c. Ex-

pādēs alas suas ad austrū rē. Itē Surge secūdo nō vt abe-

as: s̃ vt ventas. a. **Perfla hortū**: vt te nō impediēt appa-

reāt horti flores: et pulchritudo illa. Qđ sit cū letat tribula-

tio vt tēptatio sustinet: Iux̃ illd̃ Iob. x. g. Rapinā bonorū

vestroz cū gaudio suscepisti. Et Act. v. g. Ibat apli gaude-

tes rē. Tñ seq̃. b. **Et fluet aromata illi**: i. dona sp̃sū

tes/doctrina/cōsolatiōes et g̃fariactiōes. Dñs sic venit aq̃lo

q̃ cū eo venit auster. i. sp̃sū sancti p̃solatio (Abacuk. iij. a. Dē

ab austro veniet rē) ad horti p̃flatiōē: tūc fluet illi aromata

p̃dicta. Eccl̃. xliij. d. Rigabo hortū platiōis: et inebriabo

partus mei fruct⁹. Iux̃ aromati odorē delectat dñs: vñ et

eorū fruct⁹ optat: vt possit sp̃sa dicere illd̃ Eccl̃. xliij. b. Sic

cinamomū et balsamū aromaticas rē. **Expo. Ca. V.**

Eniat dilect⁹ me⁹ rē. Supra imediate cōparau-

rat sp̃sū sp̃sa horto irriguō secūdo et clauso. Ipsa

ergo vidēs eū magis agriculturę fructus in ipsa dili-

gere q̃ amplex⁹: nō iā ad lectū sed ad hortū eū inuitat. Hoc

aūt facit: q̃ nō vult ingrata existere. Et q̃ sine ipso cōspicit

nihil posse: q̃ vt dicit Gregori⁹: cito bonū perdit qđ a largi-

toze nō custodit. **Eniat g̃ dilect⁹ rē**. cū vñ miseri-

cordia et veritas: ex cui⁹ ore p̃cedit gladi⁹ et viraq̃ p̃re acur⁹:

Apoc. i. d. In h̃ qđ dñs veniat: ipsi⁹ desiderii exp̃mit. **Eni-**

at g̃ duab⁹ vñs p̃dicti timorē icurēdo et ad amorē illiciē-

do. **Eniat p̃ timorē et sp̃e mīstrādo et mīscōia cōsolādo**: Et

sic sp̃e erigēdo veniat p̃ flatiū austeri excitādo affectum: veniat

p̃ flatiū aq̃lonis qđ timeri debeat ostēdendo. **Barth. x. c. Illū**

timete qui p̃t rē. **Eniat et pueniat et mansiōē faciat**. Job.

xliij. c. Ad eum veniem⁹ et mansiōē apud eū faciem⁹. **Barth.**

Felix aīa qđ dñm iēsu digna ē inuitare vt veniat ad fructū ma-

turū: nihil acerbioris habentē. Et h̃ qđ sequit: **Ut come-**

dat rē. c. **Eniat g̃ i hortū suū i me. i. quē dixit hortū**.

Et pet̃ aduēt⁹ et sp̃sū sancti i mentē vñ i iudicio vel i morte: i

quā veniat ad ṽstrigēdū custodiēdū. Ad qđ rē **Ut come-**

dat fructū pomorū suorū nō meorū. Dñs em̃ sūt nō sp̃sū

oīa bona qđ h̃z siue sp̃alia siue sp̃alia: p̃t qđ et ipsi reddēda.

Fructū g̃ pomorū suorū comedit dñs: cū ei i mēbris suis bñfi-

cia tēpalia exhibem⁹: Iux̃ illud **Barth. xxv. d. Qđ vñ ex**

minimis meis rē. Et bñs **Barth. comederet dedit fructū po-**

morū suorū sp̃sū cū paup̃rē dimidia sui pallij vestiuit p̃re: Et

credo qđ itegrū dedisset si cui dabat plen⁹ attēdisset. Qui bñ

qđ dñs sūt poma et fruct⁹ attēderet: ipso esuriret: ea porcis aut

canib⁹. i. meretrīb⁹ et histriōib⁹ nō cōferret. Poma etiā sunt

bona opa: qđ mādib⁹ p̃missionū comedit et masticat. **Eni-**

ni in hortū meū rē. Pōt esse vox sp̃sū se ostēdētis iā sp̃sū

se p̃cibus annuisse: vt sit veni p̃teriti t̃p̃is: qđ qđ petis iā se-

ci. **Eni. i. errātes corrigēdo: infirmos subleuādo: bonos cō-**

firmādo: p̃fectos et maturos mecū i requie collocādo. **Eni-**

aūt dicit in p̃terito: nō venio in p̃senti: ad inuendū qđ nō ex-

pectat donec vocet venire. **Ex. lxv. d. Anteq̃ clamet ego ex-**

audia rē. **Eni. g̃ in hortū meū rē**. i. in cor hūanū ipsū

in veniēdo faciēs hortū meū: extirpādo i aduētū meo sp̃inas

et tribulos vitiōz sanctarūq̃ cogitationū semia imittēdo: et

gratiaz secūdo roze rigādo. **Al pōt eē veni** impartui modū

vt sit vox sp̃sū sp̃sām qđ ipsū ad veniendū in hortū inuitau-

perfla hortum meū et fluet
aromata illius. **Ca. V.**

Eniat dilectus meus
in hortū suū vt come-
dat fructum pomorū
suorū. **Eni in hortum meū**

rat pulchra vicissitudine reuinitatis. Mibi em̃ admirabile
cōmercio sponsi et sponsę: vt possit dici: **Admirabile cōmer-**
tiū. i. qđ fili⁹ dei patris vnigenit⁹ ac sup̃ oīa dilect⁹ i gl̃ia ange-
lorū ad hortulos ñros sic inuitari p̃mittit: et nos ad suos hor-
tos amplos fructiferos et secūdos nos reuinitare p̃mittit. **Ve-**

ni g̃ tu sponsa qđ me ad
tuū hortū inuitaueras
i hortū meū virtutū. i.
oīm padisum: vel i me
ipsum qđ sum hortus
habēs omne delecta-
mētū: omne amēnita-
tē: vel in padisum ce-
lestem/ beatitudinē. i.
eternā: vt mecū ibi cō-

regnes. **Barth. xxv. c. Venite benedicti patris mei rē.**

Eniat dilectus meus. i. immortalit̃ et incorruptionē post

mortē suscepit. Et ideo bene debes venire vt tu sūt accipias.

Adē aūt dicit: qđ ipse p̃m eā suscepit: et solus eā impetrat.

Et fm̃ qđ de p̃terito dictū ē. **Eni**. Quali bñ dico: veni

i hortū meū: qđ iā ibi/ messui myrrhā meā cū aroma-

tib⁹ meis. i. martyres et p̃fessores: cū oīb⁹ qđ fama bonorū fut-

i signēs/ i horrea celestia trāsportauit. **Al p̃ myrrhā cū aroma-**

tib⁹/ abstinentia a malis/ cū affectib⁹ bonis: et t̃p̃antia a licitis/

cū tolerātia i aduersis. **Vel vt b̃ dicat** sponsus ad modernę

eccl̃ię erubescētiā: qđ solū ad pomorū fructū sp̃sū inuitat: cū i p̃-

mitua eccl̃ia tanq̃ maturiores fruct⁹ myrrhā et aromata mes-

suerit. i. ap̃los et martyres sanctos. **Vel qđ pus dixit**: **Eni-**

at dilectus rē. Vox est synagoge eū diu expectantis/ ch̃nisti

salutē t̃p̃e enoch et helie p̃stolantis aduentū. **Cui respōdet** ch̃i-

stus se venisse in aliū hortū. i. eccl̃ię gentiū: et in eo myrrhā

et aloe messuisse. **g. Comedi. i. sp̃uali amore mibi vnui: vt**

in corp⁹ meū mysticū iam trāstuli. **b. Fauis/ cētū. i. cōfēs-**

forū/ pabulū lumis/ vasa dulcedinis. **Eni melle meo. i.**

cū ipsa dulcedine sp̃uali qđ eos impleuit: vel cū eis diuini p̃bi

epulas gustauit dulciter ac libenter. **P̃s. Dñs dulcia faucibus**

meis rē. **Vel fauis/ verbū caro factū: qđ comedit eo satiādo**

eccl̃iā: et fide reficiēdo/ cū melle sp̃ualis iocūditatis et dulce-

dimis ex illo sauo liquāte: vel ceteros ad veniendū et comedē-

dū p̃ fidē inuitat. **k. Bibi. i. credentes in me bibere fecit**

Eni inuitat: **De quo Barth. xxvj. c. et Barci. xliij. c.**

Mō bibā de b̃ gentinie vitē/ vñ qđ illd̃ bibā nouū i regno

p̃is mei. **Cetera em̃ trāstet: et ecce noua facta sūt oīa** p̃ re-

urrectionē. i. **Iā em̃ nō sūt ch̃ristus pro laqueo/ nō tristat ad**

mortē/ nō potat aceto. **Bibi g̃ vinū meū** q̃tum ad eos

qui iā sunt mecū in eterna beatitudine. **m. Cū lacte meo**

q̃tum ad illos qđ adhuc manētes in via/ nutrimentū indiget et

sustentatiōē. **Al k Bibi. i. mibi incorporauit** **Eni**. i.

facile intrātes/ sp̃sū seruētes/ lachrymis fluētes/ cordis leticiā

habētes/ alios inebriātes: **m. Cū lacte meo. i. cū infirmis**

adhuc auditōib⁹: cū simplicib⁹ et minorib⁹ lacte adhuc pasci

indigētib⁹. Et qđ in p̃ma refectiōe satiāto dñō/ iustū est vt in

secūda mēsa comedant seruētes: Sequit: **n. Comedite**

amici rē. i. cōgaudente mibi i sp̃uali cōuiuio i p̃senti. o. **Et**

inebriamī charissimī/ sup̃ excellenti leticia in futuro. **Ami-**

ci sunt qui vel ab eo audiūt/ vel p̃ eo faciunt: sed erūt charis-

si i futuro/ vbi plena erit iebzatio vini meri et purissimi. **Adic**

autē bibis vinū mixtū. **Prover. ix. b. Venite comedite panē**

meū: et bibite vinū meū quod miscui vobis. **Ex. lv. a. Emite**

absq̃ argēto et absq̃ vlla cōmutatiōe vinū et lac. **Vel sic: Mō**

credatis me totū comedisse et bibisse: sed venite et vos et come-

dite fauū. i. difficiliora p̃cepta implere: et bibite vinū cū lacte

. i. faciliora obseruate. **Hec em̃ oportet facere: et illa nō omi-**

tere: **Barth. xliij. c. Vos inq̃ amici estis: si feceritis ea qđ ego**

p̃cepto vob⁹: **Job. xv. b. Bibite aūt ita qđ inebriamī**. **Vali em̃**

bibūt s̃ nō inebriant. **Eni Aggei. j. b. Bibistis et nō estis in-**

ebriati. **Vel Comedite/ b̃i/ amici/ p̃ceptorū et tribulationū**

duricias cū sapore: et sapore masticaōe: vt i futuro bibatis vt

nū oīm p̃solatiōis: vt accepta p̃ma stola charissimī et inebri-

amini ab yiraq̃. **Al amicos vocat: qđ et amīcos sūt et amari.**

Charissimos ho: qz care empti: Iux illd apli. i. Cor. vi. d. Empti enim estis pccio magno etc. a **Ego dormio etc.** Uox est sponsa supra a sponso ad inebriatione inuitat: que ia a se inebriata vsqz ad somnu respodet. Vos em est ebrii q li biter dormit. Dicit ergo: **Ego dormio. i. exteri cōtempla**

tionem vaco ab impetu psecutionu/ a streptu actionu/ a corporali sollicitudine quiesco. b **Et cor meum vigilat/** vt plus bibat desideras. i. rōnis z intentionis ocu lus ne tpe quietis fallat laborat. Sopor iste est mētis excessus z alienatio a carnis illecebris/ a mūdī spectaculis: quo sopira aia fidelis ampli⁹ vigil efficit in spiritali amore: bonus somn⁹ z dulcis/ in quo dor mīdo aia vigilat cor de deū cōtemplat: vñ dulcis somn⁹ z vigilie felices. Felicit obdormiuit ioseph/ cui in somnis reuelatū ē pceptū marie de spūs sancto esse: **Darth. j. d. Felices fuerit**

pastor vigilie: qd⁹ vigilias nocti custodiētib⁹ saluator mūdī nat⁹ annūciat: **Luc. ij. b. Somn⁹ ecōtra maloz mal⁹ ē z vīgi**

lie felices. i. **Thesal. v. b. Qui dormiūt nocte dormiūt etc.**

Ideo dī Zohel. j. b. Expulsi ebrīi z flete etc. Et nota qd⁹ ē

sopor obedientie: de q⁹ **Ben. ij. d. Immisit dñs soporē in adā**

z tulit vñā de costis ei⁹: z edificauit eā i mulierē. Tūa de co/

sta dormiēt tollit: cū cor ad dei mādara p obedientiā apit. Et

hec in mulierē edificat: cū in edificatiōe bonoz ipsa mulier. i.

aia p filioz generationē saluat. Itē est sopor psciē: de q⁹ **Ben.**

ix. c. Sopor irrūit sup abā etc. Cui i somno isto dictū ē: Sci/

to pñosec q pegrinū futurū ē semē tuū etc. Itē sopor a deo

imittit: cū grā ad psciētiā dat. Itē deuotiōis: de q⁹ **Ben. ix.**

viij. c. Dormiēs iacob/ vidit in somnis scalā stantē sup frā z

cauē illi rāgēs cglū: angelos qz dei ascēdētes z descēdētes

p eā. Itē pēplatiōis: qñ. i. hō cū aplo vsqz ad tertiū cglū ra/

pit. i. **Cor. xij. a. Itē sopor significat⁹ vbi discipulis i na**

uigādo laborātib⁹ dñs dormiebat i mari: **Darth. viij. c. In**

hoc qd⁹ duplici somno ē inuenire aialū quētē z virtutē. In p/

mo sensualitas ne pualeat rōni i seruitutē redigat: i secūdo ne

recalcitret castigat: in tertio de ieiū: sed i quarto pcul abijcit.

Itē est sopor puidētie: in q⁹ phara vidit somnū spicaz z vac

cap: **Ben. xij. a. Itē felicit⁹ expectatiōis: vt fuit somn⁹ ioseph/**

cū vidit in somno manipulos fratrū suoz adorare manipulū

suū. Itē solē z lunā z vñdecim stellas adorare ipsū. Itē reue/

latiōis: vt fuit sopor nabuchodonosor/ qñ dixit ei **Daniel. ij.**

g. Deus reuelauit regi etc. Itē cautele: vt ille in quo vidit na/

buchodonosor arborē z audiuit: **Succidite arborē z pscidite**

ramos ei⁹: **Daniel. iij. b. Itē speculatiōis: vt sopor danielis**

qñ vidit qtuor bestias: p qz qtuor mūdī regna significabāt

in quib⁹ ipsi mūdī vanitatē z mutabilitatē attēdit. Itē sopor

studij. i. **Regl. iij. b. habet q salomō dormiēdo sapiētiā ac**

cepit. **Pē. Si dormiatis inter mēdōs deros etc.** De omib⁹

somnis dicit sponsa: **Ego dormio etc.** Et aut ondat q de

talī somno loq⁹ q cordis vigilias nō tollit/ addit: b **Et cor**

meū vigilat. Sūt em quidā somni qui z ipsū cor faciūt ob

dormire: vt sopor tedij q obdormiuit helias/ fugiens i eabel

sub vmbra iuniperi. Fugietū em luxuriā z carnis petulantia p

monificationē carnis/ sepe tedij somn⁹ occurrit: z tūc necessa

ri⁹ est angel⁹ dei grā a somno isto excitās: z panē sbericū

z vas aque ostēdēs. i. **Regl. xix. a. Item sopor desparatiōis:**

de q⁹ **Darth. xxvj. d. Inuenit eos dormiētes: Erāt em ocu**

ne cadat. Al pōt h ex ponē de somno corporis fm q discipu/

lis dicit dñs: **Darth. xxvj. d. Vigilate z orate vt nō intretis**

in temptatiōē: Spiritus quidē pmpus est: caro autē infir/

ma. Et q ita dormiam q cor meū vigilet/ patet: quia ecce/

c **Uox dilecti mei pulsantis.** Vos est solliciti cum

dormit q statim audit vocantem vel pul/

santē. c **Uox/ g. i. inspiratio: d Dile**

cti mei/ qua me ad laborē inuitat/ facta est

ad cor meū qd⁹ vigilat: vel ad me dormiē/

tē/ ne me nimis assecurē in somno: q tor/

pere sic idpiā. Itē ē illa vox de q⁹ dictū ē

Ezech. iij. f. Fili hominis egredere in cam/

pū etc. Dilecti/ dicit/ vt innuat q ex dile/

ctiōe eā eulget/ nō ex ira vī indignatiōe.

q. d. Itē me i somno pēplatiōis inqetēt: si

me ex dilectiōe eulget/ qz aut ad vocē

dilecti nō statim eulget/ aia amās qetē pēp/

latiōis z oculū/ addit: c **Pulsatis/** vtraz. i. manu. i. rā bñf/

cās qz flagellis. **Act. xij. a. Percussosqz latere petri excitauit**

eū/ dicens: surge velocit etc. Ad ostiū nfm pulsat dñs/ cū nos ad

pfectū stutū excitat/ cū pmissis gaudijs admonet de regni

acq̄sitiōe. **Apoc. iij. d. Ego sto ad ostiū etc.** Pulsat g dñs: f

Aperi mihi etc. Quob⁹ modis pulsanti dñs apim⁹: cū illi

cor nfm ad suscipiēdū icrementū ei⁹ q cū habem⁹ pādū: vñ

cū p p̄dicatiōē ad suscipiēdū timorē dei vñ amorē cor p̄mī

apim⁹. **Api/ g. mihi/** de virtute in virtutē in cordis dilectiōe

eundo. **Eccl. xlv. b. Apiat fra etc.** Item/ **api mihi/ p p̄dica**

tiōē corda auditorū vt intrē z cū eis cgnē z ipsi mecū: **Apoc**

ij. d. Itē aptio fit surgēdo ab ocio z p̄dicatiōi instādo. ij. Co

rinth. ij. c. Cū venissē autē troadē p̄p̄ euāgelij ch̄risti: et ostiū

mihi apit⁹ esset etc. Et q apire debeat/ multas enumerat cau/

sas. g **Sopor mea/ qñ coheres mihi i regno z libera: vñ si**

meā fecerit volūtātē: Juxta illud **Darth. xij. d. Qui fecerit**

volūtātē p̄is mei q i celis ē hic mihi p̄ z mī z frat z soror ē.

b **Amica mea/ iugū. i. seruitutis egressa: et arcanoz meoz**

p̄cia facta: fm qd⁹ dī amic⁹ qñ animi custos. **Joh. xv. b. Jā**

nō dicā vos seruos etc. vos aut dīxi amicos etc. **Uel/ amica**

si vellis qd⁹ volo: fm qd⁹ dī p̄bus: q vera amicitia ē idē velle

idē nolle. i. **Colūba mea/ simplex. i. carēs felle inuidiē: et**

bono mei spūs illustrata: nec p̄clitari timeas si mihi aperias.

Itā quāto plures socios habueri: tāto mag⁹ cauta eris: z vñ

bzā accipitis leui⁹ p̄cipies. **Immaculata mea: qz sū**

guis mei flumie lota. **Uel/ Sopor mea/ i incarnatiōe: ami**

ca/ in passiōe: colūba/ in spūs sancti p̄ceptiōe: immaculata/

i baptisimi lotiōe. Merito aut sibi apiri postulat: q p̄us z ipse

apit z nō pulsati. De apiēdo pulsanti dicit **Luc. xj. b. Pul**

sate z apiet vob. Sed etiā de nō pulsantib⁹ habet **Luc. xlvj.**

g. q apuit illis sensū vt intelligerēt scripturas. Pē. Api os tuū

z iplebo illd **Ezech. iij. a. Apui os meū z cibauit me volumie**

etc. Qz dñs aut qzqz iustitabili⁹ pulsauerit/ insinuat subdēns:

l **Quia caput meū plēnū ē roze etc.** qñ rādiū steri ēz

pulsas ad intrādū nocturno rozi z pluuie exposi⁹ q caput

meū etc. **Uel/ p caput spōsi/ fidē: p roze/ tēnā felicitatē. La**

put/ g. meū plēnū ē roze: qz fides refriguit frenoz amore.

n **Et cincinni. i. capilli crispi. i. fides amore inuicē colligati**

ch̄risto capiti adherētes: pleni sūt/ o **Buttis noctiū. i. pa**

tiunt frigoza psecutionū z tēptationū/ demonū vel ipioz ho

minū. **Uel/ l Caput. i. p̄lati: m Plēnū ē roze. i. abūdā**

diuitijs z delitijs hui⁹ seculi: q sūt qñ quidā ros cito arefact⁹.

Osee. vj. b. **Discedia vñ qñ nubes matutina: z qñ ros mane**

p̄trāsies. n **Et/ idē/ cincinni. i. subditi/ pleni sūt: o Buttis**

noctiū. i. tēptationū z p̄ctōz z delitijs: vt. s. Uel/ cincinnati. i.

claustrales z religiosi: **Buttis noctiū. i. curls spaliū z liti**

gqz: ppter qd⁹ stat foris rex a p̄p̄ia ciuitate p̄scrip⁹: pontifex

a sua ecclia excōscat⁹: dñs a domo sua elect⁹: spōs a suo tha/

lamo exclusus: Ideo spōsē clamat/ pulsas z dicens: **Api etc.**

Uel/ io api vt te irrigē z fecūdē: Quia caput meū etc.

diuinitas: m **Plēnū ē roze. i. grā oimoda a q ros grē fluit**

ad mēbra. **Joh. j. b. De plenitudine ei⁹ oēs accepim⁹ etc. Et em**

dar⁹ ē spūs/ n ad mēsurā: **Joh. iij. d. etiā fm hūanitatē: Uñ**

lbat⁹: n **Et cincinnati mei. i. hūanitas: pleni sūt/ o Buttis**

noctiū. i. nullis

noctis. i. stillis gratiarū de nocte cadentis. i. tenebrosa corda illuminantis et parantem ad rorem gratie gratū facientē susci-
piendū. **a** *Expoliaui me et. Responso ē spōse nō inobe-*
dientis sed metuetis ad modū ouis timide inter lupos exire
volētis: cū suā cognoscat infirmitatē: ideo dicit: Quod q̄si pa-
rata sū: sed timeo tñ.

b *Tunica mea. Expoliaui me tunica mea:*
Tunica ista veteris hominis culpa ē quā dicit se exuisse: iuxta ap̄li
consilium. Col. iij. b. Exuite vos veterem hominem et. Et ideo eā
habens odio: timet ad eam redire. Canon. Inde in fine. Odietes eam quē carnalis
ē maculatā tunicā et. Vel tunica ista ē temporalis cura: de q̄
Barth. xxiij. b. Qui in agro est nō reuertat tollere tunicam suā.
Nemo enī militans deo simplicitate se negotiis secularibus: ij. Timoth. ij. a. Vel tunica ē ipsa vita actiua: siue puerfatio
cōmunitis: quā oportet i multis habere exeuntē ad opa actiue
vt morē eis gerat inter quos cōuersat. Hec ē tunica polymi-
ta ioseph: quā fratres eius bedi sanguine maculauerūt: Gen. xxxvij. f. **c** *Quomodo induar illa: Ex quo his omnibus*
renūciaui: quod iterū ad ea reuertat: vt iterum veterē hominē
me induā: vel temporalib⁹ curis me exponā: vt mūdī sordib⁹
me polluiam: **d** *Laui pedes meos: lachrymis cōpui-*
tionis. s. omne lutum peccati: omne puluē affectus terreni
quē excussi: vel asperitate pgnitētie: aut austeritate claustralis
discipline: Laui etiā totos affect⁹ in deū pia et deuota affecti-
one: **e** *Quomodo inuincabo illos: Quasi si exā timeo*
ne cōinquent: nam vix pōt exiri ad opa actiue sine peccati
admixtione. Unde tobiam iuniorē qui exierat ad flumē tigris
etiā vt pedes lauaret: voluit piscis imanis deuorare: Tob. vj. a. Ideo Job. xxi. a. in psona anime fidelis a requie con-
tēplationis ad actiua egressus dicit: Quis mihi tribuat vt sim
iuxta mentes p̄stinos fm dies quibus deus custodiebat me
quando lauabā pedes meos buryro: Pedes ergo isti sunt af-
fectus et cogitationes: quib⁹ totaliter debemus in deū efferrē:
Esa. xliij. b. Ducent eā longe pedes sui ad pegrinandū. Idos
pedes tam in nobis q̄ etiā in alijs debemus lauare. i. affecti-
ones nostras ab omni terrena intentiōe et mundana excutere:
et alios verbo et exemplo hoc docere. Unde Job. xliij. b. Si
ego laui pedes vestros domin⁹ et magister: et vos debetis al-
terius lauare pedes. Ideo dixit abraham: Gen. xviij. a. ange-
lis qui in psona trīs vīrozum ei apparuerant: Offeram paui-
lum aque et lauent pedes vestri et. Pulvis modis contingit
pedes istos lauare: qui solent notari sup illud Ps. Lauabo p
singulas noctes et. Unde et Job. ij. a. habet q̄ sex hydrē
erant posite fm purificationē iudeorū. **f** *Dilect⁹ meus*
misit manū suam per foramē: et venter meus intre-
muit ad tactū eius. Magna dei clementia hic ostendit:
qui cū ei non aperit licet pulsanti manū per foramē intramit-
tit. Ostiū quo ad sponsam intrat sponsus cū ei aperit: amor
est: sed foramen p quod manū mittit est timor. Hoc est fora-
men acus: p quod facilius est camelū intrare et. Barth. xix.
c. Sic ergo sponsa: Et si picula egrediēdi timeā: tamē in dile-
cti auxilio cōfidenter agam: Quia **f** *Dilect⁹ me⁹ misit*
manū suam. i. quē pro me opatus est mihi manifestauit:
g *Per foramen et timore. s. me cōcutiens et desidia quia*
quēte amabā: a me excutēs: meq̄ cōsiderantē eum tot et tan-
ta p me sustinuisse: si ociosa manentē exercēs. **h** *Et ven-*
ter meus. i. teneriores et ad correctionē faciliores: vel infirmi-
tas mea ex qua tepida fiebam: **i** *Intremuit ad tactū*
eius. i. timore cōpuncti sunt: vel me terruit: quia quēte ele-
geram. De pmo ventre: Apoc. x. d. Cum deuorasset librum
amaricat⁹ est venter meus et. De secūdo: Dicit. iij. e. Ven-
ter meū: ventrē meū doleo et. Sed multi sunt quibus do-
minus manū istā ostendit: qui nec etiā respicere eam volunt.
Unde Prouer. j. c. Extendi manū meā et nō fuit qui aspice-
ret. Esa. v. c. Opus dñi non respiciēs. Et ideo talibus neces-

sarius ē tactus: vel p occultā inspirationē: vel p flagella. Ps.
Tange montes et fumigabūt. Dicit. j. b. Visit manū suam
et tetigit os meū et. Tangi nō expectabat qui dixit Abacuk
ij. a. Cōsideraui opa tua et expaui et. Vel man⁹ dilecti filij
est dei patris: De qua in Ps. Emitte manū tuā de alto et.

i *Intremuit ad tactū ei⁹. Sur-*
rexi vt aperire dilecto meo.
Manus meę distillauerūt
myrrhā: et digiti mei ple-
ni sūt myrrha probatissima.

me mittit: cum p subtilē intellectū et internā inspirationē chri-
stum et eius passionem ad memoriā reducit: **h** *Et venter*
meus. i. cor meū et cōscientia: **i** *Intremuit ad tactum*
eius. i. Amul me ab eo debere vel posse redargui: si ip-
sius amore quēte meā nō negligere: qui p amore meo de sinu pa-
tris ad tot et tantas miseras descendere nō neglexit. Et ideo
k *Surrexi vt aperire et. a cōtemplatiōis. s. dormitiōis:*
vel quiete ad laborē actiue: Ab ocio enī surgendū est ad opa:
Prouer. xliij. b. De nocte surrexit et. Ezech. ij. a. dicit: Sta
super pedes tuos et. Sed multi sunt etiā quib⁹ licet pulser de
ad ostiū: et manū per foramen mittat: et etiā manū flagellantē
adhibeat: tamē aperire nolūt: sed dicunt illud Esa. xxiij. c.
Expecta reexpecta et. Surrexi ergo vt aperire dilecto
meo. Et nota q̄ sicut sponsus tria de se exp̄sserat. i. in capite
naturā in christo. s. essentia: qd solius spōsi ē: i. cincinni figu-
rant signa. s. qd ē eruditorū et p̄ceptorū i via: i. gutti noctis
facturā operū. s. q̄ sūt simplicitas: Ita spōsa hec tria eis respō-
dētia facit: nā tremuit cōfessio sponsi inspirationē sentit: surgit
volūtati diuine cōsentiens: aperit orationi se totā indulgens.
Et hec tria tangunt in Ps. Demor fui dei et delectat⁹ sum:
et exercitatus sum: nam licet dei memoria tremorē incutiat:
tamē tremor ille delectat: et exercitatus sum in affurgendo: et
defecit sp̄rit⁹ meus: me totā diuinis obsequijs macipando
ac totaliter exponēdo. Surrexi vt aperire dilecto meo
p̄dicando: docēdo: p̄us tamē faciendo: Eni subdit: **l** *Manus*
meę. i. opera: **m** *Distillauerūt. i. circūquaq̄ alijs*
fuderūt: **n** *Myrrhā. i. exemplū p christo sustinēdi ama-*
ra. Tūc manus myrrhā distillant: qñ cū cta opera penitentia
p̄dicant. Atrag manus myrrhā distillare debet: per dexte-
ram opera misericordię. i. elemosynarū largitiō: per sinistram
molestiarū p̄fessio debet stillare. De his manib⁹ dicit Barth.
vj. a. Resciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Tūc scit si-
nistra quid faciat dextera: qñ ex operib⁹ misericordię cōfiden-
tes: ardua ac aspera penitētie opera aggredi p̄termittūt. Et
manus sponsę sunt ministri ecclesię et plati: p quos ipsa opat.
Hec manus myrrhā stillant: cum plati in operibus peniten-
tię sic abundāt: vt se totos et etiam subditos idem pfundant.
Per myrrhā enī carnis mortificatio. s. vigilie: labor: famēs:
grossus panis: dura vestis et hmoi: Quorū fit distillatio: cū
hec inuicem sibi succedūt. Dan⁹ regis ninie hanc myrrhā
distillauerūt: cū de solio suo surrexit: et abiecto vestimēto re-
glo indut⁹ ē sacco: et sedit i cinere et. Jong. iij. c. Et Prouer.
xli. c. Danū suam misit ad fortia: et digiti eius apprehende-
runt fufum. De quibus digitis subdit: **o** *Et digiti mei*
pleni sūt myrrha pbatissima. Per digitos q̄ discre-
ti sunt ab inuicē: operū discretio designat: sine qua parū aut
nihil pfunt opera. Unde Roma. xij. a. Rationabile sit obse-
quis vestis. Tunc digiti sunt pleni myrrha probatissima: qñ
ex salubri mētis amaritudine et modesta ac detestabili peccati
recordatiōe: discretio opē p̄cedit. Magna est myrrhę pro-
batio: humilitas cōfessionis: maior impensa satisfactiōis: sed
maxima imutatio p̄sting cōuersatiōis: qz tūc ē myrrha pro-
batissima. Vel digiti sponsę sunt illi qui spiritalib⁹ spūalia et
subtiliora p̄dicāt: Qui pleni sūt myrrha probata: cū abundāt
in asperitate et amaritudine disciplinę: probatioz: cū increpa-
tione doctrine: probatissima in discretia executione sententię.
Vel myrrha p̄ma

Vel myrrha pma siue probata/penitentia peccatorum: myrrha electa siue pbatior/penitentia iustorum: myrrha pbatissima penitentia pfectorum. Postq surrexit sponsa/non restat nisi vt ostiū aperiat: Unde subdit: **a** **W**essulū ostij mei rē. q. d. aperui cor meū ad sponsum plenēq pfecte recipiendum amouendo obstaculū

puffillanimitatē et cau/ sam peccati. **P**s. **A**t tollite portas pncipes vestras rē. Et Judith rē. **A**perite portas qm nobiscū est deus rē. **V**el/ **W**essulū ostij mei aperui. i. liberi arbitrij dissensū et omne qd gratie resi/

stere potest a meo et subditoy cordib? mea p dicatione amouit. **b** **U**lle declinauerat atqz transierat. i. in corda illo/

rū anteqz plene aperuissent iā lapsus erat: qui vsqz dū ex toto apertū sit ostiū nō expectat. **U**n. **P**s. **P**reparationē cordis eoy audiuit auris tua. **P**ropē qd et angel? dixit mariē: **D**ns tecum: **L**uc. j. c. **V**el sic vt dicat dilectus manū p foramen mittere/qm in pnti ad modicū suę pntis lumen exhibet: et tūc mens tacta tremir: vt patet **D**aniel. x. d. **D**ne mī i visio/ ne tua dissolutę sunt cōpages meę rē. Et tūc tacta totū ostiū cordis nitē apertre: vt plene subintret sponsum/omne alienū amorē detestaf. Et hoc est pessulū apertū/quo clausum prius sponso cordis ostiū tenebat. **A**t ille declinauerat: qz illa suauitas statim rapit: vt vir hora dimidia in celo. i. in anima sancta sit silentiū/ donec in futuro se totū et semp manifestissī/ me exhibeat ad fruendū: hic autē corp? qd corripit aggra/ uat animā: **S**ap. ix. c. **U**l dī declinasse i ea sponsum: qz se ple/ ne non exhibet ad videndū: quia deū nemo vidit vnqz: **J**oh. j. b. Et **E**xo. xxxij. d. **N**ō videbit me hō et viuet. **V**el decli/ nat: dū pntia subrollit gaudia: transit cū puocat ad eterna.

Sed hoc declinare nō est in ira. **U**n. **P**s. **M**e declines in ira a seruo tuo. **D**declinauerat q non in ira cognitionē sui in parte subtrahēdo: s vt ardentē q rere. Et qd hic min? dat in eter/ na retributione in senore multo cōpensat. Et ideo ex hoc non habet conqueri aia qsi desiderio defraudata: sed letari quasi ampl? desiderio amoris accensa. **U**n. subdit: **c** **A**ia mea liqfacta est vt dilect? locut? est. **D**e pmissiōe eternoz

Ps. **L**et? sum i his rē. **L**iqfit aia ad ignē amoris et deuo/ tiōis im imbē lachrymaz: sicut glacies ad solem in torrentē aquar: et sicut cera ad ignē ad omnē modū diuine volūtatē

aptat. **U**n. **P**s. **F**actū est cor meū tanqz cera liqscens rē. Et **J**oh. xxvij. a. **L**apis calore solut? in es cōuertit. Et hoc: vt dilect? locut? est: cui? sermo corda incendit amore: **S**er/ mo cū moysi cōgelabat ea timore. **P**s. **I**gnitū eloquiū tuū vchement. Et **V**tere. xxiij. f. **V**lone pba mea qsi ignis rē. **U**n. q dilect? locut? ē nob i filio/ liqfacta ē aia mea. **P**s. **L**iqfacta est tra. i. ecclia et oēs q habitāt in ea. **V**el ita potes cōtinuare: **D**declinauerat et trāsierat suę inspiratiōis dulcedinē subtrahē/ do: sed tū nō ita qn pūa suā insinuat aie volūtatē/loquēs ei

in pntib? s. p cōpunctionē: pncientib? p deuotionē: pfectis p p dfectionē. Et **V**el **A**ia mea rē. **M**ec dīc qd locut? ē ad inuendū q multa: **S**ic moysi dixit: **E**xo. xxxij. d. **E**go ostē dā tibi omne bonū: **L**ocut? cū est ei de requie eterna i qua est omne bonum in visione dei. **I**tem locutus est samaritang: **J**oh. iij. c. cui dixit: **Q**uiz viros habuisti rē. sic loquit pec/ cata ad memoriā reducēdo. **I**re sic: in adulterio dephense/ cui dixit: **M**ec ego te cōdemnabo rē. **J**oh. viij. b. peccata mī/ sericorditer cōdonādo. **I**re sicut cacheo/ cui dixit **L**uc. xix. b. **H**odie sal? huic domui rē. salutē cōferēdo. **H**oc orat **P**s.

Dicēs: **D**ic aie meę sal? tua ego sū. **I**re sic centurioni/ cui dixit **M**atth. viij. a. **E**go veniā et curabo eū: internā consolationē retribuēdo. **I**re vt petro/ cui dixit **L**uc. v. b. **E**x hoc iā eris boies caplēs: gratiā p dicationis et pueritū alios pferēdo. Et qz pbatior gaudij excitat desiderij q rēdi/ sūdit: **d** **Q**ue/

lūz nō inueni illū. **Q**uestiū. f. vt abūdan? frueret: et vt

pleni? cognoscerē. **E**xo. xxxij. c. **S**i iuent gratiā in cōspectu tuo: ostēde mibi faciē tuā. Et in **P**s. **F**aciē tuā dñe requirā. Et. ij. **R**egl. xliij. g. **D**ixit ab salō ad ioab: **O**bscuro vt videā fa/ ciē regl. Et licz diligēter q rērim: nō tū iuent illū ad plene fru/ endū v? cognoscēdū: qz hęc duo i patriā referuant. **U**n. **E**xo.

xxxij. d. **N**ō poteris videre faciē meā: **N**ō em videbit me homo et viuet. Et **J**oh. j. b. **D**eu nemo vidit vn/ q. **V**el/ **V**ocauit/ de/ siderio/ ope/ et oīone. **E**t/ tamē non re/ spōdit mibi/ se mibi plene indicādo. **D**e **B** cōquerit **A**bacuk. j. a.

Usqz quo dñe clamabo et nō exaudies rē. **L**ic aut spōsum nō inuenerit: nō tamē eā oīno derelict: **U**n. subdit: **S** **I**nuen/ nerit me custodes rē. anxīa. f. et sponsum inuenire curio/ sam. **V**igiles isti v? custodes sūt p lari/ doctores/ p dicationes: qui animā inueniūt anxīa cōsolando/ curiosam repēdēdo.

De his vigilib? habet in **P**s. **E**cce nō dormitabit neqz dor/ miet q custodit isrl. **V**el/ **I**nuenerit. i. me ipsam q mibi p dī/ ta erā/ me suis exhortatiōib? inuenire fecerūt: sūm qd dīc da/ uid. ij. **R**egl. vij. d. **I**nuenit seru? tu? cor suū rē. **S**ignat aut dīc/ **I**nuenit: qz ita loqē de mīstis/ ac si oīa eoy gesta int? i eoy cordib? aspiceret. **I**nuenit q vigiles/ b **Q**ui circū/ ierūt ciuitatē: vt neemias: **N**eamie. vij. Et etiam explo/ dit: de q **D**aniel. ix. d. **C**ircūibat iesus oēs ciuitates et castel/ la rē. **P**s. **F**amem patientē vt canes: et circūbunt ciuitatem. **P**s. 58.

Percusserūt me/ duris increpatiōib? et obiurgatiōibus ad qd tenent. **U**nde et ille qui noluit pcutere pphetā/ a leone deuoratus est: qz voci dñi nō obediuit. **K** **E**t vulnera/ uerūt me. i. gladio spūs: qd est verbū dei/ dolorē penitudi/ nis intulerūt. **E**sa. xlix. a. **P**osuit os meū qsi gladiū acurum. **V**el/ vulnerauerūt. i. magis sauciam et vulneratā fecerūt.

Tulerūt palliū meū. i. vt nuda nudū sequerer/ me oīa relinqre fecerūt: vt patm si qd latebat detexerūt. **U**n. p palliū q diuersimode vtimur/ curiositas et pompa seclī significat/ q alijs voluntis cōformari: licz dicat ap lūs **R**o. xij. a. **N**olite conformari huic seculo nequā. **H**oc palliū reliquit ioseph in manibus dñe suę et aufugit: **S**en. xxxvij. c. **H**oc est palliū qd furat? est achor: **J**osue. vij. d. Et de eodē dicit **E**sa. xxvij. c.

Palliū breue est: vtrūq opire nō potest. i. non potest aliquis esse curialis mūdo et deo. **M** **C**ustodes murosū: idem sunt qui et vigiles: nisi qz p vigiles maiores: p custodes mino/ res possum? intelligere. **S**. j. b. **P**osuerūt me custodē vineis. **V**el/ custodes murosū/ sunt spiritus angelici: **D**e quibus **E**sa. lxiij. b. **S**up muros tuos hierusalē cōstitui custodes. Et vt dicit beatus **B**erū. **O** q benign? es domine qui nostror nō es contentus fragilitate muroz: sed ipsis angelozū custo/ diā supponis. **U**n. sponsum inueniūt/ cum fidelē animā ad sui cognitionē venire faciūt: palliū auferūt/ cū velamē ignoratiē tollūt. **U**n. p palliū/ mūdāna ista puerfatio itelligit: quā mult? auferūt/ sicut p dicationes/ nudos tamē nō relinquit: sed pal/ liū: id est religionis habitū tribuūt. **H**oc est palliū qd reli/ quit bellas helisē. **I**ij. **R**egl. ij. c. Et **E**xo. xij. c. habet q si/ liū isrl ligauerūt farinā in pallijs suis. **N** **A**diuro vos filie hierlm si inueneritis dilectū meū vt nūcietis ei qz amore languet. **S**pōsa ista sic inuēta/ p cussa/ vul/ nerata et spoliata/ magis languescere incipit: cui oīa t palta iā insipida facta sūt: et filias hierlm. i. minores q seclī q rūt adiu/ rat vt audī? q rāt: qz qd a plurib? q rīt/ cū inuenit: qz etiā qnq reuelat minoribus qd latet maioribus. **J**. **C**orinth. xij. a. **U**n. filias hierusalē/ angelos ipsos vocat quos prius dixerat custodes: aut etiā animas sanctas que iam cum deo in hieru/ salē cōstiti regnāt/ quos v? quas adiurat: vt qz iam dilectum inuenerūt/ suis votis et p cibus languorē suū ei nūciet/ quā/ si secura sit/ q ipse qui tantum diligit/ si languorē sponse au/ diat diu sustinere non possit. **L**anguet enim amore spirituali

Sup riuulos aquarū. i. sup humiles leniter ad modū riuulorū fluētes: nō super torrētes impetu superbie p̄cipites. **Q**ue lacte sunt lotē: quia dona spūs sancti tā in se q̄ i suis effectib⁹ sunt purissima. **E**t residēt iuxta fluēta plenissima. i. in illis q̄ diuinis eloquijs iugit irrigant. **U**el oculi dñi sunt p̄destinatio et reprobatio:

Juxta illud qd dicit. q̄. **T**imoth. ij. c. **N**o uir dñs q̄ sunt eius. **U**i oculi sicut colūbe sunt: q̄ sine felle irascit/ qui cū trāquillitate omnia iudicat. **S**unt etiā a **S**uper riuulos aquarū: q̄ om̄s gentes sunt si cur stilla situle. **E**sa. xl. d. **Q**ue lacte sunt lotē: q̄ tam eius p̄destinatio q̄ reprobatio lotē sunt lacte demētiē delibute. **E**t residēt iuxta fluēta plenissima. i. in illis q̄ abundantia beatitudinis redūdant: ad quorū gloriā est tā p̄destinatio q̄ reprobatio. **P**s. **O**culi dñi sup iustos. **U**el spōsi et sponsę iudē sūt oculi et mēbra cetera siue capitis et corporis. **O**culi q̄ isti sūt plati et ceteri pulchres ecclesie: q̄ et colūbe dicunt: vt. s. liij. a. **S**uper riuulos aquarū. i. sup hūiles ad modū. s. riuulorū inferiora loca petētes: Qui et lacte lauant: q̄ lactei apparēt p̄fermonis dulcedinē et uite innocentia. **U**i lacte lauati dicunt: q̄ in dulcedinis māsuetudine corripunt subiectos: Juxta illud apli Gal. vi. a. **S**i p̄occupat⁹ fuerit homo in aliquo delicto: vos qui spūales estis hmoi instruite in spū lenitatis. **E**t residēt iuxta fluēta plenissima: sacre scripture: q̄ p̄ ueteri testamēto riuuli possunt dici: et fluēta plenissima p̄ nouo. **P**lena. s. ex p̄phetica: plenior ex euāgelica: sed plenissima ex applica doctrina. **U**el riuuli aquarū boni seculares: fluēta aut plenissima claustrales dicunt. **S**ed heu hodie ceci sunt isti: et ideo totū corp⁹ ecclesie tenebrosū. **B**ene illi sic areole aromati. q. d. ipse habet barbā nouellā de nouo pungetur: sicut in areolis huc et illuc: et p̄ illos nouellos incipit herba crescere. **B**ene sponse sunt cōtemplatio diuinitatis et hūanitatis christi: q̄ sunt. **E**t sicut areole aromati. i. in quib⁹ crescūt aromaticę species. **M**ā ex his genis resultat nobis mira suauitas atq̄ fragrantia: **Q**ue tñ. **L**osite debet esse a pigmentarijs: vt in his adheream⁹ studijs sanctorū: nō p̄p̄is adinuētiōib⁹. **U**el p̄ genas q̄b⁹ hō cognoscit et ualde apparetē sunt: significat innocentia christi et patientia ipsi⁹: que fuerūt sicut areole aromati: **M**ā ex ipsis p̄ciōsa aromata stillauerūt: Innocentia em̄ ei⁹ spirauit bonis opib⁹: et patientia sanctis uirtutib⁹ emanauit. **D**e his genis dicit **D**atth. v. f. **S**i q̄s p̄cussit te in vnā maxillā: p̄be ei et alterā: q̄si si quis innocentia tuā maledicēdo tibi et detrahēdo tetigerit/ in patientia sustine: qd est alterā maximā p̄bere. **H**ę genę p̄sunt a pigmentarijs in christo. s. a tota trinitate plātate et ordinate. **U**i genę iste sūt religiōes diuersę p̄ obseruātiās varias ab iuicem distinctę: q̄ sic areole debent esse p̄ duplicē hūilitatē. **S**z aromati odore. s. bonę fame: nō herbarū uiriditū. **D**ebet em̄ esse religio uelut quedam apotheca spūs sancti: i qua inueniant varia electuaria uirtutū et gratiarū. **L**osite autē sunt a pigmentarijs genę iste. i. a diuersis sanctis inuentoribus earū: vt augustinus/ benedictus et ceteris. **U**el. **L**osite a pigmentarijs. i. circūdate et ornate a platis bonę fame et opinionis sanctę: vt notet in hoc peritia/ expletia/ diligētia/ cautela et sedulitas platorū. **U**el q̄ in genis norat erubescētia: per genas possumus accipere penitētes: qui tam de suis p̄p̄is q̄ etiā aliorū iniquitatib⁹ erubescunt: Juxta illud **E**zech. ix. b. **S**igna tau sup frontes dolentiū. **T**au interpretatur erubuit. **H**ę debent esse sicut areole aromati a pigmentarijs confite: quia in eorum cordibus omnes uirtutes et bona q̄ docuerunt sancti/ debet crescere et oriri. **L**abia eius lilia distillantia myrrhā primā. **H**ę labia sunt christi uerba distillantia myrrhā primā. i. p̄fectā penitentiā/ uel uoluntariā paupertatē: que spōte fluit a simili myrrhę ping. **N**ō dicit tñ resonantia/ sed distillantia: quia cepit iesus facere et docere. **U**el distingue triplicem myrrham/ cōtra triplicem corruptionē:

a super riuulos aquarum que
b lacte sunt lotē: et residēt iuxta
c fluēta plenissima. **B**ene illi
d lius sicut areole aromatum
e consite a pigmentarijs. **L**a
s biā eius lilia distillantia myrrhā primā. **D**anus illius
i tornatiles/ aureę: plene biacynthis. **U**enit ei⁹ eburne:

que est uolūtatē/ operis/ et cōsuetudinis. **H**ę est em̄ triplex corruptio siue mors. **P**rima in domo: **D**atth. ix. c. **S**ecunda in porta. **L**ucl. vii. c. **T**ertia i sepulchro: **J**oh. xi. f. **E**ccontra est triplex myrrha: que non solū a putredine defendit: sed etiā iam putrida siue mortua resolidat. **U**na/ que corruptio/

nē cohibet uolūtatē. **H**ę est p̄ma et uiti/ ma: de qua **D**atth. v. c. **D**icitur est antri/ q̄s: **N**on occides. **M**oyse em̄ cohibet tñ manū: sed christus animū: cui⁹ p̄cepta amore seruant. **U**nde et sponte fluūt a simili myrrhę primę. **S**ecunda cohibet corruptionē operis: **E**t tertia cōsuetudinis. **U**el p̄ labia exterius nitida: et intus rubēta: duo significant testamēta: exteri⁹ nitore eloquētię splēdētia/ sed intus rubēta auro sapientię. **H**ę labia myrrhā primā. i. p̄mo distillant/ dum increpant: sed postea māna om̄e habēs delectamentū suauitatis. **P**rius enim pponit sponsę: hęc labia q̄si lactucas agrestes animi medelā: postea quasi panes acymos ad sustentationē: s postremo q̄si carnes ad delectationē. **U**i labia ista cōmunia sunt spōsi et sponsę/ p̄dicatores et plati: q̄ myrrhā debet distillare. i. p̄nitentię dolorē p̄dicatio/ nib⁹ et sanctis admonitionib⁹ in alios deriuare: ita tñ vt plus ipsi penes se retineāt q̄ stillet ab ipsis. **T**erbiū em̄ distillantī copiam designat et abundantia in eo a quo stillat: **S**ed myrrhā primā. **E**st em̄ triplex myrrha. **P**rima amaritudo doloris in Triplex myrrha
vita p̄fēti: secunda i purgatorio: tertia i gehēna. **P**rima amaritudo: sed breuis. **S**ecunda amarior et plitior: finē tñ habēs. **S**ed tertia amarissima et eterna. **P**rima stillat: secunda fundit: tertia inundat. **P**rimā stillat plati: secunda infundit angelis: tertia infundit infernales mīstri. **D**anus illi tornatiles aureę plene biacynthis. **D**anus christi/ uirtutes eius opatię: q̄ fuerūt tornatiles/ in nullo reprehensibiles/ ad p̄m opus bonū uolubiles/ circulos vndiq̄. i. p̄fectiōis opa expatiētes. **J**oh. vii. f. **Q**uis ex uob arguet me de peccato. **E**cce q̄ irrephēnsibiles areole ex sapientiā et mera charitate p̄cedentes: et q̄ nec tribulatiōis nec laudis fornace vti i aliquo potuerūt. **P**lene biacynthis. i. opib⁹ uirtuosissimis/ solidissimis/ p̄ciōsis/ celestia ostēdentib⁹. **J**oh. v. f. **I**psa opa q̄ ego facio testimoniuū p̄hibēt de me. **U**i aureę i doctrina: plene biacynthis/ in miraculis. **U**el specialit man⁹ dextra christi largit⁹: qua dat oib⁹ affluētē: **J**aco. i. a. **D**e qua i **P**s. **A**pis tu manu tuā. **S**inistra p̄o fortitudo: qua om̄s p̄tegit potētē: **D**e qua **E**sa. xli. a. **I**n umbra man⁹ suę p̄tegit me. **H**ę man⁹ sunt tornatiles sine scrupulo. s. aliquo et errore. **M**ā ita largus ē q̄ nō p̄dis: ita fortis q̄ nō p̄inax. **T**ornatiles/ etiā: q̄ quasi torio quodā artificiose dona largit⁹: et defendit a malis quasi grauitate consilij. **U**i subdit: **A**ureę p̄ sapientiā. s. plene biacynthis. i. spūalibus donis. **S**ed **P**rouer. j. c. dicit de vira q̄ manu: **E**tendi manum meā: nec fuit qui aspiceret. **U**i manus cōmunes sponi et sponsę sunt sancti uiri/ pietatis et misericordię operibus abundantes: p̄ quos et in quib⁹ domi/ nus operat⁹. **T**ornatiles p̄ra tenacitatē: **Q**d em̄ tornatilis et rotundū est/ nihil curū de leui retinet. **T**ornatiles ergo sunt/ in cito et hilariter tribuēdo. **M**am qui cito dat/ bis dat. **E**t hilarem datorē diligit deus. ij. **C**orinth. ix. b. **E**t **J**oh. xxxj. b. **S**i expectare feci uiduā. **A**ureę per discretionem: Juxta illud **E**cl. xij. a. **S**cito cui benefeceris. **S**ed plene biacynthis p̄ rectā intētiōē. **D**atth. xxv. a. habet q̄ fatuę h̄gines lāpades habuerunt: q̄ et si uirginitatē seruauerāt: non tamē recta intentione. s. p̄pter deum. **K**enter eius eburneus. **K**enter christi sū diuinitatē est mens eius quam greci/ ποσειδωνος/ vocāt. **D**e q̄ ipse pducit vniuersū. **E**t de qua dicit **Boetius**: **P**ulchrum pulcherrimus ipse mūdum gerens. **I**n hoc ventre concipit ipse omnia et parturit. **U**nde **J**oh. i. a. **Q**uod factū est in ipso uita erat. **E**t **E**sa. xlvj. a. **A**udite me domus iacob: et omne residuū domus israel: qui portamini a meo utero: et gestamini a mea uulua. **H**ic uenit est eburne: quia diuina dispositiōe irrefragabilis et eterna.

Distinctus saphiris:

Sap. 16.6

Triplex myrrha

Ps. 14.4

Distinctus saphiris: qz a reprobis discernit et distin-
guit: qz ad celestia eligit et erigit. Vel Vēter: fm humanitatē
est ipſius ex pte carnis infirmitas. Et est eburne: qz fortis
in patientia. Vñ. j. Cor. j. d. Qd infirmū est dei/fortis ē ho-
minib: Et candid⁹ ac nitēs castitatis decore/ ac totius inno-
centie puritate. Vñ Barth. xxvij. c. Hic
aut quid mali fecit: Distinctus saphi-
ris. i. celestibus signis et miraculis mūdo
manifestat⁹. Job. xvij. b. Nūc cognoue-
rūt qz omnia quę dedisti mihi abs te sūt.
Et subdit: Et cognouerūt vere: quia a te
exiuit. Vñ Vēter ei⁹ est nostre salutis au-
ditas: vel eius cōpassio siue pietas: qz oīa
corpiſ mēbra reficit. Vel Vēter/ com-
munis sponsi et sponse: sūt plebes multi-
tudines in ecclesia. i. infirmiores. De quo
vētre habet Diere. iij. e. Vētre meū vē-
tre meū doleo. Et Ezech. iij. a. Erit i ore
tuo sic mel: et amaricare faciet vētre tuū.

Spoc. 10. b.

Hic venter debet esse eburne: saltē conjugalis castitatis
decore. Et distinct⁹ saphiris. i. opibus bonis/ tanqz stel-
le in firmamento lucētib: Juxta illud Barth. v. b. Sic lu-
ceant opera vestra bona etc. Vñ Venter/ plari: alios exem-
plo vitę et verbo doctrine generātes: Juxta illud apostoli. j.
Corinth. iij. d. Per euāgeliū in christo ego vos genui. Sed
heu pōt hodie dici illud/ Esa. xxxvij. a. Filij venerūt vsqz ad
partū: et nō est viri⁹ parēdi: qz tot mala reperunt in platis
et in alijs dericis: qz etiā bñ viuētib: et docētib: nō credit.
Vñ Vēter iste est religio/ in quo iusti viri sanctificant. Vñ
Diere. j. b. Anteqz exires de ventre sanctificauit te. Qui exit
de hoc ventre tam cito fletū debet emittere: vt puer cum exit
de ventre matris. Nam ei qui in hoc ventre cōceptus est per
voti emissionē/ nō ē salus extra. Eburneus aut debet esse:
fortis. s. p asperitatem et regularis obseruantie tolerantiam:
et cādidus per vitę sanctitatem. **D**istinctus saphiris:
id est excellentiū operū et consilioꝝ impletione/ a vita secula-
riū segregatus. **C**rua illius columnę marmoreę
q fundatę sūt sup bases aureas. Duo crura christi fm
diuinitatem/ sunt solida veritas/ et oīmoda imutabilitas: quib:
stat veraciter et imutabiliter in seipso. Bases autem sup
quas firmiter stat/ eterna est simplicitas: Nam firmiter non
stat/ qui fine nō caret. Cōposita similis ex partib: varia qua-
litate partū suar recipiūt variationē. Vel **C**rua illi⁹
fm humanitatē sunt duo aduētus ipſi⁹. Prim⁹ ad redemptio-
nem: secund⁹ ad saluationē. Vñ sūt/ **C**olumnę marmoreę/
edificiū ecclesię sustentantes: **Q**ue fundatę sūt sup ba-
ses aureas. i. electos et pdestinatos mirifice delectātes. Vñ
crura cōmunia sponsi et sponse/ sunt apostoli et alię fortes de
ecclesia/ totā ecclesię machinam sustentantes. Specialit autē
petr⁹ et paulus: qui sūt columnę marmoreę p rectitudinē intē-
tionis et firmitatē opib: significati p dictas columnas i porticu
templi cōstitutas. iij. Regl. vij. a. Bases super quas fundatę
sunt istę columnę/ sunt sapiētia et virtus. Nā iudei signa querūt
et greci sapiētia. Vel bases aureę sunt pphete: sup quos fun-
damentū p dicationis suę fecerunt apostoli. Vel duo crura sūt
principes ecclesiasticī et seculares: quibus quasi duobus cruri-
bus tota ecclesia sustentat. Vñ debent esse columnę marmo-
reę: fortes. i. in operatione: subtiles in intelligentia veritatis:
recti in intentione: candidi in vita: politī in virtutū ornatu.
S; heu hodie loco columnarū ponunt festuę. Bases aut sūt
instituta patz et exēpla sanctorū. S; rex βασιλεύς/ basi-
leus dī/ quasi populī basis: qz debet populū portare: et auro
sapiētię fulgere. **S**pecies eius vt libani: electus
vt cedri. Candor filij a patris splendore pcedit. Vñ Sap.
vij. d. Candor lucis eterne. Vel candor/ vt dicit Hilarius/ eter-
nitas in patre: species in imagine: vsus in munere. Et atten-
de q cōmendato sponso a pulchritudine membrorum singul-
latim totū ipsum in pulchritudine cōmendat/ dicens: Spe-
cies eius vt libani. Accipit autē quādoqz libanus p can-
dore. Sic ē species eius vt libani: quia ipse est candor lucis

1. Cor. 1. b.

eternę: vt dictū est. Quādoqz p ipso mōte sic dicto. Chri-
stus em ē mōs in vertice montū etc. Esa. ij. a. i quo. i. omnes
sancti quasi arbores altissime radicate sunt. Quādoqz p ar-
bore thuris. Ipse autē christus totus odoriferus et medici-
nalis ē. **E**lect⁹ vt cedri/ imo p cedris elect⁹ et p cedris

altus: Nā odore/ pulchritudine/ altitudi-
ne/ fortitudine angelos omnes antecellit.
Roma. j. a. Pdestinatus est filius dei
in virtute. Vel dicit esse/ **S**pecies
eius vt libani: quia ipse est omniū no-
strum candidatio. Ps. Lauabis me et sup
niue dealbabor etc. Et est/ **E**lect⁹ vt
cedri: qz sic odor cedri fugat serpētes: ita
cū eligi⁹/ eius electio fugat demones. Fa-
cit etiam nos fortes et impuribiles i pec-
cato. Vel fm humanā naturā/ **S**pe-
cies eius est/ vt libani/ per vitę inno-
centiā. **E**lectus vt cedri: altus per
virtutū eminentiā: fortis p tolerantia pas-

sionis: impuribiles per glorificationē in resurrectione. Item
altus per ascensionē: sed odoriferus per spūs sancti emissionē.
Ita in mēbris similiter est ista repre/ licet in paucis. **S**ur-
tur illius suauissimū. Guttur eius fm diuinitatē est ver-
bi generatio: De qua Esa. liij. c. Generationē eius quis enar-
rabit: Nam et si humana plene enarrari non potest: vt habet
Barth. j. in Glo. eterna qualiter possit enarrari: Nō igitur
enarrare temptem: sed credamus: admiremur et adoremus.
Guttur ei⁹ suauissimū. Vñ. Ps. Demor fui dei et dele-
ct⁹ sū. Ambrosi⁹. Quō pat⁹ genuit filiū/ nescio nō requiro:
cōsolabor tamē. Suauē est guttur ei qui delectat in credēdo:
Suauis est qui exercitat inquisitendo: Sed suauissimū ē ei q
deficit incōprehensibilitatem eius cōprehendendo. Hoc si-
gnificatū est Numeri. iij. vbi alię inuoluebant vasa domini:
alię inuoluta gestabant: alię autē reuoluta tractabant. Quidā
enim colunt deū ppter rationem: De quibus Job. j. c. Bo-
ues arabant et asine pascebant iuxta eos. Quidā p rationē:
quib: parati sunt reddere rationē omni poscenti etc. j. Pet.
ij. c. Alię autē supra rationē: ad quos ptenet arcana audire:
quę non licet hominī loqui. ij. Corinth. xij. a. Scōm huma-
nitarē etiā est guttur eius suauissimū: quia omnis exterior ei⁹
conuersatio: omnis doctrina: omnis sapiētia omī insuau-
tate fuit impermixta. Vel gutt⁹ ei⁹ secretū ipſius cōsiliū: qd
suauē est/ in quātū imponit iugum in pla actione obtemperā-
tibus: suauis in quātū indulget osculum in sancta deuotionē
orantibus: sed suauissimū/ beatam spem et aduētū glorię ex-
pectantib: quibus Barth. v. b. Gaudete et exultate etc. Sed
qualiter potest esse guttur suauissimū/ cum labia: vt dictū est:
distillant myrrham primā: Responso. Quia sub acerbitate
verborum latet mira suauitas. Nam suauē est guttur/ dum
pmittit centuplū etiam in hoc tempore. Suauis/ dum p-
mittit somnū placidē quietis post mortē. Suauissimū/ dum
regnum promittit/ dicens: Venite benedicti patris mei etc.
Barth. xxv. c. Vel in mēbris guttur: ad litterā: a quo ver-
bum domini ad os venit/ hoc suauē est verbū audienti: sua-
uius ipſi loquenti: sed suauissimū in ipso gutture meditati. Nā
ita pferri non potest vt cogitat. Qd significatū est vbi moy-
ses postqz domini⁹ est cum eo locutus/ impeditiois lingue sa-
crus ē: Exo. iij. c. Sequit: **E**t totus desiderabilis/
fm diuinitatē. i. Nam ipse est in quē desiderant angeli pro-
spicere. j. Pet. j. c. Et fm humanitatē/ in quātū est arguens
et flagellans: Nā vt pius pater filium corrigit quem diligit:
Iob. xij. b. Unde in nullo est intolerabilis: Ideo dicit Ps.
Quēadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū etc. Esa. lv.
a. Hoc est em p cū sititio: vt plus sitis/ plus bibat. Vel to-
tus desiderabilis/ in se. i. in mēbris suis et decoris: et
qri ac desiderari dign⁹. **T**alis ē dilect⁹ me⁹: et iō fm om-
nib: diligēd⁹. **E**t ipse ē amic⁹ me⁹/ dilect⁹. i. quē diligo:
et amē q me amat: et ppter virtutē sup oīa diligēd⁹: fm qd in
fine Job. qrit Aug⁹. de petro et iohē loquēs. Quid meli⁹: qd
delectabilius diligere

Ps. 76.

Ps. 41.

delectabilis diligere aut diligere amare an amari? **Q**uo abiit? Supra adiurat spōsa adolescentulas v' angelos: vt si inuenirēt dilectū nūciarent ei: qz ipsa languebat amore: Ipse autē feruore dilectōis spōse intueres q̄ fierat q̄lis esset sponsus. Ad qd̄ respōdens spōsa: cum multipliciter supra cōmēdauit: Dō ḡ iterū adolescentule ex hac spōsi cōmēdatōe am-
pl infāmatē querūt a spōsa: **Q**uo abiit dilect' tuus o pulcherrima mulierū?

Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulier: q̄ declinauit dilect' tuus: Et quere-
mus eum tecū. **Ca. VI.**

Dilectus me' descendit in hortū suū ad arēolam aromatatum: vt ibi pascatur in hortis et liliā col-

ligat. **E**gō dilecto meo: r di-
lectus meus mihi qm̄ pascit inter lilia. **P**ulchra es amica mea: suavis et decora si-
cut hierusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata.
Auerte oculos tuos a me: qz ipsi me auolare fecerunt.

est ad p̄tectionē suoy subditoy: Josue. vi. a. **U**t castrorū acies ordinata. **M**ā in p̄ma acie est ipse rex cū ducib' suis aplis: i secūda exercit' martyry: i tertia cet' p̄fessor' p̄o-
stremo etiā i vltia acie tpe atichristi erūt robustissimi ex oib' generib' electoy. **A**poralif' autē aia fidelis amica est christi in cōtritiōe. **U**n' p̄s. Cōfessio r pulchritudo in cōspectu ei'.

Suavis in opib' miscōie: in Decora in p̄replatiōe: n
Terribilis i veri discretiōe. **Ben. xxvii. d.** Terribilis ē loc' iste rē. **U**t castrorū acies ordinata in varijs virtutū opib' tanq̄ fortissimis r fidelissimis bellatorib' p̄munita. **M**ā milita ē vita homis sup̄ trā: Job. vii. a. **U**t de beata p̄gine q̄ amica ē. i. animi custos siue cordis. **U**n' Luc. ij. c. **M**aria aut p̄seruabat oia p̄ba hēc cōferēs i corde suo. **P**ulchra aut p̄hūilitatē: in q̄ sibi i ipsa cōplacuit fili' dei. **U**n' Luc. i. e. **R**espectu hūilitatē ancille sue. **S**uavis miscōie vber-
tate. **U**n' r regina miscōie dī. **M** Decora plenitudine gra-
tiar. **U**n' in eodē. c. **A**ue grā plena. **Terribilis vt ca-**
strorū acies ordinata. **A**d cui' memoriā demones cōtre-
miscūt: r eā oīno sustinere nō possunt. **E**xemplū de theophi-
lo. **A**lio etiā mō ecclia: **P**ulchra est i his q̄ mox graui-
tatē i vīte honestate p̄tendūt. **A**mica in his q̄ p̄ sacra
studia ipsi' secreta p̄dunt. **S**uavis i his q̄ p̄ opa miscōie
in p̄spectu dei r hoīm flagrare noscunt. **M** Decora in soli-
tarijs cōtrēplatiōi deseruiētib' r q̄erit. **Terribilis vt ca-**
strorū acies ordinata in cōnobitay collegio: q̄ sub regula
militat r abbate. **I**n p̄mis excellit rēpantiā: in secūdis sapia:
i tertijs iusticia: i q̄rtis prudētia: i q̄ntis fortitudo. **A**uer-
te oculos tuos a me: qz ipsi me auolare fecerūt. **M**ec
sunt p̄ba spōsi sponsa q̄damō cōp̄mētis ne nimis de sua pul-
chritudine p̄sumat: nimisq̄ curiositatē in eū q̄redo ac inuesti-
gādo apponat. **M**ā quāto plus inuestigat: tāto min' intelligit:
qz magis incōp̄hēnsibilis inuenit. **O**cult' ḡ q̄b' deū videre r cō-
trēplari cupim': ipsū a p̄spectu n̄ro faciūt auolare. **E**ccl̄s. vii. c.
Dixi sapiēs efficiar: r ipsa lōg' recessit a me. **E**t **P**rouer. xx/
ij. a. **N**e erigas oculos tuos ad opes q̄s h̄ic non poteris: qz
faciūt sibi pēnas q̄si adq̄ r volabūt in celū. **Q**uiescāt ḡ oculi
donec loc' sit vidēti: vt de ipso hic i via sufficiat nobis audi-
re r credere qd̄ audiuim' r auditis delectari: **I**ux illud **P̄s.**
Auditui meo dabis gaudiū rē. **A**uerte a me: vt curē. i.
subditoy intēdas: nā sic mel' me videbis. **U**n' r sup̄ cū i sub-
ditoy curā se p̄mptā exhibuit: ei se statū oñdit. **U**n' **S.** **E**go
dilecto meo rē. **D**ō aut auolat: cū ipsa i eū oculos dirigit.
Auolat aut vt auid' req̄rat: grat' recipiat: cauti' custodiāt:
vt curiosi' cōpescat: r stēditis impēdat: r vt ad plenā i futuro
fruitionē ac decēt' accēdat. **U**n' sūt p̄ba christi ad synagogā:
cui' oculi scribē r pharisei: q̄ dñm ab ipsa auolare fecerūt. **M**te
re. xij. b. **R**eliq̄ domū meā dimisi h̄reditatē meā: dedi dile-
ctā animā meā in manib' inimicoy ei'. **D**ō r hodie timendū
est q̄ l̄rati r maiores de ecclia ipsū ab ea faciāt auolare. **D**a-
nief. xij. a. **E**gressa ē iniquitas a seniorib' q̄ videbant rē. **M**e
tū graui' ferat sponsa q̄ ita a plena sponsi cognitiōe r visiōe
suspendit: ostēdit ei spōsus q̄ sancte cogitaciōes ei remanent:
qubus pōt satis in ipsum intendere ac delectari: **U**n' subq̄cit:
Capilli tui

Doraliter
de aia fidelis
p̄s. 95.

De brā p̄gine

Aliter

p̄s. 50.

a Capilli tui sic greges caprarū q̄ apparuerūt de galaad. Per capillos/multifaria sanctarū cogitationū subtilitas designatur. Et sicut capilli de cerebro inceptibiliter oriuntur: sic cogitationes de mente/que caput est aīe: cui semp et adherere debet: vt nō semp sepe ab ea. j. Regl. j. b. habet q̄ in capite samuelis

B Al. t̄gr̄

nouacula non ascēdit. Sic ḡ capilli isti sūt sicut greges caprarū/cū cogitantes et meditaciones totē dirigunt in deū/nec i lutoso seculi se inuoluūt: sicut caprē i altis pascūt et arduis/et lutoso atq; in fuma loco deuiant. b

Que apparuerūt de galaad. Galaad

Eccl. 31. f.

interpretat acutus testimoniū: et fuit mons ille: ad litterā: in q̄ laban cū iacob sedus inijt: vt de cetero vltra nō trāsgredere ad ei nocendū: nec iacob ipsi sūt: in cui⁹ testimoniū ibi magnū acutus lapidū posuerūt. Laban ḡ i acuto lapides ponit: cū de mūdī vanitatib⁹ et pruratiōib⁹ vtriusq; virtutū occasiōes sumit. Apparēt ḡ capilli siue cogitationes de galaad: cū eis bonū opū et foris imēsa copia attestat. Al p̄ capillos q̄ victi⁹ ni⁹ capiti adherēt: possum⁹ etiā intelligere religiosos: in quib⁹ forma ecclē plus vigere videt: et ita videt capiti. p̄ius ad herere: et ipsa vt capilli caput ornare: eāq; totā sua pulchritudine honestare: gratiaq; toti ecclē acq̄rere. Unde et hi capilli ab ecclē sunt fouēdi: licz em. ij. Regl. xij. f. habet q̄ absalonē grauabat cesaries. Hi debēt esse graciles. f. et siles: nō impinguat delitij: nō dilatati terrenis insensibilis crescētes: vt bñficiēs se bñfacere: nō attrēdēs q̄ sint flexibiles: dādo locū ire: et veribiles ad nutū plati: qui abscessi. i. de loco ad locū destinati: nō sentiāt lesionē: auelli autē sine magno dolore a capite christo nō possūt. Tales debēt esse vt greges/gregatim. f. i. caulis. i. in cognitiōis cōuersantes: caprarū vt se sponte hostiā offerāt p̄ aliorū p̄ctis: abruptaq; et ardua ac sicca loca si hūda vlturosa ābulare vt arduitate vite appetere se osidāt. Et de talib⁹ pōt dici spōsē sanctę ecclē: a

Capilli tui sic greges caprarū q̄ apparuerūt de galaad. i. q̄ de acuto bonorū ope ostēderūt culmē virtutū: vel de acuto bonorū operū apparuerūt in glā felicitatis eterne. c **Dentes tui sicut grex ouium q̄ ascenderunt de lauacro.** Per dentes firma sermonū stabilitas: q̄ sunt sic grex ouium: cū fidē simplicit̄ p̄sentat: a q̄ p̄fessione null⁹ quacūq; rōne debet auelli. Vñ Deut. vlt. c. legi q̄ oculus moysi qui centū et viginti annorū erat qm̄ mortu⁹ ē nō caligauit: nec dētes illi⁹ mortui sūt.

Ep̄. 4. g.

Que ascēderūt de lauacro/ de fonte. f. scientię et dilectionis: nō de volutabro peccati. Dant. xv. c. Ex abundancia cordis os loquit. e **Omnes gemellis fetib⁹: et sterilis nō est i eis.** f. quātum ad dilectionē primum: et q̄ ad p̄p̄tū corpis et aīe sanitatē: et q̄ ad p̄missionē vite q̄ nūc est et future.

Et sterilis nō est in eis. i. nihil inutile vlt vanū qd̄ teneat locū suū. g **Sicut cortex malipunicis: sic genē tuē/** facie pulchritudo i genarū albedine ac rubore cōfistit. Trē genis dentes adherēt. Per genas ḡ spōsē. i. ecclē significat p̄dicatores: q̄ p̄ rubore charitatē et albedine castitatis pulchritudine ecclē representāt: q̄ debēt esse sicut cortex malipunicis i fortitudine: q̄ ad patiētia aduersorū: et cōtinere in se varios ordines ḡrarū et fructū. h **Absq; occultis tuis/** q̄ sanctę sūt meditationes et affectiōes. q. d. p̄ter illa q̄ iterū latent in manifestis tuis. f. i. opib⁹ exteriorib⁹ ē ista iuēire. Vel

p̄. 18.

occulta dīc bñ peccata p̄ ignorantiā facta: De q̄b⁹ in p̄. Ab occultis meis mūda me dñe rē. Et tūc absq; ponit p̄ sine. De his omib⁹ pleni⁹ habitū ē. ij. a. i **Seraginta sūt regine rē.** Supius cōmēdauit spōsā a virtutum spectositate: nūc cōmēdat eam a fidelitū ordinata et cōgrua distinctiōe. Et distinguit b̄ tria genera hoīm i ecclē dei existentiū. f. reginas: cōcubinas et adolēscēulas. Regine sūt: q̄ regē christū casto amore diligūt: et filios generāt q̄b⁹ honor et cult⁹ regius: et regnū regniq; diadema debet. Tales sūt: q̄ nō q̄rūt q̄ sua sūt: s̄ q̄ iesu christi: Phil. ij. c. Tales sūt q̄ pura intentiōe et recta christū p̄dicāt. Et sūt sexaginta/sex opib⁹ miscōie insistentes: Dant. xxv. c. Item decalogū p̄fectę i plentes: Mā senari⁹ numer⁹ p̄fectiōis ē p̄m⁹: et series decē faciūt sexaginta. Trē quicq; corpis sensus: iux duodecim aploz doctrinā modifacātes et spantes. Et cōcubine sūt q̄ licz ad thōrū sponsi accedāt et filios generēt: tñ regni honorem vel diademā nō habēt: qui. f. tpalī amore christi annūciāt: et quātū in ip̄s ē s̄bū dei adulterāt. De talib⁹ nō erat aplūs: q̄ dicit. ij. Cor. iij. a. Mō ābulātes i astutia: neq; adulterātes s̄bū dei. De his dīc etiā. ij. Cor. ij. d. Mō sum⁹ sic plurimi adulterātes s̄bū dei. De his dīc sc̄ptura: Adulterine cogitatiōis puer rē ē q̄ i oculis spōsę placere appetit: p̄ quē spōsus s̄ba trāsmittit. Tales viles sūt ecclē. Vñ Phil. j. c. Quid em: dū oi modo siue p̄ occasiōē siue p̄ veritatē annūciat christū? Vñ et tales christi i p̄feti remunerat: licz eis regnū nō referret. Bñ. xv. a. Filij cōcubinarū largit⁹ ē munera. Hi sūt octoginta: q̄ decalogi doctrinā ad frenā curā inuertūt: q̄ q̄tuor tpib⁹ et q̄tuor mūdī climatib⁹ noscīt agitari: et q̄ valde subiacet diuisiō: sicut et iste numer⁹. Vñ Osee. x. a. Diuisi est cor eoz: nūc in terribūt. Sūt autē plures q̄ regine: ad innuēdū q̄ maior ē numer⁹ eoz q̄ nō recte p̄dicāt q̄ recte: vel etiā viuāt. De his dī. ij. Regl. xv. d. q̄ reliq̄t dauid fugiēs a facie absalon mīres cōcubinas ad custodiēdā domū. Adolēscēule sūt plures subditę vel incipiētes i ecclē: q̄ nō ē numer⁹ apud nos: et si apud deū: q̄ stellas numerat rē. Vñ iō dīc earū nō ē numer⁹: q̄ cū ad p̄fectā nōdū pueniūt etatē: non debēt numerari: cū nō sint tales q̄ possint secure ad bella pcedere. Sic ergo tres ptes habem⁹ i ecclē. f. bonos p̄fectos: q̄ p̄ reginas: malos licz viles: q̄ p̄ cōcubinas: et bonos incipiētes: q̄ p̄ adolēscēulas. Me tñ ex hoc plures ē credant ecclē: et non vna sponsa/subdit: **Una est colūba mea rē.** Una. f. licz plures glo: nē. Una/ante legē/sub lege/sub ḡra. Una: quia vna fides: vnum baptisma/vn⁹ deus: et vnum corpus. Hec est em̄ vñ tunica: q̄ scissa nō fuit: Joh. xix. d. Una/ad vñ solū creata. De quo Luc. x. g. Vñ est necessariū. Unde p̄. Vñ peti ad vñ rē. Colūba/ p̄ter simplicitatē/māfuerudinē/ fecit dīctatē/amoris insepabilitatē. Perfecta p̄ charitatē: q̄ plenitudo ē legis. Consummata: vel perfecta numero membrorū et plenitudine donorum: vel perfecta capite christo vnita. **Una est matris sue rē.** Hec mater ḡra est dei: que filios vel filias facit vnius patris. Et bis dicit: vna/vnitate fides: contra hereticos: Vel per matrem superna hierusalem accipit: q̄ eā generat/nutrit/amat/custodit: q̄ omē donū deservit: q̄ est mater nr̄a: Gal. iij. d. cū q̄ vna est militās ecclē vnitate amoris et ḡre. Benitrix s̄o dī p̄mitiua ecclē de iudēis: cui⁹ electa dī moderna ecclē inter mltas spurias q̄s sūt cū ipsa pduxit. Et vere vna: q̄ nō plures verę imitatiois filias genitrix genuit vel mat̄ pepit. Electa autē est: q̄ laus est matris et genitricis. Adulterina em̄ filia testimoniū dat adulterij p̄ matre. m **Uiderūt eā filie sion rē.** f. angeli. Propter. vlt. d. Surrexerūt filij ei⁹ rē. Sole filie verę vident q̄ regnū expectāt: q̄ ois glā filię regis ab inr⁹: Oculi autē stultorū in finib⁹ terrę: Prover. xvij. d. vlt. f. iteriora nō videat sed tñ vilissima et exteriora attēdant. Trē ipsa luminositas ecclē eos exegat: q̄ oculos noctū habēt: et sic veri solis claritate sustinere nō possunt. Uiderūt ḡ eā filie sion. i. ecclē trispātis. n **Et beatissimā p̄dicauerūt.** Beatā. f. p̄pter spūales diuitias: beatiorē. p̄pter p̄p̄tū numerositatē: sed beatissimā p̄pter ip̄s spōsū nuptias et amplex⁹. Et licz sole filie videāt tñ et regine et cōcubine

cōcubinas et adolēscēulas. Regine sūt: q̄ regē christū casto amore diligūt: et filios generāt q̄b⁹ honor et cult⁹ regius: et regnū regniq; diadema debet. Tales sūt: q̄ nō q̄rūt q̄ sua sūt: s̄ q̄ iesu christi: Phil. ij. c. Tales sūt q̄ pura intentiōe et recta christū p̄dicāt. Et sūt sexaginta/sex opib⁹ miscōie insistentes: Dant. xxv. c. Item decalogū p̄fectę i plentes: Mā senari⁹ numer⁹ p̄fectiōis ē p̄m⁹: et series decē faciūt sexaginta. Trē quicq; corpis sensus: iux duodecim aploz doctrinā modifacātes et spantes. Et cōcubine sūt q̄ licz ad thōrū sponsi accedāt et filios generēt: tñ regni honorem vel diademā nō habēt: qui. f. tpalī amore christi annūciāt: et quātū in ip̄s ē s̄bū dei adulterāt. De talib⁹ nō erat aplūs: q̄ dicit. ij. Cor. iij. a. Mō ābulātes i astutia: neq; adulterātes s̄bū dei. De his dīc etiā. ij. Cor. ij. d. Mō sum⁹ sic plurimi adulterātes s̄bū dei. De his dīc sc̄ptura: Adulterine cogitatiōis puer rē ē q̄ i oculis spōsę placere appetit: p̄ quē spōsus s̄ba trāsmittit. Tales viles sūt ecclē. Vñ Phil. j. c. Quid em: dū oi modo siue p̄ occasiōē siue p̄ veritatē annūciat christū? Vñ et tales christi i p̄feti remunerat: licz eis regnū nō referret. Bñ. xv. a. Filij cōcubinarū largit⁹ ē munera. Hi sūt octoginta: q̄ decalogi doctrinā ad frenā curā inuertūt: q̄ q̄tuor tpib⁹ et q̄tuor mūdī climatib⁹ noscīt agitari: et q̄ valde subiacet diuisiō: sicut et iste numer⁹. Vñ Osee. x. a. Diuisi est cor eoz: nūc in terribūt. Sūt autē plures q̄ regine: ad innuēdū q̄ maior ē numer⁹ eoz q̄ nō recte p̄dicāt q̄ recte: vel etiā viuāt. De his dī. ij. Regl. xv. d. q̄ reliq̄t dauid fugiēs a facie absalon mīres cōcubinas ad custodiēdā domū. Adolēscēule sūt plures subditę vel incipiētes i ecclē: q̄ nō ē numer⁹ apud nos: et si apud deū: q̄ stellas numerat rē. Vñ iō dīc earū nō ē numer⁹: q̄ cū ad p̄fectā nōdū pueniūt etatē: non debēt numerari: cū nō sint tales q̄ possint secure ad bella pcedere. Sic ergo tres ptes habem⁹ i ecclē. f. bonos p̄fectos: q̄ p̄ reginas: malos licz viles: q̄ p̄ cōcubinas: et bonos incipiētes: q̄ p̄ adolēscēulas. Me tñ ex hoc plures ē credant ecclē: et non vna sponsa/subdit: **Una est colūba mea rē.** Una. f. licz plures glo: nē. Una/ante legē/sub lege/sub ḡra. Una: quia vna fides: vnum baptisma/vn⁹ deus: et vnum corpus. Hec est em̄ vñ tunica: q̄ scissa nō fuit: Joh. xix. d. Una/ad vñ solū creata. De quo Luc. x. g. Vñ est necessariū. Unde p̄. Vñ peti ad vñ rē. Colūba/ p̄ter simplicitatē/māfuerudinē/ fecit dīctatē/amoris insepabilitatē. Perfecta p̄ charitatē: q̄ plenitudo ē legis. Consummata: vel perfecta numero membrorū et plenitudine donorum: vel perfecta capite christo vnita. **Una est matris sue rē.** Hec mater ḡra est dei: que filios vel filias facit vnius patris. Et bis dicit: vna/vnitate fides: contra hereticos: Vel per matrem superna hierusalem accipit: q̄ eā generat/nutrit/amat/custodit: q̄ omē donū deservit: q̄ est mater nr̄a: Gal. iij. d. cū q̄ vna est militās ecclē vnitate amoris et ḡre. Benitrix s̄o dī p̄mitiua ecclē de iudēis: cui⁹ electa dī moderna ecclē inter mltas spurias q̄s sūt cū ipsa pduxit. Et vere vna: q̄ nō plures verę imitatiois filias genitrix genuit vel mat̄ pepit. Electa autē est: q̄ laus est matris et genitricis. Adulterina em̄ filia testimoniū dat adulterij p̄ matre. m **Uiderūt eā filie sion rē.** f. angeli. Propter. vlt. d. Surrexerūt filij ei⁹ rē. Sole filie verę vident q̄ regnū expectāt: q̄ ois glā filię regis ab inr⁹: Oculi autē stultorū in finib⁹ terrę: Prover. xvij. d. vlt. f. iteriora nō videat sed tñ vilissima et exteriora attēdant. Trē ipsa luminositas ecclē eos exegat: q̄ oculos noctū habēt: et sic veri solis claritate sustinere nō possunt. Uiderūt ḡ eā filie sion. i. ecclē trispātis. n **Et beatissimā p̄dicauerūt.** Beatā. f. p̄pter spūales diuitias: beatiorē. p̄pter p̄p̄tū numerositatē: sed beatissimā p̄pter ip̄s spōsū nuptias et amplex⁹. Et licz sole filie videāt tñ et regine et cōcubine

tis tuis. Seraginta sūt regine/ et octoginta concubine: et adolēscēularū nō est numerus. Vñ est columba mea p̄fecta mea: vñ est matris sue electa genitricis sue. Uiderunt eam filie sion: et beatissimā p̄dicauerunt:

ma nō habēt: qui. f. tpalī amore christi annūciāt: et quātū in ip̄s ē s̄bū dei adulterāt. De talib⁹ nō erat aplūs: q̄ dicit. ij. Cor. iij. a. Mō ābulātes i astutia: neq; adulterātes s̄bū dei. De his dīc etiā. ij. Cor. ij. d. Mō sum⁹ sic plurimi adulterātes s̄bū dei. De his dīc sc̄ptura: Adulterine cogitatiōis puer rē ē q̄ i oculis spōsę placere appetit: p̄ quē spōsus s̄ba trāsmittit. Tales viles sūt ecclē. Vñ Phil. j. c. Quid em: dū oi modo siue p̄ occasiōē siue p̄ veritatē annūciat christū? Vñ et tales christi i p̄feti remunerat: licz eis regnū nō referret. Bñ. xv. a. Filij cōcubinarū largit⁹ ē munera. Hi sūt octoginta: q̄ decalogi doctrinā ad frenā curā inuertūt: q̄ q̄tuor tpib⁹ et q̄tuor mūdī climatib⁹ noscīt agitari: et q̄ valde subiacet diuisiō: sicut et iste numer⁹. Vñ Osee. x. a. Diuisi est cor eoz: nūc in terribūt. Sūt autē plures q̄ regine: ad innuēdū q̄ maior ē numer⁹ eoz q̄ nō recte p̄dicāt q̄ recte: vel etiā viuāt. De his dī. ij. Regl. xv. d. q̄ reliq̄t dauid fugiēs a facie absalon mīres cōcubinas ad custodiēdā domū. Adolēscēule sūt plures subditę vel incipiētes i ecclē: q̄ nō ē numer⁹ apud nos: et si apud deū: q̄ stellas numerat rē. Vñ iō dīc earū nō ē numer⁹: q̄ cū ad p̄fectā nōdū pueniūt etatē: non debēt numerari: cū nō sint tales q̄ possint secure ad bella pcedere. Sic ergo tres ptes habem⁹ i ecclē. f. bonos p̄fectos: q̄ p̄ reginas: malos licz viles: q̄ p̄ cōcubinas: et bonos incipiētes: q̄ p̄ adolēscēulas. Me tñ ex hoc plures ē credant ecclē: et non vna sponsa/subdit: **Una est colūba mea rē.** Una. f. licz plures glo: nē. Una/ante legē/sub lege/sub ḡra. Una: quia vna fides: vnum baptisma/vn⁹ deus: et vnum corpus. Hec est em̄ vñ tunica: q̄ scissa nō fuit: Joh. xix. d. Una/ad vñ solū creata. De quo Luc. x. g. Vñ est necessariū. Unde p̄. Vñ peti ad vñ rē. Colūba/ p̄ter simplicitatē/māfuerudinē/ fecit dīctatē/amoris insepabilitatē. Perfecta p̄ charitatē: q̄ plenitudo ē legis. Consummata: vel perfecta numero membrorū et plenitudine donorum: vel perfecta capite christo vnita. **Una est matris sue rē.** Hec mater ḡra est dei: que filios vel filias facit vnius patris. Et bis dicit: vna/vnitate fides: contra hereticos: Vel per matrem superna hierusalem accipit: q̄ eā generat/nutrit/amat/custodit: q̄ omē donū deservit: q̄ est mater nr̄a: Gal. iij. d. cū q̄ vna est militās ecclē vnitate amoris et ḡre. Benitrix s̄o dī p̄mitiua ecclē de iudēis: cui⁹ electa dī moderna ecclē inter mltas spurias q̄s sūt cū ipsa pduxit. Et vere vna: q̄ nō plures verę imitatiois filias genitrix genuit vel mat̄ pepit. Electa autē est: q̄ laus est matris et genitricis. Adulterina em̄ filia testimoniū dat adulterij p̄ matre. m **Uiderūt eā filie sion rē.** f. angeli. Propter. vlt. d. Surrexerūt filij ei⁹ rē. Sole filie verę vident q̄ regnū expectāt: q̄ ois glā filię regis ab inr⁹: Oculi autē stultorū in finib⁹ terrę: Prover. xvij. d. vlt. f. iteriora nō videat sed tñ vilissima et exteriora attēdant. Trē ipsa luminositas ecclē eos exegat: q̄ oculos noctū habēt: et sic veri solis claritate sustinere nō possunt. Uiderūt ḡ eā filie sion. i. ecclē trispātis. n **Et beatissimā p̄dicauerūt.** Beatā. f. p̄pter spūales diuitias: beatiorē. p̄pter p̄p̄tū numerositatē: sed beatissimā p̄pter ip̄s spōsū nuptias et amplex⁹. Et licz sole filie videāt tñ et regine et cōcubine

Regine & cōcubine laudauerūt eā. Ad dāt em tā bonē q̄ malē. Bone/ vt veri testes: male/ vt bistriones. Oīa em q̄ siue boni siue mali dicūt vel faciūt/ i laudē ecclesie refū dunt: Et ne credat q̄ solū laudat ab his q̄ de ecclia sunt: in/ rroduct hic synagoga ad cōmendationē ipsi/ maxie p sine mundi vbi recogno/ scēs erroze conuerter.

Que est ista q̄ p̄gredit/ q̄si auroza zc. Au/ roza fuit i patriarchis: luna in pphetis: sol i ap̄lis. **Q**uasi auroza p̄surgēs/ tēporib/ p̄m̄tūis sap̄oz. **P**ulchra vt luna/ tēporib/ martyz & p̄fessoz. **E**lecta vt sol aut erit i vltis tēporib/ vbi. s. magi vige/ bit p̄secutio. Et iō ecclia amplē tūc splēdesceat: Tūc etiā erit/

Terribilis vt castroz acies ordinata/ contra anti/ chriſtū & suos: qz tūc erit cōflic/ accerrim/ & ecclia p̄ualebit. Auroz etiā cōparat in penitētib/ lunē in actiuis: q̄ curis & sollicitudinib/ q̄si quibuldā nebulis spinarū obfuscat: soli i cōtemplatiuis. **U**t de aīa fidelit/ ē auroza i luminis cognitiōe: luna in splēdore gr̄e: sol in adōptiōe gr̄e. **U**t auroza in orati/ one: luna in opatiōe: sol in cōtemplatiōe. **U**t auroza in mor/ re: luna in purgatorio: sol in gl̄ia. **Q**ue est ista q̄ p̄/ gredit/ de virtute in virtute: **Q**uasi auroza cōsur/ gēs p̄ augmentū gr̄e & virtutū: **J**uxta illud: **M**escia virt/ sta re loco. **P**rouer. iij. c. **S**emita iustoz q̄si lux splēdens zc.

Pulchra vt luna/ in statu p̄secutiōis: in q̄ exēplo suo ce/ teros velut pulchritudine quadā incēdit. **E**lecta vt sol/ ea trāslata ad patriā. **J**uxta illud: **F**ulgebūt iusti sicut sol zc. **T**erribilis vt castroz acies ordinata/ demonib/ et malis spiritib/ q̄s ozōnib/ deuotis & p̄cib/ q̄s fundit p p̄cō/

rib/ eos arceat/ vulnerat/ deuict & cōfundit. **U**t de beata p̄g/ ne p̄t illud exponi: vt introducat synagoga p tpe ipsi/ iētus pulchritudine & venustate admirās. **L**icē em ipsa beata p̄go fuisse p̄nūciata i lege & p̄p̄is: iudea tū q̄si incredula querit: **Q**ue est ista q̄ p̄gredit/ ad totū ecclie irrigatiōē & se/ cūdatiōē. **E**ccl. xxxij. d. **Q**uasi aq̄ duct/ irrigu/ exiui de pa/ diso zc. **U**ui/ p̄gress/ dilatiōē lamētabat/ **E**saia. lxiij. d. cū dixit: **O**stendit vltimū tuoz & miserationū tuaz cōtinuerūt se sup me. **E**t. xij. d. **E**geni & paupes q̄rūt aq̄s & nō sunt. **U**bi t̄p̄ib/ aīi ipsi/ p̄gressū ponebant oēs cū **M**ieremia. xxxviij. b. **I**acū i q̄ nō erat aq̄. **S**z cū venit i hortū ecclie ista aq̄ quā vi dit **E**geci. xlvij. a. egredierē de tēplo: tūc secūdarū cepit ecclie/

stia: & oēs ad q̄s puenit aq̄ ista salui facti sūt: vt ibi habet. **U**ō poterat aq̄ ista exire donec ductū haberet: s̄ cū fluxit pleniss/ me p̄gredit/ **E**rgo ex genere regali & sacerdotali sūmū regē & sacerdotē dñm paritura: et hoc velut auroza p̄surgēs: cui/ oz tus & luciferi sūt & solis ortū p̄cedit. **P**rimo em ortū auroza: postea lucifer: & tandē sol. **D**e hac dī **J**ob. iij. b. **E**xpectet lu/ cē & nō videat: nec ortū surgētis auroze. **I**mp̄catio ē maloz. **E**t. xxxvij. b. **U**ūquid ostendisti auroze locū suū: **L**ocū illū ostēdit ei dñs i assumptiōe sua: q̄n eā de/ ad dexterā sui bñdi ci filij collocavit. **U**ec auroza ē media inf noctē hūani gene/ ris: & lucē claritatis eterne. **I**n ortu hui/ auroze vincit angel/ a iacob: **B**en. xxxij. f. i. aduēt/ filij dei i carnē. i. ab angelo ma/ gni p̄sili deo p̄e. f. sanctorū patrū p̄cib/ impetra. **C**ōsurgēs est hęc auroza: nō i ortu suo cadēs i p̄cib/ vt ceteri: ipsa em in vtero s̄cificata/ in ortu suo surrexit/ nō cecidit: qz nulli/ p̄cī obnoxia fuit: s̄c nos miseri q̄ filij ire nascimur: **I**n q̄rū p̄sona dīc **P**s. **C**ircūdedit me gemit/ mortū zc. **Q**ue ē ista q̄ p̄gredit/ i sui natiuitate. **Q**uasi auroza p̄surgēs p̄ gna: **P**ulchra i p̄ceptiōe saluator/ i q̄ ipse sōmes p̄cī eā aliquātulū reddēs obscurā/ oīno fuit extinct/ q̄n ei/ specē rex regū dei fili/ cōcupiuit. **S**z tū vt luna ei/ claritas a mole car nis aliquātulū retardabat/ inq̄rēt. f. vt cū sol iusticie p̄ aduētū ipsi/ i ei/ vterū eā totā redderet luminosā: nīhilomin/ tū t̄p̄e. f. molis carnis ipositio eā fecit pati eclipsim: ita q̄ ioseph vo/ luit occulte dimittere eā: vt legi/ **D**an. ij. c. **O**u/ hui/ au/ roze vel lunis ortū veri solis: vt dictū est p̄cessit & q̄si annūci/

auit. **U**bi **E**ccl. xliij. a. **A** luna signū dñi festi: lumiere qd m/ nuif in cōsumatiōe. **E**t g/ **P**ulchra vt luna/ in chriſti natiuitate: **E**lecta vt sol/ in sua assumptiōe: i q̄ oēs ange li ei/ pulchritudine admirati sūt. **E**ccl. xliij. a. **S**ol in aspectu zc. **I**bi electa ē: illuc p̄lecta & ad ei/ dexterā collocata: cū & ei/

Que est ista q̄ p̄gredit/ q̄si auroza zc. Au/ roza fuit i patriarchis: luna in pphetis: sol i ap̄lis. **Q**uasi auroza p̄surgēs/ tēporib/ p̄m̄tūis sap̄oz. **P**ulchra vt luna/ tēporib/ martyz & p̄fessoz. **E**lecta vt sol aut erit i vltis tēporib/ vbi. s. magi vige/ bit p̄secutio. Et iō ecclia amplē tūc splēdesceat: Tūc etiā erit/

Terribilis vt castroz acies ordinata/ contra anti/ chriſtū & suos: qz tūc erit cōflic/ accerrim/ & ecclia p̄ualebit. Auroz etiā cōparat in penitētib/ lunē in actiuis: q̄ curis & sollicitudinib/ q̄si quibuldā nebulis spinarū obfuscat: soli i cōtemplatiuis. **U**t de aīa fidelit/ ē auroza i luminis cognitiōe: luna in splēdore gr̄e: sol in adōptiōe gr̄e. **U**t auroza in orati/ one: luna in opatiōe: sol in cōtemplatiōe. **U**t auroza in mor/ re: luna in purgatorio: sol in gl̄ia. **Q**ue est ista q̄ p̄/ gredit/ de virtute in virtute: **Q**uasi auroza cōsur/ gēs p̄ augmentū gr̄e & virtutū: **J**uxta illud: **M**escia virt/ sta re loco. **P**rouer. iij. c. **S**emita iustoz q̄si lux splēdens zc.

Pulchra vt luna/ in statu p̄secutiōis: in q̄ exēplo suo ce/ teros velut pulchritudine quadā incēdit. **E**lecta vt sol/ ea trāslata ad patriā. **J**uxta illud: **F**ulgebūt iusti sicut sol zc. **T**erribilis vt castroz acies ordinata/ demonib/ et malis spiritib/ q̄s ozōnib/ deuotis & p̄cib/ q̄s fundit p p̄cō/

rib/ eos arceat/ vulnerat/ deuict & cōfundit. **U**t de beata p̄g/ ne p̄t illud exponi: vt introducat synagoga p tpe ipsi/ iētus pulchritudine & venustate admirās. **L**icē em ipsa beata p̄go fuisse p̄nūciata i lege & p̄p̄is: iudea tū q̄si incredula querit: **Q**ue est ista q̄ p̄gredit/ ad totū ecclie irrigatiōē & se/ cūdatiōē. **E**ccl. xxxij. d. **Q**uasi aq̄ duct/ irrigu/ exiui de pa/ diso zc. **U**ui/ p̄gress/ dilatiōē lamētabat/ **E**saia. lxiij. d. cū dixit: **O**stendit vltimū tuoz & miserationū tuaz cōtinuerūt se sup me. **E**t. xij. d. **E**geni & paupes q̄rūt aq̄s & nō sunt. **U**bi t̄p̄ib/ aīi ipsi/ p̄gressū ponebant oēs cū **M**ieremia. xxxviij. b. **I**acū i q̄ nō erat aq̄. **S**z cū venit i hortū ecclie ista aq̄ quā vi dit **E**geci. xlvij. a. egredierē de tēplo: tūc secūdarū cepit ecclie/

stia: & oēs ad q̄s puenit aq̄ ista salui facti sūt: vt ibi habet. **U**ō poterat aq̄ ista exire donec ductū haberet: s̄ cū fluxit pleniss/ me p̄gredit/ **E**rgo ex genere regali & sacerdotali sūmū regē & sacerdotē dñm paritura: et hoc velut auroza p̄surgēs: cui/ oz tus & luciferi sūt & solis ortū p̄cedit. **P**rimo em ortū auroza: postea lucifer: & tandē sol. **D**e hac dī **J**ob. iij. b. **E**xpectet lu/ cē & nō videat: nec ortū surgētis auroze. **I**mp̄catio ē maloz. **E**t. xxxvij. b. **U**ūquid ostendisti auroze locū suū: **L**ocū illū ostēdit ei dñs i assumptiōe sua: q̄n eā de/ ad dexterā sui bñdi ci filij collocavit. **U**ec auroza ē media inf noctē hūani gene/ ris: & lucē claritatis eterne. **I**n ortu hui/ auroze vincit angel/ a iacob: **B**en. xxxij. f. i. aduēt/ filij dei i carnē. i. ab angelo ma/ gni p̄sili deo p̄e. f. sanctorū patrū p̄cib/ impetra. **C**ōsurgēs est hęc auroza: nō i ortu suo cadēs i p̄cib/ vt ceteri: ipsa em in vtero s̄cificata/ in ortu suo surrexit/ nō cecidit: qz nulli/ p̄cī obnoxia fuit: s̄c nos miseri q̄ filij ire nascimur: **I**n q̄rū p̄sona dīc **P**s. **C**ircūdedit me gemit/ mortū zc. **Q**ue ē ista q̄ p̄gredit/ i sui natiuitate. **Q**uasi auroza p̄surgēs p̄ gna: **P**ulchra i p̄ceptiōe saluator/ i q̄ ipse sōmes p̄cī eā aliquātulū reddēs obscurā/ oīno fuit extinct/ q̄n ei/ specē rex regū dei fili/ cōcupiuit. **S**z tū vt luna ei/ claritas a mole car nis aliquātulū retardabat/ inq̄rēt. f. vt cū sol iusticie p̄ aduētū ipsi/ i ei/ vterū eā totā redderet luminosā: nīhilomin/ tū t̄p̄e. f. molis carnis ipositio eā fecit pati eclipsim: ita q̄ ioseph vo/ luit occulte dimittere eā: vt legi/ **D**an. ij. c. **O**u/ hui/ au/ roze vel lunis ortū veri solis: vt dictū est p̄cessit & q̄si annūci/

Que est ista q̄ p̄gredit/ q̄si auroza zc. Au/ roza fuit i patriarchis: luna in pphetis: sol i ap̄lis. **Q**uasi auroza p̄surgēs/ tēporib/ p̄m̄tūis sap̄oz. **P**ulchra vt luna/ tēporib/ martyz & p̄fessoz. **E**lecta vt sol aut erit i vltis tēporib/ vbi. s. magi vige/ bit p̄secutio. Et iō ecclia amplē tūc splēdesceat: Tūc etiā erit/

Terribilis vt castroz acies ordinata/ contra anti/ chriſtū & suos: qz tūc erit cōflic/ accerrim/ & ecclia p̄ualebit. Auroz etiā cōparat in penitētib/ lunē in actiuis: q̄ curis & sollicitudinib/ q̄si quibuldā nebulis spinarū obfuscat: soli i cōtemplatiuis. **U**t de aīa fidelit/ ē auroza i luminis cognitiōe: luna in splēdore gr̄e: sol in adōptiōe gr̄e. **U**t auroza in orati/ one: luna in opatiōe: sol in cōtemplatiōe. **U**t auroza in mor/ re: luna in purgatorio: sol in gl̄ia. **Q**ue est ista q̄ p̄/ gredit/ de virtute in virtute: **Q**uasi auroza cōsur/ gēs p̄ augmentū gr̄e & virtutū: **J**uxta illud: **M**escia virt/ sta re loco. **P**rouer. iij. c. **S**emita iustoz q̄si lux splēdens zc.

Pulchra vt luna/ in statu p̄secutiōis: in q̄ exēplo suo ce/ teros velut pulchritudine quadā incēdit. **E**lecta vt sol/ ea trāslata ad patriā. **J**uxta illud: **F**ulgebūt iusti sicut sol zc. **T**erribilis vt castroz acies ordinata/ demonib/ et malis spiritib/ q̄s ozōnib/ deuotis & p̄cib/ q̄s fundit p p̄cō/

rib/ eos arceat/ vulnerat/ deuict & cōfundit. **U**t de beata p̄g/ ne p̄t illud exponi: vt introducat synagoga p tpe ipsi/ iētus pulchritudine & venustate admirās. **L**icē em ipsa beata p̄go fuisse p̄nūciata i lege & p̄p̄is: iudea tū q̄si incredula querit: **Q**ue est ista q̄ p̄gredit/ ad totū ecclie irrigatiōē & se/ cūdatiōē. **E**ccl. xxxij. d. **Q**uasi aq̄ duct/ irrigu/ exiui de pa/ diso zc. **U**ui/ p̄gress/ dilatiōē lamētabat/ **E**saia. lxiij. d. cū dixit: **O**stendit vltimū tuoz & miserationū tuaz cōtinuerūt se sup me. **E**t. xij. d. **E**geni & paupes q̄rūt aq̄s & nō sunt. **U**bi t̄p̄ib/ aīi ipsi/ p̄gressū ponebant oēs cū **M**ieremia. xxxviij. b. **I**acū i q̄ nō erat aq̄. **S**z cū venit i hortū ecclie ista aq̄ quā vi dit **E**geci. xlvij. a. egredierē de tēplo: tūc secūdarū cepit ecclie/

stia: & oēs ad q̄s puenit aq̄ ista salui facti sūt: vt ibi habet. **U**ō poterat aq̄ ista exire donec ductū haberet: s̄ cū fluxit pleniss/ me p̄gredit/ **E**rgo ex genere regali & sacerdotali sūmū regē & sacerdotē dñm paritura: et hoc velut auroza p̄surgēs: cui/ oz tus & luciferi sūt & solis ortū p̄cedit. **P**rimo em ortū auroza: postea lucifer: & tandē sol. **D**e hac dī **J**ob. iij. b. **E**xpectet lu/ cē & nō videat: nec ortū surgētis auroze. **I**mp̄catio ē maloz. **E**t. xxxvij. b. **U**ūquid ostendisti auroze locū suū: **L**ocū illū ostēdit ei dñs i assumptiōe sua: q̄n eā de/ ad dexterā sui bñdi ci filij collocavit. **U**ec auroza ē media inf noctē hūani gene/ ris: & lucē claritatis eterne. **I**n ortu hui/ auroze vincit angel/ a iacob: **B**en. xxxij. f. i. aduēt/ filij dei i carnē. i. ab angelo ma/ gni p̄sili deo p̄e. f. sanctorū patrū p̄cib/ impetra. **C**ōsurgēs est hęc auroza: nō i ortu suo cadēs i p̄cib/ vt ceteri: ipsa em in vtero s̄cificata/ in ortu suo surrexit/ nō cecidit: qz nulli/ p̄cī obnoxia fuit: s̄c nos miseri q̄ filij ire nascimur: **I**n q̄rū p̄sona dīc **P**s. **C**ircūdedit me gemit/ mortū zc. **Q**ue ē ista q̄ p̄gredit/ i sui natiuitate. **Q**uasi auroza p̄surgēs p̄ gna: **P**ulchra i p̄ceptiōe saluator/ i q̄ ipse sōmes p̄cī eā aliquātulū reddēs obscurā/ oīno fuit extinct/ q̄n ei/ specē rex regū dei fili/ cōcupiuit. **S**z tū vt luna ei/ claritas a mole car nis aliquātulū retardabat/ inq̄rēt. f. vt cū sol iusticie p̄ aduētū ipsi/ i ei/ vterū eā totā redderet luminosā: nīhilomin/ tū t̄p̄e. f. molis carnis ipositio eā fecit pati eclipsim: ita q̄ ioseph vo/ luit occulte dimittere eā: vt legi/ **D**an. ij. c. **O**u/ hui/ au/ roze vel lunis ortū veri solis: vt dictū est p̄cessit & q̄si annūci/

B

Luc. i. e

Act. 8. f.

Ps. 103.

Ps. 79.

v tolerātia aduerſoz.

Libzi

Lanticozũ

De brā ṣṭine

703.143.

73.8.

Figure 64

705.103

INC. I.C.

105.91

infus debellare non cessant. Tales libenter respicit dominus. Unde
Zach. i. e. Resperit deus humilitatem ancille sue. Et Beñ. iij. a.
Resperit dominus ad abel et ad munera eius. Ideo dicit dominus: **Bar-**
cl. i. g. Dabete i vobis sal: et pacem habete inter vos. Ecce tra-
hitur Esa. lviij. d. Non est pax impijs dicit dominus. Chori autem sunt
quidam sed non castros:
qui sibi invicem quadam
familiari vnanimitate
consentit: sed vitijs in
aliquo non contradicunt.
Castra vero et non chori:
quod adversus concupiscentiam

a **De pulchritudine sunt gressus tui**
b **in calciametis filia principis.**
c **Structura feminum tuorum: sicut**

strenue militat: non sunt vni^{us} moris in domo: imo magis
sibi ipso ba^{te} p^{re}sentio discordat. Sed cum est vnanimitas p^{er}cent^{us} stu-
t^{us} v^{er}ba expugnatio: tunc sunt chori castrorum. Et hec vident^{ur} in
sanamite. i. aia fidelis redeunte a captivitate peccati. Ibi sunt quod
ducebat filie israel submersis egyptijs: Exo. xv. c. Et quod cantauit
iudith holoserne prostrato: Iudith vlt. a. Sequitur: **a** **De**
pulchritudine sunt gressus tui. i. pgressus i agendo et patie-
do speciosi: et conversatio irreprehensibilis. Hoc plane vix erat i
tempore p^{re}sentis ecclesie: ut Act. iij. et. iij. manifeste apparet.
b **De zacharia et helisabet habet quod incedebat i mandatis domini si-**
ne querela. Ibi pgressus i duobus p^{re}cipue attendunt: i dilatatio et
multitudine p^{ro}p^{ri}etatis: et exaltatio ex p^{ro}ferentia p^{ri}ncipis et magno
r^{eg}is. Sic erit v^{er}g^{is} i sine seculi. Et licet i p^{re}s. dicat: Ois glia eius. i.
p^{er}fecta filie regis ab in^{ter}: non t^{amen} p^{ro}p^{ri}etatis remouet: quoniam sit i exterior
p^{ro}p^{ri}etatis: b In calciametis. i. i moris et passiois chri-
sti p^{re}cedentibus sanctorum exemplis. i. ap^{osto}lorum et aliorum patrum affectu
nostros munimentibus: et a lesione occulti peccati defendentibus. Un-
de agnus comedentibus p^{re}ceptum est ut calciamenta haberet i pedibus:
Exo. xij. b. i. Job. ij. a. Qui dicit se i christo manere debet sic
ille ambulavit et ipse ambulare. Et gressus ecclesie sunt pulchri:
quod pedes pulchri doctores. i. p^{ro}phetas: quod pulchritudo attē-
dunt ut sint recti directi etiam i a^{nt}er^{ius} non i retro: et amplii immobiles
et mundi. Ecce. j. b. habet de aia^{nt}: quod pedes eorum erant pedes
recti. Vel gressus aie fidelis sunt casti timor domini: et spualis de-
siderij flagrantia: quod duo sicut quedam calciamenta animam a spi-
rituali lesione defendunt. Nam timor dei mortificat carnis vo-
luptate. Ecce. xvij. b. Calciam te hiacyntho. i. Spuale hoc
desiderij p^{ro}p^{ri}etatis volutarie. Un- Iudith. vlt. b. habet: Sadaia
eius rapuerunt oculos eius. c **Filia principis: illi. i. qui Esa.**
lx. b. dicitur princeps pacis: cuius p^{ri}ncipat^{us} sup^{er} humeris eius.
Qui non solum princeps est sed p^{ri}ncipij. Un- Job. viij. c.
Ego p^{ri}ncipij qui et loquor vobis. Cui^{us} est ecclesia vel anima
fidelis: filia: per spiritum adoptionis ab ipso genita. Sed est
attendendum quod est filia p^{ri}ncipis et ancilla p^{ri}ncipis: et filia matris
et ancilla matris. Filia p^{ri}ncipis est: quoniam plato ei aliquid duru^m iniu-
genti ex celo iusticie paret: et est obediens ex amore. S^{ed} ancilla
est: cum ei aliquid p^{re}cepti paret timore potius quam amore: est t^{amen} ut
dominum venerando. Filia autem est matris: quoniam a plato teneriori affe-
ctu compassiois ut a matre diligit et fouet: et ipsa ei equa deuo-
tione respondet. Sed ancilla: cum ipsa ea hoc modo fouente ac dili-
genti: ipsa magis timore venerat quam amore. d **Structura**
feminum tuorum sicut monilia. i. In vitijs femora: in femi-
nab^{us} femia. Feminum debet dici. Juntura quod feminum eccle-
sie est concordia duorum p^{ro}p^{ri}etatis in vna fide et dilectione: Que est e

f **monilia quod fabricata sunt manu**
s artificis. Umbilic^{us} tu^{us} crater
tornatilis: nunc indiges poculo.
generatiois. i. charitas. **U** **Structura feminum potest dici**
vinculum p^{ro}fessionis: quod religiosos viros ligat ad p^{ro}fessum salua-
tionis: ut a mandatis eius vel consilijs non deuiet: aut declinet. De
quo Apoc. xix. c. habet quod habebat in vestimento et in femore
suo scriptum: Rex regum et dominus dominantium. Un- et Beñ. xxiij. a. ha-
bet quod eliezer posuit manum suam in femore abrahe. **U** **Ecce iunctu-**
ra feminum est e **Sic monilia: ad ornatum et munimentum ecclesie**
p^{re}parata. Un- p^{re}s. Ecce quod bonum et quod iocundum. Un- d^{icitur} muni-
mentum iocundum ornatum. Hec sunt monilia quod dedit eliezer rebecca:
Beñ. xxiij. b. Que fabricata sunt manu artificis: re-
ligiosis. i. vel ordinis institutis: quod in ipsa fabricauit salubritas
instituta: Un- ipse dominus quod cessare potest tyrannide: ex sua secreta
sapientia hominibus p^{ro}filium ordinauit: ut idem toror et quod toror ref^{er}at:
tyrannus inferat et martyr. De quod Esa. xliij. d. Ego sum dominus faciens
omnia. Umbilic^{us} tu^{us} crater tornatilis. Umbilic^{us}
iste plati sunt ecclesie: a quibus ad paruulos ecclesie tanquam fetus re-
neros debet p^{ro}ferre nutrimentum. Sed oportet tales si bene voluit
nutrire pueros: ut suos vmbilicos p^{ro}culos habeant: ne per luxuriam
lac corruptus effluat. Nam Job. xl. b. habet quod virtus eius in
vmbilico ventris illi. Et Ecce. xvi. a. dicit: In die ortus tui
non est p^{ro}culus vmbilic^{us} tuus. Iste vmbilic^{us} debet est ut crater tor-
natilis. Crater magnus cyph^{us} dici solebat: ad frum: quod toro sic-
bat: et cum ansis erat. Crater ergo debet esse p^{re}paratus ecclesie
sapie et doctrine: quod tota inebrietur ecclesia. Un- et i cadelabro erat
cyphi: lilia et sperule: Exo. xxv. c. p^{re}parati. i. in ecclesia: quod cyphi
sunt in p^{ro}paratione salutaris doctrine: lilia i castitate vite: speru-
le in operum strenuitate. De his cyphis: Ecce. ij. b. Feci mihi
cyphos. i. Debet etiam crater est tornatilis: ut a deoicipiat: et
ad deum totum quod facit referat in ipso terminet. Ite planus sine
aliquo scrupulo erroris aut fraudis: nihilque habes superfluum: et in
omnibus p^{re}ceptis diuinis obtemperans. b **Nunc indiges**
poculis scientie aut doctrine. Nam in ipso tanquam in fonte vel
puteo debet omnis alij haurire: ut possit dicere id. s. v. a. Co-
medite amici et bibite et inebriamini charissimi. Ab ipsis enim sp-
debet fons boni exempli et sapie scaturire. Vel aie vmbilic^{us} potest
dici cel^{us} aut p^{ro}phetas. Potest ecclesie vniuersalis vmbilic^{us} dici ro-
mana ecclesia: quod ad modum vmbilici i vniuersali ecclesia me-
dium tenet locum: scilicet media i communem debet omnibus exhibere. Hec
debet est ut crater imensus: tori. i. clero et p^{ro}p^{ri}o copiosus: sed tor-
natilis: ut circueat quos omnibus r^{eg}ideat equilater: et caueat ab omni
scrupulo acceptiois p^{ro}ferre: cui. i. acceptiois p^{ro}ferre multi scru-
puli ascribunt. b **Nunc indiges poculis: ut ab ea p-**
cul abstinet sit avaricie: quod nunc sit inops p^{ro}filij: ignara iudi-
cij: nunc etiam doctrine indiga salutaris. De hoc vmbilico de-
bet emi absque argento et absque vlla commutatioe vinum et lac. Esa.
lv. a. Et de eo debet fluere aque viue: Job. viij. f. ut ibi inue-
niat dubi^{us} p^{ro}filij: opp^{ro}ressus auxiliij: eger remediij: solatiij pu-
illanimitis: doctrinam nescius: correctionem inquietus: increpa-
tionem iniquus: inobediens vltione. Hec crater duabus ansis
innitit: sacerdotali. i. et regia dignitate. Hanc p^{ro}tra hereticorum
prauitate: illa contra tyrannorum crudelitatem firmiter se defen-
dendo. Unde et in signum huius duplicis potestatis defert sum-
mus pontifex in media quadragesima in p^{ro}cessionem insulam et
coronam. Hec est calix de quo in p^{re}s. Calix in manu domini vi-
ni meri plenus mixto. Hec vinum huius calicis est potestas
soluendi: et peccata remittendi. Sed feces que in fundo resi-
dent: sunt potestas excommunicandi et anathematizandi: quas ad
pedes arborum infructuosarum quod oportet apponere: si forte

platorum: Que est e

f **monilia quod fabricata sunt manu**
s artificis. Umbilic^{us} tu^{us} crater
tornatilis: nunc indiges poculo.

generatiois. i. charitas. **U** **Structura feminum potest dici**
vinculum p^{ro}fessionis: quod religiosos viros ligat ad p^{ro}fessum salua-
tionis: ut a mandatis eius vel consilijs non deuiet: aut declinet. De
quo Apoc. xix. c. habet quod habebat in vestimento et in femore
suo scriptum: Rex regum et dominus dominantium. Un- et Beñ. xxiij. a. ha-
bet quod eliezer posuit manum suam in femore abrahe. **U** **Ecce iunctu-**
ra feminum est e **Sic monilia: ad ornatum et munimentum ecclesie**
p^{re}parata. Un- p^{re}s. Ecce quod bonum et quod iocundum. Un- d^{icitur} muni-
mentum iocundum ornatum. Hec sunt monilia quod dedit eliezer rebecca:
Beñ. xxiij. b. Que fabricata sunt manu artificis: re-

ligiosis. i. vel ordinis institutis: quod in ipsa fabricauit salubritas
instituta: Un- ipse dominus quod cessare potest tyrannide: ex sua secreta
sapientia hominibus p^{ro}filium ordinauit: ut idem toror et quod toror ref^{er}at:
tyrannus inferat et martyr. De quod Esa. xliij. d. Ego sum dominus faciens
omnia. **Umbilic^{us} tu^{us} crater tornatilis. Umbilic^{us}**
iste plati sunt ecclesie: a quibus ad paruulos ecclesie tanquam fetus re-
neros debet p^{ro}ferre nutrimentum. Sed oportet tales si bene voluit
nutrire pueros: ut suos vmbilicos p^{ro}culos habeant: ne per luxuriam
lac corruptus effluat. Nam Job. xl. b. habet quod virtus eius in
vmbilico ventris illi. Et Ecce. xvi. a. dicit: In die ortus tui
non est p^{ro}culus vmbilic^{us} tuus. Iste vmbilic^{us} debet est ut crater tor-
natilis. Crater magnus cyph^{us} dici solebat: ad frum: quod toro sic-
bat: et cum ansis erat. Crater ergo debet esse p^{re}paratus ecclesie
sapie et doctrine: quod tota inebrietur ecclesia. Un- et i cadelabro erat
cyphi: lilia et sperule: Exo. xxv. c. p^{re}parati. i. in ecclesia: quod cyphi
sunt in p^{ro}paratione salutaris doctrine: lilia i castitate vite: speru-
le in operum strenuitate. De his cyphis: Ecce. ij. b. Feci mihi
cyphos. i. Debet etiam crater est tornatilis: ut a deoicipiat: et
ad deum totum quod facit referat in ipso terminet. Ite planus sine
aliquo scrupulo erroris aut fraudis: nihilque habes superfluum: et in
omnibus p^{re}ceptis diuinis obtemperans. b **Nunc indiges**
poculis scientie aut doctrine. Nam in ipso tanquam in fonte vel
puteo debet omnis alij haurire: ut possit dicere id. s. v. a. Co-
medite amici et bibite et inebriamini charissimi. Ab ipsis enim sp-
debet fons boni exempli et sapie scaturire. Vel aie vmbilic^{us} potest
dici cel^{us} aut p^{ro}phetas. Potest ecclesie vniuersalis vmbilic^{us} dici ro-
mana ecclesia: quod ad modum vmbilici i vniuersali ecclesia me-
dium tenet locum: scilicet media i communem debet omnibus exhibere. Hec
debet est ut crater imensus: tori. i. clero et p^{ro}p^{ri}o copiosus: sed tor-
natilis: ut circueat quos omnibus r^{eg}ideat equilater: et caueat ab omni
scrupulo acceptiois p^{ro}ferre: cui. i. acceptiois p^{ro}ferre multi scru-
puli ascribunt. b **Nunc indiges poculis: ut ab ea p-**
cul abstinet sit avaricie: quod nunc sit inops p^{ro}filij: ignara iudi-
cij: nunc etiam doctrine indiga salutaris. De hoc vmbilico de-
bet emi absque argento et absque vlla commutatioe vinum et lac. Esa.
lv. a. Et de eo debet fluere aque viue: Job. viij. f. ut ibi inue-
niat dubi^{us} p^{ro}filij: opp^{ro}ressus auxiliij: eger remediij: solatiij pu-
illanimitis: doctrinam nescius: correctionem inquietus: increpa-
tionem iniquus: inobediens vltione. Hec crater duabus ansis
innitit: sacerdotali. i. et regia dignitate. Hanc p^{ro}tra hereticorum
prauitate: illa contra tyrannorum crudelitatem firmiter se defen-
dendo. Unde et in signum huius duplicis potestatis defert sum-
mus pontifex in media quadragesima in p^{ro}cessionem insulam et
coronam. Hec est calix de quo in p^{re}s. Calix in manu domini vi-
ni meri plenus mixto. Hec vinum huius calicis est potestas
soluendi: et peccata remittendi. Sed feces que in fundo resi-
dent: sunt potestas excommunicandi et anathematizandi: quas ad
pedes arborum infructuosarum quod oportet apponere: si forte

sic fructū ferant. **a** Venter tu' sicut aceru' tritici rē. Venter iste possit dici isti plati ecclesie sicut etiā vmbilicus: debent enim gestare paruulos de ecclesia et nutrire. Sed ho-
p. 43. die plurib' pōt dici istud p's. Cōglutinat' ē in terra ven-
 ter noster. Al' p ventrē q' ē infirmior p's homis/ infirmiores i
 ecclia accipi possunt.

Bic vter est/ **b** Sic
 aceru' tritici/ i area
 .f. anteq' vteretur/ vbi
 simul grana cū paleis:
 vnde et paleis q'diu st
 i aceruo parcat' p't q'
 na donec area vteret'.

c Vallatus lilij/
 claustraliū. .f. cōuētib' quib' circūdat' hic vter et p'tegit. Vel
 venter aīe pōt dici memoria: q' cōtinere debet aceruū tritici:
 cogitationes. .f. mltas et bonas: et vallari lilij. .f. bonis opib': v'
 frutib' angelicis. Al' vter ecclie cet' religiosorū: q' cōcipit q's
 suscipit p cōfessionē: eos parturiēs q's ad deū in morte trans-
 mittit. In hoc vtre excutiunt grana a paleis p flagella et tri-
 bulatiōes: vt grana in horrea eterne beatitudinis recōdant':
 palei p igne inextingibili pburant'. In aceruo granorū nu-
 mer' p mltitudine nescit: sic in claustris respectu seculariū bo-
 ni numer' nō recipiūt. **Uñ. s. vj. c.** Adolefcētiarū nō ē nume-
 rus. Et **Apoc. vij. c.** Post hēc vidi turbā magnā quā dinu-
 merare nemo poterat rē. Et ideo est vter iste sicut aceru' tri-
 tici/ et vallat' lilij. .f. abūdātia virtutū ac honestate vitę et san-
 ctę cōuersationis. **d** Duo vbera tua rē. Per hęc duo
 vbera possūt designari doctores neophytorū/ de vtroq' p'po
 cōserfor: v' p'dicatorē/ duorū testamētōrū auctoritatib' q'd
 p'dicāt cōfirmātes: vel q' vacāt duob' studijs pietatis. .f. s'bis
 simplicis doctriņe: et opibus miscōie. De p'mo. **j. cor. iij. a.**
 Lac potū dedi vobis nō escam. De secūdo. **j. corinth. ix. a.**
 Quis pascit gregē et de lacte ei' nō māducat: Verba doctri-
 ne debēt de sui sciētia p'pinare: et opera miscōie de suo p'p'io
 mltare. **j. pet. iij. c.** Si q's loquit' q'si sermōes dei. Et **Ju-
 dic. iij. c.** habet' q' sifara inebriat' ē lacte sūpro de vtre et in-
 terfect'. De vberē debet lac sugi/ nō de vtre. .f. nō debet p'di-
 care q' sciētia nō habet p'dicādū/ nisi quā accipit i q'ternis. Mā
 talis sepe dicit' q' mag' sūt ad nocumentū q's ad p'fectū. Hęc
 duo vbera debēt esse sic duo hinnuli capraz/ qui rotūdi sūt:
 vt. .f. hilarit' effūdāt alijs q'd suxerūt: gemelli etiā duplici sustē-
 ratione carnali et spūali: et hac duplici/ exēpli. .f. et doctriņe: vt
 trib' modis pascāt: fm q'd ter dictū ē petro: Pisce oues meas:
Joh. xxi. d. De religiosis etiā pōt exponi: vt duo religionis
 vbera dicant' illi q' s'rib' infirmis: et q' hospitib' necessaria admi-
 nistrāt. Hęc vbera debēt abūdare lacte māfuerudinis/ hūan-
 itatis/ et benignitatis. Et debēt esse sic hinnuli capraz q' acute
 vidēt/ vt intuitu spūali fidei foueāt i eis hūilitas/ alacritas/
 celeritas hinnulorū. Itē vbera fidelis aīe sunt cōgratulatio et
 cōpassio: Juxta illud **Ro. xij. c.** Gaudere cū gaudentib' / flere
 cū flentib'. **e** Collū tuū sicut turris eburnea. Collū q'
 caput mēbris siue corp'i coniungit/ beata s'go est: q' etiā me-
 diāte vota n'ra dño pandū: et dona grāz recipim' ac spūa-
 lia alimēta. Hęc etiā ē sicut turris p' diabolū: cui' caput cōtr'i/
 uit. **s. iij. b.** Sicut turris dauid collū tuū. Eburnea aut' dicit'
 ppter candorē planicie ac in p'posito firmitatē. Uñ ipsa dixit
Zuc. j. d. Quō fiet istud/ qm virū nō cognosco: Vel p collū
 intelligit' p'lar': cui amplior est ceteris necessaria fortitudo: vt
 non cedat laceffitus iniurijs/ minis et terrorib' puocat'. Hoc
 collū debet esse sic turris solidū. .f. et nō spōgiōsū aut cauerno-
 sū: sed sicut turris eburnea. .f. elephātina. Mā de elephāte est
 ebur. Elephas inf' cēta aīalia p'cellit i magnitudine/ castitate/
 in annositate: nā trecētis annis viuere dī: ita p' cētis debet p-
 latus p'cellere i magnitudine operū: in castitate mūdicię: i an-
 nositate p'seuerantię disciplinalis. Etiā dicit' elephas modicā
 linguā habere: et magnā viriū: et ad bella alal aprissimū. Quę
 oīa necessaria sunt spūaliter p'laris: qui etiā nūtidū debēt esse p-
 hilaritatē: et plani p vitę mūdiciā: et quātō i p'latiōe senescūt:
 tanto feruore fidei debent esse rubicundiores. Vel fm q'd ol-

cunt/ ebur dicit' ab oro: q'd p'prie est dens elephantis: cui ver-
 bet assimilari p'lar': vt mordeat vitia: fortis sit/ candid' p'cio-
 sus/ carne carens et cute. Al' collū/ fides: qua deo cōiūgimur:
 q' sic turris ē vt ea defēdamur ab inimico: Juxta illud. **j. pet.
 v. c.** Cui resistite fortes i fide. Et eburnea/ mūda. .f. p' opa: Mā
 fides sine opib' mor-
 tua ē: **Jaco. ij. d.** Cō-
 stans vt non deficiat:
 casta: vt nō falsa lucra
 sectet'. **f** Oculi tui
 sicut piscine in ese-
 bon. Oculi ecclie sūt
 plati: q' p ceteris clari
 esse debēt: et toti corp'i

s tui sicut piscine in esebon q'
 sunt in pōrta filie multitudi-
 nis. Nasus tuus sicut turris
 libani: quę respicit cōtra da-
 mascū. Caput tuū vt carne-

ecclesie puidere. **Matth. vj. c.** Si ocul' tuus simplex fuerit:
 totū corp' tuū lucidum erit. Esebon interpretat' cogitatio: vel
 cingulū mētoris. Oculi q' isti debēt esse sic piscine i esebon. .f.
 in abūdātia bonarū cogitationū: et affluentia lachrymarū: vt
 non solū p suis sed p omnib' orent et defleant peccatis. **Esa.
 xxxij. a.** Angeli pacis amare stebunt. Et debent esse bi oculi/
 b' In pōrtis filie multitudinis/ christianorū/ p sanctā cō-
 uersationē et honestā p'dicationē: vt resistāt hostib' igredi vo-
 lentib' hui' filie domū. .f. fidelis aīe p'scientiā: et int' nō ingre-
 dian' peccata vel facta hoīm nīmū p'scrutātes: nā qui nīmū
 emūgit elicit sanguinē. Al' oculi spōie sunt prudētia in vitę
 vita: i cōtemplatiua. .f. et in actiua: q' et abūdare debent aquis
 grāz: et esse/ **b** In pōrta/ vt bona. .f. et mala disculant. Et
 anteq' terrēt/ **c** Filie multitudinis. .f. aīe fidelis: q' .f. se sin-
 gularitate nō extollit: nec de paucitate eminentiū se reputat:
 sed de multitudine electorū esse hūiliter spāt. Vel oculi aīe fi-
 delis: amor dei et amor p'ximis: Juxta illud: Ubi amor/ ibi ocu-
 lus. Vel oculi religiosi sunt. .f. p'ior et cellerari'. **Adic dexte:** q'
 puidet et puidet q' circa religionē sunt attendenda. Ille sinister
 qui circa ipsa administrāda debet inspicere et esse sollicitus. Isti
 debēt esse/ **d** Sic piscine i esebon/ affluere. .f. aq' sapientie
 salutaris in prudēt dispēlatiōe. Ille spūaliū: iste tpaliū. Et b'
 b' In pōrta filie. .f. i medio filie/ multitudinis: vt nec illi
 deferat: nec illos grauēt: sed oib' se cōmunes exhibeat. **k**

h Nasus tuus sicut turris libani rē. Ad litterā fecit da-
 uid quādā turrim i munitiōe p' damascū. Per nasū ergo an-
 gelici spūs: q' futura et incognita p'sciūt/ vt narib' occulta cōi-
 tiunt. Nasus iste est/ **i** Sicut turris libani/ ppter for-
 p'tectionē et cumulū puritatis. **m** Quę respicit contra
 damascū. .f. cōtra inuidiam demonū et maliciā: qui sanguie
 humano satiari nō valēt. Al' p nasū cet' viroz spūaliū/ discre-
 tionē spūaliū habentiū/ gnari consiliū existentiū: et sic spūaliū
 vitę corp'i ecclesie mltitantiū: peccatorū fetores repellentiū:
 odorē q's frutū distribuētiū prudēter designat. **Joh. xxxij. c.**
 Procul odorāt bellū. **li** sunt/ **l** Sicut turris libani/ ce-
 teris. .f. eminentiores/ infirmis. .f. refugii: fortes frute: pleni
 virtutū opibus/ q' si pleni diuersis arboribus: vita candidi: in
 libano. .f. in christo fundati: et tibus deuorē oratiōis ministrā-
 tes abūde. **m** Quę respicit cōtra damascū/ multitu-
 dinē. .f. vitroz/ demonū/ ac hominū impiorū vt eos subfānet:
 vt aduentū hostiū denūcent: vt eis resistan: vt culpā anteq'
 venerit cōprehēdent. Al' nasus aīe fidelis/ spes et fides: quę
 sūt de nō visis: et q' peccat' et vitijs aduersant': Al' ipsa israel/
 bilis siue sancta supbia anime/ nasus est: quę cōtra damascū
 respicit peccatū abominādū/ p'sentiēdo/ et fugiēdo. **n** Ca-
 put tuū vt carmel'. Carmel' i ad litterā/ mons ē altissim'
 et pulcherrim' / pinguis/ herbis odoriferis cōfusus: et interpre-
 tat' sciētia circūcisiōis. Caput ē ecclesie christ' / qui est mons
 coagulat' / mons pinguis: et mons in vertice montiū: in q' be-
 lias orās pluuiā ipetrauit. **ij. Regl. xviij. g.** Extra quē orā-
 tio pinguedinē deuotionis habere nō pōt: q' tūc innotuit/ cū
 ab eo circūcisa mortalitas fuit. Al' senar' aplicus seu quicu/
 q' p'larus qui debet esse altus/ vita: fecundus operibus fructū
 spūaliū fertilitate p'guis: odoriferus fama: et nō in carnis
 sed etiā cordis tam in se q' in alijs verę circūcisiōis habere
 scientiā/ diligentiāq' cautē. Vel caput aīe intellect': vel mē
 quę debet esse

Matth. j. c.

49. d. c.

Pioner

que debet esse vt carmelus: vngues suos. i. concupiscencias que ex carne nascuntur: et capillos. i. cogitationes: et vestes ipsas. i. virtutes: ab omni deformitate et supfluitate sciens circūcidere: vt nihil incōgruū/nihil in ea inueniat indignū: vt nō eleuet in supbia: nō precipitet in carnis concupiscenciā: psumptionē caueat: nō retrospicat: non in luti volutabzū demergat: nō ad dexterā declinet in discere: to rigore iusticie: neq; ad sinistra ex pusilla nimitate. Deut. x. d. Circūcidite pputium cordis vtrius. **a** Et come capitis tui etc.

a lus: et come capitis tui sicut purpura regis iuncta canaliculo. **b** Pulchra es et q; decora charissima in delitijs. **c** Statūra tua assimilata ē palmę: et vbera tua botri. **d** Dicit: Ascendā in palmā: et apprehendā fructus eius.

b hendā fructus eius. Et erūt vbera tua sicut botri vineę: et odor oris tui sicut odor malorum. **c** Guttur tuū sicut vinū optimum. **d** Signum dilecto meo ad potandū: labijsq; et dentib; illi ad ruminandū.

ea ascēsurum. In palma g. i. in ecclesia christus ascēdit: dū p amore p gratiā p naturę vnionē se caput ei; fecit. Vbi Ascendā in palmā. i. in crucē: vt te ascēdere faciā. Et dicit crux palma: cui et lignū trasuersale ad lras fuit de palma: i. q; affixę sūt man; christi:

Et nō h; tct odor

q; ex hispida et rugosa atq; amara videt: nec statim de ipsa fruct; habet. Vñ Prouer. xij. b. Substantia festinata minuet. Et xx. c. Hereditas ad quā festinat i principio etc. S; p; lōgū temp; fert fructū suauē/dulcē/vberē/gutui delectabilē: et solidū nutritiōis: qui dactylus appellat: qd interpretat digit;: q; ex dei digitis pū ligno crucis affixis: nobis puenit fructus palmę. i. crucis et penitentię. Et nota quadruplex lignū. Prīmū sciētię boni et mali: qd ē voluptati; p bonū ducit ad malū. Secūdū sciētię mali et boni: qd est penitentiā q; p malū ducit ad bonū. Prouer. xx. c. Malū est malū ē: dicit oīs emptor etc. Tertiū mali et mali: qd est impatiētiā et malignitas q; p malū stur ad peius. Quartū sciētię boni et boni: qd est charitas q; p bonū venit ad melius. Prīmū adā pā n; ascendit et corruit: nā fructū eius apphēdens mortē meruit. Sed secūdū illi p; mo oppositū/sectid; adā ascēdens et fructū eius apphēdens: inde immortalit; gloriā: nō solū sibi sed et adē filijs q; corruerant acq;siuit. Vñ fruct; palmę quā christ; ascēdit/possunt dī ei corporis p;rii glificatio/nā redēptio/diabolī ligatio: et oīm electorū plena saluatio: quos ita fortiter p suā gratiā apphēdit vt nullo mō decidere possint. Unde de ipsis subdit: **b** Et erūt vbera tua sicut botri vineę: dulces: q; pū erāt botri de hedera amare. i. synagoge: q; pō tona estu passiōis estu/ ante aruit. **c** Et odor oris tui. i. fama eorū p quos loquitur ecclesia/orādo/laudādo/pdicādo. **d** Sicut odor malo/rū vt allicitat et ad gustū inuitet: vel vt ex fruct; suauitate/nō ex foliorū. i. verborū numerositate laudent. Vel odor oris est gratia docēdi: siue deuotio in officio pdicatiōis q; et gustū et odorē i gustu affert audiētib;: et medicinale est vinū malorū. **c** Guttur tuū sicut vinū optimum: Signū dilecto meo ad potandū. De gutture meretricis habet Prouer. v. a. Viridius oleo guttur eius. Et in Ps. Dilliti sunt sermōnes eius sup oleū. Per guttur g; sponse verba pdicatiōis itelligunt. Osee. vij. a. In gutture tuo sit tuba. Guttur ergo istud sicut vinū optimū/odore/colore/sapore/virtute ceteras vires pcellens: qd quāto vetust;: tanto suauius et p;osius. Ideo dicit Eccl. ix. c. Nō derelinq; amicu antiquū etc. Nō debet g; sancti pdicatores nouis insistere: sed vetera sanctorū patrū dicta rimari: Juxta illud Leuit. xxvj. b. Vetusissima veterū comeditis. Mā qui pdicant noua/multa bibūt. Job. ij. b. habet: Tu seruasti bonū vinū vsq; adhuc. Audiēs autē spōsa verbū pdicatiōis sic cōmendari a spōso/ vt vino optimo comparet: raptens verbum ex ipsius ore/subiungit pdictis verbis sponsi cōtinuans: **m** Signū dilecto meo ad potandū. Ipse christ; inquātū homo/hoc vinū docente diuinitate: et facili ter et cito potauit: et sapientię pfectione pfecti: libenterq; calicem passionis bibit alijsq; ad potandū porrexit: q; nō ista codē mō bibūt: s; cū studio et labore. Apoc. v. d. Dignus est agnus qui occisus est etc. Pro alijs autē sequitur: **n** Labijsq; et dentibus illius ad ruminandū. Per labia simplices: p dentes subtiliores sacre scripturę investigatores intellige: qui in carnis non sistent supficie: sed vsq; ad ossa ruminant interiora. Est enim vt dicit Hieronymus: sacra scriptura aqua in qua agnus peditat/elephas natus

v 3 tar. Dec. vij. d.

Ps. 54.

5.44.

5.50.

5.91.

Libri

stat. Osee. vii. d. Sup frumentū & vinū rumīnabūt. Vel per vinū intelligit sacre scripture mysteriū: qđ calefacit / iebriat / & locūdat. **Ps. 122.** **Ps.** Calix me inebriat. Et alibi: Vinū letificat cor hoīs. **Ps. 103.** Hoc est vinū germinas virgines: Zach. ix. d. Bonū ē hoc vinū credētib⁹ / meli⁹

B cōfiteb⁹. **Ps. 122.** **Ps.** Inuēti sūt sermōes tui & comedi eos: & factū ē mihi verbū tuū in gaudiū et in leticiā cordis mei. Hoc vinū rumīnat: cū de diuinis mysterijs exterior sermo habet: qđ bonū est p̄dicatib⁹ / ipsum. s. p̄dicatōe ef- fundētib⁹: meli⁹ autē p̄ auditū ipsum colligētib⁹ vel recipiētib⁹: sed optimū istud opis cōpletōe bibētib⁹: & se eo inebriatib⁹: Ideo dictum est. s. v. a. Comedite & bibite amici rē.

Ps. 50. **Ego dilecto meo rē.** suple meipsā deuote offero: qui me tātu cōmēdat nō boues aut oues: **Mā** / sacrificiū deo spūs cōtribulat⁹ cor cōtritu & hūiliat⁹ deus nō despiciet. **Et** ad me cōuersio ei⁹ / vt i me suā imaginē recognoscat. **Uel** **Ego dilecto meo** / ad hēreo / me cōuertēdo ad ipsū: nō ad opes terrenas / delicias / carnales cōcupiscētiās / ad fruolās di- gnitates / ad lites & cōtentiōes / ad impudicitias / ad seculi va- nitates & infanias falsas: nihil querēs cōtra eū: nihil ante eū:

Ps. 26. nihil p̄ter eū: nihil breuiter qđ ipsū. Sed vnā petiā a dñō: hāc requirā: vt dicā cū beato Aug. Si vis vt dimittā te: da mi-

Ps. 72. hi aliū te: vt a te trāseā ad te: alioqn nō recedā a te. Quid em̄ mihi est i celo: et a te qđ volui sup terrā: **Et** qđ sic / **Ego dilecto meo** / ideo / ad me cōuersio ei⁹: qđ qđ dicit Zach. i. a. **Conuertimini ad me & ego cōuertar ad vos.** **Uel** pōt eē vor spōse ad adolēscētiās: aut ecclie ad synagogam: qđ mihi ad- horatī credite: vt vos cōuertatis ad ipsū: qđ sp̄e parat⁹ reci- pere vos. **Mā** / **Ego** / nuda / paup / villis / & exul: **Bilecto meo** / vera cordis dilectōe me pueri: **Et** statim / ad me puerio ei⁹ / carnē sumēdo: me a miserijs multiplicibus releuādo: multiplicādo / p̄solādo / recreādo / eterna gaudia pmit- tēdo. **Ueni dilecte mi rē.** **Uides** spōsā se i gētiū voca- tiōe & cōuersiōe ad deū p se nō posse p̄ficere: vocat spōsū i au- xiliū / dicens: **Ueni.** **Ueni** aut dñs multis modis: vt iudex / dñs cōmissa arguit & p̄denat: vt dñs / dñs p̄gnas irrogat & minas i- rētat: vt misericors / dñs delicta cōdonat & grāz dat: vt magi- ster / dñs sciētiā informat: vt p̄ / dñs grāz adoptiōis & desiderii tribuit hereditatis: vt dilectus / dñs magis ac magis ad amorē inflāmat. **Uel** iudex / psequit in iusticiā: vt dñs / donat tempan- tiā: vt misericors / dat veniā p̄scendi fiduciā: vt magister / re- mouet imprudentiā: vt pater / expellit pusillanimitatē: vt dilectus / infundit oīm bonorū abundantiā. **Uox** est iudicis: **Existi** / masti inique qđ ero tui similis rē. **Uox** dñi: **Ostendā** vobis quem timere debeatis: **Luc.** xij. a. **Uox** misericordis: **Hec** ego te cōdemnabo: iā ampli⁹ noli peccare: **Joh.** viij. b. **Uox** magistri: **Discite** a me: qđ mitis sū & hūilis corde: **Matth.** xi. d. **Uox** patris: **Molite** timere pusill⁹ grex rē. **Luc.** xij. d. **Uox** dilecti: **Sicut** dilexit me pater rē. **Joh.** xv. b. **Ueni** / **dilecto meo** / egrediamur i agrū: qđ si tu mecū es in lecto in qđ iā sum a te p cōiunctionē mutuā imp̄gnata: sed nūc volo egredi vt parā: qđ tñ aggredi non audeo nisi & tu mecū egrediaris. **Hec** em̄ qđ plārat ē aliqd: neqđ qđ rigat rē. **J.** **Cor.** iij. b. **Per** agrū generalit̄ ecclia accipit: ad quā instruēdā debet egredi qđ diuina sapiētiā ē imbut⁹. **Ezech.** iij. f. **Surgens** egredere i cā- pū. **Ecclia** aut postea p p̄es subdividit / dicens: **E** **Cōmo** **remur i villis.** **Per** villas / neophyti & simplices ac rudes intelligunt: qđ min⁹ habēt cōpositiōis / vbanitatis / munitiōis & circūspectiōis qđ castra / vciuitates / circa qđ est ampli⁹ cō- morandū donec veniāt ad maiore p̄fectionē. **E** **Cōmorādū** aut est in eis eos instruēdo: morē eis gerēdo: se eis affabiles exhi- bendo / ac socialē dilectionē ostendendo. **Uel** **In villis** / ad litterā: in secularibus parochijs: vbi sunt populi absqđ muro & defensione alicui⁹ certē regulē qua claudant. **f** **Dane**

Domn⁹ venit
multis modis

Ps. 49. **Ego dilecto meo** / ideo / ad me cōuersio ei⁹: qđ qđ dicit Zach. i. a. **Conuertimini ad me & ego cōuertar ad vos.** **Uel** pōt eē vor spōse ad adolēscētiās: aut ecclie ad synagogam: qđ mihi ad- horatī credite: vt vos cōuertatis ad ipsū: qđ sp̄e parat⁹ reci- pere vos. **Mā** / **Ego** / nuda / paup / villis / & exul: **Bilecto meo** / vera cordis dilectōe me pueri: **Et** statim / ad me puerio ei⁹ / carnē sumēdo: me a miserijs multiplicibus releuādo: multiplicādo / p̄solādo / recreādo / eterna gaudia pmit- tēdo. **Ueni dilecte mi rē.** **Uides** spōsā se i gētiū voca- tiōe & cōuersiōe ad deū p se nō posse p̄ficere: vocat spōsū i au- xiliū / dicens: **Ueni.** **Ueni** aut dñs multis modis: vt iudex / dñs cōmissa arguit & p̄denat: vt dñs / dñs p̄gnas irrogat & minas i- rētat: vt misericors / dñs delicta cōdonat & grāz dat: vt magi- ster / dñs sciētiā informat: vt p̄ / dñs grāz adoptiōis & desiderii tribuit hereditatis: vt dilectus / dñs magis ac magis ad amorē inflāmat. **Uel** iudex / psequit in iusticiā: vt dñs / donat tempan- tiā: vt misericors / dat veniā p̄scendi fiduciā: vt magister / re- mouet imprudentiā: vt pater / expellit pusillanimitatē: vt dilectus / infundit oīm bonorū abundantiā. **Uox** est iudicis: **Existi** / masti inique qđ ero tui similis rē. **Uox** dñi: **Ostendā** vobis quem timere debeatis: **Luc.** xij. a. **Uox** misericordis: **Hec** ego te cōdemnabo: iā ampli⁹ noli peccare: **Joh.** viij. b. **Uox** magistri: **Discite** a me: qđ mitis sū & hūilis corde: **Matth.** xi. d. **Uox** patris: **Molite** timere pusill⁹ grex rē. **Luc.** xij. d. **Uox** dilecti: **Sicut** dilexit me pater rē. **Joh.** xv. b. **Ueni** / **dilecto meo** / egrediamur i agrū: qđ si tu mecū es in lecto in qđ iā sum a te p cōiunctionē mutuā imp̄gnata: sed nūc volo egredi vt parā: qđ tñ aggredi non audeo nisi & tu mecū egrediaris. **Hec** em̄ qđ plārat ē aliqd: neqđ qđ rigat rē. **J.** **Cor.** iij. b. **Per** agrū generalit̄ ecclia accipit: ad quā instruēdā debet egredi qđ diuina sapiētiā ē imbut⁹. **Ezech.** iij. f. **Surgens** egredere i cā- pū. **Ecclia** aut postea p p̄es subdividit / dicens: **E** **Cōmo** **remur i villis.** **Per** villas / neophyti & simplices ac rudes intelligunt: qđ min⁹ habēt cōpositiōis / vbanitatis / munitiōis & circūspectiōis qđ castra / vciuitates / circa qđ est ampli⁹ cō- morandū donec veniāt ad maiore p̄fectionē. **E** **Cōmorādū** aut est in eis eos instruēdo: morē eis gerēdo: se eis affabiles exhi- bendo / ac socialē dilectionē ostendendo. **Uel** **In villis** / ad litterā: in secularibus parochijs: vbi sunt populi absqđ muro & defensione alicui⁹ certē regulē qua claudant. **f** **Dane**

Canticorū

surgamus ad vineas. **Per** vineas / cētus claustraliū in- telligunt: qđ assidue / aut sordide / aut putant / aut plātant / aut p̄gant / aut ligant: quorū tota vīta ē quoddā martyriū: quo magis vino deuotiōis abundat. Quia g vinee istę sūt multi- pliciter excolēde: et ideo dicit: **Dane surgam⁹.** **Uel** ecclie

h floruit vinea: si flores fruct⁹ parturiūt: si floruerūt mala- punica. **Ibi** dabo tibi vbera mea. **Dandragore** dēde- rūt odorē suū i portū nostrū.

siā pōt dici ager p̄pter seculares et subditos: villa p̄t plātos. **Uñ:** **Villa** em̄ rē. **Luc.** xij. d. vinee p̄pter re- ligiosos. **g** **Uide-** amus si floruit vi- nea. **Uideam⁹** dīe: qđ nec hoc sine ipso vi-

dere dicit: et quia alio cultu indiget anteqđ floreat: alio dum floret: alio postqđ floruit. **g** **Uideam⁹** p odorē. s. & decorē diiudicemus: **h** **Si** floruit vinea. i. si aliqua bona fidei & cōfessionis indicia & p̄ficiēdi signa emittant nouicq: vt flo- res sint sancta vota & interna desideria: cui⁹ aliqua signa exte- rius appareant. **i** **Si** flores fruct⁹ parturiūt. i. si bonū p̄positū sequat⁹ opus bonū: vt fruct⁹ sint virtutū soliditas: et sp̄ialit̄ charitatis vbertas: quę opib⁹ exteriorib⁹ se ostē- dūt. Sed heu / **Prover.** xxiij. d. habet: **Per** vineā p̄gri bo- minis trāsiuit: & ecce totū repleuerant viticę rē. **k** **Si** flo-

ruerūt malapunica. i. si plati vel religiosi qui se debēt p christi passionē exponere habeāt desiderii p ecclia patiēdi. **Mā** qđ facerēt inter vbera qđ vbera nō sustinēt: qđ mox pulle- metuit / qđ faceret si aggredi deberet vīos & ledēs: quō susti- neret sartaginē / qđ nō pōt sustinere solis ardorē: quō sibi curē detrabi pateret: qui cū multa habeat supflua pauperū nō mi- seret: **l** **Ibi** dabo tibi vbera mea / vt iam nō sint mea s tua: qđ totū tibi attribuat / nihil mihi. **Joh.** viij. b. **Dea** do- ctrina nō ē mea rē. **Itē** dabo tibi vbera / nō solū paruulis ad sugendū: sed etiā p te si necesse fuerit discerpēdū. **Et** qđ sit re- pus egrediendi / pbat p spem fruct⁹: **Uñ** subdit: **m** **Dan-** dragore dederūt odorē suū in portis nris. **Dan-** dragora quę p̄fude radicat in terra et parū supeminet / iude-

os significat: vel quoscūqđ in terrenis p̄funde inmersos: qđ iam aliquā spem introeūdi in ecclia dāt fidei & cōuersatiōe: p̄t qđ iā spe de fructu agri cōcepta egrediendū ē. **Et** h ē qđ dīc: **n** **Dederūt** odorē suū: et hoc in portis nostris. **Do-** ctrinis & sacramētis nostris. **Uel** moraliter / p portas plati et p̄dicatores vel doctores ecclie significat: p quos ceteris de ecclia patet introitus ad regnū. **De** his portis **Apoc.** xxi. d. **Ab** oriēte porte tres rē. **Sūt** aut porte ab oriēte illis qđ a p̄mēua etate cōuersi / p ipsos erudiunt et instruunt / ac in- formant in fide. **Ab** aquilone illis quos a p̄ncipatu illius erū- piunt / qui dixit: **Ponam** sedē meā ad aquilonē rē. **Esa.** xliij. d. **reducentes** eos ad viā veritatis. **Ab** austro vel meridie il- lis qui iam fortiori & feruētiore etate manēt p eos magis ac magis ad sanctę cōuersatiōis tyrocinia animant. **Ab** occide- te sō illis qui iam in exitu & quasi in occidente vitę manēt: quos de fructib⁹ diaboli sua p̄dicatiōe & doctrina eripiunt: et in ciuitatē hierusalē introducūt. **Uel** porte ab oriēte sunt p̄di- catores ecclie p̄mitiū: porte ab aquilone martyres: ab oc- cidente / cōfessores: qui fuerūt tpe heresum quo occidebat fi- des. **Sed** a meridie sūt moderni: quos estus cupiditātū & car- naliū voluptatū i mollitiē ac pusillanimitatē dissoluit. **Tres** autē porte a qualibet porta ecclie dicunt / p̄pter triplex cor- circa intrantes officiū. Quosdā em̄ edificat exemplis: alios sō instruūt doctrinis: alios vero sustentāt patrocinijs. **Per** mādrazoras aut iustos & fideles itelligo. **Est** em̄ mādrazora herba aromatica / somnū / puocās / membra stupida & insensibilia reddēs: vt qđ sine sensu doloris possent abscindi: qđ post longū tempus formā recipit humanā / capite excepto: habēs pomula rubea & odorifera: Sic sancti vīri p humilitatē herbe comparant. **Esa.** xliij. a. **Berminabūt** inter herbas rē. i. cē- lestiū cōtemplatiōe sopiunt. **Diēre.** xxxj. e. **Somnus** meus dulc / mihi: iniurias sibi illatas nō sentiunt. **Ezech.** iij. c. **Uē** adamantē et silicē dedi faciē tuā. **Processu** tēporis formā dei & imaginē in se habet

et imaginē in se habet. Gal. iiij. c. Filioli mei quos iterū par-
turio donec formet christū in vobis. Nemo enim repete fit su-
mus. Un. Eccl. x. b. Si retulū fuerit ferrū multo labore acu-
etur. Eccl. j. b. Similitudo hoīs erat i eis. Tame capiti se
comparē nō audent quātecūq; sint pfectiōis vt ei assimilent.

De quo. j. Cor. xi. a.

Caput sō christi de.

Pomula ex se produ-

cūt pntū opa faciēdo

rubentia charitate: et

redolētia odore bonę

fame. Eccl. xxx. b.

Quasi libanus odorē

suauitatis habet. De

g mādrazōz dederūt odorē suū in portis. i. iplis p̄latis p sua

bona opa odoriferi: vt iam q̄si odorē suo alios attrahāt. Un

nō restat nisi egredi. Vel ipse mādrazōz sūt ipse p̄latoz sūt

tes et doctoz: quoz poma sūt opera: et est idē sensus vt pus.

Idis mādrazōz somnus et quies a mūdī curis et vigilis ex-

citat: et nauisā verbi dei excludit. De dant odorē suū in san-

ctis cōfessōz: sed rubea pomula i martiribz emittūt. Al vt

p portas modernol accipiam? p̄latoz: p mādrazōz q̄ fuerit

lic merces cū iacob introiret ad eā. i. p̄lat? ad ecclīā: tēporalia

accipies: q̄ bñ dāt bodie odorē puocatiuū i portz iudicibz. i.

Eccl. i. f. sacerdotibz et p̄latis et doctozibz: Des em diligūt munera se-

quant retributiōes. a. Dia poma noua et vetera dile-

cte mi suauit tibi. q. d. id debes egredi: qz oia exēpla ac te-

stimonia parz noui ac veteri testamēti referuau tibi i cōuer-

sione iudeoz et ceteroz ifidelū exponēda. Al qz conuersionē

oim tā i veteri q̄ i nouo testamēto suauit tibi: vt tuipse facias

q̄ dixisti Job. xv. a. Sine me nihil potest facere. Al serua-

ui tibi. i. p te incarnatū iustificatos agnouit. Act. iiij. b. Mō ē

i aliq̄ alio salus. Al b. Seruau. i. peperit nutritui solidā-

ui: c. Tibi. i. ad honorē tuū: vt q̄ p̄bat et q̄ sequebant ofan-

na clamarēt: Matth. xxi. a. Al poma vetera: patres antiqui:

noua sō christiani moderni. i. a tpe christi: quos christo serua-

uit ecclīa: hēdis reiecti: Juxta illd Leuit. xxi. b. Aetustissi-

ma veterū comeditis: et nouis supuenitibus vetera p̄cietis.

Primis em parētibz gratiā cōtulit: sed filijs eoz tanq̄ vete-

ribus et inouari nolētibz ad populū gentiū se cōuertit. Act.

xiij. g. Quia repulisti verbū dei. Et sicut solet dici vulga-

riter q̄ inter vetus et nouum maior est caristia: sic inter vetus

et nouū passionē christi. i. magna fuit gr̄ caristia. Vel poma

vetera et noua sūt vtriusq; testamēti sacramēta: vetera christi

aduētū figurabāt: s noua venisse manifestabāt. Quē em moy-

ses figuratiue p̄dixit iohēs digito demonstrauit. Vel moralit-

poma vetera: opa timoris: poma noua opa amoris: q̄ dño ser-

uat q̄ i cēlo thesaurizat. Deq̄ aut dīc se seruare ecclīa: qz ex eā

nulla opa possūt esse meritoria. Et antēde q̄ quidā nec habēt

poma nec folia. i. nec opa nec fba. Ioh. viij. c. Foliū deflu-

xit. Quidā folia tm̄. Abacuk. iij. d. Fic? em nō florebūt. Eccl.

Deq̄ est fic? q̄ fuit a dño maledicta: Matth. xxi. b. Talis etiā

quidā sūt q̄z folia decidūt: qñ fba inutilia vñ nociua pferūt.

Eccl. i. g. Eritis sic quēz defluentibus folijs. Quidam po-

ma s nō folia: s in istos quidā vetera: tm̄: qdā noua tm̄: qdā

ps. i. viraq; qdā etiā et folia et poma. Ps. Et foliū ei? nō defluet. Eccl.

Quis mihi det te fratrē meū. Expo. La. VIII.

ps. Quia sup spōsū ad egrediēdū inuitauerat volēs

ostēdere q̄ pati sint q̄bū dei recipiāt: introducit hic

synagogam p̄stolantē christi aduētū in carnem et dicentē:

Quis mihi det te? dīc: qz si posset obtineri vñ ipetrari:

sola em charitate dat? ē fili? Eccl. ix. b. Paruul? nat? ē nobis

et fili? dat? est nobis. e. Ecce fratrē meū. i. vt sis frater me?

fm carnē: i. q̄ duplicē christi naturā ostēdit. Dicēdo te: ostēdit

an fuisse q̄ fratrē: et sic ante fuisse q̄ hoīem fuisse: et ita deū

fratrē dīc q̄ amē et gratiā p̄beat et misericōdā: nō dñm q̄ timeat

et pgnā inferat: vt ante i lege fecerat. Frat em noster ē fact? in

nre susceptiōe nature. Un. Ps. Narrabo nomē tuū fratribz

meis. Eccl. Et Job. xx. d. Glade ad fratres meos et dic eis. Eccl.

Sugentē vbera matris meę. i. legis doctores audie-

tem: Luc. ij. g. Vel eodē mō et sentiu pōt esse vox ecclēsię de

gentibz christi petētis incarnationē: vt sit frater ei? cōmuniōe
nature. Sugentē vbera matris: beatę. i. s̄ginis: q̄ materne
pietatis visceribz totā fouet ecclēsiā: p̄regit et sup̄portat. Luc
xi. d. Beat? vent? q̄ te portauit. Eccl. Al mat ip̄si? ecclēsię et christi
synagoga: cui? vbera christi sugere dīc: eo tropo q̄ dīc: Vlier

ra matris meę vt inueniam

te solum foris et deosculer

te etiam nemo me despici-

at: Apprehendam te et du-

cam in domum matris meę:

pepit masculū. i. ecclīa:

qñ beata virgo pepit

christū: Apoc. xij. b.

Et inueniam te

solum foris: non ab-

scōditū in sinu patris:

nō clausū in lra legis:

nō inclusū i iudēz ma-

tris angustijs: Intus

synagoga christi habuerat: sed sub velo sacramētōz. Isaac

caligantibus oculis filiū bñdixerat: nō vidēs cui bñdicebat: et

scissō velo apparuerūt sanctasctōz. Eccl. ix. a. Prop̄ sion nō

tacebo: et p̄pter hierlm̄ nō desca donec egrediat vt splēdor tu-

stus ei? Eccl. An christi incarnationē erat abscondita lucerna sub

modio: q̄ i incarnationē sup cādelabz posita ē vt luceat oibz. Eccl.

An et i christi natiuitate cāram? Morū scē dñs salutare suū

Eccl. Per h aut q̄ dīc solū patrē et sp̄m sanctū a tēre i fīrmīta-

ris susceptiōe excludit. Et ad qd veniā. i. vt deosculer te

Eccl. Hoc ē in cetera maximū et familiare signū amoris: Un

mat tota die filiū quē teneret diligūt: nūc in fronte: nūc in ocu-

lis: nūc in facie: nūc in ore: nūc et alibi osculari nō cessat. Luc.

vij. g. dixit dñs phariseo: Osculū mihi nō pedisti: hęc aut ex

q̄ intraui nō cessauit osculari pedes meos. Et subdit: Dimis-

sa sūt ei peccata mltā: qm̄ dilexit multū. Osculū christo dedit

andreas: cū dixit Job. j. f. Quē sc̄psit moyses i lege et p̄p̄e:

inuenimus messīā. Et samaritana: Job. iij. d. Mūd b ē chris-

stus: Et breuiter tot ei oscula p̄buerūt: q̄t veritati testimoniū

phibuerūt. Deosculat etiā: q̄ verba opibus et opa p modulo

suo cōsona reddit. k. Et iam nemo me despiciat. i. cum

apparuerit me esse sororē reginā et spōsā. Olim despectū erat

gen? hūanū: et marie gētilis ad fidē cōuersi: cū mūd? abho-

rebat diuinitatē in hoīe: et vitā i mortuo floruisse: s p incar-

nationē et vnionē nōstre carnis ad deū: inceptit hūana natura

nobilitari: et fide christiāna increbescēte synagoga depm̄: et

ecclēsiā gentiū exaltari. Vel vt dicat synagoga: i. Et de-

osculer te. i. fide incipiā cōiungi: vt demū plene cōiungar

tempore nuptiarū. k. Et iam nemo me despiciat: id

est seruilitatē affligat: vel me gentilitas exēcatā et reprobatā

ampli? dicat. Apprehēda te. Hoc dīc ecclīa de genti-

bus. i. si velis effugere. m. Et ducam in domum ma-

tris meę. i. synagoge in fine sc̄culi: qñ reliquie isrl̄ saluę fiet.

Et in cubiculū

Vel est vox synagoge: Apprehēda te? p gratiā et cogni-

tionē. Deq̄ app̄hēsiō i pte fuit: qñ vna die pueri sūt ad p̄dica-

tionē petri circū tria milia: Act. ij. g. Sed app̄hēda pleni? in

fine sc̄culor. m. Et ducā te. vt pus. Vel vox est ecclēsię ge-

neralis: i. Apprehēda te. i. recipiā cū venies i carnē. m. Et

ducā in domū matr̄ meę. i. i egyptū: ne ab herode inf-

ficiaris. Et matris suę domū dīc egyptū: maxime quo ad po-

pulum iudeozum: q̄ tibi nutritus et multiplicatus fuit valde.

Ps. Et auxit populū

Horatius: etiā possunt ēē fba fidelis aīę: vel totū ecclē ad

christū. d. Quis mihi det te. vt fratrē optat christū iue-

nire: vt cū eo sit regni coheres: Ro. viij. c. f. Sugentem

vbera matris meę. i. de sacra sc̄ptura lactēā dulcedinē ex-

trahentē et etiā mihi manifestantē. g. Et sic inueniā te so-

lūm: nō aliū. Ps. De? cordis mei et pars mea. Eccl. Et alibi.

Unā petij a dño. Et hoc? b. Foris. i. in apto vberē cōtē-

plationis vel futurę visionis. Vel foris: a mundi curis et a

p̄p̄ij sensus vinculis et p̄p̄ie volūtatis: a turba pharisaicā et

iutiliū cogitationū. Vel foris: a carcere huius mortis: g

Inueniā i intellectu. Et deosculer affectu. k. Et iam

nemo me despiciat: q̄ q̄diu hic multiplici despectu sibi

ceo. Eccl. iij. a. Mō p̄fuder? neq; erubescēs. Eccl. S; iterim? i

Apprehēda te? p gr̄az: m. Et ducā i domū mris meę

. i. i intima cordis mei: ybi fuit dom? p̄cupiē meę. Qd tñ mō ē

v 4 * cubiculū genitricis

Matth. 5. b.

Ps. 97.

Ro. 9. f.

Aliter

Doraliter

Ps. 72.

Ps. 26.

Ps. 21.

Et in cubiculū genitricis meę: Repetitio ē. **Ubi** me docebis/pari p te:nā tūc plurimū martyriū sustinebūt. Et hoc est qd sequit: **Et dabo tibi poculū ex vino cōdito et mustū malorū granatorū meorū:** qd rubicū dū est: et oblatio martyrii erit cōdita diuersis virtutū speciebus et eorū sanguine rubrica ta. **Uel domū matrē et cubiculū genitricis ap pellat celestē hierlm:** ubi omēs erūt docibiles dei: et ubi ecclesia sponsa suū poculum laudis/ diuersis speciebus discretē conditū ppinabit: charitate rutilantibus: quod est cum musto et.

† Job. 6. c.
5. 2. b.

Et i cubiculū genitricis meę: **Ubi me docebis:** i. christi pū exēplo docuit qd verbo: et in pbo postea docuit: **Dabit. x. c.** Si vos psecuti fuerint in vna ciuitate et. **Uel domū matrē appellat bethleē:** in qua venit beata virgo tā grauida vt ibi pferet. **Et cubiculū genitricis illud diuersorū in q reclinauit vt pareret:** **Ubi nos docuit omēs oēs paupertatē et hūilitatē et angelit gratiā.** **Et ego dabo tibi poculū et. i. auditoib. i.** quib⁹ magnitudinis tuę potentiā pdicabo: ppinās eis vinū germinās virgines/ cōditū diuersis virtutū et bonorū operū pigmētis/ totū rutilās charitatē affectu/ poculū ex musto malorū granatorū. **Sed sine vino cōdito est celus sine discretiōe:** quorū vnū cum altero debet esse. **Uel poculū istud datū fuit christo infanti i morte innocētū.** **Uel dicit qd vinū austerū fuit i veteri testamēto:** sed vinū cōditū dat in nouo: et hoc cū musto malorū granatorū. i. cū reuelatiōe sacramētorū.

Doraliter * **Cubiculū genitricis meę. i. quo. i. mō cubat gra tua:** q me in alterū genuit virū. **5. iij. b.** **Ueni eū nec dimittā et.** **Ubi me docebis. i. Job. ij. d.** **Uinctio docet vos de omnibus.** **Et etiā interm dabo tibi poculum ex vino cōdito et.** **Vinū conditū vocat ipsā sapientiā q illū minata est ab ipso:** vel deuotionē suā siue affectionē. **Mustū pbo malorū granatorū vocat feruorē charitatis incipientiū vel pgnitētiū/ aut sub quibuscuq pssuris laborantiū.** **Uel uia ei⁹ sub capite meo et.** **Dicit ecclesia:** vel etiā synagoga. i. hūanitas ei⁹ inf has pssuras sustētabit me. **Et in futuro/ dextera illi. i. visio apta:** **Amplexabit me/ totū circūdādo.** **Uel totū de futuro:** Nam tūc apparebit et de⁹ et hō. **Uel pguā tēporalia:** q qsi puluinar sub capite debent in via poni ad sustentationē: ppter qd et puluinar sub euāgelio ponit i ecclesia: p dextera aut spūalia: q viz spūalē vndiq cōplectunt. **Hoc satis expositū est. 5. ij. b.** **Adiuro vos filię hierusalē:** ne suscitēt et. **Hoc tā bis. 5. expositū ē. i. 5. ij. b. et 5. iij. b.** **Et hic tertio repetit:** vt vicissitudo sancti exercitiū et sanctę vocatiōis alternatim sibi succedentiū cōmendet. **Beh. i. a.** **Factū ē vespere et mane dies vn⁹.** **Debet em aia cōtem/ plariua quiete pfrui cū sollicitudine tñ redeundi p loco et tpe ad actiua: et eōuerso:** **Iuxta illd Job. vij. a.** **Si dormiero vī cā qñ consurgam:** et rurū expectabo vespere. **Ter autē ponit verbū istud/ ppter triplicē somnū.** **Prim⁹ ē in deuotiōe charitatis:** quē inducit bñficiorū recordatio et grātificatio. **Uñ. 5. ij. a.** **postq dicit spōsa:** **Sub ymbra illi⁹ quē desiderauerā se/ di et.** **de ipsa qñ i hmoi cōsopita/ subiūgit spōsus:** **Adiuro vos et.** **Secūdo ē in pteplatiōe veritatis:** quē inducit inqsi/ tio studiosa: et veratio fructuosa: **Iuxta illd Esa. xlvij. e.** **Sola veratio dabit intellectū auditui.** **Uñ. 5. iij. a.** **postq dicit spōsa:** **In lectulo meo p noctes et.** **et qñ de somno surgēs ibiūxit:** **Ueni eū nec dimittā et.** **dicit spōs⁹:** **Adiuro vos et.** **Tertio ē in pteplatiōe eterne felicitatē:** de q hic habet: quē inducit vphemēs patrię desiderū et obliuio terrenorū. **Uñ postq dixit hic:** **Quis mihi det fratrē meū et.** **et qñ tā esset in beatitudine cōsopita/ dicit spōsus:** **Adiuro vos et.** **Prima adiuratione repmit inqetos me sacra oia deuote matris suā iprobitate p/ turbēt: s sustineat donec redeat de cella ymaria i plenitudine**

bñdictiōis ad eos. **Secūda/ rudes q sublimia cape nō valent admonet:** vt eos q ad hoc valēt attingere nō impediāt. **Hec autē tertia adiuratione fit ad frutes angelicas:** qd qñ i tertio celo pūcti sūt: q eternā pteplatiōe bñtudinē: q tūc fidelē aiaz suscitare seu euigilare dicunt/ cū eā ad hūanitatē necessaria faciūt

Adiuro vos filię hierusalē: ne suscitēt neq euigilare faciatis dilectā/ donec ipsa velit. **Que est ista que ascendit de deserto: delitijs affluens innixa super dilectū suū:**

p qd significant virtutes angelicę: p qd adiurabant ponitur: in hac autē non ponit: qz ipsi angeli adiurant qd se ipsos adiurari nō debēt: **Uñ vt habet. Heb. vij. b.** **qd min⁹ ē a mellore bñdicti:** sūt et p maiorē minor adiurat. **Sequit: b. Que est ista q ascendit et.** **Et pōt esse vox synagoge puerionē gentiū in tāta abūdātia et feruore fidei admirātis:** vel ipsorū angelorū pū adiutorū: q de deserto gentilitatis in q nō erat sacrificia/ aut aliq cult⁹ diuin⁹ ad fidē vel vnus dei cultū toto nūsu ascendit. **Delitijs affluēs/ spūalib⁹. i. sacrificijs:** non legalib⁹ obseruatijs/ vt synagoga. **Innixa sup dilectū suū. i. christū.** **Synagoga antiq patrib⁹ innitebat:** et p ipsos deū interpellauit: ipsū solū desiderat et expectat. **Uel pōt esse vox ecclie puerionē synagoge in fine seculi admirātis:** de deserto. i. id est de exēptatiōe in q tādiu iacuerat ascendētis ad fidē: et spūalib⁹ delitijs affluētis/ ac sup dilectū suū christū in/ re: cui soli inniteat/ in alio spē nō ponēs: cui tanta cōiungē familiaritate: et a quo fulciē mirabilit in tribulatiōe/ vt ecclia bñdēs mirari cogat. **Uel de beata virgine pōt exponi:** cui⁹ ascensionē siue assumptionē in celū de deserto mūdi hui⁹ angelī mirabant intantū vt qrerēt: **Que est ista et.** **Hec est ignorātis interrogatio:** sed deuote admirātis/ mirę deuotiōis locū de gratulatiōis: et gratissimę exultatiōis: eo mō quo filij israel de māna p dulcedinis admiratione quā inuenerūt in ipso dixerūt: māhu. i. quid ē hoc. **Et beate matris dei dulcedo inestimabilis est.** **Unde et Ambrosi⁹:** **Virgo velut celitus veniens cunctis ecclesiāriū populis cibum dulciore melie de/ fluxit.** **Hec tantū affluit delitijs vt inde alijs abundānt effū/ dat:** vt nō tā mulier eū filij ampli⁹ cibo arido sustentent/ hūmore scz gratie carente: cūq plena est gratia/ eam in ceteros deriuare nō cesset: a filio gratiarū datore obrinens quicquid petit: cui etiā est ex prerogatiua dilectionis innixa/ non super vnam de ancillis: vt bēster: a quo etiā credit in celum causa honozificentię deponata. **Beatus Iohānes supra pectus domini legit recubuisse in cēna:** **hec autē super dilectū nūciat innixa:** non causa infirmitatis/ sed ostensione summe familiaritatis: cui ipse christus est pater/ spōsus/ fili⁹ et dilect⁹. **Uel pōt etiam de fidelē aia exponi.** **Et nota q ter ponit hęc interrogatio: Que est ista et.** in b libro: ad designandū triplicē fidelis animę ascensum. **Primus est in compunctiōe:** in qua sicut virgula fumī ascendit: vt. 5. iij. c. **dicitur est:** **quādo. i. ani/ ma igne doloris inflāmata/ annos suos recogitat in amaritudi/ dine:** **Esa. lxxvij. c.** **Que virgula ascendēs/ sic sit ex aromati/ bus myrrhe et thuris:** vt ibi habet: **tamen sequit:** **vnuerfi pulueris pigmentarij:** quia omnia bona opera que agit quā/ si puluerem reputat ex humilitate: **Iuxta illud Luc. xviij. c.** **Cū oia bene feceritis que precepta sūt vobis:** dicite: **serui in/ utiles sumus et.** **Secundus est in sancta cōuersatione:** in qua est anima velut auroza consurgens/ per virtutem scz prudē/ tię descendens ab iniquitate. **Roma. xij. d.** **Mox pcessit dies autem appropinquauit.** **Pulchra vt luna/ per temperantiam scz sciens abundare et penuriam pati.** **Electa vt sol/ per iusticiam.** **Dat. v. b.** **Sic luceat lux vestra corā hominibus:** vt videāt opera vestra bona et glorificet patrem vestrū q in celis est. **Terribilis vt castrorum acies ordinata p fortitudinem. i. resistēs dgmōibus et alijs inimicis.** **Et de hoc ascensu habuit est. 5. vj. d.** **Uic autē**

5. 2. b. 3. b.
et. 5. c.

B
5. 3. c. d. 6. d.

Debet

Ezo. 16. d.

Aliter

Phil. 4. c.

est. 3. li. c. Dic autem est tertius ascensus in affectus deuotione et veritatis preplatio: q̄ ascendit de deserto cordis affluens fru- tū delitq̄s intra sup dilectū suū: Juxta Aug. cōsiliū: Proij- ce te in cū: nō em̄ tā crudelis est vt se subtrahat et te cadere p- mittat. Qui sup aliud inuit potest timere de casu. Esa. xxx. a. Om̄s cōfusi sunt sup p̄lo q̄ eis pdesse non potuit. Et Prouer. x. a. Qui inuit mēda- cūs: hic pascit v̄tos. a Sub arbore ma- lo suscitauit te. Ec- clesiē de gētib⁹ q̄ sup p̄ admīratōe q̄sierat:

- a Sub arbore malo suscitauit
b te. Ibi corrupta ē maf tua:
c ibi violata est genitrix tua.
d Pone mē vt signaculū su-
e per cor tuum: vt signaculum

Aug est ista rē. de synagoga in fine cōuertenda respōdet hic spōsus: vt. s. nō admīret ampli⁹: sed magis gaudeat bñficio: sibi impēfor remiscēs: vt sit hęc arbor malus ipse christ⁹: cui ipa s̄lecta obtinuit vitā. Alīpā crux christi: cui velut sceptrō regio se inclinās mortē pdidit et vitā iuenit. Vel etiā sub eodē sensu puerit sponus sermōe suū ad ipsam synagogā in fine seculi cōuertendā: q̄ sub hac arbore suscitabit et adumbraabit ad vitā: vmbra terrenor p ligno vitę vel ipsi etiā pba relin- quēs: fm qd̄ Thren. iij. d. dicit: Sub vmbra illi⁹ viuemus inter gentes. Ipsi enim fide passionis christi et crucis vitam gratie recipiunt: vmbra ipaliū relinquentes: fm qd̄ ipse dicit Joh. xij. e. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia trahā ad meip̄sū. b Ibi corrupta est maf tua. i. synagoga: q̄ tā ecclie gen- tris q̄ ipsius synagoge p fine tempōr mater est: Corrupta est: corruptio. i. triplid. Mortis: vt nō regeneraret ad vitā. Thori: vt p̄o spōso relicto / spiritualē barrabam. i. diabolum adulterū peteret sibi dari. Un̄ dicit. ij. d. Sub oi ligno frō- dolo psternebaris meretrix. Qd̄ de ligno crucis pōt exponi: de q̄ cantam⁹: Alīa silua talē pferi frōde flore germie. Osee ij. d. Iudicate matrē vestrā rē. Tertia ē corruptio. i. inuidie: de q̄ Prouer. xij. d. Putredo ossiū iuidia. c Ibi violata ē genitrix tua: lex. i. vī ipsa synagoga: exteriori violatiōe p- titū et vespasianū facta. Vel sic qdā libri apocryphi dicūt: q̄ lignū vetitū fuit ista malus sup q̄ arbore corrupta ē maf tot⁹ ecclie. s. hūana natura: et violata genitrix. i. eua: Et sit sēsus: Sub arbore cruci vitā suscepit ecclia: et s̄ eadē arbore: vt sit simplex relatio. i. sub arbore ligni vetiti corrupta ē maf ei⁹: et violata genitrix. i. tā eua q̄ hūana natura. Arbor hui⁹ vī lū- gni viuificātis. i. crucis quadruplex ē dimēsiō: lōgitudo latitu- do: sublimitas: et pfundū. Longitudo est ipsi⁹ crucis vsq̄ in finē seculi p̄dicatio. Latitudo p̄o eiusdē p̄dicatio vsq̄ ad ter- minos orbis frap. Sublimitas grā celestis p̄tute crucis de- sup infusa credētib⁹. Profundū p̄o ipsū crucis mysteriū siue arcanū q̄ decept⁹ fuit hostis antiqu⁹. Sub b signo suscitātū est gen⁹ hūanū: qd̄ sub eodē in specie vel genere corruptionē mortis i mliere suscepit: qn̄ ad lignū vetitū extēderat manū. Un̄ cantat ecclia: Ipse lignū tūc notauit: dāna ligni vt solue- ret. Vel arbor ista pōt dici penitētia seu bona vita: sub q̄ qui eā corde nō ficio amplecti: a dño suscitaf. Cui lōgitudo ē pse- uerātia vsq̄ i finē: Jux illud: Qui pseuerauerit vsq̄ i finē rē. Matth. x. c. Un̄ et dñs donec fuit mortu⁹ n̄ fuit de cruce depo- sit⁹. Latitudo: recogitatio circūq̄q̄ oim̄ p̄torp: Jux illd̄ Esa. xxxvij. c. Recogitabo tibi oēs annos rē. Sublimitas ē spes glie. Profunditas p̄o spes venie vel miscōie. Fruct⁹ hui⁹ ar- boris mali sūt exercitia pietat⁹: Radix p̄o electio p̄destinati- onis: a q̄ tā vita arboris q̄ succus et folia et fruct⁹ et robur ori- ginē habet vel trahūt. Vita hui⁹ arboris ē fides. Abacuk. ij. a. Jux ex fide viuit. Suc⁹: deuotio: folia: p̄ba siue oīo: fru- ct⁹: opatio: Robur: tolerātia. Sub hac tñ arbore corrupunt hypocritę et violant⁹: q̄ bonā vitā eligūt: nō recta intētiōe: q̄ in Canonica Jude dicunt arbores autumnales bis mortuę. Qui lgit te ita suscitauit: te tātū exaltaui. d Pone me vt signa- culū. i. memoriale vel signū quo secreta claudunt: in q̄ regis imago resultat: seu character distinctiōis: vel vexillū qd̄ triū- pbale signū est. Ps. Posuerunt signa sua signa rē. Exo. xij. c. Er̄t q̄ signū in manu tua. Et loquit de occisione agni pa-

scalis: i q̄ memoria passionis exprimit. Pona te q̄ signaculū: Aggei. ij. d. Al signū ponit ad noticiā: ad custodiā: ad cōfir- mationē: ad grāz et decorē: qd̄. i. certificet p̄rimos: arceat ad- uersarios: roborat infirmos: letificet spōsū et ei⁹ amicos. Do- nile pectoris signaculū cordis: qd̄ firmari debet ne intētiō na-

- f super brachium tum: quia
fortis est vt mors dilectio:
g durā sicut infernus emula-
tio. Lampades eius lam-
i pades ignis atq̄ flammariū.

turalia egrediat⁹: ne af- fectio idigna surrepat: ne manus aliena tan- gar. Ps. Signatū est sup nos lumē vult⁹ tui dñe. Armilla brachij signaculū ē fortitudi- nis in exteriori opati- one: vt. i. stigmata dñi

De pe. dif. 2
c. valida
Ps. 4.

nri iesu christi in corpe nro circūferam⁹: Gal. vi. d. Dicit g: d Pone me vt signaculū sup cor tuū. i. sup om̄e amorē: intētiōe: cognitiōe cordis: e Al signaculū sup bra- chij tuū. i. sup oia tua: vt. i. mei in omib⁹ memoriā habeas: vt p re nihil nociuū intret aut ercat: vt pulchritudinē meę in te silitudo resulter: vt mei character amoris te ab omi alieno discernat: vt i castro tuo meū semp vexillū appareat: vt. i. me et corde diligas: et i ope exteriori dilectionē oñdas. j. Joh. ij. a. Qui dicit se i christo manere: debet sic ille ambulauit ābulare. Al p cor itelligunt arcana dei itima charitate seruantes. Per brachij sublimita p fortitudine opantes. Al pone me sup cor tuū et sup brachij tuū. i. nomē meū et occulte et manifeste por- tes: Qd̄ bñ facere debes: f Dura fortis ē vt mors dile- ctio: quā. i. ad te habeo et habui: q̄ p te animā posui q̄ a me tolli nō posset. In morte fortior: qz et ipsa mortē et ipsū vitę auctore quodāmodo sepauit: nō tñ vna hora sicut mors ho- mines supat: sed sibi trigintatrib⁹ annis s̄iugauit. Un̄ s̄dit: g Dura sicut infern⁹ emulatio. i. amoris executio siue celotypia: q̄ nullis potuit cruciatib⁹ mitigari. Al vt sint pba dei patris: d Pone me rē. qz fortis ē vt mors dile- ctio: qua etiā hūiū p̄piti tibi i mortē cōicare volui: vt mors se oib⁹ cōicat. Eccl. ix. d. Cōmunionē mortis scito. Ro. viij. f. Proprio filio suo nō pepcit de. g Dura sic infern⁹ emu- latio: Et sic nemī parat⁹ i inferno: ita nec ei parcerē p nimio tui amore: velut p p̄mū puocet ad amorē: et p secūdū timorē icutiat: vt si diligat amantē timeat et celantē: qz celus et furor viri rē. Prouer. vij. d. Ut sit sensus: Sic dilexit scita eū dili- gas: vt peccato mūdo et tibi p̄piti mortu⁹ ex integro ei viuas: et sicut te celat⁹ ē: ita celus dom⁹ ei⁹ te semp v̄iat et comedit: vt om̄e peccatū et sp̄ et vbiq̄ p̄fēq̄ris nulli parcedo rē. Seq- tur h Lampades ei⁹ lampades ignis atq̄ flam- mariū. Lampades dilectiōis: motus sunt charitatis. Igne- scit em̄ aia i meditatiōe et cōsideratiōe: sed flammā emittit et illuminat cognitiōe. Cognitio in mēte q̄si sum⁹ i igne: sed me- ditatio siue deliberatio q̄si ignis ardēs cū fumo tñ. Delecta- tio p̄o q̄si flāma ignis sine fumo. Charitas ignis ē in deside- rio: flāma in gaudio: ignis in querēdo: flāma i sapiēdo. Hīs duob⁹ ornat lāpas: vt cū spōsa fiat ingressus ad nuptias: fm qd̄ de prudētib⁹ p̄gnib⁹ dī Matth. xxv. a. q̄ ornauerit lāpa- des suas. Sūt em̄ q̄tuor affectiones. i. desiderij / gaudiū / tri- mor / et tristitia. Hęc q̄tuor in aia q̄si i rota fortunę in hac vita voluunt. Itā aia ipsa p timorē ascendit: iacet deorsum p tristi- ciā: surgit p desiderij: stat p gaudiū. Sed tñ duę istaz erunt in patria. i. desiderij et leticia siue gaudiū aliq̄s exufflat⁹. Perfecta em̄ charitas foras mittit timorē. j. Joh. iij. d. sic et pfecta leticia tristitia om̄e excludit. Erit quidē ibi leticia vt nulla sit anxietas in q̄rendo: erit et desiderij vt nullū sit fasti- diū i fruendo. Un̄ fruunt nec fastidiūt: quo frui mag⁹ s̄iūt. Istā lampadū hęc viri⁹ et claritas nō apparet impediētib⁹ timore et tristitia simul mixtis: vel potius illas regentibus. Un̄ Joh. xij. a. Deridet iusti simplicitas lāpas cōrepta rē. Sed in fine contractis lagunculis apparebit: vt Judil. vij. f. tangit de gedeone et suis. Vel h Lampades sunt corda iu- stoz q̄ sūt vasa amoris celti: q̄ sūt i Lampades ignis atq̄ flammariū: qz intus ardentur oleo pietatis: abundant et ni- tent: quicqd̄ est int⁹ s̄gni stipulę vel ligni cōsumūt: Foris etiā p sancta desideria

p̄fecta desideria et p̄ bona opa flāmas emittit. Ipse autē ch̄r̄stus nō lāpas sed q̄si magn⁹ flūm⁹ igne⁹ ē: a quo hauriūt oēs alij quicqd̄ de hoc igne p̄cipiāt. **A**que multę nō potuerūt extinguere charitatē: neq̄ flūmīa obuiēt illā. In aq̄s multis imantur et p̄funditas: in flūmib⁹ diuturnitas et cōtinuitas de-

El. poterit

C

El. tinea

P̄. 68.

signat. Est q̄ sensus: **A**que multę. i. temptatiōes p̄funde et magne: **N**ō potuerūt extinguere charitatē: imo magis accendēt eandē: sic aqua in magno igne p̄iecta ipsum facit feruētiorē. **N**ec flūmīa. i. et si diu durēt et cōtinue: tamē nō obuiēt illā: hoc est qd̄ dicitur **Elā. xliij. a.** Cū trāsieris p̄ aquas tecū ero: et flūmīa nō opient te. In p̄lūgit aquas et flūmīa: **M**ā quidā cadūt rēptina tēptatiōe cū grauis sit: Quidā autē tēptatiōis diuturnitate: et si leuis sit. Sed tales p̄fecta charitatē nō habēt: de q̄ loquit̄ hic. **B**atth. viij. d. Venerūt flūmīa et flauerūt ventī rē. **J**ob. xliij. d. **L**apides excavāt aque. Et **J**udic. xvj. d. habet̄ q̄lit̄ dalila longa inq̄tatiōe sup̄auit sanfonē. **H**oc timēs **S**oror n̄ra paruula: et vbera nō habet. Quid faciem⁹

et si diu durēt et cōtinue: tamē nō obuiēt illā: hoc est qd̄ dicitur **Elā. xliij. a.** Cū trāsieris p̄ aquas tecū ero: et flūmīa nō opient te. In p̄lūgit aquas et flūmīa: **M**ā quidā cadūt rēptina tēptatiōe cū grauis sit: Quidā autē tēptatiōis diuturnitate: et si leuis sit. Sed tales p̄fecta charitatē nō habēt: de q̄ loquit̄ hic. **B**atth. viij. d. Venerūt flūmīa et flauerūt ventī rē. **J**ob. xliij. d. **L**apides excavāt aque. Et **J**udic. xvj. d. habet̄ q̄lit̄ dalila longa inq̄tatiōe sup̄auit sanfonē. **H**oc timēs **S**oror n̄ra paruula: et vbera nō habet. Quid faciem⁹

aut a me nō habeo: sed **E**x q̄ facta sūt corā eo q̄si pacē repiēs: recōciliatiōis. i. ad deū p̄ ipsū q̄ ē pax n̄ra: **J**uxta illd̄ **Elā. xrv. a.** Inueniēt q̄ nō q̄siet me rē. **E**lipōt̄ h̄ legi de vniuersali ecclia q̄ paruula fuit sub moyse: et vbera non habebat ad lactandū: s̄ flagella ad terrēdū: et q̄ nō habebat lapides nisi i fundamētis san-

forori n̄re in die q̄si allōquēda est: **S**i mur⁹ ē: edificem⁹ sup̄ eū p̄pugnacula argētea. **S**i ostiū ē: cōpingam⁹ illd̄ tabulis cedrinis. **E**go mur⁹ et vbera mea sicut turris ex q̄ facta sūt corā eo q̄si pacē repiēs.

effecta est: et vbera eius intumuerūt: vt **E**cch. xvj. a. habet. Sed ex q̄ facta est corā eo q̄si pacē repiēs: quod factū est i ch̄risti incarnatiōe: **J**uxta illd̄ **J**ob. xxij. d. Inueni in q̄ ei p̄piter. **E**t de synagoga p̄ fine temporis pōt legi: q̄si reliquie iisr̄l cōuertent: vt sit vox ecclie pueriōi ei⁹ cōgaudentis et applaudentis: et p̄ gaudio ḡrentis qd̄ ei sit factura in die quando alloquenda est ab enoch et bella alijsq̄ p̄dicatozibus sanctis. **J**udgī ad litterā volūt h̄ intelligere de synagoga sub metaphora mulieris nō dū p̄mo i etate nubili existens: sed demū ad eā pueniētis: et dicit: **S**i mur⁹ ē vt resistat inimicis et fornicatores a se repellat. **M**ur⁹ edificem⁹ sup̄ eū p̄pugnacula argētea. i. et magnas diuitias argēti et auri donem⁹ cū sp̄so. **S**i autē ostiū ē: p̄tā p̄bens aduteris et fornicatozibus: **T**ūc cōpingam⁹ eam tabulis cedrinis. i. includam⁹ eā vt sui nō habeat potestātē. **P**ossūt etiā hęc de beata s̄gine exponi: vt sint verba ch̄risti ad angelos. **S**oror n̄ra celestis. i. generatiōe et celibat⁹ integritate. **Paruula** rē. **H**oc refertur pōt ad ip̄s natūritatē: i. q̄ ad litterā: paruula fuit: nec habuit vbera: vel etiā ad ip̄s annūciatiōis: i. q̄ puula erat hūilitate: et vbera nō habuit habilitate vbera de celo plena. Et subdit: **Q**uid faciem⁹ rē. **H**oc q̄rit nō vt dubitās: s̄ qd̄ factur⁹ est exaggerās. q. d. magna faciem⁹ ei: s̄m qd̄ ipsamet dicit **Luc. j. c.** Quia fecit mihi magna rē. **I**n die q̄si alloquēda ē: **E**ia gabriele. i. q̄ ingress⁹ ad eā dixit: **A**ue ḡra plena rē. **E**odē. c. **S**i mur⁹ est rē. **B**eata s̄go mur⁹ ē stabilis et firm⁹ nobis ad defensionē et munitionē dar⁹: sup̄ quē edificauit dñs p̄pugnacula argētea. i. diuina eloq̄a. **U**n̄ **Luc. ij. c.** Maria autē p̄seruabat oīa s̄ba hęc p̄ferēs i corde suo. **H**ur⁹ iste vil⁹ ē aliquātulū p̄cūti ad iētū angelī: q̄si turbata ē ei⁹ s̄mone. **S**z postea audit: **I**nuenisti gr̄ia apud dñm rē. **S**olidat⁹ intrātū vt diceret: **E**cce ancilla dñi rē. **P**ropugnacula etiā bul⁹ mūri sūt oracula p̄phetaz: et testimonia s̄c̄pturaz: vt ē illud **Elā. xj. a.** **E**grediet virga de radice iesse rē. Et illd̄: **E**cce s̄go cōcipiet rē. vj. c. eiusdem. **H**is p̄pugnaculis resistit iudgī et ceteris inimicis et p̄tegun̄t fideles. **O**stiū etiā est p̄ qd̄ ingress⁹ ē ad nos filius dei. **H**ęc ē porta orientalis: **D**e q̄ **E**cch. xi. **H**oc ostiū cōpactū ē tabulis cedrinis geminē charitatis: q̄. i. deo nos cōiungit s̄go beata: **I**n cui⁹ p̄sona subdit: **E**go mur⁹ p̄ exemplū. i. pudicitie et cōuersatiōis sancte. **H**urus est deuote et veneratib⁹ pie recolentibus: strenue imitantib⁹ iobnixe deprecantibus. **E**t vbera sua et fecunditatem eius in memoria sancta habentib⁹: s̄m qd̄ habebat illa que dixit **Luc. xj. d.** **B**eatus venter qui te portauit et vbera que suxisti. **H**oc aut factum est coram eo quasi pacē repiens: quam p̄diderant p̄mi parētes. **U**nde et ei dictū est ab angelo: **I**nuenisti gratiam apud dñm: **Luc. j. c.** **I**psa regit pacem inimicis salutē perditis: indulgentiā reis: misericordiā desperatis. **U**el de anima fidelit pōt hoc legi: quā sororē suā vocat dñs: **B**atth. xij. d. **Q**uicūq̄ fecerit volūtātē patris mei rē. **S**oror em̄ est ch̄risti: quia filia gratie vt et ch̄rist⁹ inq̄tū homo. **H**ęc paruula est in sua ad ch̄ristū cōuersiōe: q̄rū. i. ad sciētiā et vtutes: **E**t vbera nō habet sp̄iales. i. meditatiōes. **A**lloquit̄ autē a diabolo in temptatiōe. **U**nde si mur⁹ est faciēda sunt sup̄ eam

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

sunt sup ea pugnacula argentea. i. defensiones ex sacra scriptura: vt ipse christi exemplo docemur: qd diabolo ter temptanti respōdit: Scriptū ē: Nō i solo pane zc. Matth. iij. a. Si aut ostiū. i. pua tēptationib: tūc cōpingenda tabulis cedrinis. i. sanctorū exēplis z ipse christi. iij. Regl. vj. b. Edificauit salomon tabulata cedrina a pavimento vsq ad supiora. Tūc ipa poterit dicere: Ego mur⁹ fortiter. i. tēptationib⁹ resistēs: vt lo seph dñs su⁹ cum dixit ei: Dormi mecu: Gen. xxxix. c. Et vbera mea sic turris. i. opa mea secūda z firma: turris. i. in se p fortitudine z pstantiā: qd sit alijs vbera p exempla quib⁹ sugūt paruuli lac imitatiois qd nutrant z crescat. Sed b nō a me: sed ex qd facta sum corā eo qsi pacē reprens: qd dixit Job. xvj. g. In me pacem: in mundo pssuram habebitis. a

Vinea fuit pacifico in ea. Hic ponit rationem quare se murū dixerit: z vbera sua turrē. i. ad vineā christi circūcingēdā z ptegendā. Ubi dicit: qd in ea. i. in vniuersali ecclia de bonis z malis collecta fuit vinea. i. electi z pdestinati: cui⁹ vinee vitis est christ⁹: fideles palmites: Job. xvj. a. Fruct⁹ aut boni opa vel beatitudo eterna. **Pacifico.** i. christo qui est rex pacificus mediator. i. dei z hominū. i. Timoth. ij. b. Qui manū posuit in ambob⁹: Job. ix. d. **Pacifico in ea.** i. defia. i. cū qua pacē habet: vt in q pacē facit: in q solo pax inuenit: Juxta illud Job. xvj. g. In me pacē zc. **Quē** i. defia: vel etiā vinea: **Habet ppos/multos vnde cūq collectos.** Et ipse christ⁹ spōsus z vinee dñs: **Tradidit eā custodib⁹.** i. pphīs. i. z aplīs z ceteri⁹ pphātis z pphatorib⁹ sanctis: qd z ipsemet custodiuit: z adhuc cū ipis custodit eam: dñ. Ubi Job. xvj. b. Cū eē cū eis ego fuabā eos. Et i Ps. **Ubi dñs custodierit ciuitatē zc.** De traditione: Job. vlt. e. **Pasce oues meas.** Et Matth. xx. a. **Visit eos in vineā suā.** Job. xxxix. b. habet. **Ubi qd derelinques ei labores tuos:** Loquit de rhinocerote: p quē figurat paul⁹. **Utinā z adhuc hodie traderet eā christ⁹ spōsus z vinee dñs/bonis custodib⁹:** z nō vastando negligētib⁹/dissipātib⁹/rugierib⁹ z eā desertā relinqueret. **Prover. xliij. d. Per vineā hominis pigrī trāsiui zc.** Matth. xxj. d. de paterfamilias qui locauit vineā suā agricolis zc. Et Esa. iij. c. **Vos depasti estis vineā meā.** Si tales sūt quib⁹ cōmittit vinee suę custodiā dñs: qd de illis qui se igerūt: **Ubiere. xliij. d. Ipse currebāt z ego nō mittebā eos.** **Ubiere. viij. a. Ipse regnauerūt z nō ex me.** Vineā illis nō tradidit dñs pacific⁹ custodiendā: qd litigiosa cōtētio aut hypocrisis velata ambitio introduct. **Vultis hodie iudas qd z ipsū dñm tradidit/custodiā vinee dñi tradit.** **Ubi tales nec se exhibent cultores p exercitiū i opatione: nec custodes vt pñt i sollicitudine: s magl dissipatores p rapinā: z negligētis desertores.** Vineā q ista fuit pacifico tēpore. i. ecclie primitiue: i. tēpore martyriū: z etiā pssop: ille mltos tūc haberet q videbant ex tirpatores: sed ipse magl erat ppagatores: Juxta illud Exo. i. b. **Quāto magl opprimebant filiū isrl: tāto magl multiplicabant.** Sed iam fere modo pōt dici: q nō est: falsis fratrib⁹ eā dissipantib⁹: ppter qd signanter dicit: fuit: vt tūc dictū ad hęc tpa referamus. **Ubi modo vere pōt dici: q tūc fuit vinea pacifico: De ipsa habet in Ps. Vineā de egypto trāstulisti zc.** Et Esa. v. b. **Vinea dñi sabaoth zc.** **Ubi vinea radicat i fide: dilatat in charitate: qua pñtis velut quib⁹dā nexib⁹ inhe-ret: et sic excolit in spe.** **Ubi vt dicit Breg⁹: amor dei in nobis generat amorē pñti: sed amor pñti amorē dei in nobis calefcere facit.** **Discalcia hęc vinea terrenarū sollicitudinū abiectio: putat supfluoꝝ refectio: ligat nexibus disciplinę: fodit cōfessione: parillat suffragioꝝ impetratio: germinat viscera meditatio: botros pfert in bona opatio: floret in virtutū z fame odore: sed fructū facit in alioꝝ ad deum cōuersione: De quo subdit: **Ubi affert zc.** **Ubi fere eodem modo pōt legi de synagoga: in qua vinea fuit pacifico. i. christi: ipse patriarche z pphete et apostoli/ac aliq de ipsa electi: quę multos habet populos: z multas vineas quę nō fuerunt****

pacifico: vt vinea sozerth/vinea sodomorū: De quo i cantico Deut. xxxij. e. De vinea sodomorum vinea eorum zc. Ipse tamē pacificus eam tradidit custodib⁹ maioribus. i. apostolis excolendā z multiplicandā: quę tamē cōuersa est ei in prauiū. **Ubiere. ij. d. Nam cū ipsemet etiā psonaliter excoleret eā**

seplēdo/lapides colligēdo/murū edificando: z circular extruendo: vvas tamē nō fecit sed labruscas. Esa. v. a. **Ubi z custodes ne ex toto deficerēt: necesse habuerūt aliā de querere plantā ad hanc vineam restaurandā.** Et hoc est quod dicit Act. xij. g. **Quoniam repulisti verbum dei zc.** ecce cōuertimur ad gentes. Et hęc vinea fecit vvas: z vsq ad maturitatē pduxit. Unde subdit: **Ubi affert p fructu ei⁹ mille argenteos zc.** vt in littera. Ubi. i. cui tradita est hui⁹ vineę custodiā/nō paruul⁹

nō mulier: sed vīr quē scādālū nō frāgit: illecebra nō emollit. **Ubi in qd pñtis/virore fidei plen⁹.** **Ubi affert: nō dicit cui: sed intelligendū ē traditū/mille argenteos.** i. boies pfectos: p viros claros et elimatos p fructu ei⁹. **Ubi em est fruct⁹ quē domin⁹ de vinea ista requirit.** i. argentū igne examinātū **Ps. 117. probatū zc.** **Ubi est ad qd hortat custodes domin⁹: p Ps. Afferte domino filiū zc.** Sed quidam sunt de custodibus qui nullos ferre volunt: sed omnib⁹ pferri: qui tamē tales sunt q nec ferri possunt: z ideo nec deo afferunt nec afferūt. **Ubi ip si sunt argentum in via: z argentum in scoriam vertūt: vt eis possit dici illud Esa. i. f. Argentū tuum versum est in scoriam.** **Propter qd z ipse a domino reprobanē.** Unde **Ubiere. vj. g. Argentū reprobum vocate eos.** **Ubi sicut domin⁹ qui dicit Esa. xlvj. b. Ego feci z ego ferā.** In quo omnes pphāt debent patientie exemplū accipere: in q nō solū suas: sed etiā subditōrum animas possident: z eas tanq purum argentū z sonorum per confessionē sibi ad salutem in millenario numero: id est numerosa multitudine deo afferunt. Sed vīle facit argentum rubigo auaricie: sordidū imundicia luxurie/quassatum z non sonorum fractura impatiētie. Et quia celat dñs hanc vineam magno celo: z custodes videt in plurimis negligentes: ideo eam omnino eorum custodię nō relinquit. **Vinea mea coram me est:** vt scz considerē an plantē per instructionem in fide: rigetur per exhortationē doctrinę: fodiat per correctionem disciplinę/ac ceteris cultibus eidem necessarijs excolat. **Ubi etiā cōsiderē an germinet per boni ppositi conceptionem: botros proferat per incepti actus pductionem: floreat per virtutū fragrantiam: fructum ferat per bonum exemplū.** **Ubi fructus huius vineę generaliter z vltimus ac finalis est eterna beatitudo: Pro quo habēdo: f. Ubi. i. qui libet virtuofus: g. Affert p fructu mille argenteos. i. dat omniū temporalium suorum vniuersitatē.** **Ubi dedit abimelech sarę in oculorum suorum velamen: Gen. xx. d. Ubi mille argentei sunt opera perfectionis: quę pro fructu beatitudinis habendo afferunt. i. fiunt a viro. i. in operibus virtuosos: propter quod tantum placet hęc vinea pacifico vt eā tanq rem charā et valde dilectā semp pze oculis habeat.** **Ubi dicit: Vineā mea corā me est.** Deinde ad eā fauorabili cōuersus alloquio dicit: **Ubi mille tui pacifici: vt sit gentiū casus/pacifici. i. mille tui. i. illi qui millenarij habent pfectionem vte numero z merito existentes: et ideo tui sunt pacifici: id est qui z mille sunt: id est multi.** **Ubi etiam in his qui custodiunt fructus eius: Durat psonam sunt/ducenti: qui similiter sunt pacifici: quasi de custodib⁹ habeo multos: sed de electis mltis plures.** **Ubi potest esse nominatiū casus: Sic: Ubi mille o sponsa: id est illi q decalogū perfecte impleuerunt: sunt pacifici: id est pñtum pacificorū habebunt.** **De quo Matth. v. a. Beati pacifici: quoniam filiū dei vocabunt.** **Ubi tui pacifici. i. illi qui i vinea pacifici/pacifici sūt: z ipsi i patientia imitant: sūt mille: id est millenarij pfectionem/scz eternam beatitudinem habebunt.** **Ubi et ducenti his q custodiunt zc.** Per centenariū z millenariū idē significat. **Ubi g dicere q oēs electi veri pacifici**

Postilla dñi Bugonis sup Canticacanticorū explicat